

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

PATRICIA CORNWELL POINT OF ORIGIN

The bleakest – and
the best – of Cornwell's
novels' *Guardian*

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Çıkış Noktası Kay
Scarpetta9
PATRICIA CORNWELL

Herkesin işi ortaya çıkacak; çünkü gün onu açıklayacak, çünkü ateşle ortaya çıkacak; ve ateş herkesin ne tür olduğunu deneyecek.

(I Korintliler 3:13)

Carrie 1

BENTON WESLEY mutfağında koşu ayakkabılarını çıkarırken yanına koştum, kalbim korku, nefret ve hatırladığım dehşetle çarpıyordu. Carrie Grethen'in mektubu bir yığın posta ve diğer evrak işlerinin arasına karışmış, Richmond, Virginia'daki evimin mahremiyetinde tarçınlı çay içmeye karar verdiğim ana kadar hepsi ertelenmişti. Pazar öğleden sonraydı, saat beşi otuz iki geçiyordu, sekiz Haziran.

Benton, "Bunu ofisinize gönderdiğini varsayıyorum," dedi.

beyaz Nike çoraplarını çıkarırken rahatsız olmuş gibi görünmüyordu.

"Rose kişisel ve gizli ibareli mektupları okumaz. Bir şey daha ekledim. Nabzım atarken o zaten biliyordu.

'Belki de yapmalı. bir sürü hayranınız var gibi görünüyor. Alaycı sözleri kâğıt gibi kesildi.

Solgun çıplak ayaklarını yere koymasını, dirseklerini dizlerine dayamasını ve başını eğmesini izledim. ve yaşına göre oldukça belirgin kollarından ter damlıyordu; gözlerim dizlerinden ve baldırlarından aşağıya, çoraplarının örgüsüyle hâlâ izleri belli olan sivriltilmiş ayak bileklerine kaydı. Parmaklarını ıslak gümüş rengi saçlarında gezdirdi ve sandalyede arkasına yaslandı.

"Tanrım," diye mırıldandı, yüzünü ve boynunu bir havluyla silerek. "Bu saçmalıklar için çok yaşıyım.

Derin bir nefes aldı ve artan bir öfkeyle yavaşça üfledi. Noel'de ona hediye ettiğim paslanmaz çelik Breitling Aerospace saat masanın üzerinde duruyordu. Onu aldı ve taktı.

'Lanet olsun. Bu insanlar kanserden beter. Bir bakayım,' dedi.

Mektup elle tuhaf bir kırmızı blok baskıyla kaleme alınmıştı ve tepesine uzun kuyruk tüyleri olan kaba bir kuş arması çizilmişti. Altına da Latince ergo, yani bu bağlamda benim için hiçbir şey ifade etmeyen esrarengiz bir sözcük karalanmıştı. Basit beyaz daktilo kağıdını kenarlarından açtım ve antika Fransız meşe kahvaltı masasının üzerine, onun önüne koydum. Carrie Grethen'in tuhaf kelimelerini dikkatle tararken ve bunları zihnindeki şiddetli veri tabanında çalıştırmaya başlarken kanıt olabilecek hiçbir belgeye dokunmadı.

"Posta damgası New York'a ait ve tabii ki New York'ta onun davasıyla ilgili tanıtımlar yapıldı," dedim rasyonalize etmeye ve inkâr etmeye devam ederken. 'Daha iki hafta önce sansasyonel bir makale çıktı. Yani herhangi biri Carrie Grethen'in adını oradan almış olabilir. Ofis adresimin kamuya açık olduğundan bahsetmiyorum bile. Bu mektup muhtemelen ondan gelmiyor. Muhtemelen başka bir guguk kuşu.

"Muhtemelen ondan gelmiştir. Okumaya devam etti.

"Adli psikiyatri hastanesinden böyle bir şey postalayabilir ve kimse bunu kontrol etmez mi? Korku kalbimin etrafını sararken karşı çıktım.

"Saint Elizabeth's, Bellevue, Mid-Hudson, Kirby. Başını kaldırıp bakmadı. "Carrie Grethen'lar, John Hinckley Juniors'lar, Mark David Chapman'lar hastadır, mahkûm değil. Cezaevlerinde ve adli psikiyatri merkezlerinde oturup bilgisayarlarda pedofil bülten panoları ve posta yoluyla seri katil ipuçları satarken aynı vatandaşlık haklarımızdan yararlanıyorlar. Ve adli tabiplere alaycı mektuplar yazıyorlar.'

Sesi daha ısırgan, kelimeleri daha kırılmıştı. Benton sonunda gözlerini bana çevirdiğinde gözleri nefretle yanıyordu.

"Carrie Grethen seninle alay ediyor, büyük şef. FBI. Benimle,' diye devam etti. 'FIB,' diye mırıldandım ve başka bir durumda bunu komik bulabilirdim. Wesley ayağa kalktı ve havluyu omzuna attı.

"Diyelim ki o," diye tekrar söze başladım. "Öyle. Hiç şüphesi yoktu.

"Tamam. O zaman bu işte alaydan fazlası var Benton.'

'Elbette. Lucy ile sevgili olduklarını unutmamamız için uğraşıyor, halkın henüz bilmediği bir şey bu,' dedi. 'Açık olan nokta şu ki, Carrie Grethen insanların hayatlarını mahvetmeyi bitirmedi.

Onun adını duymaya bile tahammül edemiyordum ve şu anda West End'deki evimin içinde olması beni öfkeliyordu. Bizimle birlikte kahvaltı masamda oturuyor, iğrenç ve şeytani varlığıyla havayı bulandırıyor da olabilirdi. Küçümseyen gülümsemesini ve alev alev yanan gözlerini gözümün önüne getirdim ve beş yıl çelik parmaklıklar ardında kaldıktan ve suçlu delillerle sosyalleştikten sonra şimdi nasıl görüldüğünü merak ettim. Carrie deli değildi. Hiçbir zaman öyle olmamıştı. O bir karakter bozukluğuydu, bir psikopattı, vicdanı olmayan vahşi bir varlıktı.

Bahçemdeki rüzgârla sallanan Japon akçaağaçlarına ve beni komşularımdan zar zor ayıran tamamlanmamış taş duvara baktım. Telefon aniden çaldı ve cevap vermekte isteksiz davrandım.

"Dr. Scarpetta," dedim ahizeye, Benton'ın gözlerinin kırmızı kalemle yazılmış sayfayı tekrar taramasını izlerken.

"Yo," Pete Marino'nun tanıdık sesi hattan geldi. "Benim.

Richmond Polis Departmanı'nda başkomiserdi ve ses tonunu tanıyacak kadar iyi tanıyordum onu. Kendimi daha fazla kötü habere hazırladım.

"Ne ?" diye sordum ona.

'Dün gece Warrenton'da bir at çiftliği alevler içinde kaldı. Belki haberlerde duymuşsunuzdur,' dedi. 'Ahırlar, yirmiye yakın yüksek fiyatlı at ve ev. Her şey kül oldu. Her şey yanıp kül oldu.

Şimdiye kadar, bu hiç mantıklı gelmiyordu. 'Marino, neden beni yangın için arıyorsun? Her şeyden önce, Kuzey Virginia senin bölgen değil.'

'Artık öyle,' dedi.

Diğerlerini beklerken mutfağım küçülmüş ve havasız kalmış gibiydi. 'ATF az önce NRT'yi aradı,' diye devam etti.

"Yani biz," dedim.

Bingo. Senin kıçın ve benimki. Sabah ilk iş.'

Alkol, Tütün ve Ateşli Silahlar Bürosu'nun Ulusal Müdahale Ekibi ya da NRT, kiliseler ya da işyerleri yandığında, bombalama olaylarında ya da ATF'nin yetki alanına giren diğer felaketlerde görevlendirilirdi. Marino ve ben ATF'den değildik ama ihtiyaç duyulduğunda ATF'nin ve diğer kolluk kuvvetlerinin bizi işe alması alışılmadık bir durum değildi. Son yıllarda Dünya Ticaret Merkezi ve Oklahoma City bombalamaları ile TWA 800 sefer sayılı uçağın düşmesi olaylarında çalışmışım. Waco'daki Branch Davidian'ların kimliklerinin belirlenmesine yardımcı olmuş ve Unabomber'ın neden olduğu şekil bozukluğu ve ölümleri incelemişim. ATF'nin beni sadece insanlar öldüğünde ve eğer Marino da işe alındıysa cinayet şüphesi olduğunda bir çağrıya dahil ettiğini stresli deneyimlerimden biliyordum.

"Kaç kişi? Çağrı kağıtlarından oluşan panoma uzandım.

"Önemli olan kaç kişi olduğu değil, Doktor. Kim olduğu. Çiftliğin sahibi medya patronu Kenneth Sparkes, ve biricik. Ve şu anda o başaramamış gibi görünüyor.

'Aman Tanrım,' diye mırıldandım, dünyam birdenbire göremeyeceğim kadar karardı. "Emin miyiz?

"Şey, o kayıp.

"bundan neden şimdi haberdar olduğumu açıklayabilir misiniz?

Öfkemin yükseldiğini hissettim ve öfkemi ona kusmamak için elimden geleni yaptım, çünkü Virginia'daki tüm doğal olmayan ölümler benim sorumluluğumdaydı. Bu yüzden

Marino beni bu bilgilendirdi ve beni evimden aramadıkları için Kuzey Virginia ofisine çok kızdım.

Aklımdan geçenleri okumuş gibi görünen Marino, "Fairfax'teki doktorlarınıza kızmaya kalkmayın," dedi. 'Fauquier İlçesi ATF'den burayı devralmasını istedi, yani işler bu şekilde yürüyor.

Hâlâ hoşuma gitmiyordu ama elimizdeki işe devam etmenin zamanı gelmişti. "Henüz bir ceset bulunmadığını varsayıyorum," dedim ve yazmaya başladım
Hızlı.

"Tabii ki hayır. Bu senin eğlenceli işin olacak.'

Kalemi çağrı kağıdının üzerine koyarak durakladım. 'Marino, bu tek konutlu bir yangın. Kundaklamadan şüphelenilse ve bu yüksek profilli bir dava olsa bile, ATF'nin neden ilgilendiğini anlamıyorum.

Marino, 'Viski, makineli tüfekler, süslü atlar alıp satmaktan bahsetmiyorum bile, yani şimdi bir işten bahsediyoruz,' diye cevap verdi.

'Harika,' diye mırıldandım.

Evet. Lanet olası bir kabustan bahsediyoruz. İtfaiye müdürü gün bitmeden sizi arayacak. Toparlansan iyi olur çünkü şafaktan önce bizi alacaklar. Zamanlama kötü, her zaman olduğu gibi. Sanırım tatilinize veda edebilirsiniz.'

Benton ve ben bu gece okyanusta bir hafta geçirmek üzere Hilton Head'e gidecektik. Bu yıl şimdiye kadar baş başa vakit geçirememiştik ve artık tükenmiştik ve zar zor . Telefonu kaponunla yüzleşmek istemedim.

"Özür dilerim," dedim ona. "Eminim büyük bir felaket olduğunu çoktan anlamışsınızdır.

Tereddüt ettim, onu izliyordum ve Carrie'nin mektubunu deşifre etmeye devam ederken gözlerini benden .

"Gitmem gerek. Sabah ilk iş. Belki hafta ortasında size katılabilirim,' diye devam ettim.

Dinlemiyordu çünkü bunların hiçbirini duymak istemiyordu.

"Lütfen anlayın," dedim ona.

Beni duymuyor gibiydi ve büyük bir hayal kırıklığına uğradığını biliyordum.

Okurken, 'Şu gövde vakaları üzerinde çalışıyormuşsun,' dedi. "İrlanda'daki ve buradaki parçalanmalar. Kesilmiş kemikler. Lucy hakkında fanteziler kuruyor ve mastürbasyon yapıyor. Her gece yorganın altında defalarca orgazma ulaşıyor. İddiaya göre.

Kendi kendine konuşuyor gibi görünürken gözleri mektupta

geziniyordu. "Carrie ve Lucy'nin hâlâ bir ilişkileri olduğunu

söylüyor," dedi.

devam etti. 'Biz meselesi onun ilişkisini kesmek için yaptığı bir girişim. Suçlarını işlerken orada bulunmuyor. Onları yapan başka bir taraf. Çoklu kişilikler. Tahmin edilebilir ve sıradan bir delilik savunması. Biraz daha orijinal olabileceğini düşünmüştüm.

Taze bir öfke dalgasıyla, 'Mahkemeye tamamen ehildir,' diye cevap verdim.

"Sen ve ben bunu biliyoruz. Plastik bir Evian şişesinden su içti. "Lucy Boo nereden geldi?

Çenesinden aşağı bir damla su damladı ve elinin onu sildi.

İlk başta tökezledim. "Anaokuluna gidene kadar ona taktığım bir isim. Sonra artık öyle çağrılmak istemedi. Bazen hala ağzımdan kaçıyor. Onu o zamanki haliyle hayal ederken yine durakladım. "Sanırım Carrie'ye takma adını o söyledi.

"Bir zamanlar Lucy'nin Carrie'ye çok şey biliyoruz," dedi Wesley. "Lucy'nin ilk sevgilisi. Ve hepimiz biliyoruz ki, ne kadar kötü olursa olsun ilkinin asla unutmazsın.

'Çoğu insan ilk eş olarak bir psikopatı seçmez,' dedim ve yeğenim Lucy'nin seçtiğine hâlâ inanamıyordum.

'Psikopatlar biziz, Kay,' dedi sanki bu dersi hiç duymamışım gibi. 'Uçakta yanında oturan, kuyrukta arkada duran, kuliste seninle buluşan, internette seninle takılan çekici, zeki insan.

Erkek kardeşler, kız kardeşler, sınıf arkadaşları, oğullar, kızlar, sevgililer. Senin ve benim gibi. Lucy'nin hiç şansı yoktu. Carrie Grethen ile boy ölçüşemezdi.

Arka bahçemdeki çimlerde çok fazla yonca vardı ama bahar doğal olmayan bir şekilde serin ve güllerim için mükemmeldi. Güller sert havada eğilip titriyor ve solgun yaprakları yere düşüyordu. FBI'ın profil çıkarma biriminin emekli şefi Wesley devam etti.

Carrie, Gault'un fotoğraflarını istiyor. Olay yeri fotoğrafları, otopsi fotoğrafları. Bunları ona götürürseniz, karşılığında size soruşturma detaylarını, gözden kaçırdığınızı düşündüğü adli mücevherleri anlatacak. Dava gelecek ay mahkemeye çıktığında savcılığa yardımcı olabilecekler. Alay ediyor. Bir şeyi gözden kaçırmış olabileceğinizi. Bir şekilde Lucy ile bağlantılı olabilir.'

Okuma gözlükleri yer minderinin yanında katlanmıştı ve onları takmayı düşündü.

"Carrie gelip onu görmeni istiyor. Kirby'de.

Bana bakarken yüzü gergindi.

"Bu o.

Mektubu işaret etti.

"Yüzeye çıkıyor. Çıkacağını biliyordum. Yorgun bir ruh haliyle

konuşuyordu. "Bu karanlık ışık da ne? Oturamayacağım için ayağa kalkarak sordum.
bir an daha.

"Kan. Emin görünüyordu. "Gault'u kalçasından bıçaklayıp femoral arterini kestiğinde ve kan kaybından öldüğünde. Ya da tren işini bitirmeseydi ölecekti. Temple Gault.'

Gözlüklerini tekrar çıkardı, çünkü gizliden gizliye tedirgindi.

'Carrie Grethen etrafta olduğu sürece o da öyle. Kötü ikizler,' diye ekledi.

Aslında ikiz değillerdi ama saçlarını ağartmış ve kafataslarına yakın bir şekilde kazıtmışlardı. Onları New York'ta son gördüğümde ergenlik öncesi zayıflıktaydılar ve androjen bir şekilde aynı şekilde giyinmişlerdi. Biz onu Bowery'de yakalayana ve ben de onu metro tüneline öldürene kadar birlikte cinayet işlemişlerdi. Ona dokunmak, onu görmek ya da onunla tek bir kelime konuşmak niyetinde değildim, çünkü bu hayatta suçluları yakalamak ve adli cinayet işlemek benim görevim değildi. Ama Gault öyle olmasını istemişti. Bunun olmasını sağlamıştı çünkü benim elimden ölmek beni sonsuza dek ona bağlayacaktı. Beş yıl önce ölmüş olmasına rağmen Temple Gault'dan kurtulamıyordum. Zihnimde onun pırıl pırıl çelik raylara saçılmış kanlı parçaları ve kanına saldırmak için yoğun gölgelerin arasından sızan fareler vardı.

Kötü rüyalarda gözleri buz mavisiydi, irisleri moleküller gibi dağılmıştı ve kör edici dolunay ışıklarına sahip trenlerin gürültüsünü duyuyordum. Onu öldürdükten sonra birkaç yıl boyunca tren ölümlerinin otopsi yapmaktan kaçındım. Virginia adli tıp sisteminin başındaydım ve vakaları şef yardımcılara devredebiliyordum ve ben de öyle yapmıştım. Şimdi bile kesici bıçaklara soğuk ve keskin çeliklerine duyduğum klinik saygıyla bakamıyordum, çünkü beni bir tanesini ona saplamam için tuzağa düşürmüştü ve ben de saplamıştım. Kalabalıklarda onun gibi olan dağılmış erkekler ve kadınlar gördüm ve geceleri silahlarıma daha yakın uyudum.

"Benton, neden duş almıyorsun, sonra bu haftaki planlarımız hakkında daha fazla konuşuruz," dedim, dayanamadığım hatıraları bir kenara bırakarak. 'Okumak ve sahilde yürümek için birkaç gün yalnız kalmak tam da ihtiyacın olan şey. Bisiklet yollarını ne kadar sevdiğini biliyorsun. Belki biraz yalnız kalmak sana iyi gelir.

"Lucy'nin bilmesi gerekiyor. O da ayağa kalktı. 'Carrie şu anda hapsedilmiş olsa bile, Lucy'nin de dahil olduğu daha fazla sorun yaratacaktır. Carrie'nin sana yazdığı mektupta söz verdiği bu.

Mutfaktan çıktı.

"Bir insan daha ne kadar sorun yaratabilir? Boğazımda gözyaşları yükselirken arkasından seslendim.

'Yeğenini davaya sürüklüyorsun,' demek için durdu. "Alenen. The New York Times'a sıçradı. AP'de, Hard Copy'de, Entertainment Tonight'ta. Tüm dünyada. FBI ajanı, dengesiz seri katilin lezbiyen sevgilisiydi ...'

"Lucy, FBI'ı tüm önyargıları, yalanları ve kudretli Büro'nun dünyaya nasıl görüldüğüyle ilgili kaygılarıyla birlikte terk etti. Gözlerim yaşlarla doldu. 'Geriye hiçbir şey kalmadı. Onun ruhunu ezmek için yapabilecekleri başka bir şey yok.

'Kay, bu FBI'dan çok daha fazlası hakkında,' dedi ve sesi tükenmiş gibiydi. 'Benton, başlama ...' Sözümlü bitiremedim.

O gün hava sıcaklığı altmış derecenin üzerine çıkmadığı için ateşin yandığı büyük odama açılan kapıya yaslandı. Gözleri acı doluydu. Bu şekilde konuşmamdan hoşlanmıyordu ve ruhunun o karanlık tarafına bakmak istemiyordu. Carrie'nin gerçekleştirebileceği kötücül eylemleri aklına getirmek istemiyordu ve elbette benim için de endişeleniyordu. Carrie Grethen'in davasının hüküm aşamasında ifade vermeye çağrılacaktım. Ben Lucy'nin teyzesiydim. Tanık olarak güvenilirliğimin sarsılacağını, ifadem ve itibarımın zedeleneceğini sanıyordum.

Wesley daha nazik bir ses tonuyla, "Bu gece dışarı çıkalım," dedi. 'Nereye gitmek istersin? La Petite'e mi? Yoksa Benny's'de bira ve barbekü mü?

"Biraz çorba eriteyim. Sesim gözlerimi sildim. "Ben çok aç değilim, ya sen?

"Buraya gel," dedi bana tatlı tatlı.

Ben onun içinde eridim, o da beni göğsüne bastırdı. Öpüştüğümüzde tuzluydu ve vücudunun esnek sertliği beni her zaman şaşırtmıştır. Başımı yasladım ve çenesindeki kirli sakal saçlarımı kabarttı ve bu hafta görmeyeceğimi bildiğim kumsal gibi beyazdı. Islak kumlarda uzun yürüyüşler ya da La Polla's ve Charlie's'de akşam yemeklerinde uzun sohbetler olmayacaktı.

"Sanırım gidip ne istediğine bakmalıyım," dedim sonunda onun sıcak, nemli boynuna.

"Milyon yıl geçse de olmaz.

"Gault'un otopsisini New York yaptı. O fotoğraflar bende yok. "Carrie, Gault'un otopsisini hangi adli tabibin yaptığını çok iyi biliyor. "O zaman biliyorsa neden bana soruyor? Mırıldandım.

Ona yaslanırken gözlerim kapalıydı. Durdu ve başımın üstünü tekrar öptü ve saçlarımı okşadı.

'Nedenini biliyorsun,' dedi. 'Manipülasyon, seni sarsmak. Onun gibi insanların en iyi yaptığı şey. Fotoğrafları onun için çekmeni istiyor. Böylece Gault'u doğranmış et gibi parçalanmış görebilecek, fanteziler kurabilecek ve bundan zevk alabilecek. Bir şeylerin peşinde ve yapabileceğiniz en kötü şey ona herhangi bir şekilde karşılık vermek.

"Peki ya bu GKSWF - başka bir şey mi? Kişisel bir şey gibi mi?"

'Bilmiyorum.

"Peki ya One Pheasant Place?"

"Hiçbir fikrim yok.

Tek ve kesin olarak kendime ait olduğunu düşünmeye devam ettiğim bu evin kapısında uzun süre kaldık. Benton, bu ülkedeki ve diğer ülkelerdeki büyük sapkın davalara danışmanlık yapmadığı zamanlarda hayatını benimle geçiriyordu. Evli olmadığımızı ve ayrı ayrı sahip olduğumuz hiçbir şeyin ikimize olmadığını bilmesine rağmen, sürekli olarak ben şuyum, ben buyum dememin onu rahatsız ettiğini biliyordum. Hayatımın orta çizgisini geçmiştim ve kazancımı sevgilim ve ailem dahil kimseyle yasal olarak paylaşmayacaktım. Belki kulağa bencilce geliyordu ve belki de öyleydim.

"Yarın sen yokken ben ne yapacağım? Wesley o konuya geri döndü.

'Hilton Head'e git ve yiyecek bir şeyler al,' diye cevap verdim. 'Bol miktarda Black Bush ve Scotch olduğundan emin ol. Her zamankinden daha fazla. SPF 35 ve 50 güneş kremi, Güney Carolina cevizi, domates ve Vidalia soğanı da olsun.

Gözlerim yine yaşlarla doldu ve boğazımı temizledim.

'Elimden geldiğince çabuk bir uçağa atlayıp sizinle buluşacağım ama Warrenton'daki bu davanın nereye gideceğini bilmiyorum. Ve bunu zaten konuşmuştuk. Daha önce de yapmıştık. "Zamanın yarısında sen gidemezsin, kalanında ben.

"Sanırım hayatlarımız berbat," dedi kulağıma.

'Bir şekilde bunu istiyoruz,' diye cevap verdim ve en önemlisi kontrol edilemez bir uyku isteği hissettim.

"Belki.

Dudaklarıma doğru eğildi ve ellerini en sevdiğim yerlere kaydırды.

"Çorbadan önce yatağa gidebiliriz.

'Bu duruşma sırasında çok kötü bir şey olacak' dedim ve vücudumun ona cevap vermesini istedim ama yapabileceğini düşünmedim.

Hepimiz tekrar New York'tayız. Büro, sen, Lucy, onun duruşmasında. Evet, eminim son beş yıldır başka hiçbir şey düşünmemiştir ve elinden gelen her türlü belayı çıkaracaktır.

Carrie'nin keskin, çizgili yüzü birdenbire zihnimin karanlık bir yerinden fırlayınca kendimi geri çektim. Onun çarpıcı bir güzelliğe sahip olduğu ve geceleri Quantico'daki FBI Akademisi'nin atış poligonlarının yakınındaki bir piknik masasında Lucy ile sigara içtiği zamanları hatırladım. Hâlâ alçak sesle duyabiliyor, derin ve uzun erotik öpüşmelerini ve saçlara dolanan ellerini görebiliyordum. Onlar ne gördüğümü bilmeden sessizce oradan uzaklaşırken kanımda dolaşan o garip hissi hatırladım.

Carrie tek yeğenimin hayatını mahvetmeye başlamıştı ve şimdi de grotesk koda gelmişti.

"Benton," dedim. "toplamam gerek. 'Eşyaların

iyi durumda. Güven bana.

Açlıkla giysilerimin katlarını çözmüştü, tenimi arzuluyordu. Onunla senkronize olmadığım zamanlarda beni hep daha çok isterdi.

"Şu anda seni rahatlatamam," diye fısıldadım. 'Sana her şeyin yoluna gireceğini söyleyemem, çünkü girmeyecek. Avukatlar ve medya Lucy ve benim peşime düşecek. Bizi kayalara çarpacaklar ve Carne serbest . İşte!'

Yüzünü ellerimin arasına aldım.

'Doğruluk ve adalet. Amerikan tarzı,' diye . "Kesin şunu.

Kıpırdamadan durdu ve gözleri benimkilerin üzerinde yoğunlaştı.

"Yine başlama," dedi. "Eskiden bu kadar alaycı değildin.

"Alaycı değilim ve hiçbir şeyi başlatan ben değilim," diye cevap verdim ona, öfkem daha da yükselirken. 'On bir yaşında bir çocukla başlayıp etinin bazı kısımlarını kesen ve onu kafasında bir kurşunla bir çöplüğün yanında çırılçıplak bırakan ben değilim. Sonra da bir şerif ve bir gardiyan öldürdüm. Ve Jayne'i. Gault'un öz ikiz kardeşini. Hatırladın mı Benton? Hatırladın mı? Noel arifesindeki Central Park'ı hatırla. Karda çıplak ayak izleri ve fiskiyeden damlayan donmuş kanı!'

"Elbette hatırlıyorum. Ben de oradaydım. Sizin tüm detayları biliyorum.

"Hayır, bilmiyorsun.

Artık öfkeliydim ve ondan uzaklaşıp kıyafetlerimi topladım.

'Ellerinizi harap olmuş bedenlerinin içine sokup yaralarına dokunmuyor ve ölçmüyorsunuz,' dedim. 'Öldükten sonra konuşmalarını duymuyorsunuz. Zavallı, sade lobimde kalpsiz, tarıfsız haberleri duymak için bekleyen sevdiklerinin yüzlerini görmüyorsun. Ne yaptığımı görmüyorsunuz. Hayır, Benton Wesley. Sen temiz dava dosyaları, parlak fotoğraflar ve soğuk suç mahalleri görüyorsun. Katillerle, hayattan kopardıkları insanlardan daha fazla zaman geçiriyorsun. Ve belki de benden daha iyi uyuyorsun. Belki de korkmadığın için hala rüya görüyorsundur.

Tek kelime etmeden evimi terk etti, çünkü çok ileri gitmiştim. Adaletsiz ve kaba davranmıştım, hatta dürüst bile değildim. Wesley sadece işkenceyi biliyordu.

Uyumak. ırpındı, mırıldandı ve soğuk bir şekilde arşaflları ıslattı. Nadiren rüya görürdü ya da en azından hatırlamamayı öğrenmişti. Carrie Grethen'in mektubunun köşelerine tuzluk ve biberlik koydum ki kırıksıklıkları boyunca katlanmasın. Alaycı, sinir bozucu sözleri artık kanıttı ve dokunulmamalı ya da rahatsız edilmemeliydi.

Ninhidrin ya da Luma Lite, ucuz beyaz kâğıttaki parmak izlerini ortaya çıkarabilir ya da yazdıklarının örnekleri bana karaladıklarıyla eşleştirilebilirdi. O zaman bu çarpık mesajı New York Yüksek Mahkemesi'ndeki cinayet davasının eşiğinde kaleme aldığını kanıtlatabilirdik. Jüri, vergileriyle ödedikleri beş yıllık psikiyatrik tedaviden sonra değişmediğini görecekti. Hiç pişmanlık duymuyordu. Yaptığı şeyden zevk alıyordu.

Benton'ın benim mahallemde bir yerlerde olduğundan hiç şüphem yoktu çünkü BMW'sinin ayrıldığını duymamıştım. Yeni asfalt caddeler boyunca, büyük tuğla ve alçı evlerin yanından geçerek aceleyle ilerledim, ta ki onu ağaçların altında James Nehri'nin kayalık bir bölümüne bakarken yakalayana kadar. Su buz gibiydi ve cam rengindeydi; sirrus bulutları solmakta olan gökyüzünde belli belirsiz kireçli çizgiler halindeydi.

'Eve döner dönmez Güney Carolina'ya doğru yola çıkacağım. Daireyi hazırlayacağım ve viskini getireceğim,' dedi arkasını dönmeden. "Ve Siyah alı.

'Bu gece gitmene gerek yok,' dedim ve çekik ışık saçlarını aydınlatıp rüzgâr karıştırırken ona yaklaşmaya korktum. 'Yarın erken kalkmam gerekiyor. Ben kalktığımda yola çıkabilirsin.

Sessizdi, evden çıktığımdan beri beni takip eden kel kartala bakıyordu. Benton kırmızı bir rüzgârlık giymişti ama nemli koşu şortunun içinde üşümüş görünüyordu ve kolları göğsünde sıkıca kavuşturulmuştu. Yutkunurken boğazı kıpırdadı, acısı sadece benim görmeme izin verilen gizli bir yerden yayılıyordu. Böyle anlarda bana neden katlandığını bilmiyordum.

'Benden bir makine olmamı bekleme Benton,' dedim sessizce, onu sevdiğimden beri milyonuncu kez.

Yine de konuşmadı ve su şehir merkezine doğru yuvarlanacak enerjiyi ancak bulabildi, farkında olmadan ona yaklaşırken donuk bir dökölme sesi çıkardı.

barajların şiddeti.

'kadar alıyorum,' diye açıkladım. 'Çoğu insanın alabileceğinden daha fazlasını alıyorum. Benden çok fazla şey bekleme Benton.

Kartal yüksek ağaçların tepesinde daireler çizerek süzüldü ve Benton sonunda konuştuğunda daha kararlı görünüyordu.

'Ve çoğu insanın alabileceğinden daha fazlasını alıyorum,' dedi. "Kısmen, çünkü öyle yapıyorsun. "Evet, her iki şekilde de işe yarıyor.

Ona arkadan yaklaştım ve kollarımı belini örten kaygan kırmızı naylonun doladım.

'Öyle olduğunu çok iyi biliyorsun,' dedi.

Ona sıkıca sarıldım ve çenemi sırtına gömdüm.

'Komşularınızdan biri sizi izliyor,' dedi. 'Onu sürgülü camdan görebiliyorum. Bu beyazların yaşadığı lüks yerde bir röntgencinin olduğunu biliyor muydun?

Ellerini benimkilerin üzerine koydu, sonra aklında özel bir şey yokken her seferinde bir parmağını kaldırdı.

"Elbette, burada yaşasaydım ben de seni dikizlerdim," diye ekledi ses tonunda bir gülümsemeyle.

"Burada yaşıyorsun.

'Hayır. Sadece burada

uyuyorum.'

'Sabah hakkında konuşalım. Her zamanki gibi beni saat beş gibi Göz Enstitüsünden alacaklar,' dedim. 'Yani sanırım dörde kadar kalkarsam ..' İçimi çektim, hayat hep böyle mi olacak diye merak ediyordum. "Bu gece kalmalısın.

'Saat dörtte kalkmayacağım,' dedi.

ERTESİ SABAH, düz ve ilk ışıkla birlikte zar zor mavileşen bir arazide acımasızca geldi. Saat dörtte ve Wesley de kalkmıştı, ben kalktığımda gitmeyi tercih etmişti. Kısa bir süre öpüştük.

Arabalarımıza doğru ilerlerken birbirimize neredeyse hiç bakmamıştık, çünkü vedalaşırken kısa kesmek her zaman oyalanmaktan daha kolay olmuştur. Ancak Batı Cary Caddesi'ni takip ederek Huguenot Köprüsü'ne ulaştığımda, her zerreme bir ağırlık yayılmış gibiydi ve aniden sinirlenmiş ve üzülmüştüm.

Yorgun tecrübelerime dayanarak bu hafta Wesley'i görmemin pek mümkün olmadığını biliyordum ve dinlenmek, okumak ya da sabahları geç saatlere uyumak da olmayacaktı. Yangın mahalleri asla kolay değildi ve hiç değilse başkentin zengin bir mahallesinde önemli bir şahsiyetle ilgili bir dava beni siyaset ve evrak işleriyle uğraştıracaktı. Bir ölüm ne kadar çok dikkat çekerse, bana o kadar çok kamu baskısı vaat ediliyordu.

Tıbbi bir araştırma yeri olmayan ya da Göz adında bir hayırseverin veya önemli bir şahsiyetin onuruna böyle adlandırılan Göz Enstitüsü'nde ışıklar yanmıyordu. Yılda birkaç kez gözlüklerimi ayarlatmak ya da görüşümü kontrol ettirmek için buraya gelirdim ve sık sık havaya kaldırılıp kaosa doğru sürüklendiğim alanların yakınına park etmek bana hep tuhaf gelirdi. Tanıdık uzak ses, ağaçların karanlık dalgaları üzerinde ilerlerken arabamın kapısını açtım ve yanmış kemikler ile dişlerin siyah sulu enkazın içine dağıldığını hayal ettim. Sparkes'ın keskin takım elbiselerini ve güçlü yüzünü hayal ettim ve şok beni sis gibi soğuttu.

Su geçirmez spor çantalarımı ve fotoğrafçılık ekipmanları da dahil olmak üzere çeşitli tıbbi muayene aletlerimi ve ihtiyaçlarımı sakladığım çizik gümüş Halliburton alüminyum uçuş çantamı toplarken kurbağa yavrusu silueti kusurlu bir ayın altında uçuyordu. İki araba ve bir kamyonet Huguenot Yolu'nda yavaşlamaya başladı, şehrin alacakaranlık yolcuları alçalmış ve inmek üzere olan bir helikoptere karşı koyamıyordu. Meraklılar park yerine döndü ve elektrik hatlarını, su birikintilerini ve çamuru ya da taşabilecek kum ve toprağı yavaşça tarayarak havayı kesen kanatlara bakmak için dışarı çıktılar.

"Vali geliyor olmalı," dedi yaşlı bir adam, paslanmış bir Plymouth yığısıyla gelmişti.

Kamyonetin şoförü bakışlarını kısa bir süreliğine bana çevirirken, 'Organ getiren biri olabilir,' dedi.

Siyah Bell LongRanger ölçülü bir adımla gürleyerek içeri girerken ve mükemmel bir şekilde alevlenip yavaşça sözleri kuru yapraklar gibi dağıldı.

Pilotu olan yeğenim Lucy, iniş ışıklarıyla beyaza bürünmüş taze biçilmiş çim fırtınasında süzüldü ve tatlı bir şekilde yerleşti. Eşyalarımı topladım ve rüzgâra doğru ilerledim. Pleksiglas, arka kapıyı açtığımda içini göremeyeceğim kadar koyu renkliydi ama bagajımı almak için aşağı uzanan büyük kolu tanıdım. Daha fazla trafik uzaylıları izlemek için yavaşlarken ve ağaçların tepelerinden altın rengi iplikler süzülürken yukarı tırmandım.

"Nerede merak ediyordum. Kapımı kilitlerken sesimi pervane üzerinde yükselttim.

Yanına oturduğumda Pete Marino 'Havaalanı,' cevap verdi. "Daha yakın. 'Hayır, değil,' dedim.

"En azından orada kahve ve tuvalet var," dedi ve bu sırayla onları kastetmediğini biliyordum. "Sanırım Benton tatile sensiz çıktı," diye ekledi etki yaratmak için.

Lucy gazı tam güce getiriyordu ve kanatlar daha hızlı gidiyordu.

Helikopter hafifleyip havalanmaya başladığında huysuz bir ses tonuyla, 'Sana şu anda o hislerden birine sahip olduğumu söyleyebilirim,' dedi. "büyük belada.

Marino'nun uzmanlık alanı ölümü araştırmaktı, ancak kendi başına gelebilecek olasılıklar onu tamamen tedirgin ediyordu. Havada olmaktan hoşlanmıyordu, özellikle de uçuş görevlileri ya da kanatları olmayan bir şeyin içinde. Kucağındaki Richmond Times Dispatch darmadağınaktı ve hızla geri çekilen yeryüzüne ve ufuktan yavaşça yükselen uzaktaki şehir silüetine, ayağa kalkan uzun boylu biri gibi bakmayı reddediyordu.

Gazetenin ön sayfasında, karanlıkta için için yanan kalıntıları gösteren uzak bir AP hava fotoğrafı da dahil olmak üzere yangınla ilgili bir haber göze çarpıyordu. Haberi dikkatle okudum ama yeni bir şey öğrenemedim; çünkü haberin büyük bir kısmı Kenneth Sparkes'ın sözde ölümü, Warrenton'daki gücü ve zengin yaşam tarzıyla . Daha önce ne atlarından haberim vardı ne de Wind isimli atının Kentucky Derby'de sonuncu olduğunu ve bir milyon dolar değerinde olduğunu biliyordum. Ama hiç şaşırmadım. Sparkes her zaman girişimci olmuştu, egosu da gururu kadar büyüktü. Gazeteyi karşı koltuğa koydum ve

Marino'nun emniyet kemerinin bağılı olmadığını ve yerden toz topladığını fark etmiştir.

"Kemerin takılı değilken şiddetli türbülansa girersek ne olur?" Türbin motorunun üzerinde yüksek sesle konuştum.

"Ben de kahvemi döktüm. Kalçasındaki tabancayı düzeltti, haki takım elbisesi yarılmak üzere olan bir sosis derisiydi. 'Parçaladığın onca cesetten sonra anlamadıysan söyleyeyim, eğer bu kuş düşerse, Doktor, emniyet kemeri seni kurtarmaz. Hava yastığı da kurtarmaz, eğer olsaydı.

Gerçekte, çevresindeki her şeyden nefret ederdi ve pantolonunu o kadar düşük giymeye başlamıştı ki kalçalarının onu yukarıda tutabilmesine hayret ederdim. Gri yağ lekeli çantasından iki Hardee's bisküvisi çıkarırken kâğıtlar çatırdıyordu.

Gömleğinin cebinde sigara paketleri vardı ve yüzünde tipik hipertansif kızarıklık vardı. Doğduğum şehir olan Miami'den Virginia'ya taşındığımda, yetenekli olduğu kadar iğrenç bir cinayet masası dedektifiydi. Morgdaki ilk karşılaşmalarımızda bana Bayan Scarpetta diye hitap ettiğini, personeline kabadayılık tasladığını ve istediği her kanıta el koyduğunu hatırladım. Beni çileden çıkarmak için ben onları etiketleyemeden kurşunları almıştı. Kanlı eldivenlerle sigara içmiş ve bir zamanlar canlı birer insan olan cesetler hakkında şakalar yapmıştı.

Penceremden gökyüzünde kayan bulutlara baktım ve zamanın nasıl geçtiğini düşündüm. Marino neredeyse elli beş yaşındaydı ve ben buna inanamıyordum. On bir yıldan fazla bir süredir neredeyse her gün birbirimizi savunmuş ve kızdırmıştık.

"Bir tane ister misin?" Mumlu kâğıda sarılı soğuk bir bisküvi

uzattı. "Bakmak bile istemiyorum," dedim nezaketsizce.

Pete Marino çürümüş sağlık alışkanlıklarının beni ne kadar endişelendirdiğini biliyordu ve sadece dikkatimi çekmeye çalışıyordu. Türbülansla birlikte bir aşağı bir yukarı hareket ettirdiği plastik kahve fincanının içindeki şekeri, etli kolunu süspansiyon olarak kullanarak dikkatlice karıştırdı.

"Peki ya kahve?" diye sordu bana. "Ben dolduruyorum.

"Hayır, teşekkürler. Bir güncellemeye ne dersin? Gerginliğim arttıkça konuya girdim. "Dün geceden daha fazla bir şey biliyor muyuz?"

'Yangın hala yer yer yanıyor. Çoğunlukla ahırlarda,' dedi. 'Düşündüğümüzden çok daha fazla at. Safkanlar, çeyrek atlar ve yarış atı soyağacına sahip iki tay da dahil olmak üzere yirmi tane pişmiş at olmalı. Ve tabii ki Derby'de koşan atı da biliyorsunuz. Sadece sigorta parasından bahsediyoruz. Sözde bir tanık onların insan gibi çılglık attığını duyabildiğini söyledi.

"Ne tanığı? Bunu ilk kez duyuyordum.

'Her türden insansız hava aracı arıyor, şunu gördüklerini ve bunu bildiklerini söylüyorlar. Bir dava çok dikkat çektiğinde hep aynı şeyler olur. Ve atların çılglık atıp ahırlarını tekmelemeye çalıştıklarını bilmek için görgü tanığı olmaya gerek yok. Sesi çakmaktaşına dönüştü. 'Bunu yapan orospu çocuğunu yakalayacağız. Bakalım kışının yanmasından ne kadar hoşlanacak.

"Bir orospu çocuğu olduğunu bilmiyoruz, en azından olarak bilmiyoruz," diye hatırlattım ona. 'Henüz kimse bunun bir kundaklama olduğunu söylemedi, ancak kesinlikle senin ve benim bu yolculuğa davet edilmediğimizi varsayıyorum.

Dikkatini pencereden dışarı çevirdi.

"Hayvanlardan nefret ediyorum. Kahveyi dizine döktü. "Kahretsin. Sanki suçlu benmişim gibi bana ters ters baktı. 'Hayvanlar ve çocuklar. Düşüncesi bile midemi bulandırıyor.

Yangında ölmüş olabilecek ünlü adamı umursuyor gibi görünmüyordu ama Marino'yu duygularını tahammül edebileceği yerlere yönelttiğini anlayacak kadar iyi tanıyordum. İnsanlardan, başkalarını inandırdığı kadar nefret etmiyordu ve az önce anlattığı şeyi gözümün önüne getirdiğimde, gözlerinde dehşet dolu safkanlar ve taylar gördüm.

Çılgılları ya da tahtaları parçalayan toynakları hayal etmeye dayanamıyordum. Alevler, malikânesi, ahırları, yıllanmış viski rezervi ve silah koleksiyonuyla Warrenton çiftliğinin üzerinden lav nehirleri gibi akmıştı. Ateş, içi boş taş duvarlardan başka hiçbir şeye zarar vermemişti.

Marino'nun yanından kokpite baktım; Lucy telsizle konuşuyor, ATF yardımcı pilotuna yorumlar yapıyor, onlar da ufkun altındaki bir Chinook helikopterine ve bir cam şeridi kadar uzaktaki bir uçağa başlarıyla selam veriyorlardı. Güneş yolculuğumuzu derece derece aydınlatıyordu ve yeğenimi izlerken konsantre olmak zordu ve yeniden yaralandığımı hissettim.

FBI'dan ayrılmıştı çünkü FBI bunu yapacağından emindi. Yarattığı yapay zekâ bilgisayar sistemini, programladığı robotları ve uçmayı öğrendiği helikopterleri sevgili Bürosu için terk etmişti. Lucy kalbini bırakıp gitmişti ve artık ulaşabileceğim bir yerde değildi. Onunla Carrie hakkında konuşmak istemiyordum.

Koltuğumda sessizce arkama yaslandım ve Warrenton davasıyla ilgili evrakları gözden geçirmeye başladım. Ne düşünürsem düşüneyim ve ruh halim ne olursa olsun dikkatimi çok keskin bir noktaya odaklamayı uzun zaman önce öğrenmiştim. Marino'nun gömleğinin cebindeki sigara paketine dokunduğunu ve mensesiz olmadığından emin olmak için tekrar baktığını hissettim. Penceresini açıp sigara paketine dokunarak bir tanesini silkelediğinde bıçakların kesilme ve kanat çırpma sesleri duyuluyordu.

"Yapma," dedim, bir sayfayı çevirerek. "Bunu aklından bile geçirme.

"Sigara içilmez levhası görmüyorum," dedi ağzına bir Marlboro tıktırarak.

"Ne kadar çok ilan olursa olsun, asla bulamazsınız. Notlarımı tekrar gözden geçirdim ve itfaiye müdürünün dün telefonda bana söylediği bir cümleyi tekrar düşündüm.

"Kâr için kundakçılık mı? Yukarı bakarak yorum yaptım. 'Yangını başlatan Kenneth Sparkes'in kazara yangının üstesinden gelmiş olabileceğini mi ima ediyorsunuz? Neye dayanarak?

"Bu bir kundakçının adı falan mı? Marino söyledi. "Suçlu olmalı. Derin ve şehvet dolu bir nefes aldı. 'Ve eğer durum buysa, hak ettiğini buldu. Bilirsin, onları sokaktan alabilirsin ama sokağı onlardan alamazsın.

'Sparkes sokakta büyümedi,' dedim. 'Ve bu arada, o bir Rhodes bursiyeriydi.

'Yol bilgini ve sokak bana aynı şey gibi geliyor,' diye etti Marino. 'O orospu çocuğunun tek yaptığı şeyin gazete zinciri aracılığıyla polisi eleştirmek olduğu zamanları hatırlıyorum. Herkes onun kokain ve kadın ticareti yaptığını biliyordu. Ama bunu kanıtlayamazdık çünkü kimse bize yardım etmek için ortaya çıkmazdı.

"Doğru, kimse bunu kanıtlayamaz," dedim. 'Ve birinin isminden ya da yayın politikasından dolayı kundakçı olduğunu varsayamazsınız.

"Şu anda tuhaf isimler ve bu isimlere sahip sincaplara nasıl uydukları konusunda uzman biriyle konuşuyorsun. Marino sigara içerken biraz daha kahve doldurdu. "Adli tabip Gore. Seri katil Slaughter. Pedofil Childs. Bay Bury kurbanlarını mezarlıklara gömdü. Sonra Yargıç Gallow ve Frye var. Artı Freddie Gamble. Öldürüldüğünde restoranında numara yapıyordu. Dr. Faggart beş homoseksüel erkeği öldürdü. Gözlerini oydu. Crisp'i hatırlıyor musun?" Bana baktı. "Yıldırım çarptı. Kıyafetlerini kilisenin otoparkına savurdu ve kemer tokasını mıklatısladı.

Sabahın bu erken saatinde tüm bunları dinleyemezdim ve Marino'nun sesini bastırıp kokpitte konuşulanları izleyebilmek için arkama uzanıp bir kulaklık aldım.

Marino, "Hiçbir kilisede yıldırım çarpmasını ve herkesin bundan bir şeyler çıkarmasını istemem," diye devam etti.

Sanki prostat ve idrar sıkıntısı yokmuş gibi biraz daha kahve aldı. 'Bunca yıldır bir liste tutuyorum. Kimseye söylemedim. Sana bile, Doktor. Böyle şeyleri yazmazsan unutursun.' Yudumladı. 'Sanırım bunun için bir pazar var. Belki kasanın yanında gördüğünüz o küçük biri olabilir.

Kulaklığı taktım ve kırsal çiftliklerin ve hareketsiz tarlaların yavaş yavaş büyük ahırlı evlere ve asfaltlanmış uzun yollara dönüşmesini izledim. İnekler ve buzağılar çitle çevrili otların arasında siyah benekli kümeler halindeydi ve bir biçerdöver samanla kaplı tarlalardan yavaşça geçerken toz kaldırıyordu.

Manzara yavaş yavaş Warrenton'un zenginliğine dönüşürken aşağıya baktım; suç oranı düşüktü ve yüzlerce dönüm arazi üzerinde malikaneler vardı.

konuk evleri, tenis kortları, havuzları ve çok güzel ahırları vardı. Özel pistlerin ve ördeklerle kazların bulunduğu göllerin üzerinden alçaktan uçtuk. Marino aval aval bakıyordu.

Pilotlarımız yerdeki NRT'nin menziline girmeyi bekledikleri için bir süre sessiz kaldılar. Sonra Lucy'nin frekansları değiştirip yayın yapmaya başladığında sesini duydum.

'Echo Bir, helikopter dokuz-bir-dokuz Delta Alfa. Teun, beni duyuyor musun?' "Olumlu, dokuz Delta Alfa," T. N. McGovern, ekip lideri, geri geldi.

'On mil güneydeyiz, yolcularla birlikte inişe geçiyoruz,' dedi Lucy. "Tahmini varış süresi yaklaşık sekiz yüz saat.

Roger. Burası kış gibi ve hiç ısınmıyor.'

Lucy, Manassas Otomatik Hava Gözlem Servisi ya da AWOS'a geçti ve Sierra saatine göre rüzgar, görüş mesafesi, gökyüzü durumu, sıcaklık, çiğlenme noktası ve altimetre ayarının uzun bir mekanik yorumunu dinledim, ki bu günün en son güncellemesiydi. Evden ayrıldığımdan bu yana sıcaklığın beş santigrat derece düştüğünü öğrenmek beni heyecanlandırmadı ve Benton'ın sıcak güneş ışığına ve suya doğru yola çıktığını hayal ettim.

Lucy'nin yardımcı pilotu mikrofonuna, 'Orada yağmur var,' dedi.

"En az yirmi mil batıda ve rüzgârlar batıdan esiyor," diye yanıtladı Lucy. "Haziran için çok fazla.

"Görünüşe göre bu tarafa, ufkun altına doğru gelen bir Chinook daha var. "Onlara burada olduğumuzu hatırlatalım," dedi Lucy, farklı bir ses tonuna geçerek

Tekrar frekans. 'Warrenton üzerinde Chinook, helikopter dokuz-bir-dokuz Delta Alpha, bu itişte misiniz? Saat üç , iki mil kuzeyde, bin feet.'

Adını bir Kızılderili kabilesinden alan çift rotorlu askeri helikopter 'Sizi görüyoruz Delta Alpha,' diye cevap verdi. "İyi uçuşlar.

Yeğenim iletim düğmesini iki kez tıkladı. Sakin, alçak sesi uzayda yayılırken ve yabancıların antenlerinden sekerken bana yabancı geliyordu. Kulak misafiri olmaya devam ettim ve mümkün olan en kısa sürede araya girdim.

Lucy'nin başının arkasına bakarak, "Bu rüzgâr ve soğuk da neyin nesi?" diye sordum.

Kulaklığımdan 'Yirmi, batıdan yirmi beş şiddetinde esiyor,' diye seslendi. 'Ve daha da kötüleşecek. Siz orada iyi misiniz?'

Carrie'nin dengesiz mektubunu tekrar düşünürken, 'Biz iyiyiz,' dedim.

Lucy mavi ATF kıyafetleri içinde uçuyordu, gözlerini karartan bir çift Cebe güneş gözlüğü vardı. Saçlarını uzatmıştı, omuzlarına doğru zarifçe kıvrılan saçları bana kırmızı jarrah ağacını hatırlatıyordu, cilalı ve egzotikti ve benim kısa gümüş-sarı saç tellerime hiç benzemiyordu. Helikopteri trimde tutmak için tork önleyici pedalları çalıştırırken onun kolektif ve döngüsel pedallara hafifçe dokunduğunu hayal ettim.

Uçmayı denediği diğer her şey gibi benimsemişti. Gerekli minimum saatlerde özel ve ticari derecelerini almış ve daha sonra sertifikalı uçuş eğitmeni derecesini almıştı çünkü yeteneklerini başkalarına aktarmak ona keyif veriyordu.

Lincoln Kütükleri gibi gelişigüzel serpiştirilmiş kesilmiş ağaçlarla dolu ormanların üzerinden süzülürken uçuşumuzun sonuna geldiğimizi duyurmama gerek yoktu. Toprak yollar ve şeritler dar bir şekilde kıvrılıyordu ve yumuşak tepelerin diğer tarafında gri bulutlar, öldüren bir cehennemin bıraktığı yorgun dumanın belirsiz sütunlarına dönüşürken dikeyleşti. Kenneth Sparkes'ın çiftliği şok edici siyah bir çukur, için için yanan bir katliam toprağıydı.

Yangın, katlederken izlerini de bırakmıştı ve havadan, görkemli taş evlerin, ahırların ve ambarın yıkımını, araziye çürüten geniş kömürleşmiş alanlara kadar takip ettim. İtfaiye araçları araziye çevreleyen beyaz çitin bazı bölümlerini devirmiş ve dönümlerce bakımlı çimi çürütmüştü. Kilometrelerce uzakta daha fazla mera alanı ve dar bir asfalt kamu yolu, ardından bir Virginia Power trafo merkezi ve daha uzakta başka evler vardı.

Sparkes'in ayrıcalıklı Virginia çiftliğini sabah saat sekizde işgal ettik ve rotor yıkamamızın onları rahatsız etmemesi için harabelerden yeterince uzağa indik. Pilotlarımızın ana rotoru frenlemesini ve tüm şalterleri kapatmasını beklerken Marino dışarı çıktı ve bensiz devam etti.

Lucy'nin o gün uçmasına yardım eden Özel Ajan Jim Mowery'ye 'Bıraktığınız için teşekkürler,' dedim.

"Arabayı o kullandı.

Bagaj kapısını açtı.

Yeğenime, 'Eğer devam etmek isterseniz onu bağlarım,' diye ekledi.

"Görünüşe göre bu öğreniyorsun," diye hafifçe takıldım Lucy'ye. uzaklaştık.

'Elimden geldiğince topallayarak ilerliyorum,' dedi. "Dur, şu çantalardan birini alayım.

Sıkı ellerinde çok ağır görünmeyen alüminyum çantamı bana teslim etti. Birlikte yürüdük, aynı şekilde giyinmiştik ama benim üzerimde silah ya da taşınabilir telsiz yoktu. Çelikle güçlendirilmiş botlarımız o kadar yıpranmıştı ki soyulmuş ve neredeyse grileşmişti. Önümüzdeki birkaç gün boyunca komuta merkezimiz olacak gri şişme çadıra yaklaştıkça siyah çamur tabanlarımızı emiyordu. Yanına park edilmiş, üzerinde Hazine Bakanlığı mühürleri ve acil durum ışıkları bulunan, ATF ve PATLAYICI MADDE ARAŞTIRMASI ibareleri canlı maviyle yazılmış büyük beyaz Pierce süper kamyonu duruyordu.

Lucy benden bir adım öndeydi, yüzü lacivert şapkasıyla gölgelenmişti. Philadelphia'ya tayin edilmişti ve yakında Washington'dan taşınacaktı ve bu düşünce bana kendimi yaşlı ve tükenmiş hissettirdi. O büyümüştü. Benim onun yaşındayken olduğum kadar başarılıydı ve daha uzağa taşınmasını istemiyordum. Ama ona söylememiştim.

"Bu oldukça kötü. Konuşmayı o başlattı. 'En azından bodrum zemin seviyesinde ama sadece bir kapı var. Yani suyun çoğu aşağıda bir havuzda. Pompalı bir kamyon yolda.

"Ne kadar derin?

Yangın hortumlarından akan binlerce galon suyu düşündüm ve tehlikeli döküntülerle dolu soğuk siyah bir çorba hayal ettim.

'Nereye adım attığınıza bağlı. Senin yerinde olsaydım bu telefona çıkmazdım,' dedi beni istenmeyen biri gibi hissettiren bir şekilde.

"Evet, öyle yapardın," dedim, incinmiş bir halde.

Lucy benimle çalıştığı davalarla ilgili duygularını gizlemek için az çaba sarf etmişti. Kaba değildi ama meslektaşlarıyla birlikteyken çoğu zaman beni hiç gibi davranırdı. Daha önceki yıllarda onu UVA'da ziyaret ettiğimi ve öğrencilerin bizi birlikte görmesini istemediğini hatırladım. Benden utanmadığını biliyordum ama beni hayatının üzerine düşürmemek için çok çalıştığım ezici bir gölge olarak görüyordu.

"Toplanmayı bitirdin mi? Ona doğru olmayan bir rahatlıkla sordum.

"Lütfen bana hatırlatma," dedi.

"Ama yine de gitmek istiyorsun.

"Elbette. Bu harika bir fırsat.'

'Evet, öyle ve senin adına çok sevindim,' dedim. 'Janet nasıl? Bunun zor olduğunu biliyorum...'

Lucy, 'Farklı yarımkürelerde olacak değiliz ya,' diye karşılık verdi.

Ben daha iyi biliyordum, o da öyle. Janet bir FBI ajanıydı. İkisi Quantico'daki ilk eğitim günlerinden beri sevgiliydiler. Şimdi farklı federal kolluk kuvvetleri için çalışıyorlardı ve yakında ayrı şehirlerde yaşayacaklardı. Kariyerlerinin ilişkilerine bir daha asla izin vermemesi oldukça muhtemeldi.

"Sence bugün konuşmak için bir dakika ayırabilir miyiz?" Su birikintilerinin etrafından dolanırken tekrar konuştum.

Rüzgâr daha da sert eserken, 'Tabii. Burada işimiz bittiğinde, açık bir bar bulabilirsek bir bira içeriz,' diye cevap verdi.

'Ne kadar geç olduğu umurumda değil,' diye ekledim.

Çadıra yaklaştığımızda Lucy iç çekerek, 'İşte başlıyor,' diye mırıldandı. "Selam çete," diye seslendi. "Parti nerede?"

"Ona bakıyorsun.

"Doktor, bugünlerde ev ziyaretleri mi yapıyorsun?" "Hayır, Lucy'ye bakıcılık yapıyor.

Marino ve bana ek olarak, NRT'de ekip lideri McGovern da dahil olmak üzere dokuz erkek, iki kadın vardı. Hepimiz aynı şekilde giyinmiştik; botlarımız gibi yıpranmış, yamalı ve esnek olan o bildik lacivert tayyörlerimizi giymiştik. Ajanlar, parlak alüminyum iç kısmı raflara ve atlama koltuklarına bölünmüş ve dış bölmeleri sarı suç mahalli bandı makaraları, çöp kovaları, kazmalar, projektörler, çırpma süpürgeleri, yıkım çubukları ve doğrama testereleriyle dolu süper kamyonun açık bagaj kapağının arkasında huzursuz ve gürültülüydü.

Mobil karargâhımız ayrıca bilgisayarlar, fotokopi ve faks makinesi ile bir olay yerini yıkmak veya bir insan hayatını kurtarmak için kullanılan hidrolik dağıtıcı, koçbaşı, çekiç ve kesici ile donatılmıştı. Aslında, belki bir aşçı ve daha da önemlisi bir tuvalet dışında kamyonunda olmayan pek bir şey düşünemiyordum.

Bazı ajanlar botları, tırmıkları ve kürekleri sabunlu suyla dolu plastik küvetlerde dekontamine etmeye başlamıştı. Bu hiç bitmeyen bir çabaydı ve sert havalarda eller ve ayaklar asla kurumuyor ya da çözülüyordu. Egzoz boruları bile petrol kalıntılarına karşı temizlendi ve tüm elektrikli aletler benzin yerine elektrikle ya da hidrolik sıvıyla çalıştırılarak herkesin sorgulanacağı ve yargılanacağı o mahkeme hazırlandı.

McGovern çadırın içindeki bir masanın üzerinde oturuyordu, botlarının fermuarı açıldı ve dizinin üzerinde bir pano vardı.

"Pekâlâ," diye ekibine seslendi. 'Bunların çoğunu zaten itfaiye istasyonunda konuştuk, orada güzel kahve ve çörekleri özlemiştiniz,' diye ekledi buraya yeni gelmiş olan bizler için. 'Ama tekrar dinleyin. Şu ana kadar bildiğimiz kadarıyla yangının dünden önceki gün, ayın yedisi akşamı, saat 21:00'de başladığı düşünülüyor.

McGovern benim yaşlarımdaydı ve Philadelphia saha ofisinde çalışıyordu. Ona baktığımda Lucy'nin yeni akıl hocasını gördüm ve kemiklerimde bir sertleşme hissettim.

McGovern, "En azından evde yangın alarmı o zaman çaldı," diye devam etti. 'İtfaiye buraya geldiğinde ev tamamen yanıyordu. Ahırlar yanıyordu. Kamyonlar etrafı sarmak ve boğmaktan başka bir şey yapabilecek kadar yaklaşamadılar. Ya da en azından bunu denemek için. Bodrumda yaklaşık otuz bin galon su olduğunu tahmin ediyoruz. Dört pompadan bahsettiğimizi ve milyonlarca tıkanıklık olmadığını varsayarsak, hepsini dışarı pompalamak yaklaşık altı saat sürer. Bu arada elektrikler kesik ve yerel dost itfaiyemiz içeride ışıklandırma yapacak.

"Tepki süresi ne kadardı? Marino ona sordu.

"On yedi dakika," diye cevap verdi. 'İnsanları görevden almak zorunda kaldılar. Buradaki her şey gönüllü.' Birisi inledi.

'Onlara bu kadar sert davranmayın. Yeterince su getirmek için etraftaki tüm tankerleri kullandılar, yani sorun bu değildi,' diye azarladı McGovern askerlerini. 'Bu şey kâğıt gibi yukarı çıktı ve köpük için çok rüzgârlıydı, gerçi bunun yardımcı olacağını sanmıyorum. Ayağa kalktı ve süper kamyonu doğru ilerledi. "Mesele şu ki, bu hızlı ve sıcak bir yangındı. Bu kadarını biliyoruz.

Kırmızı panelli bir kapı açtı ve tırmık ve kürek dağıtmaya başladı.

"Kaynağına ya da nedenine dair bir ipucumuz yok," diye devam etti, "ama bu Gazete patronu Kenneth Sparkes'ın evin içinde olduğuna ve dışarı çıkmadığına inanılıyordu. Bu yüzden doktoru buraya getirdik.

McGovern pek bir şey kaçırmayan delici gözleriyle doğrudan bana baktı.

"Bize o sırada evde olduğunu düşündüren nedir? Ben sordum.

Bir kere, kayıp gibi görünüyor. Arkada da bir Mercedes yanmış. Henüz küpeleri kontrol etmedik ama muhtemelen ona ait olduğunu düşünüyoruz," diye cevap verdi bir yangın müfettişi. Atlarını nallayan nalbant da az önce buradaydı.

Yangından iki gün önce, beşinci Perşembe günü, Sparkes o sırada evdeydi ve nalbant onun bir yere gittiğini söylemedi.

"O şehir dışındayken atlarına kim bakıyordu? diye sordum.

McGovern, "Bilmiyoruz," dedi.

"Nalbantın adını ve numarasını istiyorum," dedim.

"Sorun değil. Kurt?" diye sordu müfettişlerinden birine.

"Elbette. Ben . Spiralli bir defterin sayfalarını çevirdi, genç elleri yıllarca çalışmaktan büyük ve pürüzlüydü.

McGovern başka bir bölmeden parlak mavi kasklar aldı ve bireylere görevlerini hatırlatırken onları etrafa savurmaya başladı.

'Lucy, Robby, Frank, Jennifer, benimle birlikte deliktesiniz. Bill, sen genel görevlisin ve bu Bill'in ilk NRT'si olduğu için Mick ona yardım edecek.

"Şanslısın.

"Ohhh, bir

bakire.

"Bana bir şans ver, dostum," dedi Bill adındaki ajan. 'Bugün karımın kırkinci doğum günü. Benimle bir daha asla konuşmayacak.

McGovern, "Rusty kamyonundan sorumlu," diye devam etti. 'Marino ve doktor gerektiğinde burada.

"Sparkes herhangi bir tehdit alıyor muydu? Marino sordu, çünkü cinayeti düşünmek onun işiydi.

Robby adındaki yangın müfettişi, "Şu anda bizim bildiğimiz kadarını biliyorsunuz," dedi.

"Bu sözde tanık da neyin nesi? Ben sordum.

"Bunu bir telefon görüşmesiyle öğrendik," diye açıkladı. "Bir erkek, ismini bırakmadı ve bölge dışından aranmış, bu yüzden hiçbir fikrimiz yok. Hiçbir fikrimiz yok.

yasal olup olmadığı hakkında bir fikrim yok.'

'Ama atların öldüğünü duyduğunu söyledi,' diye ısrar ettim. "Evet.

İnsanlar gibi çılgılık atıyorlardı.

"Bunu duyacak kadar yakınına nasıl gelmiş olabileceğini açıkladı mı? Yine sinirlenmeye başlamıştım.

'Yangını uzaktan gördüğünü ve daha yakından bakmak için arabayı sürdüğünü söyledi. On beş dakika kadar izlediğini ve itfaiye araçlarının sesini duyunca oradan uzaklaştığını söyledi.

"Şimdi bunu bilmiyordum ve bu beni rahatsız ediyor," dedi Marino uğursuzca. 'Söylediği şey müdahale süresiyle tutarlı. Ve bu sincapların etrafta takılıp ateşlerinin yanışını izlemeyi ne kadar sevdiklerini biliyoruz. Irk hakkında bir fikrin var mı?'

"Onunla otuz saniyeden fazla konuşmadım," diye yanıtladı Robby. 'Ama belirgin bir aksanı yoktu. Yumuşak konuşuyordu ve çok sakindi.

Herkes bu tanıgın kim olduğunu ya da gerçek olup olmadığını bilmemenin hayal kırıklığını yaşarken bir süre sessizlik oldu. McGovern o gün kimin ne yaptığına dair listesini hazırlamaya devam etti.

'Philly'deki sevgili ASAC'ımız Johnny Kostylo medya ve yerel kodamanlar üzerinde çalışacak, Warrenton Belediye Başkanı gibi, kasabasının kötü görünmesini istemediği için şimdiden arıyor.

Panosundan başını kaldırıp yüzlerimizi taradı.

'Denetçilerimizden biri yolda,' diye devam etti. 'Ve Pepper bize yardım etmek için kısa bir süre sonra ortaya çıkacak.

Birkaç ajan kundakçı köpek Pepper'ı takdir eden ısıklıklar çaldı. "Ve neyse

ki, Pepper alkol kullanmıyor. McGovern kendi Kaskını tak. "Çünkü burada yaklaşık bin galon burbon var.

"Bu konuda başka bir şey biliyor muyuz? Marino sordu. "Sparkes'ın bu malı üretip sattığını biliyor muyuz? Demek istediğim, bu çok fazla

bir adam için hooch.'

"Görünüşe göre Sparkes hayattaki güzel şeylerin koleksiyoncusuymuş," McGovern Sparkes'tan sanki kesinlikle ölmüş gibi bahsetti. 'Burban, puro, otomatik ateşli silahlar, pahalı atlar. Ne kadar yasal olduğunu bilmiyoruz, bu da sizlerin Feebs yerine burada bulunmanızın nedenlerinden biri.

' söylemekten nefret ediyorum ama Feeb'ler çoktan etrafı koklamaya başladılar. Yardım etmek için ne yapabileceklerini bilmek istiyorlar.

"Ne kadar tatlılar.

"Belki bize ne yapacağımızı

gösterebilirler. "Neredeler? McGovern

sordu.

"Yolun yaklaşık bir mil aşağısında beyaz bir Suburban'da. Üçü FBI ceketleriyle takılıyor. Çoktan medyayla konuşmaya başladılar.

"Kahretsin. Kameraların olduğu her yerde.'

ATF'nin FBI'a kaba bir şekilde taktığı isim Feebs'e yönelik homurdanmalar ve alaycı kahkahalar vardı. İki federal kurumun birbirlerinden hoşlanmadıkları ve FBI'ın her zaman hak etmediği halde rutin olarak kredi tahsis ettiği bir sır değildi.

"Baş bahsetmişken," diye konuştu başka bir temsilci, "Budget Motel AmEx kabul etmiyor patron. Botlarımızın topuklarına kadar giriyoruz ve kendi kredi kartlarımızı mı kullanmamız gerekiyor?

"Ayrıca oda servisi yedide bitiyor.

"Zaten berbat kokuyor.

"Hareket etme şansımız var mı?

McGovern, ' ilgileneceğim,' diye söz verdi.

"Seni bu yüzden çok seviyoruz.

Parlak kırmızı bir itfaiye aracı asfalt olmayan yolda tozu ve küçük kayaları çalkalayarak ilerlerken, yardım ekibi olay yerinden suyu tahliye etmeye başladı. İki

Teçhizatlı ve yüksek lastik çizmeli itfaiyeciler aşağı inip McGovern'la kısa bir süre görüşükten sonra filtrelele bağılı bir ve üç çeyrek inçlik hortumları açtılar. Bu hortumları omuzlarına konağıın taş kabuğunun içine sürüklediler ve dört farklı noktadan suya bıraktılar. Kamyona dönüp ağır portatif Prosser pompalarını yere yerleştirdiler ve uzatma kablolarını jeneratöre taktılar. Kısa süre sonra motorların gürültüsü çok arttı ve hortumlar kirli su fişkirdikçe şişti ve çimlerin üzerine çıktı.

Ağır kanvas yangın eldivenleri ve bir pardösü aldım ve kaskımın boyutunu ayarladım. Sonra sadık Red Wing botlarımı temizlemeye başladım, onları eski deri dillerinden sızan ve bağcıklarını ıslatan köpüklü soğuk musluk suyu dolu küvetlerden geçirdim. Haziran ayı olduğı için BDU'larımın altına ipek iç çamaşırı giymeyi düşünmemiştim. Bu bir hataydı. Rüzgar şimdi kuzeyden ve sert esiyordu ve her nem damlası vücut ısıımı bir derece daha düşürüyor gibiydi. Üşümekten nefret ediyordum. Ellerime güvenememekten nefret ediyordum, çünkü ya kaskatı kesilmişlerdi ya da eldiven giymişlerdi. Ben parmak uçlarıma üfleyip ağır paltomu çeneme kadar çekerken McGovern bana doğru yöneldi.

"Uzun bir gün olacak," dedi titreyerek. "Yaza ne oldu?"

'Teun, senin için tatilimi kaçırıyorum. Özel hayatımı mahvediyorsun' dedi. Ona zor anlar yaşattım.

"En azından senin de var. McGovern da botlarını temizlemeye başladı.

Teun gerçekten de Tina Nola gibi Güneyli korkunç bir şey anlamına gelen T. N. harflerinin garip bir karışımıydı, ya da bana öyle söylenmişti. NRT'de çalıştığım süre boyunca adı Teun'du ve ben de ona böyle hitap ediyordum. Yetenekli ve boşanmış biriydi. Sıkı ve formdaydı, kemik yapısı ve gri gözleri etkileyiciydi. McGovern sert olabilirdi. Öfkesinin alevler içindeki bir oda gibi parladığını görmüştüm ama aynı zamanda cömert ve nazik de olabilirdi. Özel yeteneğı kundakçılıktı ve sadece olay yerinin tarifini duyarak bir yangının nedenini sezebildiğı efsaneydi.

McGovern ufku tararken ben iki çift lateks eldiven üzerinde çalışıyordum, gözleri uzun süre kararmış çukurun üzerinde duruyordu.

granit. Bakışlarını kavrulmuş ahırlara kadar takip ettim ve zihnimde çılgınlık ve ahırlara vuran panik toynakları duydum. Bir an için boğazım düğümlendi. Diri diri gömülen insanların çiğ, pençeli ellerini ve katilleriyle mücadele eden kurbanların savunma yaralarını görmüştüm. Ölmek için savaşan yaşamı biliyordum ve zihnimde canlanan canlı görüntülere dayanamıyordum.

"Lanet olası gazeteciler. McGovern tepesinde alçaktan uçan küçük bir helikoptere baktı.

Beyaz bir Schweizer'dı ve üzerinde ne kimlik ne de monte edilmiş kamera görebiliyordum. McGovern öne çıktı ve cesurca beş mil içindeki tüm medya mensuplarını işaret etti.

"Şuradaki minibüs," diye haber verdi bana. 'Radyo, Jezebel adında ünlü bir yeteneğin hayatsakat oğlu ve Sport adındaki üç bacaklı köpeği hakkında dokunaklı hikayeler anlattığı yerel bir FM kadranı. Ve şurada başka bir radyo. Ve şu taraftaki Ford Escort da orospu çocuğu bir gazete. Muhtemelen D.C.'den bir tabloid. Sonra Post var. Bir Honda'yı işaret etti. "O yüzden ona dikkat et. Bacakları olan esmer kız. Burada etek giydiğini hayal edebiliyor musun? Muhtemelen erkeklerin onunla konuşacağını sanıyor. Ama onlar daha iyi bilir, Feeb'lerin aksine.

Geri çekildi ve süper kamyonun içinden bir avuç lateks eldiven aldı. Ellerimi BDU'larımın ceplerine daha da soktum. McGovern'ın yanlı ve yalancı medya hakkındaki söylevlerine alışmışım ve neredeyse hiç dinlemiyordum.

'Ve bu sadece başlangıç,' diye devam etti. 'Bu medya kurtçukları her yerde sürünecek çünkü buradakini zaten biliyorum. Buranın nasıl yandığını ve tüm o zavallı atların nasıl öldüğünü tahmin etmek için izci olmaya gerek yok.

"Her zamankinden daha neşeli görünüyorsun," dedim

kuru bir sesle. "Hiç de neşeli değilim.

Eski bir steysin vagon yanaşırken ayağını süper kamyonun parlak bagaj kapağına dayadı. Kundakçı köpek Pepper yakışıklı bir siyah Labrador retriever'dı. Yakasında bir ATF rozeti vardı ve hiç şüphesiz

Sıcak ön koltuğa rahatça kıvrıldı, biz onun için hazır olana kadar hiçbir yere gitmedi.

"Yardım etmek için ne yapabilirim?" diye sordum ona. "Bana ihtiyacın olana kadar yolundan çekilmen dışında.

Uzaklara bakıyordu. 'Yerinde Pepper'la ya da kamyonette takılırdım. İkisi de sıcak.

McGovern benimle daha önce de çalışmıştı ve bir nehre dalmam ya da yangın veya bombalama enkazını elemem gerektiğinde bu görevin üstesinden gelemeyeceğimi biliyordu. Kürek tutabildiğimi ve boş boş oturmadığımı biliyordu. Yorumlarına içerledim ve bir şekilde benimle alay ettiğini hissettim. Ona tekrar hitap etmek için döndüğümde, bir kuş köpeğinin işaret etmesi gibi hareketsiz durduğunu gördüm. Yüzünde kuşkulu bir ifade vardı ve ufukta bir noktaya sabitlenmişti.

"Yüce İsa," diye mırıldandı.

Bakışlarını takip ederek yüz metre kadar doğumuzda, ahırların dumanlı kalıntılarının hemen ötesindeki yalnız siyah taya baktım. Muhteşem hayvan durduğumuz yerden abanozdan oyulmuş gibi görünüyordu ve dikkatimize karşılık verir gibi görünürken seğiren kaslarını ve kuyruğunu seçebiliyordum.

McGovern hayretle, "Ahırlar," dedi. "Nasıl oldu da kaçtı? Taşınabilir radyosunu açtı.

"Teun'dan Jennifer'a," dedi.

"Devam et.

'Belki ahırların ötesine bir göz atarsın. Ne yaptığımı görüyor musun?' 'On-dört. Dört ayaklı özne görüş alanımda.

'Yerel halkın bildiğinden emin olun. Şahsın buradan sağ kurtulan biri mi yoksa başka bir yerden kaçan biri mi olduğunu öğrenmemiz gerekiyor.

".

McGovern omzunda bir kürekle uzaklaştı. Kokuşmuş çukura doğru ilerleyişini ve bir zamanlar geniş ön kapı olduğu anlaşılan yerin yakınında bir yer seçişini izledim, soğuk su dizlerine kadar geliyordu. Uzakta, soğuk siyah at sanki ateşten yapılmış gibi sallanıyordu. Vıcık vıcık botlarımla ilerliyordum, parmaklarım giderek daha da iş görmez hale geliyordu. Tuvalete ihtiyacım olması an meselesiydi; bu da genellikle bir ağaç, bir tümsek, bir dönümlük bir yerde, bir mil içinde hiç kimsenin olmadığı bir kör olduğuna yemin edilen bir yer olurdu.

İlk başta kalan taş kabuğun içine girmedim, ancak dış çeperden yavaşça etrafından dolaştım. Kalan yapıların oyulması, kitlesel yıkım yerlerinde bariz ve aşırı bir tehlikedir ve iki katlı duvarlar yeterince sağlam görünse de, bir vinçle indirilip kamyonla götürülmeleri bana daha uygun olurdu. Parlak, serin rüzgârda taramaya devam ettim, nereden başlayacağımı düşündükçe kalbim sıkışıyordu. Omuzlarım alüminyum çantam yüzünden ağrıyordu ve su dolu enkazda tırmık sürüklemeye düşüncesi bile sırtıma acı veriyordu. McGovern'ın ne kadar dayanacağımı görmek için beni izlediğinden emindim.

Pencere ve kapılardaki açık yaralardan, isli çukurun binlerce yassı çelik viski fiçisi çemberiyle sarıldığını ve siyah suda sürüklendiğini görebiliyordum. Yedek viskinin yanan beyaz meşe fiçilerden patladığını ve kapıdan aşağıya, Kenneth Sparkes'ın değerli atlarını barındıran ahırlara doğru bir ateş nehri halinde aktığını hayal ettim. Müfettişler yangının nerede başladığını ve umarım nedenini belirleme görevine başlarken, su birikintilerinden geçtim ve ağırlığımı taşıyabilecek kadar sağlam görünen her şeyin üzerine tırmandım.

Her yerde çiviler vardı ve Lucy'nin hediye ettiği bir Buckman aletiyle sol botumdan bir tanesini çıkardım. Eski malikânenin önündeki mükemmel taş dikdörtgen kapının içinde durdum. Dakikalarca durdum ve baktım. Pek çok müfettişin aksine, olay yerine yaklaştığım her santimde fotoğraf çekmezdim. Acele etmemeyi ve önce gözlerimin görmesine izin vermeyi öğrenmiştim. Etrafımı sessizce tararken birçok şey dikkatimi çekti.

Evin ön tarafı, şaşırtıcı olmayan bir şekilde, en muhteşem manzaraya sahipti. Artık orada olmayan üst katlardan ağaçlar, yumuşak tepeler ve ev sahibinin atlarının çeşitli faaliyetleri görülebilirdi.

satın aldı, takas etti, yetiştirdi ve sattı. Kenneth Sparkes'ın yangın gecesini, yani yedinci Haziran'da evde olduğuna inanılıyordu ve havanın açık ve biraz daha sıcak olduğunu, hafif bir rüzgar ve dolunay olduğunu hatırlıyordum.

Bir malikane olması gereken boş kabuğu inceledim, vıcık vıcık olmuş kanepelerine, metallere, camlara, televizyonların ve beyaz eşyaların erimiş bağırsaklarına . Kısmen yanmış yüzlerce kitap, tablolar, şilteler ve mobilyalar vardı. Hepsini üst katlardan düşmüş ve bodrum katında çorba gibi katmanlar halinde yerleşmişti. Yangın alarmının çaldığı akşam Sparkes'ı hayal ederken, onu manzaralı oturma odasında ya da mutfakta, belki de yemek pişirirken hayal ettim. Yine de nerede olabileceğini araştırdıkça, alkol ya da uyuşturucu yüzünden etkisiz hale gelmediyse ya da karbon monoksit onu alt edene kadar yangını söndürmeye çalışmadıysa, neden kaçmadığını daha az anlıyordum.

Lucy ve yoldaşları çukurun diğer tarafındaydı, ısı ve suyun anında paslanmasına neden olduğu bir elektrik kutusunu açmaya çalışıyorlardı.

"İyi şanslar," diye McGovern'ın sesi onlara doğru yaklaşıırken duyuldu. "Bunu başlatan şey o olmayacak.

Ütü masasının kararmış çerçevesini bir tarafa atarken konuşmaya devam etti. Ütü ve ipinden geriye kalanlar da onu takip etti. Sanki bu karmaşaya neden olan kişiye kızgınmış gibi daha fazla varil çemberini tekmeleyerek yoldan çekti.

"Pencereleri fark ettiniz mi?" diye devam etti onlara. 'Kırık camlar içeride. Birinin içeri girdiğini mi düşünüyorsunuz?

"Şart değil. Bakmak için çömeldiğinde Lucy cevap verdi. "Camın iç kısmına termal bir darbe alırsınız ve cam ısınarak dış kısmından daha fazla ve daha hızlı genişler, bu da mekanik kırılmadan belirgin bir şekilde farklı olan düzensiz gerilime ve ısı çatlaklarına neden olur.

Kırık bir cam parçasını amiri McGovern'a uzattı. "Duman evden dışarı çıkıyor," diye devam etti Lucy, "ve atmosfer içinde. Basıncın dengelenmesi. Birinin içeri girdiği anlamına gelmez. McGovern ona "B artı aldın," dedi.

"Asla olmaz. Ben A alırım."

Ajanlardan birkaçı güldü.

"Ama Lucy'ye katılmak zorundayım," dedi içlerinden biri. 'Şu ana kadar birinin zorla girdiğine dair bir işaret görmedim.

Ekip liderleri, felaket bölgemizi yakında Sertifikalı Yangın Müfettişleri veya CFI'lar için bir sınıfa dönüştürmeye devam etti.

"Tuğladan çıkan duman hakkında konuşmuştuk, hatırlıyor musun?" diye devam etti ve çatı hattı boyunca uzanan, çelik fırçalarla ovulmuş gibi görünen taş alanları işaret etti. "Yoksa bu su patlamalarından kaynaklanan erozyon mu?

'Hayır, harç kısmen . Duman yüzünden.'

"Bu doğru. Eklemlerden çıkan dumandan. McGovern kesin konuşuyordu. "Ateş kendi havalandırma yollarını oluşturur. Ve burada, burada ve buradaki duvarların alt kısmında' -işaret etti- 'taş yanmamış yanma veya kurumdan arındırılmış. Erimiş cam ve erimiş bakır borularımız var.

"Alçakta, birinci katta başladı," dedi Lucy. "Ana yaşam alanı. "Bana da öyle göründü.

"Alevler üç metre kadar yükselerek ikinci katı ve çatıyı sardı.

"Bu da oldukça iyi bir yakıt yükü gerektirir.

"Hızlandırıcılar. Ama bu bokun içinde bir dökme deseni bulmayı unut.'

McGovern ekibine 'Hiçbir şeyi unutmayın' dedi. 'Ve bir hızlandırıcının gerekli olup olmadığını bilmiyoruz çünkü o katta ne tür bir yakıt yükü olduğunu bilmiyoruz.

Onlar konuşurken su sıçratıyor ve çalışıyorlardı ve etrafta sürekli damlayan suyun ve pompaların gürültüsünün sesi vardı. Tırmığıma takılan kutu yaylarla ilgilendim ve çömelerek kayaları ve kömürleşmiş odunları ellerimle çıkardım. İnsan her zaman bir yangını göz önünde bulundurmamak zorundaydı.

Kurban yatakta ölmüş olabilirdi ve bir zamanlar üst katlar olan yerlere baktım. Kazıya devam ettim, insani hiçbir şey bulamadım, sadece Kenneth Sparkes'ın güzel malikanesinde harap olmuş her şeyin ıslak, ekşi çöpünü buldum. Eski eşyalarından bazıları, su altında kalmamış yığınların tepesinde hâlâ yanıyordu ama kazdığım şeylerin çoğu soğuktu ve yanmış viskinin mide bulandırıcı kokusu sinmişti.

Eleme işlemimiz sabah boyunca devam etti ve ben bir çamur karesinden diğerine geçerken en iyi bildiğim şeyi yaptım. Ellerimle yokladım, araştırdım ve beni endişelendiren bir şekil hissettiğimde, ağır ateş eldivenlerimi çıkardım ve lateksle zar zor kılıflanmış parmaklarımla biraz daha yokladım. McGovern'ın askerleri dağılmış ve kendi önsezileri içinde kaybolmuşlardı ve neredeyse öğlen vakti bana geri döndü.

"musun?" diye sordu. "Hala
ayaktayım.

"Bir koltuk dedektifi için hiç fena değil.

Gülümsedi. "Bunu bir iltifat olarak kabul
ediyorum.

"Her şeyin ne kadar eşit olduğunu görüyor musun? İslî eldivenli parmağını gösterdi. 'Evin bir köşesinden diğerine sürekli yüksek sıcaklıkta yangın. Alevler o kadar sıcak ve yüksek ki üstteki iki katı ve neredeyse içindeki her şeyi yakmış. Burada bir elektrik arkından bahsetmiyoruz, açık unutulmuş bir saç maşasından ya da alev almış bir yağdan da değil. Bunun arkasında büyük ve akıllı bir şey var.

Yıllar boyunca yangınla mücadele eden insanların yangından sanki canlıymış ve kendine has bir iradesi ve kişiliği varmış gibi bahsettiklerini fark etmiştim. McGovern yanımda çalışmaya başladı ve yoldan çekemediklerini bir el arabasına yığdı. Parmak kemiği yerine geçebilecek bir taşı parlattım ve o da tırmığının tahta ucunu boş ve bulutlu gökyüzüne doğrulttu.

'En üst kat en son düşecek olan kat olacak' dedi bana. 'Başka bir deyişle, çatıdan ve ikinci kattan gelen enkaz burada en üstte olmalı. Sanırım şu anda içinde dolaştığımız şey de bu. Bıçakladı

Tırımığı, bir zamanlar çatıyı destekleyen bükülmüş çelik bir I-kirişine doğrulttu. "Evet efendim," diye devam etti, "işte bu yüzden her yerde yalıtım malzemesi ve arduvaz var.

Bu böyle sürüp gitti ve kimse on beş dakikadan fazla mola vermedi. Yerel itfaiye istasyonu bize kahve, soda ve sandviç tedarik etti ve ıslak deliğimize çalışırken görebilmemiz için kuvars ışıkları kurdu. Her iki uçta bir Prosser pompası hortumuyla suyu emiyor ve granit duvarların dışına boşaltıyordu ve binlerce galon gittikten sonra koşullarımız pek de iyi görünmüyordu. Seviyenin hissedilir şekilde düşmesi saatler sürdü.

Saat iki buçukta daha fazla dayanamadım ve tekrar dışarı çıktım. En göze çarpmayan yeri aradım; burası, tüten ahırların yakınındaki büyük bir köknar ağacının geniş dallarının altındaydı. Ellerim ve ayaklarım uyuşmuştu ama ağır koruyucu giysilerimin altında çömelirken terliyordum ve bu tarafa doğru gelebilecek herhangi biri için tedirgin bir şekilde etrafı gözlüyordum. Sonra kömürleşmiş her ahırın yanından geçmek için kendimi çelikleştirdim. Ölüm kokusu burun deliklerime kadar geliyor ve kafatasımın içindeki boşluklara yapışıyor gibiydi.

Atlar acınacak şekilde üst üste yığılmış, bacakları boksörce çekilmiş ve derileri pişen etin şişmesi ve büzülmesinden dolayı yarılmıştı. Kısraklar, aygırlar ve iğdişler kemiklerine kadar yanmış, odun gibi kömürleşmiş karkaslardan hâlâ dumanlar yükseliyordu. Alevler onlara dokunmadan önce karbon monoksit zehirlenmesine yenik olmalarını umuyordum.

Aralarında iki yılkı atı ve bir tayın da bulunduğu on dokuz ceset saydım. Yanmış at kıllarının ve ölümün yarattığı sis boğucuydu ve otların arasından geçip konağın kabuğuna doğru ilerlerken beni ağır bir pelerin gibi sarıyordu. Ufukta, hayatta kalan tek kişi yine beni izliyordu; hareketsiz, yalnız ve kederli bir şekilde duruyordu.

McGovern hâlâ kürekle çöpleri yolundan çekmeye çalışıyordu ve yorulmaya başladığını görebiliyordum ve bu durum beni sapkınca memnun . Gün geç olmaya başlamıştı. Gökyüzü daha da kararmış, rüzgâr daha da keskinleşmişti.

'Tay hâlâ orada,' dedim ona.

"Keşke konuşabilseydi. Doğruldu ve sırtının küçük kısmına masaj yaptı.

'Serbest dolaşmasının bir nedeni var,' dedim. 'Kendi başına kaçtığını düşünmek mantıklı değil. Umarım birileri onunla ilgilenmeyi planlıyordur.'

"çalışıyoruz."

"Komşulardan biri yardım edemez mi?" Durmayacaktım, çünkü at beni gerçekten rahatsız ediyordu.

Bana uzun uzun baktı ve yukarıyı işaret etti.

"Ebeveyn yatak odası ve banyo tam şuradaydı," diye açıkladı, kirli sudan kırık bir beyaz mermer karesini çıkarırken. 'Pirinç armatürler, mermer zemin, jakuzinin fiskiyeleri. Bu arada, yangın sırasında açık olan bir tavan penceresinin çerçevesi. Solunuzdan on beş santim aşağıya uzanırsanız, küvetten geriye kalanlara doğru koşarsınız.

Pompalar emildikçe su seviyesi düşmeye devam etti ve çimlerin üzerinde küçük nehirler oluştu. Yakınlarda, görevliler, çok az yanmamış ahşap kalmış, üstü derin bir şekilde kömürleşmiş antika meşe döşemeyi çıkarıyorlardı. Bu çalışmalar devam etti ve yangının çıkış noktasının, dolaplardan pirinç çekmeceler, maun mobilyalar ve yüzlerce elbise askısı çıkardığımız ana süitin bulunduğu ikinci kat olduğuna dair kanıtlar artmaya devam etti. Ana dolaptaki yanmış sedir ve erkek ve giysi kalıntılarını kazdık.

Saat beşe doğru su bir metre daha alçalmış, cihazların yanmış gövdeleri ve koltukların leşleriyle yanmış bir çöplüğe benzeyen harap bir manzara ortaya çıkmıştı. McGovern ve ben hâlâ ana banyo alanında kazı yapıyor, reçeteli hap şişelerini, şampuanları ve vücut losyonlarını bulmaya çalışıyorduk ki nihayet ölümün ilk parçalanmış kenarını keşfettim. Pürüzlü bir cam parçasındaki isi dikkatlice sildim.

"Sanırım bir şey bulduk," dedim ve sesim damlayan su ve pompaların emişi tarafından yutulmuş gibiydi.

McGovern el fenerini yaptığım şeye tuttu ve hareketsiz kaldı. "Tanrım," dedi şok olmuş bir halde.

Süt gibi ölü gözler, sulu kırık camların ardından bize parılıyordu.

'Bir pencere, belki de cam bir duş kapısı cesedin üzerine düşerek en azından bir kısmının yanarak kemiğe dönüşmesini engellemiş,' dedim.

Cam kırıklarını kenara çektim ve McGovern, Kenneth Sparkes'a ait olmadığını hemen anladığım grotesk vücuda bakarken bir an için afalladı. Yüzün üst kısmı kalın kırık camın altında düz bir şekilde bastırılmıştı ve gözler donuk mavimsi gri renkteydi çünkü asıl renkleri pişerek kaybolmuştu. Yanmış kaş kemiğinden bize bakıyorlardı. Uzun sarı saç telleri serbest kalmış ve kirli su sızarken ürkütücü bir şekilde akıyordu, burun ya da ağız yoktu, sadece kireçli, kireçlenmiş kemik ve içinde organik hiçbir şey kalmayana kadar yanmış dişler vardı.

Boyun kısmen sağlamdı, gövde daha fazla kırık camla kaplıydı ve pişmiş etin içinde erimiş, bluz ya da gömlek olabilecek koyu renkli bir kumaş vardı. Dokuması hâlâ seçilebiliyordu. Kalça ve leğen kemiği de camın altında . Kurban kot pantolon giyiyormuş. Bacaklar kemiğe kadar yanmıştı ama deri botlar ayakları korumuştı. Kolların ya da ellerin alt kısmı yoktu ve bu kemiklere ait herhangi bir iz bulamadım.

"Bu da kim böyle? McGovern hayretler içinde kaldığını söyledi. "Biriyle mi yaşıyor?

"Bilmiyorum," dedim, yoldan biraz daha su çekerek.

"Dişi olup olmadığını söyleyebilir misin? McGovern bakmak için yaklaştığında el fenerini hâlâ doğrultmuş olduğunu söyledi.

'Onu daha yakından inceleyene kadar mahkemede yemin etmek istemem. Ama evet, kadın olduğunu düşünüyorum,' diye cevap verdim.

Kadının muhtemelen içinde öldüğü banyoyu hayal ederek boş gökyüzüne baktım ve ayaklarıma soğuk su çantamdan kameraları çıkardım. Kundakçı köpek Pepper ve idarecisi az önce bir kapı aralığını doldurmuştu ve Lucy ile diğer ajanlar bulduğumuz haberin uğultusu arasında yolumuza devam ediyordu. Sparkes'ı düşündüm ve yangın gecesi evinde bir kadının olması dışında hiçbir şey mantıklı gelmedi. Kalıntılarının da burada bir yerde olabileceğinden korktum.

Ajanlar yaklaştı ve ilerinden biri bana bir ceset torbası getirdi. Açtı ve daha fazla fotoğraf çektim. Et cama yapışmıştı ve ayrıştırılması gerekiyordu. Bunu morgda yapacaktım ve cesedin etrafındaki tüm kalıntıların da gönderilmesi gerektiğini söyledim.

"Biraz yardıma ihtiyaım olacak," dedim herkese. 'Buraya bir sırt tahtası ve çarşaf getirelim ve birinin cesetlerin taşınmasından sorumlu olan yerel cenaze evini araması gerekiyor. Bir minibüse ihtiyaımız olacak. Dikkatli olun, camlar keskin. Olduğu gibi, yerinde. Yüzü yukarı, tıpkı şu an olduğu gibi, böylece vücuda çok fazla baskı yapıp deriyi yırtmayız. Bu çok iyi. şimdi çantayı biraz daha a. Aabildiğimiz kadar

açalım.' "Sığmayacak.

McGovern, Belki camın kenarlarını biraz daha kırabiliriz," diye önerdi. "Birinin çekici var mı?

"Hayır, hayır. Onu olduğu gibi koruyalım.' Artık yetkili ben olduğum için daha fazla emir . 'Ellerini korumak için bunu kenarlarından ve üstünden geçir. Herkes eldivenlerini giydi mi?"

'Evet.'

'Burada yardımcı olmayanlar, başka bir ceset daha olabilir. O yüzden aramaya devam edelim.

İki görevlinin bir arkalık ve onu örtmek için mavi plastik çarşaflarla dönmesini beklerken gergin ve sinirliydim.

"Tamam," dedim. 'Kaldıracağız. e kadar sayacağım.

Drdmz kaldıraç ve denge için mücadele ederken su şıpırdadı ve sıçradı. Deriyi kesecek kadar keskin olan kaygan ıslak camı kavrarken emin adımlar atmak için el yordamıyla ilerlemek korkunçtu.

"İşte başlıyoruz," dedim. "Bir, iki, üç, kaldır.

Cesedi arka tahtanın üzerine ortaladık. Elimden geldiğince çarşaflarla üzerini kapattım ve kayışlarla sıkıca bağladım. Artık botlarımızın üzerinden geçmeyen suda ilerlerken adımlarımız küçük ve tereddtlyd. Prosser pompaları ve jeneratör sürekli uğulduyordu.

Hastalıklı yükümüzü bir zamanlar kapı olan boş alana yaklaştırırken farkına bile varmadık. Pişmiş et ve ölüm kokusunun yanı sıra kumaş, yiyecek, mobilya ve Kenneth Sparkes'in evinde yanmış olan her şeyin keskin çürüme kokusunu alıyordum. Hızla geri gelen günün soluk ışığına çıktığımda nefesim kesilmiş, stres ve soğuktan uyuşmuştum.

Cesedi yere indirdik ve ekibin geri kalanı kazıya devam ederken ben de başında nöbet tuttum. Çarşafları açtım ve bu acınacak derecede şekilsiz insana uzun uzun baktım ve alüminyum çantamdan bir el feneri ve mercek çıkardım. Burun köprüsündeki başın etrafında cam erimişti ve saçlarına pembemsi bir madde ve kül parçaları yapışmıştı. Işığı ve büyütmeyi kullanarak etin korunmuş bölgelerini inceledim ve sol şakak bölgesinde, gözden yaklaşık bir inç uzaklıkta kömürleşmiş dokuda kanama olduğunu fark ettiğimde bunun benim hayal gücüm olup olmadığını merak ettim.

Lucy aniden yanıma geldi ve Wiser Cenaze Evi parlak lacivert bir minibüsle .

"Bir şey mi buldun? Lucy sordu.

'Kesin olarak bilmiyorum ama bu, deri yarılmalarında görülen kurumaya kıyasla kanamaya benziyor.

"Ateşten derinin yarılmasını .

"Evet. Et pişer ve genişler, derisi yarılr.

"Fırında tavuk pişirdiğinizde olan şeyle aynı. 'Tamamdır,' dedim.

Deri, kas ve kemikte meydana gelen hasarlar, ateşin eserlerine aşına olmayan biri tarafından kolaylıkla şiddetin neden olduğu yaralanmalarla karıştırılabilir. Lucy bana daha yakın çömeldi. Bana baktı.

"Orada başka bir şey çıktı mı?" sordum. "Umarım başka ceset yoktur. 'O

kadar uzak değil,' dedi. 'Yakında hava kararacak ve yapabileceğimiz tek şey "Sabah tekrar başlayana kadar olay yeri güvende olacak.

İnce çizgili takım elbiseli bir adam cenaze evinin minibüsünden inip lateks eldivenlerle çalışırken kafamı kaldırdım. Yüksek sesle arkadan bir sedye çıkardı ve bacaklarını açarken metal şakırdadı.

"Bu gece başlayacak mısın, Doktor?" sordu ve onu daha önce bir yerlerde gördüğümü biliyordum.

'Onu Richmond'a götürelim, ben de sabah başlayayım,' dedim.

'Seni son gördüğümde Moser vurulmuştu. Kavga o genç kız hala buralarda sorun yaratıyor.

"Ah evet. Hayal meyal hatırlıyordum, çünkü çok fazla silahlı saldırı ve sorun çıkaran çok fazla insan vardı. "Yardımanız için teşekkür ederim," dedim ona.

Cesedi ağır vinil poşetin kenarlarından tutarak kaldırdık. Cesedi sedyeye koyduk ve minibüsün arkasına kaydırarak. Bagaj kapısını çarparak kapattı.

"Umarım Kenneth Sparkes değildir," dedi. 'Henüz

kimliği tespit edilemedi,' dedim.

İçini çekti ve sürücü koltuğuna kayd.

"Sana bir şey söyleyeyim," dedi motoru çalıştırarak. 'Kimin ne dediği umurunda değil. O iyi bir adamdı.

Arabayla uzaklaşmasını izledim ve Lucy'nin gözlerinin üzerimde olduğunu hissettim. Koluma dokundu.

'Çok yorgunsun,' dedi. 'Neden geceyi burada geçirmiyorsun, sabah seni uçakla geri getireceğim. Başka bir şey bulursak sana hemen haber veririm. Burada oyalanmanın bir anlamı yok.

Önümde çok zor bir iş vardı ve yapılacak en mantıklı şey Richmond'a geri dönmektir. Ama doğrusu, boş evimin içinde yürümek içimden gelmiyordu. Benton şu anda Hilton Head'de olmalıydı ve Lucy de Warrenton'da kalıyordu. Arkadaşlarımdan herhangi birini aramak için çok geçti ve ben de kibar bir sohbet için fazla yorgundum. Beni rahatlatacak hiçbir şey düşünemediğim zamanlardan biriydi.

"Teun bizi daha iyi bir yere taşıdı ve odamda fazladan bir yatak var, Kay Teyze," diye ekledi Lucy gülümseyerek cebinden bir araba anahtarı çıkarırken.

"Yani şimdi yine Kay Teyze
oldum. "Etrafta kimse olmadığı
sürece.

'Bir şeyler yemem lazım,' dedim.

Broadview'deki bir Burger King'den DRIVE-THRU Whopper ve patates kızartması aldık, hava karanlık ve çok serindi. Yaklaşan farlar gözlerimi acıtıyordu ve hiçbir Motrin şakaklarımdaki sıcak ağrıyı ya da kalbimdeki korkuyu dindirmiyordu. Kiraladığımız siyah Ford LTD ile Warrenton'dan geçerken Lucy kendi CD'lerini getirmişti ve onlardan birini yüksek sesle çalıyordu.

"Bu dinlediğiniz nedir?" diye sordum şikayetimi için.

"Jim Brickman," dedi tatlı bir sesle.

Flütler ve davullar eşliğinde 'Pek sayılmaz,' dedim. 'Bana Amerikan yerlisi gibi . Belki biraz kısabiliriz?

Onun yerine, açtı.

'David Arkenstone. Ruh Rüzgarı. Zihnini açmalısın Kay Teyze. Şu anda buna Kader deniyor.'

Lucy rüzgâr gibi sürüyordu ve aklım başladı.

Geceleyin kurtları ve kamp ateşlerini hayal ederken, 'Beni korkutmaya başlıyorsun,' dedim.

"Müziği tamamen bağlantı kurmak, yolunu bulmak ve pozitif güçle ilgili," diye devam etti müzik hareketlenip gitarlar eklenirken. "Sence de uymuyor mu?

Karmaşık açıklamasına gülmekten kendimi alamadım. Lucy her şeyin nasıl çalıştığını ve bilmek zorundaydı. Aslında müzik

yatıştırıcı ve zihnimdeki korkutucu yerlerde bir aydınlanma ve sakinlik hissettim.

"Sence ne oldu Kay Teyze? Lucy aniden büyüü bozdu. "Yani, kalbinizin derinliklerinde.

"Şu anda bir şey söylemek mümkün değil," diye cevap verdim ona birine verdiğim gibi. 'Ve cinsiyet ya da evde kimin kalmış olabileceği de dahil olmak üzere hiçbir şeyi varsaymamalıyız.

"Teun şimdiden kundaklamayı düşünüyor, ben de öyle," diye kesin bir dille belirtti. 'Garip olan şu ki Pepper, olabileceğini düşündüğümüz hiçbir alanda alarm vermedi.

'Birinci kattaki ana banyo gibi,' dedim.

'Orada bir şey yok. Zavallı Pepper bir köpek gibi çalıştı ve karnını doyuramadı.

Labrador retriever, gençliğinden beri gazyağı, benzin, çakmak gazı, tiner, solventler, lamba yağı gibi hidrokarbon petrol damıtıcılarını tespit etmek üzere yiyecek ödüllü olarak eğitilmişti. Bir kibrit çakarak büyük bir yangın başlatmak isteyen bir kundakçı için yaygın olmasa da hepsi olası seçeneklerdi. Hızlandırıcılar olay yerine döküldüğünde, buharları yandıkça birikir ve akar. Sıvı kumaşa, yatak takımına ya da halıya nüfuz eder. Mobilyaların altına ve döşemelerdeki çatlakların arasına sızar. Suda çözünmez ya da yıkanması kolay değildir, dolayısıyla Pepper burnunu heyecanlandıracak bir şey bulamadıysa, orada hiçbir şey olmama ihtimali yüksektir.

"Yapmamız gereken şey evde tam olarak ne olduğunu bulmak, böylece yakıt yükünü hesaplamaya başlayabiliriz," diye devam etti Lucy müzik kemanlara dönerken, yaylılar ve davullar hüzünlenirken. "O zaman böyle bir şeyi çalıştırmak için neye ve ne kadar yakıta ihtiyaç olduğu konusunda daha iyi bir fikir edinmeye başlayabiliriz.

"Erimiş alüminyum ve cam vardı ve vücudun üst bacaklarında ve alt kollarında, cam kapının korumadığı bölgelerde muazzam bir yanma vardı," dedim. "Bu bana kurbanın yangın ona ulaştığında aşağıda, muhtemelen küvette olduğunu gösteriyor.

Yeğenim, 'Böyle bir yangının mermer bir banyoda başladığını düşünmek tuhaf olurdu,' dedi.

'Peki ya elektrik? Öyle bir ihtimal var mı? diye sordum ve motelimizin kırmızı ve sarı ışıklı tabelası otoyolun üzerinde, belki bir mil ileride süzüldü.

'Bakın, burası elektriksiz olarak geliştirilmişti. Yangın kabloları ulaştığında ve yalıtım ısı nedeniyle bozulduğunda, topraklama kabloları birbiriyle temas etti. Devre arızalandı, kablolar ark yaptı ve devre kesiciler devreye girdi' dedi. 'Yangın çıksa da çıkmasa da tam olarak bunun olmasını beklerdim. Bunu söylemek zor. İncelenecek çok şey var ve elbette laboratuvarlar gerekeni yapacaktır. Ama yangını çıkaran her neyse, çok hızlı çıkarmış. Bazı döşemelerden anlayabilirsiniz. Gerçekten derin kömürleşme ile yanmamış ahşap arasında keskin bir sınır var ve bu da sıcak ve hızlı anlamına geliyor.

Cesedin yakınındaki ahşabın tıpkı onun tarif ettiği gibi görüldüğünü hatırlıyorum. Üstü alacalı ya da kabarmış siyahtı, buna karşılık yavaş yavaş tümüyle yanmıştı.

"Yine mi birinci kat?" diye sordum bu davayla ilgili özel şüphelerim daha da artarken.

"Muhtemelen. Ayrıca, alarmin ne zaman çaldığına ve itfaiyecilerin on yedi dakika sonra ne bulduğuna bakarak olayların hızlı geliştiğini biliyoruz. Bir an sessiz kaldı, sonra devam etti: 'Banyo, sol gözünün yanındaki dokuda olası kanama. Ne olmuş? Belki de banyo ya da duş alıyordu? Karbon monoksitin etkisiyle düşüp başını mı çarptı?

"Görünüşe göre öldüğünde tamamen giyinikmiş," diye hatırlattım ona. 'Çizmeler de dahil. Siz banyodayken ya da duştayken duman alarmı çalarsa, tüm bunları giymek için zaman ayıracağınızdan şüpheliyim.

Lucy sesi daha da açtı ve basları ayarladı. Çanlar davullarla birlikte şingirdadı ve ben tuhaf bir şekilde tütsü ve mür düşündüm. Benton'la birlikte güneşin altında uzanıp uyumak istiyordum. Sabah sahili keşfederek yürürken okyanusun ayaklarımın üzerinde yuvarlanmasını istedim ve Kenneth Sparkes'ı son gördüğüm haliyle hatırladım. Ondan geriye kalanların bir sonraki gelişini hayal ettim.

Lucy, beyaz tuğlalı Shell Food Mart'a dönerken, 'Buna Kurt Avı deniyor,' dedi. 'Ve belki de üzerinde olduğumuz şey budur, ha? Büyük kötü kurdun peşindeyiz.

"Hayır," dedim o park ederken. Sanırım bir ejderha arıyoruz.

Silahının ve BDU'sunun üzerine Nike marka bir rüzgârlık geçirdi.

"Bunu yaptığımı görmedin," dedi kapısını açarken. "Teun kışımı aya kadar tekmelerdi.

"Marino'nun yanında kalmışsın," dedim, çünkü kurallara pek aldırmazdı ve plakasız polis arabasının bagajında eve bira taşıdığı bilinirdi.

Lucy içeri girdi; kirli çizmeleri, çok sayıda cebi olan soluk mavi pantolonu ve inatçı ateş kimseyi kandırıldığından şüpheliydim. Ben arabada beklerken ve uykuya hasretken bir klavye ve inek zili CD'de farklı bir ritim başlattı. Lucy altılı Heineken paketiyle döndü ve ben flüt ve perküsyonla sürüklenirken yolumuza devam ettik, ta ki ani görüntüler beni koltuğumda şok edene kadar. Kireçli dişler ve haşlanmış yumurta grimsi mavisi ölü gözler hayal ettim. Saçlar siyah suda kirli mısır ipeği gibi dağılıp dalgalanıyordu ve erimiş cam, cesetten geriye kalanların etrafında karmaşık, ışıltılı bir ağ oluşturuyordu.

"İyi misin? Lucy bana bakarken sesi endişeli geliyordu. "Sanırım uyuyakalmışım," dedim. "Ben iyiyim.

Johnson's Motel hemen önümüzde, otoyolun diğer tarafındaydı. Kırmızı beyaz teneke tenteli, taştan bir binaydı ve önündeki kırmızı sarı ışıklı tabelada yirmi dört saat açık olduğu ve kliması bulunduğu yazıyordu. Boş yer tabelasının HAYIR kısmı karanlıktı, bu da kalacak bir yere ihtiyacı olanlar için iyiye işaretti. Dışarı çıktık ve lobinin dışında bir karşılama paspası MERHABA diye bağııyordu. Lucy zili çaldı. Büyük siyah bir kedi kapıya geldi ve sonra büyük bir kadın bizi içeri almak için bir anda cisimlendi.

"İki kişilik bir oda için rezervasyon yaptırmamız gerekiyor," dedi

Lucy. "Çıkış sabah on birde," dedi kadın giderken. Tezgâhın onun tarafına doğru döndü. 'Sana aşağıda on beş dolar verebilirim.

Son.'

"Biz ATF'yiz," dedi Lucy.

'Tatlım, ben çoktan çözdüm. Diğer bayan az önce buradaydı. ödendi.'

Kapının üzerine asılan bir tabelada çek yazmıyordu ama MasterCard ve Visa teşvik ediliyordu ve aklıma McGovern ve onun becerikli yöntemleri geldi.

"İki anahtara mı ihtiyacınız var?" diye sordu görevli bir çekmeceyi açarken. "Evet, hanımefendi.

'bakalım tatlım, iki tane de güzel yatak var. Eğer çıkış yaparken yanında olmazsam, anahtarları tezgâhın üzerine bırak.

'Güvenliği aldığınıza sevindim,' dedi Lucy .

'Elbette var. Her kapıda çift kilit var.

"Oda servisi kaç a kadar açık kalıyor? Lucy yine onunla oynadı. "Ön taraftaki kola makinesi durana kadar," dedi kadın göz kırparak.

En az altmış yaşındaydı, kızıla boyanmış saçları ve gıdıları vardı, kahverengi polyester pantolonunun ve sarı kazağının her santimini zorlayan bodur bir vücudu vardı. Siyah ve beyaz ineklere düşkün olduğu belliydi. Raflarda, masalarda ve duvara tutturulmuş oymalar ve seramikler vardı. Küçük bir akvaryumda kurbağa yavruları ve minnoşlardan oluşan tuhaf bir çeşitlilik vardı ve ona onlar hakkında soru sormadan edemedim.

"Ev mı? Dedim.

Bana mahcup bir gülümseme verdi. "Onları arkadaki gölette yakalıyorum. Bir kısa bir süre önce kurbağaya dönüştü ve boğuldu. Kurbağaların suyun altında yaşayamadığını bilmiyordum.

"Ankesörlü telefonu kullanacağım," dedi Lucy, paravan kapısını açarak. "Bu arada, Marino'ya ne oldu?

'Sanırım bazıları dışarıda bir yerlerde yemek yemeye gitti,' dedim.

Burger King antamızı alıp gitti ve Janet'i aradığından ve Whopper'larımızın biz onlara ulaşana kadar soğumuş olacağından şüphelendim. Tezgâha yaslandığımda tezgâhtarın diğer taraftaki dağılık masasını ve yerel gazetenin manşetini fark ettim: MEDYA PATRONUNUN ÇİFTLİĞİ YANGINDA KÜL OLDU. Dağınlıklığı arasında bir mahkeme celbini ve cinayetlerle ilgili bilgi için para ödülü ilanlarını, tecavüzcülerin, hırsızların ve katillerin robot resimlerini fark ettim. Yine de Fauquier, insanların kendilerini güvende hissettikleri tipik sakın bir ilçeydi.

"Umarım geceleri burada tek başınıza çalışmıyorsunuzdur," dedim görevliye, çünkü kimse istese de istemese de güvenlik ipuçları vermek benim önlenemez alışkanlığımdı.

"Benim Pickle'ım var," diyerek şişman siyah kedisine sevgiyle atıfta bulundu. "İlginç bir isim.

'Etrafta açık bir turşu kavanozu bırakırsanız girer. Yavru kedi olduğundan beri pençesini içine daldırır.

Pickle, katibin özel odası olduğundan şüphelendiğim bir odaya açılan kapı aralığında oturuyordu. Kabarık kuyruğu kıpırdarken kedinin gözleri altın sikkeler gibi bana dikilmişti. Zil çaldığında ve sahibi elinde yanmış bir ampul tutan atletli bir adam için kapıyı açtığında sıkılmış görünüyordu.

"Görünüşe göre yine yaptı, Helen. Kanıtı ona uzattı.

Bir dolaba girip bir kutu ampul çıkardı, ben de Lucy'ankesörlü telefondan inip kullanabilmesi için bolca zaman verdim. Saatile baktım, Benton'ın şimdiye kadar Hilton Head'e varmış olması gerektiğinden emindim.

"bakalım, Koca Jim. Yeni bir ampulü kötü ampulle değiştirdi. "Bu altmış watt mı? Gözlerini kısarak baktı. "Uh huh. Biraz daha burada mısın? Sanki onun gelmesini umuyormuş gibi bir hali vardı.

"Biliyorsam ne olayım.

"Ah canım," dedi Helen. 'Demek işler hâlâ pek iyi gitmiyor.

"Ne zaman oldular ki? Gecenin karanlığında dışarı çıkarken başını salladı.

'Yine karısıyla kavga ediyor,' diye yorumladı bana tezgâhtar Helen, o da başını sallarken. 'Tabii buraya daha önce de geldi, bu yüzden bu kadar çok kavga ediyorlar. Birbirini aldatan bu kadar çok insan olacağını hiç düşünmemiştim. Buradaki işlerin yarısı yolun sadece üç mil aşağısındaki insanlardan geliyor.

'Ve seni kandıramazlar,' dedim.

"Hayır, efendim. Ama odayı mahvetmedikleri sürece beni ilgilendirmez.

"Yanan çiftlikten çok uzakta değilsiniz," dedim.

Daha da hareketlendi. 'O gece çalışıyordum. Alevlerin bir yanardağın patlaması gibi yükseldiğini görebiliyordunuz. Kollarıyla geniş bir hareket yaptı. "Burada kalan herkes dışarıda sirenleri dinliyor ve izliyordu. Bütün o zavallı atlar. Bunu unutamıyorum.

"Kenneth Sparkes'ı tanıyor musunuz? Yüksek sesle merak ettim. "Onu şahsen gördüğümü söyleyemem.

"Peki ya evinde kalmış olabilecek bir kadın? Ben sordum. "Bu konuda bir şey duydun mu hiç?

"Sadece insanların söyledikleri. Helen sanki her an biri çıkacakmış gibi kapıya bakıyordu.

"Örneğin," diye dürttüm.

"Sanırım Bay Sparkes tam bir beyefendi," dedi Helen. 'Yöntemleri buralarda pek sevilmiyor, ama iyi bir figür. Gençleri ve güzelleri sever.

Bir an düşündü ve pencerenin dışında güveler gözlerini bana çevirdi.

'Onu en gördüklerinde üzülenler var,' dedi. 'Biliyorsunuz, kim ne derse desin, burası hala Eski Güney.

"Özellikle üzülen biri var mı? Ben sordum.

'Şey, Jackson'ların çocukları. Her zaman bir tür belaya bulaşıyorlar,' dedi ve hâlâ kapıyı izliyordu. "Zencileri sevmezler. Bu yüzden güzel, genç ve beyaz bir şey giydiği için bunu çok yapma eğilimindeydi. Konuşulanlar var. Şöyle söyleyeyim.'

Yanan haçlarıyla Ku Klux Klan'cıları, soğuk gözleri ve silahlarıyla beyaz üstünlükçüleri hayal ediyordum. Nefreti daha önce de görmüştüm. Hayatımın büyük bölümünde ellerimi onun katliamına batırmıştım. Tezgâhtar Helen'a iyi geceler dilerken göğsüm sıkıştıyordu. Önyargı, kundaklama ve kasıtlı kurban gibi varsayımlara atlamamaya çalışıyordum; belki de sadece Sparkes'tı ve cesedi Richmond'a doğru yola çıkan bir kadın değildi. Elbette, failerin ilgilendiği eski valinin geniş mülkü olabilirdi ve evde kimsenin olduğunu bilmiyorlardı.

Ben dışarı çıktığımda atletli adam ankesörlü telefondaıdı. Dalgın bir şekilde yeni ampulünü tutuyor ve yoğun, alçak bir sesle konuşuyordu. Ben yanından geçerken öfkesi alevlendi.

"Kahretsin, Louise! Demek istediğim buydu. Hiç , ' diye hırladı telefonda, Benton'ı daha sonra aramaya karar verdiğimde.

On beş numaralı odanın kırmızı kapısını açtım ve Lucy kanatlı koltuğuna oturmuş, spiralli defterine eğilmiş, notlar ve hesaplamalar yaparken beni beklemiyormuş gibi davrandı. Ama fast food yemeğine dokunmamıştı ve açlıktan ölmek üzere olduğunu biliyordum. Çantadan Whopper ve patates kızartması çıkardım ve yakındaki bir masaya kağıt peçete ve yiyecek koydum.

'Her şey soğuk,' dedim basitçe.

"Buna alışırısın. Sesi mesafeli ve dikkati dağılmıştı. "Önce duş almak ister misin?" diye sordum kibarca.

"Devam et," diye cevap verdi, matematiğe gömülmüştü, çatılmıştı.

Odamız fiyatına göre etkileyici derecede temizdi ve neredeyse yeğenim kadar eski bir Zenith TV ile kahverengi tonlarında dekore edilmişti. Çin lambaları ve uzun püsküllü fenerler, porselen figürinler, statik yağlı boya tablolar vardı.

ve çiçek baskılı örtüler. Halılar kalın bir Kızılderili deseniye ve duvar kâğıtları ormanlık alan sahneleriydi. Mobilyalar Formika'ydı ya da o kadar kalın cilalanmıştı ki ahşabın damarlarını göremiyordum.

Banyoyu inceledim ve muhtemelen ellili yıllardan kalma pembe beyaz fayanslar, strafor bardaklar ve lavabonun üzerinde Lisa Luxury sabununun minik kalıpları ile karşılaştım. Ama beni en çok etkileyen penceredeki tek bir plastik kırmızı gül oldu. Birileri yabancıları özel hissettirmek için en azıyla en iyisini yapmıştı ve çoğu müşterinin bunu fark ettiğinden ya da umursadığından şüpheliydim.

Belki kırk yıl önce, insanlar şu anda olduğundan daha medeni olduklarında, bu tür beceriklilik ve ayrıntılara gösterilen dikkat önemli olabilirdi.

Tuvalet kapağını indirdim ve kirli ıslak botlarımı çıkarmak için oturdum. Sonra kıyafetlerim yerde solmuş bir yığın haline gelene kadar düğmelerle ve kancalarla . Isınana, ateş ve ölüm kokusundan arınana kadar düş aldım. Eski bir Virginia Tıp Fakültesi tişörtüyle çıkıp bir bira açtığımda Lucy dizüstü bilgisayarında çalışıyordu.

"Ne ?" diye sordum kanepeye otururken.

'Sadece takılıyorum. Bundan daha fazlasını yapacak kadar bilgim yok,' diye cevap verdi. 'Ama bu büyük bir yangındı, Kay Teyze. Ve benzinle yakılmış gibi görünmüyor.

Söyleyecek bir şeyim yoktu.

"Ve biri mi öldü? Ebeveyn banyosunda mı? Belki de? Bu nasıl oldu? Gece saat sekizde mi?"

Bilmiyordum.

"Yani, içeride dişlerini fırçalarken yangın borusu mu çalıyor? Lucy bana sertçe baktı.

"Ve ne?" diye sordu. "Orada öylece kalacak ve ölecek mi? Ağrıyan omuzlarını germek için durakladı.

'Sen söyle, Şef. Uzman olan sizsiniz.'

'Hiçbir açıklama yapamam Lucy,' dedim.

"Ve işte, bayanlar ve baylar. Dünyaca ünlü uzman Dr. Kay Scarpetta bilmiyor. Sinirlenmeye başlamıştı. "On dokuz at," diye devam etti. "Peki onlara kim bakıyordu? Sparkes'ın seyisi yok mu? Ve atlardan biri neden kaçtı? Küçük siyah aygır?"

"Erkek olduğunu nereden biliyorsun?" dedim biri kapımızı çalarken. "Kim o? Tahtanın arasından sordum.

'Yo. Benim,' dedi Marino huysuzca.

Onu içeri aldım ve yüzündeki ifadeden haberleri olduğunu anladım.

'Kenneth Sparkes hayatta ve iyi durumda,' diye duyurdu.

"Nerede o? Yine kafam çok karışmıştı.

'Görünüşe göre ülke dışındaymış ve haberi duyunca geri dönmüş. Beavertown'da kalıyor ve kurbanın kim olduğu da dahil olmak üzere hiçbir şey hakkında en ufak bir fikri yok gibi görünüyor,' dedi Marino bize.

"Neden Beavertown? Hanover County'nin o uzak bölgesine ne kadar süreceğini hesaplayarak sordum.

"Eğitmeni orada

yaşıyor. "Onun mu?

'At antrenörü. Ağırlık kaldırma gibi bir antrenörü değil.'

"Anlıyorum.

"dokuz gibi yola çıkıyorum," dedi bana. 'Richmond'a gidebilirsin ya da benimle gelebilirsin.

'Teşhis etmem gereken bir ceset var, bu yüzden bir şey bildiğini iddia etse de etmese de onunla konuşmam gerekiyor. Sanırım ben de seninle geliyorum,' dedim Lucy gözlerime bakarken. 'Korkusuz pilotumuzun bizi mi , yoksa bir araba bulabildin mi?

Marino, 'Döner kuşu atlıyorum,' diye karşılık verdi. 'Sparkes'la son konuşmanızda onu kızdırdığınızı hatırlatmama gerek var mı?

"Hatırlamıyorum," dedim ve gerçekten de hatırlamıyordum çünkü Sparkes'ı, medyaya açıklanması gerektiğini düşündüğü dava detayları konusunda anlaşmazlığa düştüğümüzde birden fazla kez kızdırmıştım.

"Öyle olduğunu garanti edebilirim, Doktor. Birayı paylaşacak mısınız?"

"Kendi zulana sahip olmadığına inanmıyorum," dedi Lucy dizüstü bilgisayarında çalışmaya devam ederken, tuşlar tıkırdıyordu.

Buzdolabına gitti ve kendine bir tane aldı.

"Günün sonunda benim fikrimi mi soruyorsun?" dedi. "Eskiden nasılsa şimdi de öyle.

"Hangisi? Lucy başını kaldırmadan sordu.

"Bunun arkasında Sparkes var.

Şişe açacağını sehpanın üzerine koydu ve kapının önünde durup elini kapı koluna dayadı.

"Bir kere, olay olduğunda aniden ülke dışında olması çok uygun," diye konuşmaya devam etti esnerken. 'Böylece kirli işlerini yaptıracak birini buldu. Para. Gömleğinin cebindeki bir sigara çıkardı ve dudaklarının arasına sıkıştırdı. 'Zaten o piçin tek umursadığı şey de bu. Para ve siki.

"Marino, Tanrı aşkına," diye yakındım.

Onu susturmak ve gitmesini istedim. Ama işaretimi görmezden geldi.

Kapıyı açarken, 'En kötü haber ise, her şeyin ötesinde, muhtemelen elimizde bir cinayet vakası var,' dedi. 'Yani bendeniz bu davaya bir sinek gibi yapışmış durumdayım. Ve bu ikiniz için de geçerli. Kahretsın.

Çakmağını çıkardı, sigara dudaklarıyla birlikte hareket ediyordu.

'Şu anda yapmak istediğim son şey. O pisliğin cebinde muhtemelen kaç kişi var biliyor musun?' Marino durmuyordu. 'Yargıçlar, şerifler, itfaiye memurları ...'

'Marino,' diye sözünü kestim çünkü her şeyi daha da kötüleştiriyordu. 'Hemen sonuca varıyorsun. Aslında, Mars'a atlıyorsun.

Yanmayan sigarasını bana doğrulttu. "Sadece bekle," dedi çıkarken. 'Bu yolda nereye dönersen dön, bir böğürtlen tarlasına rastlayacaksın.

'Ben alışkınım,' dedim.

"Sadece öyle olduğunu

sanıyorsun. Kapıyı çok

sert kapattı.

"Hey, ortalığı dağıtma," diye seslendi Lucy .

"Bütün gece o dizüstü bilgisayarda mı çalışacaksın? Ona

sordum. "Bütün gece değil.

"Geç oluyor ve seninle konuşmamız gereken bir şey var," dedim ve Carrie Grethen tekrar aklıma geldi.

"Ya sana istemiyor desem? Lucy şaka yapmıyordu. "Fark

etmez," diye yanıtladım. "Konuşmamız gerek.

"Biliyor musun Kay Teyze, eğer Teun ve Philly'nin üzerine gideceksen ..."

"Ne? Şaşkınlıkla söyledim. "Teun'un bununla ne ilgisi var?

"Ondan hoşlanmadığını

söyleyebilirim. "Bu tamamen

saçmalık.

' görebiliyorum,' diye devam etti.

"Teun'la bir alıp veremediğim yok ve onun bu konuşmayla bir ilgisi yok.

Yeğenim sustu. Botlarını çıkarmaya başladı.

"Lucy, Carrie'den bir mektup aldım.

Bir yanıt bekledim ve hiçbir yanıt alamadım.

"Tuhaf bir not. New York'taki Kirby Adli Psikiyatri Merkezi'nden tehdit ve taciz içerikli.

Lucy bir botunu tüylü halıya bırakınca tekrar durakladım.

"Temelde duruşması sırasında çok fazla sorun çıkarmaya niyetli olduğunu bilmemizi istiyor," diye açıkladım. 'Bu büyük bir sürpriz olmamalı. Ama, şey, ben ...' Islak çoraplarını çekiştirip solgun ayaklarına masaj yaparken tökezledim. "Sadece hazırlıklı olmamız gerekiyor, hepsi bu.

Lucy sanki söylediklerimin tek kelimesini bile duymamış gibi kemerini çözdü ve pantolonunun fermuarını açtı. Kirli tişörtünü kafasına geçirip yere fırlattı ve spor sütyeni ile pamuklu külotuna kadar soyundu. Vücudu güzel ve akıcı bir şekilde banyoya doğru yürüdü ve ben suyun aktığını duyana kadar şaşkın bir şekilde arkasından bakakaldım.

Sanki onun dolgun dudaklarını ve göğüslerini, bir avcının yayı gibi kıvrımlı ve güçlü kollarını ve bacaklarını hiç fark etmemiştim. Ya da belki de onu benden ayrı ve cinsel bir varlık olarak görmeyi reddetmişim, çünkü onu ya da yaşam biçimini anlamamayı seçmişim. Bir an için onu Carrie'nin esnek, aç sevgilisi olarak hayal ettiğimde utandım ve kafam karıştı. Bir kadının yeğenime dokunmak istemesi o kadar da yabancı gelmiyordu.

Lucy duşta acele etmedi ve bunun birazdan yapacağımız tartışma nedeniyle kasıtlı olduğunu biliyordum. Düşünüyordu. Öfkeli olduğundan şüpheleniyordum. Öfkesini benden çıkaracağını tahmin ediyordum. Ama biraz sonra dışarı çıktığında üzerinde Philadelphia itfaiye şefi tişörtü vardı ve bu da ruh halimi karartmaktan başka bir işe yaramadı. Havalıydı ve limon gibi kokuyordu.

Göğsündeki logoya bakarak, "Beni ," dedim. "Bunu bana Teun verdi," diye cevap verdi.

"Ah.

"Ve haklısın Kay Teyze, bu seni .

"Sadece neden öğrenmediğinizi merak ediyorum... Kendi öfkem alevlenirken söze başladım.

"Öğrenmek mi?

Birini sinirlendirmek, ortadan kaldırmak ve boş hissettirmek için anlamsız bir ifade takındı.

"Birlikte çalıştığınız insanlarla yatmak hakkında.

Duygularım kendi hain yollarına doğru savruldu. Haksızlık ediyordum, elimde çok az kanıt varken hemen sonuca varıyordum. Ama Lucy için akla gelebilecek her şekilde korkuyordum.

'Biri bana bir tişört veriyor ve ben bir anda bu kişiyle yatıyor muyum? Hmmm. Oldukça iyi bir çıkarım, Dr Scarpetta,' dedi Lucy öfkeyle. 'Ve bu arada, birlikte çalıştığınız insanlarla yatmaktan bahseden birisiniz. Pratikte kiminle yaşadığınıza bir bakın, merhaba?'

Eğer giyinik olsaydı Lucy'nin gecenin karanlığında hışımla dışarı emindim. Onun yerine, sırtı bana dönük bir şekilde durmuş, perdeli pencereye bakıyordu. Ben bu şekilde sonuçlanmasını hiç istemediğim bir andan geriye kalanları kurtarmaya çalışırken o yüzündeki öfkeli gözyaşlarını sildi.

"İkimiz de yorgunuz," dedim usulca. 'Berbat bir gündü ve şimdi Carrie tam da istediği şeyi elde etti. Bizi birbirimize düşürdü.

Yeğenim yüzünü tekrar silerken kıpırdamadı ya da ses çıkarmadı, sırtı bir duvar gibi bana dönüktü.

"Teun'la yattığını ima etmiyorum," diye devam ettim. 'Seni sadece kalp kırıklığı ve kaos konusunda uyarıyorum. Bunun nasıl olabileceğini görebiliyorum.

Arkasını döndü ve gözlerinde meydan okuyan bir ifadeyle bana baktı.

"Ne demek istiyorsun, nasıl görebiliyor musun?" diye sordu. "O eşcinsel mi? Bana bunu söylediğini hatırlamıyorum.

'Belki de Janet'la aranız şu anda pek iyi değildir,' diye devam ettim. "Ve insanlar insanlardır.

Yatağımın ayak oturdu ve beni bu konuşmaya tutmaya niyetli olduğu belliydi.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu.

Sadece bu. Ben bir mağarada doğmadım. Teun'un cinsiyeti benim için fark etmez. Onun eğilimleri hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Ama etkileniyorsanız? Neden kimse ikinizden de etkilenmesin ki? de çarpıcı, zorlayıcı, zeki ve kahramansınız. Ben sadece onun senin amirin olduğunu hatırlatıyorum Lucy.

Sesim daha da kanım deli gibi akmaya başladı.

"Sonra ne olacak? Ben sordum. 'Kendini bir kariyerden mahrum bırakana kadar bir federal kurumdan diğetine mi geçeceksin? Demek istediğim bu, hoşuna gitsin ya da gitmesin. Ve bu konuyu son kez açıyorum.

Yeğenim gözleri tekrar dolarken bana öylece baktı. Bu kez onları silmedi ve gözyaşları yüzünden aşağı yuvarlanarak Teun McGovern'ın ona verdiği gömleğe sıçradı.

"Özür dilerim Lucy," dedim nazıkçe. "Hayatının kolay olmadığını biliyorum.

Uzaklara bakıp ağlarken sessiz kaldık. Göğsünde titreyen derin, uzun bir nefes aldı.

"Hiç bir kadını sevdin mi?" diye sordu bana.

"Ben seni seviyorum.

"Ne demek istediğimi biliyorsun.

"Birine aşık değilim," dedim. "Bildiğim kadarıyla değil.

"Bu oldukça kaçamak bir cevap.

"Öyle olsun istemedim.

"Yapabilir miydin?

"Ne yapabilir miyim?

'Bir kadını sev,' diye ısrar etti.

"Bilmiyorum. Hiçbir şey bilmediğimi düşünmeye başlıyorum. Bildiğim kadarıyla dürüst davrandım. "Muhtemelen beynimin o kısmı kapalı.

"Bunun beyninle bir ilgisi yok. Ne

diyeceğimi bilemedim.

'Ben iki erkekle yattım,' dedi. "Yani aradaki farkı biliyorum, bilgin olsun.

"Lucy, davanı bana savunmana gerek yok. "Özel

hayatım bir dava olmamalı.

'Ama öyle olmak üzere,' diye konuya geri döndüm. "Sence Carrie'nin bir sonraki hamlesi ne olacak?

Lucy bir bira daha açtı ve hâlâ çok bira içip içmediğime baktı.

"Medyaya mektup göndermek mi? Onun için tahmin yürüttüm. 'Yemin altında yalan söylemek mi? Kürsüye çıkıp ikinizin söylediği, yaptığı ve hayal ettiği her şeyi en ince ayrıntısına kadar anlatmak mı?

"Nereden bilebilirim ki? Lucy karşılık verdi. 'Geri kalanımız oldukça meşgulken onun düşünmek ve plan yapmaktan başka bir şey yapmak için beş yılı vardı.

"Ortaya çıkabilecek başka ne biliyor olabilir?" diye sormak

zorunda kaldım. Lucy ayağa kalktı ve yürümeye başladı.

"Bir zamanlar ona güvenmiştin," diye devam ettim. "Ona güvendin ama o Gault'un suç ortağıydı. Sen onların boru hattıydın Lucy. Hepimizin kalbine doğru.

'Bu konu hakkında konuşmak için gerçekten çok yorgunum,' dedi.

Ama bu konu hakkında konuşacaktı. Bu konuda kararlıydım. Kalktım ve tepe ışığını kapattım, çünkü yumuşak ve gölgelerle dolu bir ortamda konuşmayı her zaman daha kolay bulmuşumdur. Sonra onun ve benim yatağıma yastıklar koydum ve yaygıları kapattım. İlk başta davetimi kabul etmedi ve ben sessizce izlerken vahşi bir şey gibi biraz daha volta attı. Sonra isteksizce yatağına oturdu ve arkasına yaslandı.

Sakin bir sesle, 'Bir an için itibarınız dışında bir şeyden bahsedelim,' diye başladım. "Bu New York davasının ne hakkında olduğunu konuşalım.

"Ne hakkında olduğunu biliyorum.

Zaten ona bir açılış konuşması yapacaktım ve dinlemesi için elimi kaldırdım.

"Temple Gault Virginia'da en az beş kişiyi öldürdü," diye başladım, "ve Carrie'nin bunlardan en az birine karıştığını biliyoruz, çünkü elimizde adamın kafasına bir kurşun sıktığı video kaydı var. Bunu hatırlıyorsunuz.

Sessizdi.

"Televizyonda o korkunç görüntüleri kanlı renklerle izlediğimizde sen de odadaydın," diye devam ettim.

"Bunların hepsini biliyorum.

Lucy'nin sesine yine öfke karışıyordu. 'Bunu milyonlarca kez konuştuk,' dedi.

"Onu öldürürken izledin," diye devam ettim. 'Sen on dokuz yaşında, saf ve ERF'de staj yaparken, CAIN'i programlarken senin sevgilin olan bu kadın.

Monologum daha acı verici hale geldikçe onun daha da içine kapandığını gördüm. ERF, FBI'CAIN olarak bilinen Kriminal Yapay Zeka Ağı bilgisayar sistemini barındıran Mühendislik Araştırma Tesisiydi. CAIN'i Lucy tasarlamış ve yaratılmasının arkasındaki itici güç olmuştu. Şimdi onun dışında kalmıştı ve adını duymaya bile tahammül edemiyordu.

'Sevgilinin seni soğukkanlı ve önceden planlanmış bir şekilde tuzağa düşürdükten sonra öldürmesini izledin. Onunla boy ölçüşemezdin,' dedim.

"Bunu neden yapıyorsun? Lucy'nin sesi boğuktu, yüzü koluna .

"Gerçeklik kontrolü.

"İhtiyacım yok

Bence biliyorsun. Bu arada, hem Carrie'nin hem de Gault'un benim hakkımda öğrendiği kişisel detaylara girmeyeceğiz bile. Bu da bizi Gault'un kendi kız kardeşini ve en az bir polis memurunu öldürdüğü New York'a getiriyor ve şimdi adli kanıtlar bunu tek başına yapmadığını gösteriyor. Carrie'nin parmak izleri daha sonra Jayne Gault'un bazı kişisel eşyalarında bulundu. Bowery'de yakalandığında, Jayne'in kanı Carrie'nin pantolonunda bulundu. Tek bildiğimiz, o tetiği de Carrie'nin çektiği.

"Muhtemelen yapmıştır," dedi Lucy. "Ve ben bunu zaten biliyorum.

Ama Eddie Heath hakkında değil. 7-Eleven'dan aldığı çikolata ve çorba kutusunu hatırlıyor musunuz? Ölen, parçalanmış cesedinin yanında bulunan çantayı?

Carrie'nin parmak izi bulundu." "Olamaz! Lucy

şok olmuştu.

"Dahası da var.

'Bunu bana neden daha önce söylemedin? Bunu başından beri onunla yapıyordu. Ve muhtemelen o zamanlar hapisten kaçmasına da yardım etti.'

Hiç yok. Sen onunla tanışmadan çok önce onlar Bonnie ve Clyde'dı Lucy. Sen on yedi yaşındayken o öldürüyordu ve hiç öpüşmemişti.

"Hiç öpülmediğimi bilmiyorsun," dedi yeğenim anlamsızca. Bir an için kimse konuşmadı.

Sonra Lucy sesi titreyerek, "Yani iki yılını benimle tanışmak ve ... olmak için bir yol planlayarak geçirdiğini mi düşünüyorsun?" dedi. Ve yaptığı şeyleri ...'

"Seni baştan çıkarmak için," diye araya girdim. 'Bunu o kadar önceden planladı mı bilmiyorum. Açıkçası umurumda da değil. Öfkem daha da arttı. 'Onu bu suçlardan dolayı Virginia'ya iade etmek için elimizden geleni yaptık ama yapamıyoruz. New York gitmesine izin vermiyor.

Gözlerimi kapattığımda bira şişem ellerimde gevşemiş ve unutulmuştu ve zihnimde ölümlerin görüntüleri oynaşıyordu. Yağmur yaralarından akan kanı sulandırırken Eddie Heath'in bir çöp konteynerine yaslandığını, Gault ve muhtemelen Carrie tarafından öldürülen şerif ve gardiyanı gördüm. Onların bedenlerine dokunmuş ve acılarını diyagramlara, otopsi protokollerine ve dış çizelgelerine . Elimde değildi. Carrie'nin onlara, yeğenime ve bana yaptıkları için ölmesini istiyordum.

Sesim keder ve öfkeyle titrerken, 'O bir canavar,' dedim.
'Cezalandırıldığından emin olmak için elimden gelen her şeyi yapacağım.

"Bütün bunları bana neden anlatıyorsun? Lucy daha yüksek ve üzgün bir sesle konuştu. "Benim de aynı şeyi istemediğimi mi sanıyorsun?

"Eminim biliyorsundur.

'Sadece düğmeyi atmama ya da iğneyi koluna batırmama izin verin.

"Eski ilişkinin seni adaletten uzaklaştırmasına izin verme, Lucy. "Yüce İsa.

'Bu senin için zaten ezici bir mücadele. Eğer bakış açını kaybedersen, Carrie'nin istediği olacak.

"Tanrım," dedi Lucy tekrar. "Daha fazlasını duymak istemiyorum.

"Ne istediğini merak ediyor musun? Durmayacaktım. "Sana tam olarak söyleyebilirim. Manipüle etmek. En iyi yaptığı şey. Sonra ne olacak? Delilik nedeniyle suçsuz bulunacak ve yargıç onu Kirby'ye geri gönderecek. Sonra aniden ve dramatik bir şekilde iyileşecek ve Kirby doktorları onun deli olmadığına karar verecek. Çifte tehlike. Aynı suçtan iki kez yargılanamaz. Sonunda sokaklara geri döner.'

"Eğer yürürse," dedi Lucy soğuk bir sesle, "onu bulur ve beynini . "Bu nasıl bir cevap böyle?

Yatağındaki yastıklara yaslanmış, dimdik oturan silüetini izledim. Çok kaskatı kesilmişti ve nefret onun içine işlerken nefes alışını duyabiliyordum.

"Bunu yapmadığın sürece dünya kiminle ya da neyle yatıp kalktığını gerçekten umursamayacak," dedim ona daha sessiz bir şekilde. 'Aslında, jürinin bunun o zamanlar nasıl olabileceğini anlayacağını düşünüyorum. Sen çok gençken. O daha yaşlı, zeki ve dikkat çekiciydi. Karizmatik, özenli ve senin amirinken.

"Teun gibi," dedi Lucy ve benimle alay edip etmediğini anlayamadım.

'Teun bir psikopat değil,' dedim.

ERTESİ SABAH, kiraladığım LTD'de uyuyakalmışım ve uyandığımda mısır tarlaları, silolar ve İç Savaş kadar eski ağaçlar gördüm. Arabayı Marino kullanıyordu ve dikenli teller ve telefon hatlarıyla çevrili, ön bahçeleri çiçek bahçeleri ve Sam Amca gibi boyanmış posta kutularıyla dolu geniş boş arazilerin yanından geçtik. Göletler, dereler, çim çiftlikleri ve yabani otlarla kaplı sığır tarlaları vardı. Çoğunlukla çitleri eğilmiş küçük evler ve rüzgârda dalgalanan temizlenmiş giysilerle sarkan çamaşır ipleri dikkatimi çekti.

Bir esnemeyi elimle kapattım ve yüzümü çevirdim, çünkü yorgun ya da sıkılmış görünmenin her zaman bir zayıflık işareti olduğunu düşünmüştümdür. Birkaç dakika içinde 715'ten, yani Beaverdam Yolu'ndan sağa döndük ve inekleri görmeye başladık. Ahırlar ağarmış griydi ve insanlar kırık dökük kamyonlarını kaldırmayı hiç düşünmemiş gibiydi. Hootowl Çiftliği'nin sahibi, sonsuz mera ve çit manzaralarıyla çevrili büyük beyaz tuğlalı bir evde yaşıyordu. Ön taraftaki tabelaya ev 1730 yılında inşa edilmişti. Şimdi ise bir yüzme havuzu ve diğer galaksilerden gelen sinyalleri yakalayabilecek kadar ciddi görünen bir uydu anteni vardı.

Betty Foster daha biz arabadan inmeden bizi karşılamak için dışarı çıkmıştı. Ellili yaşlarındaydı, keskin yüz hatları ve güneşin derin bir şekilde kırıştırdığı cildi vardı. Uzun beyaz saçlarını topuz yapmıştı. Ama yarı yaşındaki birinin atletik yaylanmasıyla yürüyordu ve elimi sıkıp bana acı dolu ela gözlerle baktığında eli sert ve güçlüydü.

"Ben Betty," dedi. 'Ve siz de Dr. Scarpetta olmalısınız. Siz de Yüzbaşı Marino olmalısınız.

O da Foster'ın elini sıktı, hareketleri hızlı ve kendinden emindi. Betty Foster kot pantolon ve kolsuz kot gömlek giymişti, kahverengi botları yara içindeydi ve

Topuklarının etrafı çamurla kaplanmıştı. Misafirperverliğinin altında başka duygular alev alev yanıyordu ve sanki nereden başlayacağını bilemiyormuş gibi bizden biraz şaşkın görünüyordu.

"Kenneth binicilik ringinde," dedi bize. 'Sizi bekliyordu ve şimdi size çok üzgün olduğunu söyleyeceğim. O atları, hepsini çok severdi ve tabii ki evinin içinde birinin ölmesi onu yıktı.

"Onunla ilişkiniz tam olarak nedir? Tozlu yoldan ahırlara doğru yürümeye başladığımızda Marino sordu.

'Yıllardır onun atlarını yetiştiriyor ve eğitiyorum,' dedi. 'Görevden ayrılıp Warrenton'a taşındığından beri. Commonwealth'teki en iyi Morgan'lara sahipti. Çeyrek atları ve safkanları da.

"Atlarını size mi getirecekti? Ben sordum.

"Bazen bunu yapardı. Bazen benden satın aldığı yolk atlarını iki yıl boyunca eğitmek üzere burada bırakırdı. Sonra onları kendi ahırına katardı. Ya da yarış atları yetiştirir ve pist için eğitilecek yaşa geldiklerinde onları satardı. Ben de bazen haftada iki ya da üç kez çiftliğine giderdim. Kısacası, denetliyordum.

"Peki yok mu? Ben sordum.

'Sonuncusu birkaç ay önce işi bıraktı. O zamandan beri Kenny işlerin çoğunu kendisi yapıyor. Herhangi birini işe alabilecek gibi değil. Dikkatli olmak zorunda.

"Seyis hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyorum," dedi Marino, notlar alarak. 'Çok kötü bir kalbi olan sevimli, yaşlı bir adam,' dedi.

'Yangından bir at kurtulmuş olabilir,' dedim ona.

İlk başta yorum yapmadı ve büyük kırmızı bir ahıra ve bir çit direğindeki Köpeğe Dikkat tabelasına yaklaştık.

'Sanırım bir tay. Siyah,' diye devam

ettim. "Kısrak mı, tay mı?" diye sordu.

"Bilmiyorum. Cinsiyetini söyleyemem."

Atın alnındaki beyaz şeride atıfta bulunarak, "Peki ya yıldız-şerit-snip?" diye sordu.

'O kadar da yakın değildim,' dedim ona.

"Kenny'nin Windsong adında bir tayı vardı," dedi Foster. 'Annesi Wind, Derby'de koştu ve sonuncu oldu, ama sadece yarışta olması bile yeterliydi. Ayrıca babası da birkaç büyük bahis yarışı kazanmıştı. Yani Windsong muhtemelen Kenny'nin ahırlarındaki en değerli attı.

"Windsong bir şekilde dışarı çıkmış olabilir," dedim tekrar. "Ve kurtuldu.

Umarım hâlâ bir yerlerde değildir.

'Eğer öyleyse, uzun süre kalacağından şüpheliyim. Polis onu biliyor.'

Marino hayatta kalan atla pek ilgilenmiyordu ve kapalı ringe girdiğimizde bizi toynak sesleri ve etrafta serbestçe dolaşan horoz ve gine tavuklarının gıdıklamaları karşıladı.

Marino öksürdü ve gözlerini kısıtı çünkü havada kestane rengi bir Morgan kırsığının dörtmala koşarken kaldırdığı kızıl tozlar vardı. Ahırlarındaki atlar, at ve binici kışıyor ve kışıyorlardı ve Kenneth Sparkes'ı İngiliz eyeriyle tanımama rağmen, onu kirli kot pantolon ve botlarla hiç görmemiştim. Mükemmel bir biniciydi ve yanımdan geçerken göz göze geldiğimizde hiçbir tanıma ya da rahatlama belirtisi göstermedi. O anda bizi burada istemediğini anladım.

"Onunla konuşabileceğimiz bir yer var mı? Foster'a sordum.

"Dışarıda sandalyeler var. İşaret etti. "Ya da ofisimi kullanabilirsin.

Sparkes hızını artırarak bize doğru gürledi ve gine tavukları tüylü eteklerini kaldırarak aceleyle yoldan çekildiler.

"Warrenton'da onunla birlikte kalan bir kadın hakkında bir şey biliyor muydun?" diye sordum tekrar dışarı çıkarken. "Onun atlarıyla çalışmaya gittiğinde hiç kimseyi gördün mü?"

"Hayır," dedi Foster.

Plastik sandalyeler seçtik ve sırtımızı arenaya verip ormana bakarak oturduk.

"Ama Tanrı biliyor ya, Kenny'nin daha önce de kız arkadaşları oldu ve benim onlardan her zaman haberim olmuyor," dedi Foster, ringin içine bakmak için sandalyesinde dönerek. 'Windsong konusunda haklı değilsen, Kenny'nin şu anda bindiği at, elinde kalan tek at. Black Opal. Biz ona kısaca Pal diyoruz.

Sparkes'ın attan inip dizginleri Foster'ın seyislerinden birine verdiğini görmek için arkamızı döndüğümüzde Marino ve ben yanıt vermedik.

Sparkes atın yakışıklı boynunu ve başını okşayarak, "İyi iş çıkardın, dostum," dedi.

"Bu atın çiftliğindeki diğer atlarla birlikte olmamasının özel bir nedeni var mı? Foster'a sordum.

Yeterince yaşlı değil. Hâlâ eğitime ihtiyacı olan, henüz üç yaşında bir iğdiş. Bu yüzden hala burada, ne mutlu ona.

Bir an için yüzü kederle buruştu ve hızla başka tarafa baktı. Boğazını temizledi ve sandalyesinden kalktı. Sparkes kemerini ve kot pantolonunun kalıbını ayarlayarak salondan çıkarken o da uzaklaştı. Ayağa kalktım, Marino ve ben saygıyla elini sıktık. Solmuş kırmızı Izod gömleğinin içinde terliyordu ve boynundan çözdüğü sarı bir bandanayla yüzünü sildi.

"Lütfen oturun," dedi nezaketle, sanki bizi kendisiyle görüştüyormuş gibi.

Tekrar sandalyelerimize oturduk ve o da sandalyesini çekip bize doğru çevirdi; kararlı ama kan çanağına dönmüş gözlerinin etrafındaki derisi gergindi.

"Şu anda bu sandalyede neye inandığımı söyleyerek başlamama izin verin," dedi. "Yangın bir kaza değildi.

Marino her zamankinden daha kibar bir şekilde, "Biz de bunu araştırmak için buradayız, efendim," dedi.

"Motivasyonun ırkçı nitelikte olduğuna inanıyorum. Sparkes'in çene kasları esnemeye başladı ve sesi öfkeyle doldu. "Ve onlar -her atlarımı kasten öldürdüler, sevdiğim her şeyi yok ettiler.

Marino, "Eğer gerekçe ırkçılıksa," dedi, "o zaman neden evde olup olmadığınızı kontrol ?

'Bazı şeyler ölümden daha kötüdür. Belki de acı çekmem için beni canlı istiyorlar.
İkiyle ikiye bir araya getiriyorsun.

Marino, ',' dedi.

"Bunu benim üzerime yıkmayı aklından
bile geçirme. Parmağıyla ikimizi de işaret
etti.

'Senin gibi insanların nasıl düşündüğünü çok iyi biliyorum,' diye devam etti. 'Hah. Para için kendi çiftliğimi ve atlarımı yaktım. Şimdi beni iyi dinle.

Bize doğru eğildi.

"Şimdi size söylüyorum, ben yapmadım. Asla yapmazdım, yapamazdım, asla yapmayacağım. Olanlarla hiçbir ilgim yok. Burada kurban benim ve muhtemelen hayatta olduğum için şanslıyım.

"Diğer kurban hakkında konuşalım," diye sessizce konuştum. 'Şu anda görüldüğü gibi uzun sarı saçlı beyaz bir kadın. O gece evinizde bulunmuş olabilecek başka biri var mı?

"Kimse evime girmemeliydi!" diye haykırdı.

"Bu kişinin ana süitte ölmüş olabileceğini tahmin ediyoruz," diye devam ettim. "Muhtemelen banyoda.

'Her kimse, içeri zorla girmiş olmalı,' dedi. 'Ya da belki de yangını çıkaran oydu ve dışarı çıkamadı.

Marino, 'Birinin zorla girdiğine dair hiçbir kanıt yok, efendim,' diye cevap verdi. 'Ve eğer hırsız alarminiz kuruluysa, o gece hiç çalmadı. Sadece duman alarmı.

"Anlamıyorum. Sparkes doğruyu söylüyor gibiydi. "Elbette, kasabadan ayrılmadan önce alarmı kurdum.

"Peki nereye gidiyordunuz? Marino araştırdı.

Londra. Oraya gittim ve hemen haberdar edildim. Heathrow'dan hiç ayrılmadım ve hemen bir sonraki dönüş uçağına bindim' dedi. 'D'de indim. C. ve doğruca buraya geldi.'

Boş gözlerle yere baktı. "Neye

bindi? Marino sordu.

"Cherokee'm. Dulles'da uzun süreli park yerinde bırakmıştım.'

"Faturası var mı?

"Evet.

"Peki ya evinizdeki Mercedes? Marino devam etti.

Sparkes kaşlarını çatı. "Ne Mercedes'i? Benim Mercedes'im yok. Her zaman Amerikan arabaları aldım.

Bu konunun, onun oldukça yüksek sesle dile getirdiğı politikalarından biri olduğunu hatırladım.

'Evin arkasında bir Mercedes var. O da , bu yüzden henüz hakkında pek bir şey söyleyemiyoruz,' dedi Marino. 'Ama bana yeni bir model gibi görünmedi. Bir sedan, daha öncekiler gibi kutu gibi.

Sparkes sadece başını salladı.

'O zaman kurbanın arabası olup olmadığını merak edebiliriz,' diye çıkarım yaptı Marino. 'Belki de beklenmedik bir anda sizi görmeye gelen biri? Evinizin anahtarı ve hırsız alarmınızın şifresi başka kimde vardı?

Sparkes el yordamıyla bir cevap ararken, "Yüce Tanrım," dedi. 'Josh yaptı. Benim seyis yardımcım, gün gibi dürüst. Sağlık nedenleriyle işi bıraktı ve ben de kilitleri değıştirme zahmetine hiç girmedim.

Marino, "Bize onu nerede bulacağımızı söylemeniz gerekiyor," dedi.

"O asla ... Sparkes söylemeye başladı ama durdu ve yüzüne kuşkulu bir ifade geldi. Korkunç bir iç çekişle, "Tanrım," diye mırıldandı. "Aman Tanrım.

Bana baktı.

'Sarışın olduğunu söylemiştin,' diye

sordu. "Evet," dedim.

"Bana onun görünüşü hakkında başka bir şey söyleyebilir misin? Sesi paniklemeye başlamıştı.

"İnce yapılı, muhtemelen beyaz. Kot pantolon, bir çeşit gömlek ve bot giyiyor. Bağcıklı botlar, Western'e karşı.'

"Boyuna ne kadar?" Bilmek zorundaydı.

"Bunu söyleyemem. Onu muayene edene

kadar söyleyemem. "Peki ya mücevherler?

"Elleri gitmişti.

Tekrar iç çekti ve konuşurken sesi titredi. "Saçları çok uzun muydu, sırtının ortasına kadar iniyordu ve çok soluk altın sarısı mıydı?

'Şu öyle görünüyor,' diye cevap verdim.

"Genç bir kadın vardı," diye başladı, boğazını birkaç kez temizleyerek. 'Aman Tanrım. Wrightsville Sahili'nde bir evim var ve onunla orada tanıştım. Üniversitede öğrenciydi, ya da en azından ara sıra öğrenciydi. Çok uzun sürmedi, belki altı ay. Ve birkaç kez benimle çiftlikte kaldı. Onu en son orada gördüm ve ilişkiyi bitirdim çünkü devam edemezdi.

"Eski bir Mercedes'i var mıydı? Marino sordu.

Sparkes başını salladı. Sakinleşmeye elleriyle yüzünü kapattı.

"Volkswagen marka bir şey. Açık mavi,' demeyi başardı. "Hiç parası yoktu. Sonunda gitmeden önce ona biraz para verdim. Bin dolar nakit. Ona okula dönmesini ve bitirmesini söyledim. Adı Claire Rawley ve sanırım çiftlikte kalırken haberim olmadan fazladan anahtarlarımdan birini almış olabilir. Belki de alarm kodunu girdiğimde görmüştür.

"Claire Rawley ile bir yıldan uzun bir süredir hiç temasınız olmadı mı? Dedim.

"Tek kelime bile etmedi," diye yanıtladı. 'Bu benim geçmişimde çok uzak görünüyor. Gerçekten aptalca bir kaçamaktı. Onu Wrightsville sahilinde sörf yaparken gördüm ve onunla konuşmaya başladım. Söylemeliyim ki, hayatımda gördüğüm en muhteşem görünümlü kadındı. Bir süre aklımı kaçırmıştım, sonra kendime geldim. Pek çok komplikasyon ve sorun vardı. Claire'in bir bakıcıya ihtiyacı vardı ve ben bunu yapamazdım.

"Onun hakkında bana söyleyebileceğin her şeyi bilmem gerekiyor," dedim ona duygularımla. 'Nereli olduğu, ailesi hakkında her şey. Cesedin kimliğini belirlememe ya da Claire Rawley'i elememe yardımcı olabilecek her şey. Elbette üniversite ile de temasa geçeceğim.

Eski patronum bana, 'Size acı gerçeği söylemeliyim, Dr. Scarpetta,' dedi. 'Onun hakkında hiçbir şey bilmiyordum, gerçekten. İlişkimiz çoğunlukla cinsellik üzerineydi, ben de ona para ve sorunları konusunda elimden geldiğince yardım ediyordum. Onu önemsiyordum. Durakladı. "Ama hiçbir zaman ciddi , en azından benim açımdan. Yani evlilik hiçbir zaman söz konusu olmadı.

Daha fazla açıklama yapmasına gerek yoktu. Sparkes'ın gücü vardı. Bunu yayıyordu ve neredeyse istediği her kadından her zaman zevk almıştı. Ama artık yargılandığını hissetmiyordum.

"Özür dilerim," dedi ayağa kalkarak. "Size sadece onun başarısız bir sanatçı olduğunu söyleyebilirim. Zamanının çoğunu sörf yaparak ya da sahilde dolaşarak geçiren bir aktör olmak istiyordu: Onunla bir süre birlikte olduktan sonra, onda doğru olmayan bir şeyler görmeye başladım. Motivasyondan yoksun görünüyordu ve bazen çok dengesiz ve şaşkın davranıyordu.

"Alkol kullanıyor muydu?" diye sordum.

'Kronik olarak değil. Çok fazla kalorisi var.

"İlaçlar mı?

"Şüphelenmeye başladığım şey buydu ve bu hiçbir ilişkimin olamayacağı bir şeydi. "Bilmiyorum.

'Onun adını benim için hecelemeni istiyorum,' dedim.

"Sen çekip gitmeden önce," diye araya girdi Marino, ses tonundaki kötü polis tonunu fark ettim, "bunun bir tür cinayet-intihar olamayacağından emin misin? Sadece sahip olduğun her şeyi öldürüyor ve onunla birlikte alevler içinde mi kalıyor? Bunu yapmış olması için bir neden olmadığına emin misiniz, Bay Sparkes?

Ahırın açık kapısının yanında duraklayan Sparkes, "Bu noktada hiçbir şeyden emin olamam," yanıtladı onu.

Marino da ayağa kalktı.

Marino, 'Saygısızlık etmek istemem ama bu hiç mantıklı değil,' dedi. 'Ve Londra seyahatiniz için elinizdeki tüm makbuzları görmem gerekiyor. Dulles havaalanı için de. ATF'nin bodrumunuzun burbon ve otomatik silahlarla dolu olduğunu bilmek istediğini biliyorum.

"İkinci Dünya Savaşı silahları topluyorum ve hepsi kayıtlı ve yasal," dedi kendini tutarak. 'Burbonu beş yıl önce iflas eden bir Kentucky içki fabrikasından aldım. Bana satmamalıydılar ve ben de satın almamalıyım. Ama öyle olsun.

Marino, 'Bence ATF'nin sizin fiçılarınızdan daha önemli işleri var,' dedi. 'Eğer şu anda o makbuzlardan herhangi biri yanınızdaysa, bana vermenizden memnun olurum.

"Sırada beni soyarak arayacak mısınız, Yüzbaşı? Sparkes sert gözlerini ona dikti. Gine tavukları breakdansçılar gibi tekrar tekmeleyerek geçerken

Marino da ona baktı. Sparkes, 'Avukatımla anlaşabilirsiniz,' dedi. 'Ve sonra da sana memnuniyetle işbirliği yapın.'

"Marino," konuşma sırası bendeydi, "beni Bay Sparkes'la bir dakika yalnız bırakabilir misin?

Marino şaşırmış ve çok sinirlenmişti. Tek kelime etmeden ahıra doğru yürüdü, birkaç tavuk da peşinden koşuyordu. Sparkes ve ben ayakta, bakıyorduk. Çarpıcı derecede yakışıklı bir adamdı, uzun boylu ve zayıftı, gür gri saçları vardı. Gözleri kehribar rengindeydi, yüz hatları aristokrattı, düz Jeffersonian burnu vardı ve teni yarı yaşındaki bir adam kadar koyu ve pürüzsüzdü. Kırbacını sıkıca kavrama şekli ruh haline uygun görünüyordu. Kenneth Sparkes şiddete meyilliydi ama bildiğim kadarıyla hiçbir zaman şiddete boyun eğmemişti.

". Aklında ne var?" diye şüpheyile sordu.

"Sadece geçmişteki farklılıklarımızı anladığınızdan emin olmak istedim...

Başını salladı ve sözümü bitirmeme izin

vermedi. "Geçmiş geçmişte kaldı," dedi sertçe.

'Hayır Kenneth, öyle değil. Sana karşı kötü duygular beslemediğimi bilmen senin için önemli,' diye cevap verdim. 'Şu anda olanların bununla bir ilgisi yok.

Gazetelerinin yayınlanmasıyla daha aktif bir şekilde ilgilendiği dönemde, siyahların siyahlara karşı işlediği cinayetlerle ilgili istatistikleri yayınladığımda beni ırkçılıkla suçlamıştı. Vatandaşlara kaç ölümün uyuşturucuyla bağlantılı olduğunu ya da fuhuş içerdiğini ya da bir siyahın diğerinden nefret ettiğini göstermiştim.

Kendi muhabirleri birkaç alıntımı bağlamından koparmış ve geri kalanını da çarpıtmışlardı ve günün sonunda Sparkes beni şehir merkezindeki lüks ofisine çağırdı. Maun ağacından yapılmış, taze çiçekler, kolonyal mobilyalar ve ışıklandırmalarla dolu ofisine girdiğimi asla unutamam. Bana, sanki yapabilecekmiş gibi, Afrikalı Amerikalılara karşı daha fazla hassasiyet göstermemi ve bağınaz mesleki değerlendirmelerimi kamuoyu önünde geri çekmemi emretmişti. Şimdi ona baktığımda, yüzünde ter ve çizmelerinde gübre varken, aynı kibirli adamla konuşuyormuşum gibi görünmüyordu. Elleri titriyordu, güçlü tavrı kırılmak üzereydi.

"Ne bana bildirecek misin?" sordu gözleri dolmuş, başı dik bir şekilde.

"Size elimden geleni söz veriyorum," diye kaçamak bir yanıt verdim.

'Sadece o olup olmadığını ve acı çekmediğini bilmek istiyorum,'

dedi. 'Yangınlarda çoğu insan ölmez. Karbon monoksit onları alevler yaklaştıktan çok önce bayılır. Genellikle ölüm sessiz ve acısız olur.

"Oh, Tanrıya şükür.

Gökyüzüne baktı.

"Oh, teşekkürler Tanrım," diye mırıldandı.

O gece canımın yemek yapmak istemediği bir akşam yemeği için eve tam zamanında döndüm. Benton bana üç mesaj bırakmıştı ve ben hiçbirine geri dönmemiştim. Kendimi tuhaf hissediyordum. Garip bir kıyamet duygusu hissediyordum ama yine de kalbimin etrafında beni karanlık çökene kadar bahçemde çalışmaya, yabani otları ayıklamaya ve mutfak için güller koparmaya teşvik eden bir hafiflik hissediyordum. Seçtiklerim pembe ve sarıydı, zaferden önce bayraklar gibi sıkıca kıvrılmışlardı. Alacakaranlıkta yürüyüşe çıktım ve bir köpeğim olmasını diledim. Bir süre bunun hayalini kurdum, mümkün ve pratik olsaydı ne tür bir köpeğim olurdu diye merak ettim.

Pistten ve kesin imhadan kurtarılmış emekli bir tazıda karar kıldım. Elbette hayatım bir evcil hayvan için çok acımasızdı. Komşularımdan biri küçük beyaz köpeğini gezdirmek için büyük taş evinden çıktığında bunu düşündüm.

"İyi akşamlar, Dr. Scarpetta," dedi komşu suratsızca. "Ne kadarlığına şehirdesiniz?"

"Hiç bilmiyorum," dedim, hâlâ tazılarımı hayal

ederek. "Yangını duydum.

Emekli bir cerrahı ve başını salladı. "Zavallı

Kenneth.

"Sanırım onu tanıyorsunuz," dedim.

"Ah, evet.

'Bu çok kötü. Ne tür bir köpeğiniz var?'

'O bir salata barı köpeği. Her şeyden biraz var,' dedi komşum.

Yürümeye devam etti, bir pipo çıkardı ve yaktı, çünkü karısı şüphesiz evde sigara içmesine izin vermiyordu. Komşularımın evlerinin önünden geçtim, hepsi farklıydı ama aynıydı çünkü tuğla ya da sıvaydılar ve çok eski değillerdi. Mahallenin arka tarafındaki nehrin iki yüz yıl önce olduğu gibi kayaların üzerinden akıp gitmesi uygun görünüyordu. Richmond değişimle tanınan bir yer değildi.

Wesley'i bana biraz kızgın olduğu sırada bulduğum noktaya ulaştığımda, aynı ağacın yanında durdum ve çok geçmeden hava bir kartalı ya da nehrin kayalarını seçemeyecek kadar karardı. Bir süre komşularımın ışıklarına bakarak durdum, Kenneth Sparkes'ın ya bir kurban ya da bir katil olduğunu düşünürken aniden hareket edecek kalmadı. Sonra arkamdaki sokakta ağır ayak sesleri duyuldu. İrkilerek arkama döndüm ve anahtarlarıma iliştirilmiş kırmızı biber gazı kutusunu kavradım.

Marino'nun sesini hemen o korkunç şekli takip etti. "Doktor, bu saatte burada olmamalısınız," dedi.

Akşamımı nasıl geçirdiğim konusunda fikir beyan etmesine kızamayacak kadar bitkin düşmüştüm.

"Burada olduğumu nereden biliyorsun?"

diye sordum. "Komşularından biri.

Umurumda değildi.

"Arabam hemen şurada," diye devam etti. "Seni eve bırakırım.

"Marino, bir an bile huzur bulamayacak mıyım? Kin gütmekten söyledim, çünkü bana zarar vermek istemediğini biliyordum.

"Bu gece olmaz," dedi. "Gerçekten kötü haberlerim var ve oturmak isteyebileceğini düşünüyorum.

Aklıma hemen Lucy geldi ve dizlerimin gücünün tükendiğini hissettim. Zihnim paramparça olmuş gibi görünürken sallanıp elimi omzuna koydum.

Milyonlarca parça. Birinin onun ölüm haberini bana ileteceği günün geleceğini hep biliyordum ve ne konuşabiliyor ne de dşnebiliyordum. O anın kilometrelerce tesindeydim, karanlık ve korkunç bir girdabın derinliklerine doğru ekiliyordum. Marino beni sabitlemek için kolumu tuttu.

"Tanrım," diye haykırdı. 'Seni arabaya götüreyim de . "Hayır," dedim zar zor, çünkü bilmek zorundaydım. "Lucy nasıl?

Bir an durakladı ve kafası karışmış gibi ydi.

"Henüz bilmiyor, tabii haberlerde duymadıysa," diye cevap verdi. "Neyi bilmiyor? Kanım yeniden hareket eder gibi olurken sordum.

'Carrie Grethen Kirby'den kaçtı,' dedi bana. 'Bu ğleden sonra geç saatlerde. Kadın mahkumları akşam yemeği için aşağı indirme zamanı gelene kadar fark etmemişler.

Korku onu sinirlendirdiği için hızla arabasına doğru yürümeye

başladık. 'Ve sen burada karanlıkta elinde sadece anahtarlık,' diye devam etti. "Kahretsin. Lanet olası orospu çocuğu. Bir daha bunu yapma, duydun mu beni? O kaltağın nerede olduğunu bilmiyoruz ama bildiğim bir şey var ki o dışarıda olduğu sürece güvende değilsiniz.

Arabasına tırmanıp Benton'ı sahilde tek başına düşünürken, 'Dünyada hiç kimse güvende değil,' diye mırıldandım.

Carrie Grethen ondan neredeyse benden nefret ettiği kadar nefret ediyordu ya da en azından benim inancım bu yöndeydi. Benton onun profilini çıkarmış ve sonunda yakalanması ve Temple Gault'un ölümüyle sonuçlanan oyunun oyun kurucusuydu. Benton, Carrie'yi hapsetmek için Büro'nun tüm kaynaklarını kullanmıştı ve şimdiye kadar da işe yaramıştı.

Marino beni evime bırakırken, "Benton'ın nerede olduğunu bilmesinin bir yolu var mı?" diye sordum. 'Bir ada tatil beldesinde tek başına. Muhtemelen silahı olmadan sahilde yürüyüşe çıkıyordur, kendisini arayan birileri olabileceğinden habersizdir...'

"Tanıdığım başka biri gibi," diye kesti Marino.

"İyi anlaşıldı.

'Benton'ın zaten bildiğinden , ama onu arayacağım,' dedi Marino. 'Carrie'nin Hilton Head'deki evinizden haberdar olduğunu düşünmem için hiçbir neden yok. Lucy ona tüm sırlarını anlatırken o zamanlar böyle bir şey yoktu.

"Bu hiç adil değil," dedim arabayı garaj yoluma çekip aniden durduğunda. 'Lucy asla demek istemedi. Asla vefasızlık etmek, beni incitmek istemedi.

Kapımın kolunu kaldırdım.

"Bu noktada, ne demek istediği önemli değil.

Penceresinden dışarı duman üfledi.

"Carrie nasıl çıktı?" diye sordum. "Kirby bir adada ve kolay ulaşamıyor.

Kimse bilmiyor. Yaklaşık üç saat önce diğer güzel hanımlarla birlikte yemeğe gerekiyordu ve gardiyanlar onun gittiğini o zaman fark etti. Bum, ondan hiçbir iz yok ve yaklaşık bir mil ötede Doğu Nehri üzerinden Harlem'e giden eski bir yaya köprüsü var.

Sigara izmaritini garaj yoluma fırlattı.

'Herkesin düşünebildiği tek şey adadan bu şekilde kaçmış olabileceği. Her yerde polisler var ve hala adada bir yerde saklanmadığından emin olmak için helikopterler gönderdiler. Ama ben öyle düşünmüyorum. Bence bunu bir süredir planlıyordu ve tam zamanını ayarladı. Ondan haber alacağız, tamam mı? Buna emin olabilirsiniz.'

Evime girip her kapıyı kontrol ettiğimde ve alarmı kurduğumda derin bir tedirginlik yaşadım. Daha sonra benim için nadir ve sinir bozucu olan bir şey yaptım. Ofisimdeki çekmecedен Glock marka dokuz milimetrelik tabancamı aldım ve her kattaki her odadaki her dolabı emniyete aldım. Her kapıdan içeri girdim, kalbim küt küt atarken tabancayı iki elimle sıkıca kavradım. Artık Carrie Grethen doğaüstü güçleri olan bir canavara dönüşmüştü. Her türlü güvenlik sisteminden kaçabileceğini ve ben kendimi güvende ve habersiz hissederken gölgelerin arasından süzüleceğini hayal etmeye başlamıştım.

İki katlı taş evimde benden başka kimse yok gibiydi ve bir bardak kırmızı bordo şarabı yatak odama taşıyıp bornozumu giydim. Wesley'i tekrar aradım ve telefonu açmadığında bir ürperti hissettim. Neredeyse gece yarısı bir kez daha denedim ve yine cevap vermedi.

'Yüce Tanrım,' dedim odamda tek başıma.

Lamba ışığı yumuşaktı ve eski gri meşeye kadar soyulmuş antika şifonyerlerin ve masaların gölgelerini yansıtıyordu, çünkü kusurları ve zamanın stres izlerini seviyordum. Soluk gül rengi perdeler, havalandırma deliklerinden dışarı akan havayla kıpırdandı ve açıklaması ne olursa olsun her hareket beni daha fazla çözdü. Her geçen an, Carrie Grethen ile paylaştığım geçmişe ait görüntüleri bastırmaya çalıştıkça beynim korku tarafından daha fazla ele geçiriliyordu. Benton'ın arayacağını umdum. Kendime onun iyi olduğunu ve ihtiyacım olan şeyin uyku olduğunu söyledim. Bu yüzden Seamus Heaney'nin şiirlerini okumaya çalıştım ve The Spoonbait'in ortasında bir yerde uyuyakaldım. Saat ikiyi yirmi geçte telefon çaldı. A. Ve kitabım yere düştü.

"Scarpetta," diye geveledim ahizeye, kalbim her zaman olduğu gibi irkilerek uyandığımda attığı gibi atıyordu.

"Kay, benim," dedi Benton. 'Bu saatte aradığım için özür dilerim ama bana ulaşmaya çalıştığınızdan korktum. Bir şekilde telesekreter kapandı ve ben de yemek için dışarı çıktım ve sonra iki saatten fazla sahilde yürüdüm. Düşünmek için. Sanırım haberleri biliyorsun.

"Evet. Birdenbire çok uyanık oldum.

"İyi misin?" dedi, çünkü beni iyi tanıyordu.

'Bu gece yatmadan önce evimin her santimini aradım. Silahımı çıkardım ve her dolabı ve her duş perdesinin arkasını kontrol ettim.

"Muhtemelen yaparsın diye düşünmüştüm.

"Postada bir bombanın yolda olduğunu bilmek gibi bir şey.

"Hayır, öyle değil, Kay. Çünkü birinin ne zaman ya da ne şekilde geleceğini bilmiyoruz. Keşke . Ama bu onun oyununun bir parçası. Tahmin etmemizi için.

'Benton, senin hakkında ne hissettiğini biliyorsun. Orada yalnız kalmandan hoşlanmıyorum.' "Eve gelmemi ister misin?

Bunu düşündüm ve iyi bir cevabım yoktu.

"Hemen şimdi arabama bineceğim," diye ekledi. "Eğer istediğin buysa.

Sonra ona Kenneth Sparkes'ın malikânesinin harabelerindeki cesetten bahsettim ve bu konuyu ve Hootowl Çiftliği'nde işadamlıyla yaptığım görüşmeyi anlatmaya devam ettim. O beni sabırla dinlerken ben konuştum ve anlattım.

'Mesele şu ki,' diye bitirdim, 'bu iş tuhaf olmasa da son derece karmaşık bir hal alıyor ve yapılacak çok şey var. Sizin tatilinizin de mahvolması hiç mantıklı değil. Ve Marino haklı. Carrie'nin Hilton Head'deki yerimizi bildiğinden şüphelenmek için bir neden yok. Orada muhtemelen buradan daha güvendesin Benton.

Keşke buraya gelseydi. Sesi sertleşti. "Onu Sig Sauer'ımla karşılardım ve sonunda buna bir son verebilirdik.

Onu gerçekten öldürmek istediğini ve bu bir bakıma ona verebileceği en büyük zarardı. Şiddet istemek, peşinde olduğu kötülüğün gölgesinin vicdanının ve kalbinin üzerine düşmesine izin vermek Benton'a göre değildi ve dinlerken kendi suçluluğumu da hissettim.

"Bunun ne kadar yıkıcı olduğunu görüyor musunuz?" dedim üzgün bir şekilde. 'Oturup onu vurmaktan, elektrikli sandalyeye bağlamaktan ya da iğne yapmaktan bahsediyoruz. O bizi ele geçirmeyi başardı Benton. Çünkü itiraf etmeliyim ki onun ölmesini en az herhangi bir şeyi istediğim kadar istiyorum.

"Sanırım eve dönsem iyi olacak," dedi tekrar.

Kısa süre sonra telefonu kapattık ve uykusuzluk gecenin tek düşmanı oldu. Şafaktan önce kalan birkaç saati benden çaldı ve beynimi endişe ve korku dolu parçalı rüyalara sürükledi. Rüyamda önemli bir randevuya geç kaldığımı, karda mahsur kaldığımı ve telefonu çeviremediğimi gördüm. Alacakaranlık durumumda artık otopsilerde cevap bulamıyordum ve hayatımın sona erdiğini hissediyordum ve aniden içinde kanlar içinde cesetler olan korkunç bir araba kazasına denk geldim ve yardım etmek için bir hamle yapamadım. Ters döndüm

Gökyüzü dumanlı maviye dönene ve yıldızlar sönene kadar yastıkları ve örtüleri yeniden düzenleyerek bir o yana bir bu yana gittim. Kalktım ve kahve yaptım.

Radyoyu açmış, Warrenton'daki yangın ve bulunan cesetle ilgili haberleri dinleyerek işe gidiyordum. Kurbanın ünlü medya patronu olduğuna dair çılgın ve dramatik spekülasyonlar yapılıyordu ve bunun Sparkes'ı biraz olsun eğlendirip eğlendirmediyi merak etmekten kendimi alamıyordum. Neden basına bir açıklama yapmadığını, hayatta olduğunu tüm dünyaya duyurmadığını merak ediyordum ve yine onunla ilgili şüpheler zihnimi karartıyordu.

Dr Jack Fielding'in kırmızı Mustang'i Jackson Caddesi'ndeki yeni binamızın arkasına, Jackson Ward'ın restore edilmiş sıra evleri ile Virginia Commonwealth Üniversitesi'nin Virginia Tıp Fakültesi kampüsü arasına park edilmişti. Adli tıp laboratuvarlarına da ev sahipliği yapan yeni binam, Biotech Park olarak bilinen ve hızla gelişen otuz dört dönümlük veri enstitülerinin çapasıydı.

Eski adresimizden bu yeni adrese taşınalı henüz iki ay olmuştu ve ben hala modern camlara, tuğlalara ve pencerelerin üstündeki bir zamanlar orada bulunan mahalleleri yansıtan lentolara alışmaya çalışıyordum. Yeni alanımız aydınlıktı, taba rengi epoksi zemin kaplaması ve kolayca hortumla yıkanabilen duvarları vardı.

Hâlâ paketten çıkarılması, tasnif edilmesi ve yeniden düzenlenmesi gereken çok şey vardı ve nihayet modern bir morga sahip olduğum için ne kadar heyecanlansam da kendimi hiç olmadığım kadar bunalmış hissediyordum. Jackson Caddesi'ndeki kapalı bölmenin içindeki şefin yerine park ettiğimde alçak güneş gözlerimi alıyordu ve kendimi içeri atmak için arka kapının kilidini açtım.

Koridor tertemizdi ve endüstriyel koku giderici kokuyordu; elektrik tesisatı kutuları, anahtar plakaları ve boya tenekeleri hâlâ duvarlarda duruyordu. Fielding, çoğu oturma odasından daha büyük olan paslanmaz çelik soğutucunun kilidini açmış ve otopsi odasının kapılarını açmıştı. Anahtarlarımı cüzdanıma koyup dolaplara yöneldim ve takım elbisemin ceketini çıkarıp astım. Laboratuvar önlüğümü boynuma kadar ilikledim ve otopsi ayakkabılarım olarak adlandırdığım oldukça korkunç siyah Reeboks ayakkabılarımı değiştirdim. Sıçramış ve lekelenmişlerdi ve kesinlikle biyolojik bir tehlike oluşturunuyorlardı. Ama pek de genç olmayan bacaklarımı ve ayaklarımı desteklediler ve morgdan hiç ayrılmadılar.

Yeni otopsi odası, alan kullanımını açısından daha iyi tasarlandığı için öncekinden çok daha büyüktü. Artık büyük çelik masalar zemine yerleştirilmiyordu, böylece kullanılmadıkları zaman yol dışına park edilebiliyorlardı. Beş yeni masa taşınabilirdi ve buzdolabından çıkarılabiliyordu ve duvara monte edilen diseksiyon lavaboları hem sağ hem de sol elini kullanan doktorlar için uygundu. Yeni masalarımızda tekerlekli tepsiler vardı, böylece artık cesetleri kaldırmak veya taşımak için sırtımızı kullanmak zorunda kalmıyorduk ve tıkanmayan aspiratörler, göz yıkama istasyonları ve binanın havalandırma sistemine bağlı özel bir çift egzoz kanalı vardı.

Sonuç olarak, Eyalet bana Virginia Adli Tıp Sistemini üçüncü bin yıla taşımak için ihtiyacım olan şeylerin çoğunu vermişti, ancak gerçekte değişim diye bir şey yoktu, en azından daha iyisi için. Her yıl kurşunların ve bıçakların verdiği zararı daha fazla keşfediyorduk ve daha fazla insan bize karşı anlamsız davalar açıyordu ve avukatlar yalan söylediği ve jüri üyeleri artık kanıtlarla ya da gerçeklerle ilgilenmediği için mahkemeler doğal olarak adaleti yanlış uyguluyordu.

Soğutucunun devasa kapısını açtığımda soğuk hava içeri doldu ve ceset torbalarının, kanlı plastik kefenlerin ve sert çıkıntılı ayakların yanından geçtim. Kahverengi kâğıt torbalı eller şiddetli bir ölüm anlamına geliyordu ve küçük torbalar bana ani bir bebek ölümünü ve aile havuzunda boğulan yürümeye başlayan çocuğu hatırlatıyordu. Yangın çantam, kırık camları ve her şeyiyle, tıpkı bıraktığım gibi kaplanmıştı. Sedyeyi floresan ışığının alevine doğru yuvarladım. Sonra tekrar ayakkabılarımı değiştirdim ve birinci katın diğer ucuna, ofislerimizin ve konferans salonumuzun ölümlerden tecrit edildiği yere doğru yürüdüm.

Saat neredeyse sekiz buçuktu ve sakinler ve büro personeli kahve alıp koridorda dolaşıyordu. Fielding'in açık kapısına doğru ilerlerken her zamanki müstakil günaydınlaşmalarımızı yaptık. Kapıyı bir kez çaldım ve o telefonda konuşurken ve bir çağrı kağıdına aceleyle bilgi karalarken içeri girdim.

Ahizeyi omzuyla çenesi arasında tutarken ve parmaklarını dağınık siyah saçlarında dalgınca gezdirirken, güçlü ve sert sesiyle, "başlayalım mı?" dedi. 'Adres nedir? Memurun adı ne?

Yazarken bana hiç bakmadı. "Yerel bir

telefon numaran var mı?

Doğru anladığından emin olmak için hızlıca tekrar okudu.

Bunun ne tür bir ölüm olduğu hakkında bir fikrin var mı? Tamam, . Hangi caddeden geçiyorsunuz ve sizi aracınızda görebilecek miyim? Pekala, gitmeye hazırsın.'

Fielding telefonu kapattı ve sabahın bu erken saatinde telaşlı görünüyordu.

Günün işleri artmaya başladığında ona "Elimizde ne var?" diye sordum.

Mekanik boğulma gibi görünüyor. Alkol ve uyuşturucu geçmişi olan siyah bir kadın. Yataktan sarkmış, başı duvara dayalı, boynu yaşamla bağdaşmayan bir açıyla bükülmüş. Çıplak, bu yüzden başka bir şey olmadığından emin olmak için bir göz atsam iyi olacak.

"Birisi kesinlikle bir göz atmalı," diye kabul ettim.

Ne demek istediğimi anladı.

"İsterseniz Levine'i gönderebiliriz.

"İyi fikir, çünkü yangın ölümünü başlatacağım ve yardımınızı istiyorum," dedim. "En azından ilk aşamalarda.

".

Fielding sandalyesini geriye itti ve güçlü vücudunu açtı. Üzerinde hakiler, kolları kıvrılmış beyaz bir gömlek, Rockports pantolon ve sert, ince belinin etrafında eski dokuma deri bir kemer vardı. Artık kırkını geçmiş olmasına rağmen fiziksel kondisyonuna daha az özen göstermiyordu ve bu da göreve başladıktan kısa bir süre sonra onu ilk işe aldığım zamankinden daha az dikkat çekici değildi. Keşke davalarına bu kadar önem verseydi. Ama bana karşı her zaman saygılı ve sadık olmuştu ve yavaş ve çalışkan olmasına rağmen varsayımlara ya da hatalara yer vermiyordu. Benim için idare edilebilir, güvenilir ve hoş biriydi ve onu başka bir şef yardımcısına değişmezdim.

Konferans odasına birlikte girdik ve uzun, parlak masanın başındaki yerime oturdum. Kasların, organların ve anatomik iskeletin çizelgeleri ve modelleri, önceki odalarımızda bize göz kulak olan önceki erkek şeflerin aynı tarihli fotoğrafları dışında tek dekordu. Bu sabah asistan hekim, bir fellow, üç şef yardımcım, toksikolog ve yöneticilerim hazır ve nazırdı. MCV'den seçmeli dersini burada yapan bir tıp öğrencimiz ve seri cinayetler ve ateşli silah yaralanmaları hakkında daha fazla bilgi edinmek için Amerikan morglarını dolaşan Londra'dan bir adli tıp patoloğumuz vardı.

"Günaydın," dedim. 'üzerinden geçelim, sonra da yangında ölenler ve bunun sonuçları hakkında konuşuruz.

Fielding olası mekanik boğulma vakasıyla başladı ve ardından bulunduğumuz fiziksel ofis olan merkez bölgenin yöneticisi Jones diğer vakalarımızı hızla gözden geçirdi. Kendi yanlış yönlendirilmiş beynini patlatmadan önce kız arkadaşının kafasına beş kurşun sıkan beyaz bir erkek vardı. Ani bebek ölümü, suda boğulma ve kırmızı Miata'sını bir ağaca çarptığında gömlek ve kravatını değiştiriyor olabilecek genç bir adam vardı.

"Vay canına," dedi adı Sanford olan tıp öğrencisi. 'Bunu nasıl yaptığını anladın?

Jones, "Atletin yarısı üzerinde, gömlek ve kravat yolcu koltuğunda buruşmuş," diye açıkladı. "Görünüşe göre bir barda arkadaşlarıyla buluşmak için işten çıkıyormuş. Bu tür vakalarla daha önce de karşılaştık - birisi araba kullanırken kıyafetlerini değiştiriyor, tıraş oluyor, makyaj yapıyor.

Fielding, "İşte o zaman ölüm belgesinde ölüm şeklinin aptalca olduğunu yazan küçük kutuyu istersiniz" dedi.

"Muhtemelen hepiniz Carrie Grethen'in dün gece Kirby'den kaçtığının farkındasınızdır," diye devam ettim. 'Bu durum doğrudan bu ofisi etkilemese de, biraz endişelenmemiz gerektiği açık.

Mümkün olduğunca gerçekçi olmaya çalıştım. 'Medyanın aramasını bekleyin,' dedim.

Jones okuma gözlüğünün üzerinden bana bakarken, "Çoktan aradılar," dedi. 'Telesekreter servisi dün gecedan beri beş çağrı aldı.

"Carrie Grethen hakkında. Emin olmak istedim.

"Evet, hanımefendi," dedi. "Ve Warrenton davasıyla ilgili dört arama daha.

'Bunu halledelim,' dedim. 'Şu itibaren bu ofisten hiçbir bilgi gelmeyecek. Ne Kirby'den kaçış ne de Warrenton'un ölümü hakkında. Fielding ve günün büyük bir bölümünde aşağıda olacağız ve kesinlikle gerekli olmayan hiçbir kesinti istemiyorum. Bu dava çok hassas.'

Masanın etrafında kasvetli ama ilgiyle canlı yüzlere baktım.

'Şu anda bir kaza, intihar ya da cinayetle mi karşı karşıya olduğumuzu bilmiyorum ve cesedin kimliği henüz tespit edilemedi. Tim,' toksikoloğa seslendim, 'bir STAT alkol ve CO alalım. Bu bayan uyuşturucu bağımlısı olabilir, bu yüzden opiatlar, amfetaminler ve metamfetamin, barbitüratlar, kannabinoidler için bir uyuşturucu taraması isteyeceğim, olabildiğince hızlı bir şekilde.

Bunu yazarken başını salladı. Jones'un benim için kırptığı gazete makalelerini tarayacak kadar durakladım, sonra koridoru takip ederek morga geri döndüm. Bayanlar soyunma odasında bluzumu ve eteğimi çıkardım ve bir dolaba giderek Lanier tarafından benim için özel olarak tasarlanan verici kemeri ve mikrofonu aldım. Kemer, uzun kollu mavi ameliyat önlüğümün altından belimin üst kısmına dolandı, böylece mikrofon anahtarı kanlı ellerle doğrudan temas etmeyecekti. Son olarak, kablosuz mikrofonu yakama taktım, morg ayakkabılarımı tekrar bağladım, patiklerle kapattım ve bir yüz siperi ile cerrahi maske taktım.

Fielding de benimle aynı anda otopsi odasına . 'Onu röntgene sokalım,' dedim.

Çelik masayı koridordan geçirerek röntgen odasına götürdük ve cesedi ve beraberindeki yangın kalıntılarını çarşafların köşelerinden tutarak kaldırdık. Bunu, bilgisayar kontrollü tek bir üniteye röntgen cihazı ve floroskop olan Mobil Dijital Görüntüleme Sisteminin C-kolunun altındaki bir masaya aktardık. Çeşitli kurulum prosedürlerinden geçtim, çeşitli bağlantı kablolarını kilitledim ve çalışma istasyonunu bir anahtarla açtım. Kontrol panelinde ışıklı bölümler ve bir zaman çizgisi yandı ve tutucuya bir film kaseti yerleştirdim ve video monitörünü etkinleştirmek için bir zemin pedalına bastım.

Fielding'e "Önlükler," dedim.

Ona Carolina mavisi kurşun astarlı bir tane uzattım. Benimki ağırdı ve arkadan bağladığımda kumla dolu olduğunu hissettim.

"Sanırım hazırız," diye duyurdum bir düğmeye basarken.

C-kolunu hareket ettirerek, kalıntıları birçok farklı açıdan gerçek zamanlı olarak yakalayabildik, ancak hastanedeki hastaların muayenesinden farklı olarak, görüntülediğimiz şey nefes almıyor, atmıyor veya yutmuyordu. Ölü organların ve kemiklerin statik görüntüleri video ekranında siyah beyazdı ve ben hiçbir mermi ya da anormallik görmüyordum. C-kolunu biraz daha döndürdüğümüzde, enkazın arasına karışmış metal nesneler olduğundan şüphelendiğim birkaç radyoopak şekil keşfettik. Eldivenli ellerimizle kazarak ve eleyerek ilerleyişimizi ekrandan izledik, ta ki ben parmaklarımı iki sert cismin etrafına kapatana kadar

nesneler. Biri yarım dolar büyüklüğünde ve şeklindeydi, diğeri ondan daha küçük ve kare şeklindeydi. Onları lavaboda temizlemeye başladım.

"Küçük gümüş metal bir kemer tokasından geriye kalanlar," dedim onu bir keçeli kalemle etiketlediğim plastik bir kartonun içine bırakırken.

Diğeri bulduğum daha kolaydı ve kol saati olduğunu anlamak için fazla bir şey yapmama gerek kalmadı. Kordonu yanmış ve isli kristali parçalanmıştı. Ama yüz beni büyüledi; biraz daha duruladıktan sonra garip bir soyut tasarımla kazınmış çok parlak bir turuncu olduğu ortaya çıktı.

"Bana bir erkek saati gibi geldi," diye gözlemledi Fielding.

'Kadınlar bu kadar büyük saatler takıyor,' dedim. "Ben .

Yani görebiliyorum. "Bir tür spor saati olabilir mi?

"Belki.

C-kolunu bir oraya bir buraya döndürerek, X-ışını tüpünden gelen radyasyon cesetten ve onu çevreleyen tüm pislik ve kömürleşmiş malzemeden geçerken kazmaya devam ettik. Sağ kalçanın altında bir yerde halka şekline benzeyen bir şey gördüm ama tutmaya çalıştığımda hiçbir şey yoktu. Ceset sırt üstü yattığı için, giysiler de dahil olmak üzere arka bölgelerin çoğu korunmuştu. Ellerimi kalçanın altına soktum ve parmaklarımı kot pantolonun arka ceplerine soktum, yarım bir havuç ve ilk başta çelik gibi görünen düz bir alyans buldum. Sonra platin olduğunu fark ettim.

"Bu da bir erkek yüzüğüne benziyor," dedi Fielding. "Tabii parmakları gerçekten büyük değilse.

Daha yakından incelemek için yüzüğü benden aldı. Bu kadının ölmeden önce ne yapmış olabileceğine işaret eden daha fazla garip işaret keşfettiğimde masadan yanmış çürüyen et kokusu yükseldi. Islak, kirli kot pantolona yapışmış koyu renkli, kaba hayvan tüyleri vardı ve emin olamasam da kökenlerinin at olduğundan oldukça emindim.

Yüzüğü bir kanıt zarfının içine koyup mühürlerken, ' hiçbir şey kazınmamış,' dedi.

"Hayır," diye onayladım artan bir merakla.

"Neden takmak yerine arka cebinde merak ediyorum. "Güzel soru.

"Tabii takısını çıkarmasına neden olabilecek bir şey yapmıyorsa," diye yüksek sesle düşünmeye devam etti. "Bilirsiniz, insanların ellerini yıkarken takılarını çıkarmaları gibi.

"Atları besliyor olabilir. Forseps ile birkaç kıl topladım.

"Belki de kaçan siyah taydır? diye düşündüm.

'Tamam,' dedi ve sesi çok kuşkulu geliyordu. 'Ve ne? Küçük adamla ilgileniyor, ona havuç veriyor ve sonra onu ahırına geri mu? Bir süre sonra ahırlar ve içindeki atlar da dahil olmak üzere her şey yanıyor mu? Ama tay kaçıyor mu?'

Masanın karşısından bana baktı.

"İntihar mı?" diye tahmin yürütmeye devam etti. 'Ve tayı öldürmeye cesaret edemedi mi? Adı neydi, Windsong?'

Ancak şu anda bu soruların hiçbirinin cevabı yoktu ve bize kalıcı bir vaka kaydı sağlamak için kişisel eşyaların ve patolojinin röntgenlerini çekmeye devam ettik. Ama daha çok, ekranda gerçek zamanlı olarak, kot pantolondaki grometleri ve erkeklerle cinsel olarak aktif olduğunu gösteren bir rahim içi cihazı geri kazanmayı araştırdık.

Bulduklarımız arasında bir fermuar ve küçük halkaları olan çelik bir bilezik olduğu anlaşılan beyzbol topu büyüklüğünde kararmış bir kütle ve üç bakır anahtar tutan yılanlı gümüş bir yüzük vardı. Her insanda parmak izi kadar belirgin sinüs konfigürasyonları ve sağ maksiller orta kesici diş üzerindeki tek bir porselen kron dışında, kimlik tespitini etkileyebilecek belirgin başka bir şey bulamadık.

Öğleye yakın bir saatte onu koridordan otopsi odasına geri götürdük ve masasını ana trafiğin dışında, en uzak köşedeki bir diseksiyon lavabosuna bağladık. Diğer lavabolar kalabalık ve gürültülüydü.

Diğer doktorlar organları tartıp keserken ve çeşitli dedektifler izlerken bulgularını küçük mikrofonlara dikte ederken çelik ve merdivenler kaydırıldı. Konuşmalarımız genellikle kesik kesik cümlelerden oluşuyordu; iletişimimiz de vakalarımızın yaşamları gibi rastgele ve kopuk kopuktu.

"Affedersiniz, tam olarak nerede bilmem gerekiyor.

"Kahretsin, bir bataryaya ihtiyacım var.

"Ne tür?

"Bu kameranın içinde ne varsa. "Yirmi dolar, sağ ön cepte. "Muhtemelen soygun değildir.

'Hapları kim sayacak. Bir sürü var.'

'Dr. Scarpetta, yeni bir vaka daha aldık. Muhtemel cinayet,' dedi bir asistan, temiz eller için ayrılmış telefonu kapatırken yüksek sesle.

İş yoğunluğumuz arttıkça 'Yarına kadar bekletmek zorunda kalabiliriz' diye yanıt verdim.

Yardımcı şeflerimden biri, 'Cinayet-intihar olayında kullanılan silahı bulduk,' diye seslendi.

"Boş mu? Ben de cevap verdim.

"Evet.

Emin olmak için yanına gittim, çünkü cesetlerle birlikte ateşli silahlar geldiğinde asla varsayımda bulunmazdım. Ölü adam iriydi ve üzerinde hâlâ cepleri polis tarafından ters çevrilmiş Faded Glory kot pantolon vardı. Ellerindeki olası atış artıkları kahverengi kâğıt torbalarla korunuyordu ve başının altına tahta bir blok yerleştirildiğinde burnundan kan damlıyordu.

"Silahı tutmamın bir sakıncası var mı? Dedektife, Stryker testeresinin üzerinde sordum.

' . Parmak izlerini çoktan kaldırdım.'

Smith Wesson tabancayı elime aldım ve fişek olmadığını kontrol etmek için sürgüyü geri çektim ama fişek yatağı boştu. Morg amirim Chuck Ruffin bir bıçağı bileme taşının üzerinde uzun hareketlerle bileylerken, başındaki kurşun yarasının üzerine bir havlu sildim.

"Şuradaki siyahlığı ve namlu izini görüyor musunuz?" Dedektif ve bir bölge sakini yaklaşırken dedim ki "Nişangahı burada görebilirsiniz. Sağ elle temas ediyor. Çıkış burada ve damlayan damlalardan sağ tarafına yattığını görebilirsiniz.

Testere vınlarken ve havada kemikli bir toz sürüklenirken dedektif, 'Onu böyle bulduk,' dedi.

"Kalibreyi, markayı ve modeli not ettiğinizden emin olun," dedim kendi üzücü işime dönerken. 'Ve mühimmat bilye mi yoksa oyuk uçlu mu?

"Top. Remington nine-mill.'

Fielding yakındaki başka bir masayı paralel olarak park etmiş ve daha önce elediğimiz yangın kalıntılarıyla yığıldığı bir çarşafla örtmüştü. Boyunu tahmin edebilmek umuduyla kötü şekilde yanmış uyluk kemiğinin uzunluğunu ölçmeye başladım. Bacaklarının geri kalanı dizlerinin hemen üstünden ayak bileklerine kadar yanmıştı ama ayakları botları sayesinde kurtulmuştu. Ayrıca ön kollarında ve ellerinde de yanık ampütasyonları vardı. Kumaş parçaları topladık, diyagramlar çizdik ve daha fazla hayvan kılı topladık, camı çıkarma gibi zor bir işe başlamadan önce elimizden gelen her şeyi yaptık.

Fielding'e, 'Hadi ılık su ,' dedim. 'Belki deriyi yırtmadan gevşetebiliriz.

"Tavaya yapışmış lanet bir rosto gibi.

"Neden hep yemek benzetmeleri yapıyorsunuz?" diye tanıdığım derin ve emin bir ses geldi.

Teun McGovern, tam bir morg koruyucu kıyafeti içinde masamıza doğru yürüyordu. Gözleri yüz siperinin arkasında çok yoğundu ve bir an için baktık. ATF'nin, bir morg görevlisinin

Yüzün alt kısmı kireçli kemikti, açık çenesi ve ufalanan dişleriyle zar zor seçilebilen bir insan kafatasıydı. Kulakların çoğu gitmişti ama gözlerden yukarıya doğru et pişmişti ve o kadar iyi korunmuştu ki saç çizgisi boyunca uzanan sarı tüyleri görebiliyordum. Alın sağlamdı,

Camın çıkarılmasıyla hafifçe aşınmış olsa da artık pürüzsüz değildi. Kırıksıklıklar varsa da şimdi bulamadım.

"Bunun ne anlayamıyorum," dedi Fielding saçla karışmış malzeme parçalarını incelerken. "Kafa derisine kadar her yerde var.

Bazıları yanmış kağıt gibi görünürken, diğer küçük parçalar bozulmadan korunmuş ve neon pembesi rengindeydi. Bir kısmını neşterime sıyırdım ve başka bir kartona yerleştirdim.

McGoverna 'Bırakalım da laboratuvarlar bir denesin,' dedim.

'Kesinlikle' diye cevap verdi.

Saç on sekiz buçuk santim uzunluğundaydı ve bir tutamını, karşılaştırma yapmak üzere ölüm öncesi bir örneğimiz olursa DNA için sakladım.

McGovern'a, 'Eğer izini kayıp birine kadar sürebilsek,' dedim, 've siz de dış fırçasını ele geçirebilerseniz, bukkal hücrelere bakabiliriz. Ağız mukozasını kaplarlar ve DNA karşılaştırması için kullanılabilirler. Bir saç fırçası da iyi olurdu.

Bunu not etti. Bir cerrahi lambayı sol temporal bölgeye yaklaştırdım ve bir mercek kullanarak korunmuş dokuda kanama gibi görünen şeyi dikkatle inceledim.

'Görünüşe göre burada bir tür yaralanma var,' dedim. 'Kesinlikle deri yarılması ya da bir ateş eseri değil. Muhtemelen yaranın içine gömülmüş bir tür parlak döküntü içeren bir kesik.

"CO'nun etkisiyle düşüp başını çarpmış olabilir mi? McGovern da başkalarının aynı soruyu dile getirdi. "Çok keskin bir şeye çarpmış olması gerekirdi," dedim fotoğraf çekerken.

"Bir bakayım," dedi Fielding ve merceği ona uzattım. "Yırtık ya da yıpranmış bir kenar görmüyorum," dedi bakarken.

"Hayır, yırtık değil," diye kabul ettim. "Bu daha çok keskin bir aletle gibi görünüyor.

Lensi bana geri verdi ve ben de plastik pens kullanarak parlak kalıntıları yaradan nazikçe sıyırdım. Bir kare temiz pamuklu kumaşın üzerine sürdüm. Yakındaki bir masanın üzerinde bir diseksiyon mikroskobu vardı ve bezi sahneye yerleştirdim ve ışık kaynağını enkazdan yansıyacak şekilde hareket ettirdim. Kaba ve ince ayarlarla oynarken göz merceğinden baktım.

Yansıyan ışık çemberinde gördüğüm şey, tornada yapılan torna talaşı metal talaşlarının çizgili, düzleştirilmiş yüzeylerine sahip birkaç gümüşü parçaydı. Mikroskoba bir Polaroid MicroCam taktım ve yüksek çözünürlüklü anında renkli fotoğraflar çektim.

"Bir bak," dedim.

Önce Fielding, sonra McGovern mikroskobun üzerine eğildi. "İkiniz de hiç böyle bir şey gördünüz mü? Ben sordum.

Her şeyin yolunda gittiğinden emin olmak için banyo fotoğrafları açtım.

Fielding, "Bana eskiyip buruştuğu zamanki Noel cicili bicili kumaşları hatırlatıyor," dedi.

McGovern'ın tek söylediği 'Onu kesen her neyse ondan transfer edildi' oldu. "Ben de öyle düşünmüştüm," diye katıldım.

Beyaz bez karesini sahneden çıkardım ve talaşları pamuk topları arasında muhafaza ederek metal bir kanıt düğmesinin içine kapattım.

McGovern'a 'Laboratuvarlar için bir şey daha var,' dedim.

"Ne kadar ? McGovern söyledi. 'Çünkü bir sorun çıkarsa, Rockville'deki laboratuvarlarımızda bu işi yapabiliriz.

"Bir sorun çıkmayacak. Fielding'e baktım ve 'Sanırım bundan sonrasını ben halledebilirim' dedim.

"Tamam," dedi. 'sonrakine başlayacağım.

Bu organlarda ve kaslarda travma olup olmadığına bakmak için boynu açtım, McGovern metanetle bakarken çıkardığım dilden başladımZayıfı güçlüden ayıran acımasız bir işlemi.

"Hiçbir şey ," dedim, dili durulayıp havluyla kuruladım. 'Nöbet geçirdiğinin göstergesi olabilecek ısırik izi yok. Başka bir yaralanma da yok.

Hava yolunun parlayan pürüzsüz duvarlarının içine baktım ve is bulamadım, yani ısı ve alevler ona ulaştığında artık nefes almıyordu. Ama aynı zamanda kan da buldum ve bu daha da kaygı verici bir haberd.

'Daha fazla ölüm öncesi travma,' dedim.

"Öldükten sonra üzerine bir şey düşmüş olabilir mi? McGovern sordu.

"Bu şekilde olmadı.

Yaralanmayı bir şemaya not ettim ve vericiye yazdırdım.

"Hava yolundaki kan soluduğu ya da aspire ettiği anlamına gelir," diye açıkladım. "Yani, travma meydana geldiğinde nefes alıyordu.

"Ne tür bir travma?" diye sordu sonra.

'Delici bir yaralanma. Boğaz bıçaklanmış ya da kesilmiş. Kafatasının tabanında, akciğerlerde ya da boyunda başka bir travma belirtisi görmüyorum, çürük ya da kırık kemik yok. Dil kemiği sağlam ve büyük boynuz ile gövdede kaynaşma var, bu da muhtemelen yirmi yaşından büyük olduğunu ve büyük olasılıkla elle ya da bir bağla boğulmadığını gösteriyor.

Tekrar yazdırmaya başladım.

Önlüğümdeki küçük mikrofonta 'Çene altındaki deri ve yüzeysel kaslar ,' dedim. 'Distal trakea, primer, sekonder ve tersiyer bronşlarda ısı ile pıhtılaşmış kan. Hemoaspirasyon ve özofagusta kan.

Susuz kalmış, harap olmuş bedeni açmak için Y kesisini yaptım ve otopsinin geri kalanının büyük bir kısmı oldukça rutin geçti. Organlar pişmiş olsa da normal sınırlar içindeydi ve üreme organları

Organlar cinsiyetin kadın olduğunu doğruladı. Midesinde de kan vardı; bunun dışında midesi boş ve boru şeklindeydi, bu da çok fazla yemek yemediğini gösteriyordu. Ama herhangi bir hastalık ya da eski veya yeni başka bir yara bulamadım.

Boy uzunluğunu kesin olarak tespit edemedim ama Trotter ve Gleser regresyon formülü çizelgelerini kullanarak uyluk kemiği uzunluğunu kurbanın boyuyla ilişkilendirerek tahmin edebilirdim. Yakındaki bir masaya oturdum ve Amerikalı beyaz kadınlar için uygun tabloyu bulana kadar Bass'ın İnsan Osteolojisi kitabını karıştırdım.

50,2 milimetrelik ya da yaklaşık yirmi inçlik bir uyluk kemiği temel alındığında, tahmin edilen boy 1.80'dir.

Kilo o kadar kesin değildi, çünkü bunu söyleyebilecek bir tablo, grafik ya da bilimsel hesaplama yoktu. Gerçekte, genellikle giysilerin bedeninden kilo hakkında bir ipucu elde ederdik ve bu vakada kurban sekiz beden kot pantolon giyyordu. Dolayısıyla elimdeki verilere dayanarak, yüz yirmi ila yüz otuz kilo arasında olduğunu sezdim.

McGovern'a, 'Başka bir deyişle,' dedim, 'uzun boylu ve çok zayıftı. Ayrıca uzun sarı saçları olduğunu, muhtemelen cinsel olarak aktif olduğunu, atların etrafında rahat ve yangın ona ulaşmadan önce Sparkes'in Warrenton'daki evinde çoktan ölmüş olduğunu biliyoruz. Ayrıca boynunun üst kısmında ölüm öncesi ciddi bir yaralanma olduğunu ve sol şakağında bir kesik olduğunu da biliyorum. Elimle işaret ettim. "Bunların nasıl oluştuğunu size söyleyemem.

Ben sandalyemden kalkıp evrakları toplarken McGovern bana , gözleri düşüncelerle gölgelenmişti. Yüz siperini ve maskesini çıkardı ve önlüğünü arkadan çözdü.

"Eğer uyuşturucu sorunu varsa, bunu anlamanın bir yolu var mı?" diye sordu telefon çalmaya devam ederken.

'Toksikoloji bize gemide uyuşturucu olup olmadığını kesinlikle söyleyecektir,' dedim. 'Ayrıca akciğerlerinde kristaller veya talk gibi kesici maddelerden kaynaklanan yabancı cisim granülomları ve yabancı maddeleri süzmek için kullanılan pamuktan lifler de olabilir.

Ne yazık ki, iğne izlerini bulma olasılığımızın en yüksek olduğu alanlar kayıp.

Peki ya beyni? Kronik uyuşturucu kullanımı görebileceğiniz herhangi bir hasara yol açar mı? Örneğin, ciddi zihinsel sorunlar yaşamaya başladıysa, psikotik hale geldiyse . Görünüşe göre Sparkes

Bir tür akıl hastalığı vardı,' dedi McGovern daha sonra. 'Örneğin, ya depresif ya da manik-depresif olsaydı? Bunu söyleyebilir miydiniz?

Şimdiye kadar kafatası açılmış, lastik gibi, ateşte kavrulmuş beyin parçalara ayrılmış ve hâlâ kesme tahtasının üzerinde duruyordu.

"Her şeyden önce," diye cevap verdim, "ölümden sonra hiçbir şey yardımcı olmayacaktır çünkü beyin pişmiştir. Ancak durum böyle olmasa bile, belirli bir psikiyatrik sendromla morfolojik bir ilişki aramak çoğu durumda hala teoriktir. Örneğin sulkusların genişlemesi ve atrofiye bağlı olarak gri maddenin azalması, sağlıklı olduğu zaman beynin ağırlığının ne olduğunu bilseydik bir işaret olabilirdi. O zaman belki şöyle diyebilirdim: Tamam, beyni şu anda eskisinden yüz gram daha hafif, o halde bir tür akıl hastalığından muzdarip olabilir. Bir soruna işaret edebilecek bir lezyonu ya da eski bir kafa travması olmadığı sürece, sorunuzun cevabı hayır, söyleyemem.

McGovern sessizdi ve benim klinik bir tip olduğum ve hiç de arkadaş canlısı olmadığım onun gözünden kaçmamıştı. Onun yanında oldukça kırılgan bir tavır sergilediğimin farkında olsam da bunu yumuşatamıyordum. Ruffin'i bulmak için etrafıma bakındım. İlk diseksiyon lavabosundaydı, uzun iğne ve sicim darbeleriyle bir Y kesisini dikiyordu. Ona işaret ettim ve yanına gittim. Yakın zamanda otuz yaşına basmayı düşünmeyecek kadar gençti ve eğitimini bir ameliyathanede ve cenaze evinde almıştı.

"Chuck, buradaki işini bitirip onu buzdolabına geri koyabilir misin?" diye sordum.

"Evet, .

Ben eldivenlerimi çıkarıp onları ve maskemi otopsi odasının etrafına serpiştirilmiş kırmızı biyolojik tehlike konteynırlarından birine bırakırken o da mevcut görevini tamamlamak üzere istasyonuna döndü.

McGovern'a biraz daha medeni olmaya çalışarak, 'Ofisime gidip bir fincan kahve içelim,' diye önerdim. "Böylece bu tartışmayı bitirebiliriz.

Soyunma odasında antibakteriyel sabunla yıkandık ve giyindim. McGovern'a soracak sorularım vardı ama aslında ben de onu merak ediyordum.

Koridoru takip ederken McGovern, "Uyuşturucuya bağılı akıl hastalığı ihtimaline geri dönersek," dedi. "Bu insanların çoğı kendi kendini yok ediyor, değil mi?"

"Öyle ya da böyle.

"Kazalarda ölüyorlar, intihar ediyorlar ve bu da bizi büyük soruya geri götürüyor" dedi. 'Burada olan da bu mu? Kafayı bulmuş ve intihar etmiş olabilir mi?"

"Tek bildiğim, ölmeden önce aldığı bir yara olduğu," diye tekrar belirttim.

McGovern, "Ama akli başında değilse bu kendi kendine yaptığı bir şey olabilir," dedi. 'İnsanlar psikotik olduklarında ne tür kendine zarar verme vakaları gördüğümüzü Tanrı bilir.

Bu doğruydı. İnsanların kendi boğazlarını kestikleri, kendilerini göğüslerinden bıçakladıkları ya da uzuvlarını kestikleri; kendilerini cinsel organlarından vurdukları ya da boğulmak için bir nehre girdikleri vakalarda çalıştım. Yüksek yerlerden atlama ve kendini yakma olaylarından bahsetmiyorum bile. İnsanların kendilerine yaptıkları korkunç şeylerin listesi çok uzundu ve ne zaman hepsini gördüğümü düşünsem, körfezimize yeni ve korkunç bir şey geliyordu.

Ofisimin kilidini açtığımda telefon çalıyordu ve tam zamanında kaptım.

"Scarpetta," dedim.

Toksikolog Tim Cooper, "Sizin için bazı sonuçlarım var," dedi. 'Etanol, metanol, izopropanol ve aseton sıfır. Karbon monoksit yüzde yediden az. Diğer ekranlar üzerinde çalışmaya devam edeceğim.

Teşekkürler. Sensiz ne yapardım ben?' Dedim.

Telefonu kapatırken McGovern'a baktım ve Cooper'ın az önce söylediklerini ona da anlattım.

"Yangından önce ölmüştü," diye açıkladım, "ölüm nedeni akut boyun yaralanmasına bağılı kan aspirasyonuna bağılı kan kaybı ve asfiksi. Ölüm şekline gelince, bunu daha ileri bir soruşturmaya kadar bekletiyorum.

Bence bunu bir cinayet olarak incelemeliyiz. Bu arada, kimliğini tespit etmemiz gerekiyor ve ben de bu konuda elimden geleni yapacağım.

"Sanırım bu kadının burayı ateşe verdiğini ve belki de yangın onu yakalamadan kendi boğazını kestiğini hayal etmem gerekiyor?" dedi öfkesi titrerken.

Tezgâhın yanındaki kahve makinesi için kahve ölçerken cevap vermedim.

"Sence de bu biraz abartılı değil mi?" diye devam etti.

Bir şişe su doldurdum ve bir düğmeye bastım.

'Kay, hiç kimse cinayeti duymak istemeyecektir,' dedi. 'Kenneth Sparkes ve tüm bunların ima edebileceği şeyler yüzünden. Umarım neyle karşı karşıya olduğunuzun farkındasınızdır.

"Ve ATF'nin neyle karşı karşıya olduğunu," dedim umutsuzca yığılmış masamın karşısında otururken.

'Bakın, kim olduğu umurumda değil,' diye cevap verdi. 'Her işimi tutuklama niyetindeymişim gibi yaparım. Burada siyasetle uğraşmak zorunda olan ben değilim.

Ama şu anda aklım medyada ya da Sparkes'ta değildi. Bu vakanın beni daha derin bir düzeyde ve kavrayamadığım şekillerde rahatsız ettiğini düşünüyordum.

"Adamlarınız olay yerinde daha ne kadar kalacak? Ona sordum.

'Başka bir gün. En fazla iki gün,' dedi. 'Sparkes bize ve sigorta şirketine evinin içinde ne olduğunu verdi ve sadece antika mobilyalar, eski ahşap döşeme ve paneller bile muazzam bir yakıt yükü oluşturuyordu.

"Peki ya ana banyo? Ben sordum. "Buranın başlangıç noktası olduğunu söylediler. Tereddüt etti. "Belli ki sorun bu.

"Doğru. Eğer bir hızlandırıcı kullanılmadıysa ya da en azından bir petrol damıtıcısı kullanılmadıysa, o zaman nasıl?

"Adamlar kafayı yiyorlar," dedi ve hayal kırıklığına uğramıştı. 'Ben de öyle... Bir flashover durumu için o odada ne kadar enerjiye ihtiyaç duyulacağını tahmin etmeye çalıştığımda, yakıt yükünün orada olmadığını görüyorum. Sparkes'a göre odada bir kilim ve havludan başka bir şey yoktu. Dolaplar ve armatürler özel fırçalanmış çelikten yapılmış. Duşun cam kapısı, pencerenin de tül perdeleri vardı.

Kahve makinesi durakladı.

"Peki ne hakkında konuşuyoruz?" diye devam etti. 'On metreye on beş metrelik bir oda için toplam beş, altı yüz kilovat mı? Belli ki başka değişkenler de var. Kapı aralığından ne kadar hava aktığı gibi...'

'Peki ya evin geri kalanı? Az önce orada büyük bir yakıt yükü olduğunu söylediniz, değil mi?

'Biz sadece bir odayla ilgileniyoruz, Kay. O da orijin odası. Orijin olmadan, yakıt yükünün geri kalanının bir önemi yoktur.

"Anlıyorum.

'O banyoda tavana bir alev çarptığını biliyorum ve bu alevin ne kadar yüksek olması gerektiğini ve parlama için kaç kilowatt enerjiye ihtiyaç olduğunu biliyorum. Bir kilim, belki birkaç havlu ve perde bile böyle bir şeye neden olamaz.

Mühendislik denklemlerinin son derece matematiksel olduğunu biliyordum ve söylediği hiçbir şeyden şüphe duymuyordum. Ama bunun bir önemi yoktu. Hâlâ aynı sorunla baş başaydım. Bir cinayetle karşı karşıya olduğumuza ve yangın başladığında kurbanın cesedinin yanmaz mermer zeminleri, büyük aynaları ve çeliğiyle ana banyonun içinde olduğuna inanmak için nedenlerim vardı. Gerçekten de küvette olabilirdi.

"Peki ya açık tavan penceresi? McGovern'a sordum. "Bu senin teorine uyuyor mu?

Olabilir. Çünkü bir kez daha, alevlerin camı kırarak kadar yüksek olması gerekirdi ve sonra ısı bir baca gibi açıklıktan dışarı atılırdı. Her yangının kendine has bir kişiliği vardır ama bazı davranışlar hep aynıdır çünkü fizik kurallarına uygundurlar.

"Anlıyorum.

"Dört aşama vardır," diye devam etti, sanki hiçbir şey bilmiyormuşum gibi. 'Birincisi yangın bulutu ya da yangından yükselen sıcak gazlar, alevler ve duman sütunu. Diyelim ki banyodaki halı tutuşmuş olsaydı durum böyle olurdu. Gazlar alevden ne kadar yükseğe çıkarsa, o kadar soğuk ve yoğun hale gelirler. Yanma yan ürünleriyle karışırlar ve sıcak gazlar artık düşmeye başlar ve döngü kendini tekrarlayarak yatay olarak yayılan türbülanslı duman oluşturur. Bundan sonra olması gereken şey, bu sıcak dumanlı tabakanın havalandırma için bir açıklık bulana kadar alçalmaya devam etmesiydi - bu durumda banyo kapısı olduğunu varsayacağız. Daha sonra, dumanlı tabaka açıklıktan dışarı akarken temiz hava içeri girer. Yeterli oksijen varsa, tavandaki sıcaklık altı yüz santigrat derecenin üzerine çıkacaktır ve bum, flashover ya da tamamen gelişmiş bir yangına sahibiz.

"Ana banyoda tamamen gelişmiş bir yangın var," dedim.

"Ve sonra da yakıt yükünün her yakmaya yettiği oksijenle zenginleştirilmiş diğer odalara" diye cevap verdi. 'Yani beni rahatsız eden yangının yayılması değil. Nasıl başladığı. Dediğim gibi, orada başka bir şey olmadığı sürece bir halı, perdeler yeterli değildi.

"Belki bir şey vardı," dedim, kahve doldurmak için kalkarken. "Sen nasıl ? diye sordum.

"Krema ve şeker.

Gözleri beni takip etti.

"O yapay şeylerden olmasın lütfen.

Benimkini sade içtim ve McGovern'ın bakışları yeni ofisimde dolaşırken bardakları masanın üzerine koydum. Ondördüncü Cadde ile Franklin'in köşesindeki eski binada oturduğumdan daha aydınlık ve modern olduğu kesindi ama gelişmek için daha fazla alanım yoktu. En kötüsü de, bana CEO'nun köşesinde pencereci bir yer verilmişti ve hekimleri anlayan herkes, ihtiyacımız olan şeyin bir otoparka ve Petersburg Paralı Yolu'na bakan kurşun geçirmez camlar değil, kitaplıklar için duvarlar olduğunu bilirdi. Yüzlerce tıbbi, hukuki ve adli bilim incelemelerim, dergilerim ve zorlu

ciltler bir araya tikiştırılmış ve bazı durumlarda çift raflara yerleştirilmişti. Sekreterim Rose'un, o anda ihtiyaım olan bir referans kitabını bulamadığında kfrettiğimi duyması nadir değildi.

"Teun," dedim kahvemi yudumlarken, "bu vesileyle Lucy ile ilgilendiğin için sana teşekkür etmek istiyorum.

'Lucy kendi başının çaresine bakar,'

dedi. "Bu her zaman doğru olmamıştır.

Daha nazik olmak, kalbime saplanan kırıgnlığı ve kıskançlığı gizlemek için gülümsedim.

"Ama haklısın," dedim. 'Bence şu anda oldukça takdire şayan bir iş çıkartıyor. Philadelphia'nın onun için iyi olacağına eminim.

McGovern gönderdiğim her sinyali okuyordu ve olmasını istediğimden daha fazlasının farkında olduğunu söyleyebilirdim.

"Kay, onunki kolay bir yol olmayacak," dedi sonra. "Ne yaparsam yapayım.

Sanki kaliteli bir şarabın ilk yudumunu tadacakmış gibi fincanındaki kahveyi döndürdü.

McGovern, 'Ben onun amiriyim, annesi değil,' dedi.

Bu beni oldukça sinirlendirdi ve telefonu aniden açıp Rose'a tüm aramaları bekletmesini söylediğimde bu belli oldu. Kalktım ve kapımı kapattım.

"Umarım bir anneye ihtiyaı olduğu için sizin saha ofisinize transfer olmuyordur," diye cevap verdim soğukkanlılıkla, aramızda bir bariyer görevi gören masama dönerken. "Her şeyin ötesinde, Lucy tam bir profesyonel.

McGovern beni durdurmak için elini kaldırdı.

"Vay canına," diye itiraz etti. 'Elbette yle. Sadece hiçbir şey için söz vermiyorum. büyük bir kız, ama aynı zamanda çok büyük engelleri var. FBI geçmişi bazıları tarafından ona karşı kullanılacak, hemen bir tavrı olduğunu ve hiçbir zaman gerçekten çalışmadığını varsayacaklar.

'Bu klişe uzun sürmemeli,' dedim ve yeğenimi onunla objektif bir şekilde tartışmakta çok zorlanıyordum.

"Bir helikopteri indirdiğini ya da bir bombayı olay yerinden kaldırması için bir robotu programladığını görmeleri ne kadar sürerse o kadar" diye espri yaptı. 'Ya da geri kalanımız hesap makinesinde bile onun kafasındaki Q-dot hesaplamalarını hızlandırması.

Q-dot, bir yangının fizik ve kimyasını tahmin etmek için kullanılan matematiksel denklemler ya da bilimsel değerlendirmeler için kullanılan argoydu ve müfettişin olay yerinde gözlemledikleri ya da tanıkların anlattıklarıyla ilişkiliydi. Lucy'nin bu tür ezoterik formülleri kafasında çalıştırarak çok fazla arkadaş edineceğinden emin değildim.

"Teun," dedim ses tonumu yumuşatarak. 'Lucy farklıdır ve bu her zaman iyi bir şey değildir. Aslında pek çok açıdan dahi olmak da geri zekalı olmak büyük bir handikaptır.

"Kesinlikle. Bunun tahmin edebileceğinizden çok daha fazla farkındayım'.

"Anladığın sürece," dedim, sanki Lucy'nin zorlu gelişiminin bayrak yarışında bayrağı isteksizce ona gibi.

'Ve ona herkes gibi davranıldığını ve davranılmaya devam edileceğini anladığınız sürece. Buna diğer ajanların, FBI'dan neden ayrıldığına ve sözde özel hayatına ilişkin söylentileri de içeren bagajına verdikleri tepkiler de dahildir' dedi.

Ona uzun uzun baktım ve Lucy hakkında gerçekten ne kadar şey bildiğini merak ettim. McGovern'a Büro'dan birileri bilgi vermediyse, yeğenimin Carrie Grethen'la olan ilişkisini ve Carrie'nin yakalandığını varsayarsak dava mahkemeye taşındığında bunun ne anlama gelebileceğini bilmesi için aklıma gelen hiçbir neden yoktu. Sadece bu hatırlatma bile zaten karanlık olan günüme gölge düşürdü ve benim rahatsız edici sessizliğim McGovern'ı bu gölgeyi doldurmaya davet etti.

"Benim bir oğlum var," dedi sessizce, kahvesine bakarak. 'Çocukların büyüüp aniden ortadan kaybolmasının nasıl bir şey olduğunu bilirim. Kendi yollarına gitmeleri, ziyaret edemeyecek ya da telefonla arayamayacak kadar meşgul olmaları.

"Lucy uzun zaman önce büyüdü," dedim hızlıca, çünkü benimle dertleşmesini istemiyordum. 'Ayrıca hiçbir zaman benimle yaşamadı, kalıcı olarak değil yani. Bir bakıma, o hep gitti.

Ancak McGovern sandalyesinden kalkarken sadece gülümsedi.

'Kontrol gereken birlikler var,' dedi. "Sanırım yola çıksam iyi olacak.

O öğleden sonra saat dörtte, ekibim hâlâ otopsi odasında meşguldü ve ben de Chuck'ı aramak için içeri girdim. O ve iki asistanım yanmış kadının cesedi üzerinde çalışıyorlardı, plastik spatulalarla yapabildikleri kadar etlerini temizliyorlardı çünkü daha sert bir şey kemikleri çizebilirdi.

Chuck kafatasındaki dokuları kazırken cerrahi başlığının ve maskesinin altında terliyordu, kahverengi gözleri yüz siperinin arkasında oldukça parlıyordu. Uzun boylu ve sıırım gibiydi; kısa, kumlu sarı saçları ne kadar jöle kullanırsa kullansın her yöne doğru uzanıyordu. Ergen bir şekilde çekiciydi ve işte geçirdiği bir yılın ardından hâlâ benden korkuyordu.

"Chuck? Adli tıptaki en korkunç görevlerden birini incelerken tekrar söyledim.

"Evet, .

Kazımayı bıraktı ve kaçamak bakışlarla bana baktı. Soğutulmamış et çürümeye devam ettikçe pis koku her geçen dakika daha da kötüleşiyordu ve bir sonraki yapmam gereken şeyi dört gözle beklemiyordum.

"Şunu bir kez daha kontrol edeyim," dedim Ruffin'e. O kadar uzun boyluydu ki kambur durmaya meyilliydi, konuştuğu kişiye bakarken boynu bir kaplumbağa gibi dışarı fırlıyordu. 'Eski, hırpalanmış tencere ve tavalarımız taşınmayı başaramadı.

'Sanırım bir şekilde dışarı atılmışlar,' dedi.

"Ve muhtemelen yapmalıydım," dedim ona. "Bu da demek oluyor ki senin ve benim yapmamız gereken bir iş var.

"Şimdi mi?

"Şimdi.

Hiç vakit kaybetmeden erkekler soyunma odasına gitti ve kirli, kokuşmuş çıkarıp saçındaki şampuanı çıkaracak kadar duş aldı. Koridorda karşılaştığımızda hâlâ terliyordu, yüzü fırçalamaktan pembeleşmişti ve ben ona anahtarları uzattım. Koyu kırmızı ofis Tahoe'su bölmenin içine park edilmişti ve ben yolcu koltuğuna tırmanarak Ruffin'in sürmesine izin verdim.

"Cole's Restaurant Supply'a gidiyoruz," dedim büyük motor . "Parham'ın yaklaşık iki blok batısında, Broad'da. Bizi 64'e götürün ve West Broad çıkışından çıkın. Oradan size yolu gösteririm.

Vizördeki uzaktan kumandaya bastı ve bölme kapısı ağır bir şekilde açılarak bütün gün fark etmediğim güneş ışığını içeri aldı. Trafiğin yoğun olduğu saatler daha yeni başlamıştı ve yarım saat içinde korkunç bir hal alacaktı. Ruffin yaşlı bir kadın gibi sürüyordu, kara gözlüklerini takmış, öne doğru eğilmişti ve hızını limitin saatte beş mil altında tutuyordu.

"Biraz daha hızlı gidebilirsin," dedim ona sakince. "Saat beşte kapanıyor, o yüzden acele etmemiz gerekiyor.

Gaza basıp bizi öne doğru itti ve kül tablasında geçiş ücreti jetonlarını .

"Size bir şey sormamın sakıncası var mı, Dr. Scarpetta?"

dedi. "Lütfen. Devam edin.'

"Bu biraz tuhaf.

Tekrar dikiz aynasına baktı. "Sorun değil.

"Biliyorsun, hastanede cenaze evinde pek çok şey gördüm," diye gergin bir şekilde başladı. "Ve hiçbir şey beni etkilemedi, anlıyor musun?

Gişelerde yavaşladı ve sepete bir jeton attı. Kırmızı çizgili kol yukarı kalktı ve acelesi olan insanlar yanımızdan hızla geçerken yolumuza devam ettik. Ruffin camını tekrar açtı.

"Şu anda gördüklerinin seni etkilemesi normal," diyerek onun yerine düşüncesini tamamladım ya da tamamladığımı sandım.

Ama bana söylemek istediği bu değildi.

"Görüyorsun ya, çoğu zaman sabahları morga senden önce geliyorum," dedi onun yerine, arabayı sürerken gözleri ileriye dikilmişti. 'Yani telefonlara cevap veren ve işleri senin için hazırlayan benim, değil mi? Çünkü orada yalnızım.

Ne söyleyeceği hakkında en ufak bir fikrim olmadan başımı salladım.

"Yaklaşık iki ay önce, biz hala eski binadayken, sabah altı buçuk gibi, ben içeri girdikten hemen sonra telefon çalmaya başladı. Telefonu açtığımda kimse yoktu.

"Bu ne kadar sık oldu? Ben sordum.

'Belki haftada üç kez. Bazen her gün. Ve bu hala ediyor. Şimdi dikkatimi çekmeye başlamıştı.

"Taşındığımızdan beri oluyor. Emin olmak istedim.

'Tabii ki aynı numaraya sahibiz,' diye hatırlattı bana. 'Ama evet, hanımefendi. Aslında bu sabah yine oldu ve ben biraz ürkmeye başladım. Neler olup bittiğini anlamak için aramaları takip ettirmeyi denemeli miyiz diye merak ediyorum.

"Telefonu açtığında tam olarak ne olduğunu anlat bana," dedim otoyolda tam olarak hız sınırında giderken.

"Morg diyorum," dedi. "Ve her kimse tek kelime etmiyor. Bir sessizlik oluyor, sanki hat gibi. Ben de birkaç kez "Alo?" diyorum ve sonunda kapatıyorum. Orada biri olduğunu söyleyebilirim. Sadece hissettiğim bir şey.

"Bunu bana neden daha önce söylemedin?

'Sadece benim aşırı tepki vermediğimden emin olmak istedim. Ya da belki de fazla hayalperestim, çünkü sabahın ilk , güneş henüz doğmamışken ve etrafta kimse yokken oranın biraz ürkütücü olduğunu söylemeliyim.

"Ve bunun yaklaşık iki ay önce başladığını söylüyorsunuz?"

"Yukarı," diye cevap verdi. "İlk birkaç tanesini saymadım, biliyorsun.

Bunu bana iletmek için şimdiye kadar beklemiş olmasına sinirlenmiştim ama bunun üzerinde durmanın bir anlamı yoktu.

'Bunu Yüzbaşı Marino'ya ileteceğim,' dedim. 'Bu arada Chuck, bu bir daha olursa bana haber vermelisin, tamam mı?

Başını salladı, parmak eklemleri direksiyon simidinde bembeyazdı.

'Bir sonraki ışığın hemen ötesinde, büyük bej bir bina arıyoruz. Solumuzda, dokuz binlik blokta, JoPa's'ı geçtikten hemen sonra .

Cole's'un kapanmasına on beş dakika vardı ve park ettiğimizde otoparkta sadece iki araba daha vardı. Ruffin ve ben dışarı çıktık ve tavana kadar uzanan metal raflardan oluşan koridorların bulunduğu geniş bir alana girdiğimizde klima buz gibiydi. Üzerlerinde restoran boyunda kepçe ve kaşıklardan kafeterya sıraları için yemek ısıtıcılarına, dev kahve makineleri ve mikserlere kadar her şey vardı. Ama benim ilgilendiğim tencere takımlarıydı ve hızlı bir taramadan sonra ihtiyacım olan bölümü, en arkada, elektrikli tavaların ve ölçü kaplarının yanında buldum.

Büyük alüminyum tava ve tencereleri kaldırmaya başlamıştım ki aniden bir satış görevlisi belirdi. Kel ve koca göbekliydi ve sağ ön kolunda iskambil oynayan çıplak bir kadın dövmesi vardı.

"Yardımcı olabilir miyim?" dedi Ruffine.

"Elinizdeki en büyük tencereye ihtiyacım var," diye

cevap verdim. "Bu kırk litre eder.

Benim için çok yüksek olan bir rafa uzandı ve devasa tencereyi Ruffin'e uzattı.

"Bir kapağa ihtiyacım

olacak," dedim. "Sipariş

edilmesi gerekecek.

Uzun kemikleri hayal ederken 'Derin ve dikdörtgen bir şeye ne dersiniz' dedim.

"Yirmi litrelik bir tavam var.

Başka bir rafa uzandı ve muhtemelen çırpılmış patates, sebze veya turta fiçıları için tasarlanmış bir tavayı kaldırırken metal şingırdadı.

"Bunun için de bir kapağınız olduğunu sanmıyorum,"

dedim. "Evet.

Birini çıkardığında farklı boyutlardaki kapaklar şangırdadı.

"Kepçe için tam burada bir çentik var. Sanırım sen de bir kepçe isteyeceksin.

"Hayır, teşekkür ederim," dedim. 'Sadece için uzun bir şey, tahta ya da plastik. Ve ısıya dayanıklı eldivenler. İki çift. Başka ne var?

Düşünürken Ruffin'e baktım.

"Belki de daha küçük işler için yirmi litrelik bir tencere de almalıyız?" diye düşündüm.

'Bu iyi bir fikir olurdu,' diye kabul etti. 'O büyük tencere suyla dolduğunda çok ağır olacak. Ve daha küçük bir şey işe yarayacaksa onu kullanmanın bir anlamı yok, ama sanırım bu sefer daha büyük tencereye ihtiyacınız olacak, yoksa hepsi sığmayacak. Anlıyor musun?'

Satıcı kaçamak konuşmalarımızı dinledikçe kafası daha da karışıyordu.

"Bana ne pişirmeyi planladığını söyle, belki sana bazı tavsiyelerde bulunabilirim," diye teklif etti yine Ruffin'e.

"Farklı şeyler," diye cevap verdim. "Çoğunlukla bir şeyler kaynatacağım.

"Anlıyorum," dedi, bilmemesine rağmen. "Peki, başka bir şey olacak mı?

Ona gülümseyerek ' bu,' diye cevap verdim.

Tezgâhta, ben cüzdanımı çıkarıp MasterCard'ımı ararken o yüz yetmiş yedi dolarlık restoran tencere seti aldı.

"Eyalet hükümetine indirim yapma şansınız var mı? Kartımı benden alırken sordum.

"Hayır," dedi, kaşlarını çatarak kartıma bakarken çift çenesini ovuşturdu. "Sanırım adınızı daha önce haberlerde duymuştum.

Bana şüpheyile baktı.

"Biliyorum.

Parmaklarını şıklattı.

'Siz birkaç yıl senatoya adaylığını koyan bayansınız. Ya da belki vali yardımcılığı içindi?" dedi memnuniyetle.

'Ben değil,' diye cevap verdim. "Politikadan uzak durmaya çalışıyorum.

Ruffin ve ben aldıklarımızı kapıdan çıkarırken yüksek sesle, 'Sen ben,' dedi. 'Hepsi dolandırıcı, her biri!

Morga döndüğümüzde Ruffin'e yanık kurbanın kalıntılarını buzdolabından çıkarması ve yeni kaplarla birlikte çürütme odasına götürmesi talimatını verdim. Çoğu muhabirlerden gelen telefon mesajlarını karıştırdım ve Rose ofisimle onunkini birleştiren kapı aralığında belirdiğinde gergin bir şekilde saçlarımı çektiğimi fark ettim.

"Kötü bir gün geçirmiş gibi ," dedi. "Her

zamankinden daha kötü değil.

"Bir fincan tarçınlı çaya ne dersin?" "

sanmıyorum," dedim. "Ama

teşekkürler.

Rose masamın üzerine bir yığın ölüm belgesi koydu ve paraflamam ya da imzalamam için hiç bitmeyen belge yığınının bir yenisini ekledi. O gün giyinikti.

Şık lacivert pantolon takımı ve parlak mor bluzuyla, ayakkabıları tipik olarak yürümek için siyah deri bağcıklı ayakkabılardı.

Rose emeklilik yaşını çoktan geçmişti, ancak bu durum asil ve zarif makyajlı yüzünde belli olmuyordu. Ancak saçları incelmış ve tamamen beyazlamıştı, artrit ise parmaklarını, belini ve kalçalarını kemiriyor, masasında oturmasını ve bu işteki ilk günümde olduğu gibi benimle ilgilenmesini giderek daha rahatsız hale getiriyordu.

"Saat neredeyse altı oldu," dedi bana nazıkçe bakarak.

Evrakları taramaya ve adımı imzalamaya başlarken saate baktım. "Kilisede bir akşam yemeğim var," diye diplomatik bir dille beni bilgilendirdi.

"Çok güzel," dedim okurken kaşlarımı çatarak. 'Kahretsin, Dr. Carmichael'a daha kaç kez kalp krizi diye bir ölümü söylemem gerekecek. Tanrım, herkes kalp krizinden ölür. Ölürsün, kalbin durur, değil mi? Ve kaç kez belgelerini değiştirmiş olsam da solunum durması numarasını da yaptı.

Sıkıntıyla iç çektim.

"Kaç yıldır Halifax County'de adli tabiplik yapıyor? Tiradıma devam ettim. "En az yirmi beş?

'Dr. Scarpetta, onun bir kadın doğum uzmanı olduğunu unutmayın. Hem eski bir tane,' diye hatırlattı Rose. 'Yeni bir şey öğrenme yeteneği olmayan iyi bir adam. Raporlarını hâlâ eski bir manuel Royal'de yazıyor, uçan harfler falan. Kilisedeki yemekten bahsetmemin nedeni de on dakika içinde orada olmam gerekiyor.

Durakladı, okuma gözlüklerinin üzerinden bana baktı.

"Ama istersen kalabilirim," diye ekledi.

'Yapmam gereken bazı işler var,' dedim ona. 'Ve düşüneceğim son şey bir kilise yemeğine müdahale etmek olur. Sizinkine ya da bir başkasınınkine. Tanrı'yla başım her zaman yeterince belada zaten.

"O zaman iyi geceler dileyeceğim," dedi Rose. 'Diktelerim sepetinde. Sabah görüşürüz.

Ayak sesleri koridorda gözden kaybolduktan sonra, sadece masamda dolaştırdığım kâğıtların çıkardığı seslerin bozduğu bir sessizlik beni sardı. Birkaç kez Benton'ı düşündüm ve onu arama isteğimi engelledim, çünkü rahatlamaya hazır değildim ya da belki de henüz insan gibi hissetmek istemiyordum. Ne de olsa, insan kalıntılarını büyük bir çorba tenceresinde kaynatmak üzereyken normal duygulara sahip normal bir insan gibi hissetmek zordur. Yediyi birkaç dakika geçe, koridoru takip ederek iki kapı aşağıda ve soğutucunun karşısında bulunan ayırıştırma odasına gittim.

Kapıyı açtım ve dondurucusu ve özel havalandırması olan küçük bir otopsi odasından başka bir şey olmayan bir yere girdim. Kalıntılar taşınabilir bir masanın üzerinde bir çarşafla örtülmüştü, kırk litrelik yeni bir tencere kimyasal bir davlumbazın altındaki elektrikli bir brülörün üzerinde suyla doluydu. Bir maske ve eldiven taktım ve ocağı kemiklere daha fazla zarar vermeyecek düşük bir ısıya getirdim. Lifli zarların, kıkırdağın ve yağın gevşemesini hızlandırmak için iki kaşık çamaşır deterjanı ve bir fincan çamaşır suyu döktüm.

Çarşafları açtım, dokularının çoğundan sıyrılmış kemikler ortaya çıktı, ekstremiteler yanmış çubuklar gibi acınası bir şekilde kesilmişti. Uyluk kemiklerini ve kaval kemiklerini, ardından leğen kemiğini ve kafatasının bazı kısımlarını yavaşça tencereye yerleştirdim. Su ısınıp keskin kokulu bir buhar yükselmeye başladığında omurları ve kaburgaları takip ettim. Onun çıplak, temiz kemiklerini görmem gerekiyordu çünkü bana söyleyecek bir şeyleri olabilirdi ve bunu yapmanın başka bir yolu yoktu.

Bir süre o odada oturdum, sandalyemde sürüklenirken başlık yüksek sesle hava emiyordu. Yorulmuştum. Duygusal olarak tükenmiştim ve kendimi yapayalnız hissediyordum. Su ısındı ve öldürüldüğüne inandığım bir kadından geriye kalanlar tencerede işlenmeye başladı, kim olduğuna dair bir başka aşağılama ve duygusuzca küçümseme gibi görünen bir şeydi bu.

"Tanrım," diye iç geçirdim, sanki Tanrı bir şekilde beni duyabilirmiş gibi. "Her neredeyse onu kutsa.

Bir tencerede pişen kemiklere indirgenmiş olmayı hayal etmek zordu ve bunu düşündükçe daha da depresyona girdim. Bir yerlerde birileri

Bu kadını seviyordum ve bedeni ve kimliği acımasızca elinden alınmadan önce bu hayatta bir şeyler başarmıştı. Varlığını nefretten uzak durmaya çalışarak geçirmiştim ama artık çok geçti. Hayattaki amaçları hayata eziyet etmek ve onu sanki kendilerine aitmiş gibi almak olan sadist, kötü insanlardan nefret ettiğim doğruydı. İdamların beni derinden rahatsız ettiği doğruydı ama bunun tek nedeni kalpsiz suçları ve toplumun neredeyse hiç hatırlamadığı kurbanları yeniden canlandırmalarıydı.

Sıcak ve nemli bir buhar yükseliyor, havayı kemikler işlendikçe azalacak olan mide bulandırıcı bir kokuyla kirletiyordu. İnce, uzun boylu ve sarışın birini hayal ettim; kot pantolon ve bağcıklı botlar giyen, arka cebinde platin bir yüzük olan birini. Elleri yoktu ve muhtemelen parmaklarının boyutunu ya da yüzüğün uyup uymadığını asla bilemeyecektim ama bu pek olası değildi. Fielding muhtemelen haklıydı ve Sparkes'a sormam gereken bir şey daha olduğunu biliyordum.

Yaralarını düşündüm ve nasıl olabileceğini ve tamamen giyinik bedeninin neden ana banyoda olduğunu yeniden yapılandırmaya çalıştım. Eğer bu konuda haklıysak, bu konum beklenmedik ve tuhaftı. Kot pantolonu açılmamıştı, çünkü fermuarı bulduğumda fermuarı kapatılmıştı ve kesinlikle kalçaları örtülüydü. Etinin içinde erimiş olan sentetik kumaşa dayanarak, göğüslerinin açıkta olduğundan şüphelenmek için de bir nedenim yoktu, bu bulgulardan herhangi biri cinsel bir saldırıyı dışlamıyordu. Ama kesinlikle bir cinsel saldırıya karşı çıkıyorlardı.

Buhar perdesinin arkasından kemikleri kontrol ederken telefon çaldı ve beni şaşırttı. Önce bir cenaze evinin teslim etmesi gereken bir ceset olabileceğini düşündüm ama sonra yanıp sönen ışığın otopsi odasının hatlarından biri olduğunu fark ettim. Ruffin'in sabahın erken saatlerindeki ürkütücü aramalar hakkında söylediklerini hatırlamadan edemedim ve yarı yarıya diğer uçta kimseyi duymamayı bekledim.

"Evet," dedim aniden.

"Tanrım, mısır gevreğine kim işedi? Marino cevap .

"Oh," dedim, rahatlamış bir şekilde. "Pardon, birinin şaka yaptığını sandım. "Ne demek eşek şakası?

"Sonra," dedim. " oluyor?"

"Otoparkınızda oturuyorum ve beni içeri alabileceğinizi umuyordum.

"Hemen geliyorum.

Aslında, bir misafirim olduğu için çok memnundum. Aceleyle kapalı bölmeye gittim ve duvardaki bir düğmeye bastım. Devasa kapı açılmaya başladı ve Marino kapının eğildi, karanlık gece sodyum buharlı ışıklarla lekelendi. Gökyüzünün yağmura işaret eden bulutlarla kaplandığını fark ettim.

"Neden bu kadar geç geldin? Marino sigarasını emerken her zamanki huysuz haliyle sordu.

"Ofisimde sigara içilmiyor," diye hatırlattım ona.

'Sanki herkes ikincil duman konusunda endişelenmek zorunda.

'Birkaçımız hâlâ nefes alıyor,' dedim.

Sigarasını beton zemine fırlattı ve sanki hayatımızda bir kez bile bu rutini yaşamamışız gibi sinirli bir şekilde ayağıyla ezdi. Aslında bu bizim için standart bir davranış haline gelmişti ve kendi işlevsizliği içinde bir şekilde birbirimize olan bağlılığımızı yeniden teyit ediyordu. Bir konuda başının etini yemezsem Marino'nun duygularının incineceğinden emindim.

Bölmenin kapısını kapatırken ona, 'Beni kompartıman odasına kadar takip edebilirsin,' dedim. "Şu anda bir işin ortasındayım.

"Keşke daha önce bilseydim," diye yakındı. "Seninle telefonda görüşürdüm.

"Merak etmeyin. O kadar da kötü değil. Sadece bazı kemikleri temizliyorum.'

"Belki senin için kötü değildir," dedi, "ama ben insanların yemek kokusuna hiç alışamadım.

Çürütme odasına girdik ve ona cerrahi bir maske verdim. İşlemin nasıl gittiğini görmek için kontrol ettim ve suyun taşıp kemikleri birbirine ve tencerenin kenarlarına çarpmadığından emin olmak için ısıyı elli derece düşürdüm. Marino maskeyi bükerek

Burnunun ve ağzının üzerine oturttu ve arkasına özensiz fiyonklar bağıladı. Bir kutu tek kullanımlık eldiven gördü, bir çift kaptı ve onları giydi. Dışarıdan gelen ajanların sağlığını bozacağı endişesini takıntı haline getirmesi ironikti, oysa en büyük tehlike basitçe yaşam biçimiydi. Haki pantolon, beyaz gömlek ve kravatla terliyordu ve gün içinde bir noktada ketçap saldırısına uğramıştı.

"Senin için birkaç ilginç şeyim var, Doktor," dedi, parlak cilalı bir lavaboya yaslanarak. Kenneth Sparkes'ın evinin arkasındaki yanmış Mercedes'in etiketlerini araştırdık ve 81 model mavi bir Benz 240D çıktı. Kilometre sayacı muhtemelen en az iki kez devretmiş. Kayıtlar biraz korkutucu, Wilmington, Kuzey Carolina'da Dr. Newton Joyce'a ait. Kayıtlarda var ama ona ulaşamadım, sadece telesekreterine ulaşabildim.

"Wilmington, Claire Rawley'nin okula gittiği yer ve Sparkes'ın sahil evinin olduğu yere yakın," diye hatırlattım.

"Doğru. Şu ana kadar işaretler hâlâ o yönü

gösteriyor. Boş gözlerle ocağın üzerindeki dumanı

tüten tencereye baktı.

"Başkasının arabasıyla Warrenton'a gidiyor ve bir şekilde Sparkes evde yokken onun evine giriyor, öldürülüyor ve bir yangında yanıyor," dedi şakaklarını ovuşturarak. 'Sana söylüyorum, bu da en az senin pişirdiğin kadar kötü kokuyor, Doktor. Gerçekten büyük bir parçayı kaçırıyoruz, çünkü hiçbir şey mantıklı gelmiyor.

"Wilmington bölgesinde hiç Rawley var mı? Ben sordum. "Orada akrabaları olma ihtimali var mı?

'İki liste var ve ikisi de Claire adında bir Rawley'i hiç duymamış' dedi.

"Peki ya üniversite?

Tencereyi tekrar kontrol etmek için yanına gittiğimde, 'Henüz ona gelmedim,' diye cevap verdi. "Bunu yapacağımı sanıyordum.

"Sabahleyin.

"Bütün gece burada takılıp bu mu pişireceksin?

"bakarsanız," dedim ocağı kapatarak, "eve gidebilmek için bekleteceğim. Saat kaç bu arada? Tanrım, saat neredeyse dokuz. Sabah da mahkemem var.

"Hadi havaya uçuralım," dedi.

Çürüme odasının kapısını kilitledim ve körfez kapısını tekrar açtım. Kapının ardından dağ gibi kara bulutların ayın üzerinde yelken açmış tekneler gibi savrulduğunu gördüm; rüzgâr şiddetliydi ve binamın köşelerinden ürkütücü sesler çıkarıyordu. Marino beni arabama kadar geçirdi ve sigarasını çıkarıp bir tane yakarken hiç acelesi yokmuş gibi görünüyordu.

"Aklına kötü fikirler sokmak istemem," dedi, "ama bilmen gerektiğini düşündüğüm bir şey var.

Arabamın kapısını açtım ve direksiyonun arkasına geçtim. 'Sormaya korkuyorum,' dedim ve bunda ciddi dim.

'Bu öğleden sonra saat dört buçuk civarında gazeteden Rex Willis aradı. Köşe yazarı,' dedi.

"Kim olduğunu biliyorum.

Emniyet kemerimi bağladım.

'Görünüşe göre bugün isimsiz bir kaynaktan basın açıklaması formatında bir mektup almış. Oldukça kötü.

"Ne hakkında? Kanımda bir alarm ziline çalmasıyla söyledim.

Sözde Carrie Grethen'den geliyor ve Kirby'den kaçtığını çünkü federaller tarafından suçlandığını ve kaçmazsa yapmadığı bir şey için onu idam edeceklerini bildiğini söylüyor. Cinayetler sırasında davanın baş profilcisi Benton Wesley ile bir ilişki yaşadığını ve onun aleyhindeki tüm sözde kanıtların tahrif edildiğini, uydurulduğunu, Büro'yu iyi göstermek için ikiniz arasında bir komplo olduğunu iddia ediyor.

"Peki bu nereden postalanmış?" diye sordum öfke beni . "Manhattan'dan.

"Ve özellikle Rex Willis'e mi gönderilmişti?" "Evet.

"Ve tabii ki bununla hiçbir şey yapmayacak. Marino tereddüt etti.

"ama Doktor," dedi. 'En son ne zaman bir muhabir bir şeyle bir şey yapmadı?

"Tanrı aşkına! Motoru çalıştırırken ağızımdan kaçırdım. 'Medya tamamen çıldırdı mı? Bir psikopatın mektubunu alıp gazeteye mi basıyorlar?' e

"Görmek istersen bende bir kopyası var.

Arka cebinden katlanmış bir kâğıt çıkardı ve bana uzattı.

"Bu bir faks," diye açıkladı. 'Orijinali zaten laboratuarda. Belgeler bununla ne yapabileceklerine bakacaklar.

Ellerim titreyerek kopyayı açtım ve siyah mürekkeple yazılmış düzgün baskıyı tanıyamadım. Carrie'den aldığım mektubun üzerindeki tuhaf kırmızı baskıya hiç benzemiyordu ve bu mektupta kelimeler çok açık ve netti. Bir an için okudum, ona komplo kurulduğuna dair saçma iddiaları gözden geçirdim, son uzun paragrafta gözlerim dondu kaldı.

Özel Ajan Lucy Farinelli'ye gelince, başarılı bir kariyere sahip olmasının tek nedeni, zaman nüfuzlu bir baş adli tabip olan halası Dr. Scarpetta'nın yeğeninin hatalarını ve suçlarını yıllarca örtbas etmesidir.

Lucy ve ben Quantico'dayken bana asılan oydu, mahkemede kesinlikle iddia edileceği gibi tam tersi değil. Bir süre sevgili olduğumuz doğru olsa da, bu tamamen CAIN'i defalarca batırdığında onu korumamı sağlamak için yaptığı bir manipölasyondur. Sonra da hiç yapmadığı işler için kredi almaya devam etti. Size bunun Tanrı'nın gerçeği olduğunu söylüyorum. Yemin ederim. Ve sizden bu mektubu herkesin görmesi için basmanızı rica ediyorum. Hayatımın geri kalanında saklanmak, yapmadığım korkunç işler yüzünden toplum tarafından mahkum edilmek istemiyorum. Özgürlük ve adalet için tek umudum insanların gerçeği görmesi ve bu konuda bir şeyler yapması.

Merhamet Et, Carrie Grethen Marino ben okumayı bitirene kadar sessizce sigara içti, sonra da 'Bu adam çok şey biliyor' dedi. Bunu o kaltağın yazdığından hiç şüphem yok.

"Bana dengesiz birinin işi gibi görünen bir mektup yazıyor ve ardından tamamen mantıklı görünen bir şey mi yazıyor? ve o kadar üzgündüm ki midem bulandı. "Bu nasıl mantıklı olabilir, Marino?

Yağmurun ilk damlaları düşmeye başladığında omuz silkti.

"Sana ne düşündüğümü söyleyeyim," dedi. 'Sana bir sinyal gönderiyordu. Herkesle dalga geçtiğini bilmeni istiyor. Seni kızdırıp gününü mahvedemezse bu onun için eğlenceli olmazdı.

"Benton'ın bundan haberi var mı?"

"Henüz yok.

"Ve gerçekten gazetenin bunu basacağını mı düşünüyorsun?" tekrar sordum, bu sefer cevabının farklı olacağını umarak.

"Nasıl gittiğini biliyorsun.

Sigara izmaritini yere düşürdü ve izmarit parlayarak kıvılcımlar halinde etrafa saçıldı.

"Hikaye, bu azılı psikopat katilin, kolluk kuvvetlerinin yarısı dışarıda kaltağı ararken onlarla temasa geçtiği şeklinde olacak," dedi. 'Ve diğer kötü haber de, aynı mektubu başka yerlere de göndermediğini söyleyecek hiçbir şey yok.

"Zavallı Lucy," diye mırıldandım.

Marino, 'Evet, zavallı herkes,' dedi.

Zar zor görebildiğim evime doğru ilerlerken yağmur çivi gibi süzülüyordu. Radyoyu kapatmışım çünkü bugün daha fazla haber duymak istemiyordum ve bunun uyuyamayacak kadar gergin olduğum bir gece olacağından emindim. Ağır Mercedes sedanım bir sigara teknesi gibi suda sıçrarken iki kez saatte otuz mil hıza kadar yavaşladım. Batı Cary Caddesi'nde çukurlar ve çukurlar küvet gibi doldurulmuştu ve acil durum

Sağanak yağmurun arasından kırmızı ve mavi ışıklar bana acele etmemem gerektiğini hatırlattı.

Nihayet garaj yoluma girdiğimde saat neredeyse ondu ve garaj kapısının yanındaki hareket sensörü ışıkları yanmadığında kalbime bir korku notası düştü. Karanlık tamamen çökmüştü, sadece arabamın motorunun gürültüsü ve yağmurun uğultusu duyularımı hangi dünyada olduğuma dair yönlendiriyordu. Bir an için garaj kapısını açmak ya da hızla uzaklaşmak konusunda düşündüm.

Vizördeki bir düğmeye basarken kendi kendime 'Bu çok saçma' dedim.

Ama kapı yanıt vermedi.

"Kahretsin!

Arabayı geri vitese taktım ve araba yolunu ya da tuğla bordürü, hatta çalılıkları bile göremeden geri geri gittim. Çaldığım ağaç küçüktü ve zarar vermemişti ama evimin önüne doğru manevra yaparken çimenlerin bir kısmını çalkaladığımdan emindim; içerideki zamanlayıcılar en azından lambaları ve antredeki ışığı yakmıştı. Ön merdivenlerin her iki yanındaki hareket sensörlü ışıklar da yanmıyordu. Kendi kendime, havanın akşam saatlerinde bir elektrik kesintisine neden olduğunu ve bunun da bir devre kesicinin atmasına yol açtığını söyledim.

Kapıyı açtığımda yağmur arabamın içine doldu. Cüzdanımı ve evrak çantamı kaptığım gibi hızla ön merdivenleri çıktım. Ön kapının kilidini açtığımda sırlıklam olmuşum ve beni karşılayan sessizlik beni korkuya sürükledi. Kapının yanındaki tuş takımının üzerinde dans eden ışıklar hırsız alarmının çaldığı anlamına geliyordu ya da belki de bir elektrik dalgalanması onu da bozmuştu. Ama bunun bir önemi yoktu. Artık dehşete kapılmışım ve hareket etmekten korkuyordum. Bu yüzden antrede durdum, beynim en yakın silaha koşarken parke zemine su damlıyordu.

Glock'u mutfak masasının çekmecesine koyup koymadığımı hatırlayamadım. Evin diğer tarafında bulunan ofisime ya da yatak odama daha yakın olduğu kesindi. Taş duvarlar ve pencereler rüzgârla savruluyor ve yağmurla yıkanıyor; üst kattaki zeminin gıcirtısı ya da halıya basan ayaklar gibi başka sesler duymak için kendimi zorladım. Bir panik patlamasıyla aniden elimdeki evrak çantasını ve cüzdanımı düşürdüm ve

Yemek odasından mutfaka doğru koştum, ıslak ayaklarım neredeyse altımdan çıkacaktı. Masanın sağ alt çekmecesini çekip açtım ve Glock'umu aldığım da neredeyse rahatlayarak ağlayacaktım.

Bir süre evimi tekrar aradım, her odadaki ışıkları yaktım. İstenmeyen misafirim olmadığından emin olduktan sonra çöp kutusundaki sigorta kutusunu kontrol ettim ve atmış olan şalterleri açtım. Düzen yeniden sağlandı, alarm sıfırlandı ve ben de bir buzlu Black Bush İrlanda viskisi doldurup sinirlerimin tekrar kılıflarına girmesini bekledim. Sonra Warrenton'daki Johnson's Motel'i aradım ama Lucy orada değildi. Ben de D.C.'deki dairesini aradım ve telefonu Janet açtı.

"Merhaba, ben Kay," dedim. "Umarım kimseyi uyandırmamışımdır.

"Oh, merhaba, Dr. Scarpetta," dedi Janet, ona kaç kez söylememe rağmen bana ilk adımla hitap . "Hayır, burada oturmuş bira içiyorum ve Lucy'yi bekliyorum.

"Anlıyorum," dedim, hayal kırıklığına uğramış bir halde. "Warrenton'dan eve mi dönüyor?" "Çok sürmez. görmelisin. Her yerde kutular var. Tam bir enkaz. "Bütün bunlara nasıl dayanıyorsun Janet?

"Henüz bilmiyorum," dedi ve sesinde bir titreme sezdim. 'Bu bir ayarlama . Tanrı biliyor ya, daha önce de alışma süreci yaşadık.

'Ve eminim ki bunu da alınının akıyla atlatacaksın.

Viskimi yudumladım ve az önce söylediklerime hiç inancım yoktu ama o anda sıcak bir insan sesi duyduğum için minnettardım.

"Evlendiğimde - çok eski yıllar önce - Tony ve ben tamamen farklı iki düzlemdeydik," dedim. 'Ama birbirimize zaman ayırmayı başardık, kaliteli zaman. Bazı açılardan böylesi daha iyiydi.

"Ve siz de boşandınız," diye kibarca işaret . "İlk başta değil.

'Lucy en az bir saat daha burada olmayacak, Dr. Scarpetta. Ona iletebileceğim bir mesaj var mı?"

Tereddüt ettim, ne yapacağımdan emin değildim.

"Her şey mı? Janet daha sonra sordu.

"Aslında hayır," dedim. 'Sanırım sen duymadın. Sanırım o da duymadı, bu konuda.

Ona Carrie'nin basına yazdığı mektubun kısa bir özetini verdim ve ben bitirdikten sonra Janet bir katedral kadar sessiz kaldı.

'Sana söylüyorum çünkü hazırlıklı olsan iyi olur,' diye ekledim. 'Yarın uyandığında bunu gazetede görebilirsin. Bu gece geç haberlerde duyabilirsin.

"Bana söylemen en iyisi," dedi Janet o kadar sessiz söyledi ki onu zar zor duyabildim. "Lucy geldiğinde ona haber veririm.

"Çok yorgun değilse beni söyle. "Ona söylerim.

"İyi geceler, Janet.

'Hayır, değil. Hiç de iyi bir gece değil,' dedi. 'O kaltak yıllardır hayatımızı mahvediyor. Öyle ya da böyle. Ve artık canıma tak etti! Ve bu kelimeyi kullandığım için özür dilerim.

"Daha önce de söyledim.

"Ben de oradaydım, Tanrı aşkına! Ağlamaya başladı. "Carrie onun her yerindeydi, çıkarıcı psikopat kaltak. Lucy'nin hiç şansı yoktu. Tanrım, o sadece bir çocuktü, lanet olası Soruşturma Bürosu'nda staj yapmak yerine ait olduğu yerde, üniversitede kalması gereken dahi bir çocuk. Bak, ben hâlâ FBI'danım, tamam mı? Ama pislikleri görüyorum. Ve onun için doğru olanı yapmadılar, bu da onu Carrie'nin yaptıklarına karşı daha da savunmasız hale getiriyor.

Viskimin yarısı bitmişti ve şu anda dünyada beni daha iyi hissettirecek kadar viski yoktu.

'Onun da üzülmesine gerek yok,' diye devam etti Janet, sevgilisi hakkında daha önce hiç duymadığım bir açık sözlülükle. 'Sana söyledi mi bilmiyorum.

Aslında böyle bir niyeti olduğunu hiç sanmıyorum ama Lucy iki yıldır Dr. Scarpetta adında bir psikiyatristle görüşüyor.

"Güzel. Bunu duyduğuma sevindim," dedim kırılganlığımı gizleyerek. "Hayır, bana söylemedi ama de beklemezdim," diye ekledim, kalbimdeki sızı daha da şiddetlenirken mükemmel bir tarafsızlık sesiyle.

"İntihara meyilliydi," dedi Janet. "Birden fazla kez.

Gözyaşlarım sel olurken tek söyleyebildiğim 'Biriyle görüştüğüne sevindim' oldu. Yıkılmışım. Lucy neden bana ulaşmamıştı?

'Büyük başarılarla imza atanların çoğunun karanlık dönemleri vardır,' dedim. 'Bu konuda bir şeyler yapıyor olmasına sevindim. Bir şey alıyor mu?'

Wellbutrin. Prozac onu garipleştirdi. Bir bakmışsın zombi olmuş, bir bakmışsın bar bar geziyor.

"Ah. Zar zor konuşabiliyordum.

"Daha fazla strese, çalkantılara ya da reddedilmeye ihtiyacı yok," diye etti Janet. 'Bunun nasıl bir şey olduğunu bilmiyorsun. Bir şey onun dengesini bozuyor ve haftalarca morali bozuluyor, bir iniyor bir çıkıyor, bir iniyor bir çıkıyor, bir dakika önce hastalıklı ve mutsuzken bir dakika sonra Mighty Mouse oluyor.

Elini ahizenin üzerine koydu ve burnunu sümkürdü. Lucy'nin psikiyatristinin adını öğrenmek istiyordum ama sormaya korkuyordum. Yeğenimin bipolar olup olmadığını ve teşhis konulup konulmadığını merak ediyordum.

"Dr. Scarpetta, onu istemiyorum.. Boğulacak gibi oldu. "Onun ölmesini istemiyorum.

"Yapmayacak," dedim. "Sana bunun sözünü verebilirim.

Telefonu kapattık ve bir süre yatağımda oturdum, hala giyiniktim ve kafamın içindeki kaos yüzünden uyumaya korkuyordum. Bir süre öfke ve acı içinde ağladım. Lucy bana herkesten daha fazla zarar verebilirdi ve bunu biliyordu. Beni kemiklerime kadar zedeleyebilir ve kalbimi parçalayabilirdi ve Janet'in bana söylediği şey, açık ara en yıkıcı darbeydi. Yardım edemedim ama Teun McGovern'ın

Ofisimde konuştuğumuzda meraklı bir zihne sahipti ve Lucy'nin zorlukları hakkında çok şey biliyor . Lucy bana değil de ona mı söylemişti?

Lucy'nin aramasını bekledim ama . Benton'aramadığım için gece yarısı nihayet beni aradı.

"Kay?

"Duydunuz mu? Hissederek söyledim. "Carrie ne yaptı?"

"Mektubundan haberim var.

'Lanet , Benton. Hepsine lanet olsun.'

"New York'tayım," diyerek beni şaşırttı. "Büro beni . "Peki, tamam.

Aramaları da gerekirdi. Onu tanıyorsun.'

"Maalesef.

"Orada olmana sevindim," diye yüksek sesle karar verdim. 'Bir şekilde daha güvenli görünüyor. Bu ironik bir ifade değil mi? New York ne zamandan beri daha güvenli?"

"Çok üzgünsün.

"Nerede olduğu hakkında başka bir şey biliyor musun?" Bardağımdaki eriyen buzu döndürdüm.

'Son mektubunu 10036 posta kodundan, yani Times Meydanı'ndan postaladığını biliyoruz. Postalanma tarihi on Haziran, dün, Salı.

"Kaçtığı gün. "Evet.

"Ve bunu nasıl yaptığını hâlâ bilmiyoruz.

"Hâlâ bilmiyoruz," dedi. 'Sanki kendini nehrin karşısına ıslanmış gibi.

"Hayır, öyle değil," dedim yorgun ve keyifsiz bir şekilde. 'Birisi bir şey gördü ve muhtemelen birisi ona yardım etti. İnsanlara istediğini yaptırma konusunda her zaman yetenekli olmuştur.

"Profilleme birimi sayılamayacak kadar çok telefon aldı," dedi. 'Görünüşe göre Post ve New York Times da dahil olmak üzere tüm büyük gazetelere yıldırım posta göndermiş.

"Ve?

'Ve bu onlar için bir sepete atılamayacak kadar ilginç, Kay. Onun için yapılan av, Unabomber ya da Cunanan yapılan av kadar büyük ve şimdi medyaya yazıyor. Hikaye yayınlanacak. Onun alışveriş listesini basacaklar ve geçirmelerini yayınlayacaklar. Onlar için o altın değerinde. Dergi kapakları ve film yapımında.'

'Daha fazla duymak istemiyorum,'

dedim. "Seni özledim.

"Şu anda yanımda olsaydın bunu yapmazdın Benton.

İyi geceler diledik ve yastığı arkamda kabarttım ve bir viski daha içmeyi düşündüm ama vazgeçtim. Carrie'nin ne yapacağını hayal etmeye çalıştım ve dolambaçlı yol her zaman Lucy'ye geri döndü.

Her nasılsa, bu Carrie'nin güç gösterisi olacaktı çünkü kıskançlık onu tüketmişti. Lucy daha yetenekli, daha onurlu, daha her şeydi ve Carrie bu vahşi güzelliği kendine mal edene ve Lucy'nin hayatının her damlasını emene kadar rahat etmeyecekti. Carrie'nin bunu yapmak için orada bulunmasına bile gerek olmadığını anlamaya başlamıştım. Hepimiz onun kara deliğine yaklaşıyorduk ve onun çekim gücü şok edici derecede güçlüydü.

Uykum işkence gibiydi, rüyamda uçak kazaları ve kanla ıslanmış çarşaf lar görüyordum. Bir arabadaydım, sonra bir trene bindim ve biri beni kovalıyordu. Altı buçukta uyandığımda güneş masmavi bir gökyüzünde kendini duyuruyordu ve çimlerde su birikintileri parlıyordu. Glock'umu banyoya taşıdım, kapıyı kilitledim ve hızlı bir duş aldım. Suyu kapattığımda, hırsız alarmımın çalışmadığından emin olmak için dikkatle dinledim ve sonra sistemin hala devrede olduğundan emin olmak için yatak odamdaki tuş takımını kontrol ettim. Tüm bu süre boyunca davranışımın ne kadar paranoyakça ve düpedüz mantıksız olduğunun farkındaydım. Ama elimde değildi. Korkmuştum.

Birdenbire Carrie her yerdeydi. Sokağımda yürüyen güneş gözlüklü ve beyzbol şapkalı zayıf kadın ya da yanıma yaklaşan şofördü.

ya da Broad Caddesi'nden geçerken bana bakan şekilsiz bir palto giymiş evsiz kadın. Beyaz, punk saçlı, piercingli, androjen ya da tuhaf giyimli herhangi biriydi ve ben sürekli kendime Carrie'yi be yıldan fazla bir süredir görmediğimi söylüyordum. Şu anda neye benzediğ i hakkında hiçbir fikrim yoktu ve büyük olasılıkla çok geç olana kadar onu tanıyamayacaktım.

Ofisimin arkasına park ettiğimde bölmenin kapısı açıktı ve Bliley's Cenaze Evi, getirip götürme ritmi devam ederken parlak siyah bir cenaze arabasının arkasına bir ceset yüklüyordu.

"Hava çok güzel," dedim düzgün koyu renk takım elbiseli görevliye.

"İyiyim, " diye cevap verdi artık dinlemeyen biri.

İyi giyimli başka bir adam yardım etmek için dışarı çıktı, sedye ayakları takırdadı ve bagaj kapağ ı kapandı. Gitmelerini bekledim ve arkalarından büyük kapıyı açtım.

İlk durağım Fielding'in ofisi oldu. Saat sekizi çeyrek geçiyordu. "Ne ?

Kapısını çalarken sordum. "İçeri gel," dedi.

Raflarındaki kitapları inceliyordu, laboratuvar önlüğü güçlü omuzlarını zorluyordu. ef yardımcım için hayat zordu, beli ya da kalçası olmadığı için üzerine oturan kıyafetleri nadiren bulabiliyordu. Evimde yaptığımız ilk irket pikniğ ini hatırladım, o zaman üzerinde sadece kısa bir pantolonla güneş in altında uzanmış ı. aşırmış ve biraz da utanmış ım, çünkü gözlerimi ondan alamıyordum, yatakla ilgili herhangi bir düşüncem olduğundan değ il, daha ziyade fiziksel gzelliğ i beni kısa sreliğ ine esir almış ı. Bir insanın böyle görünmek için nasıl zaman bulabildiğ ini anlayamıyordum.

'Sanırım gazeteyi görmüş söndür,' dedi.

"Mektubu," dedim ruh halim

bozulurken. "Evet.

Modası geçmiş bir PDR'yi çıkarıp yere koydu.

'Ön sayfada senin fotoğrafın ve onun eski bir sabıka fotoğrafı var. Böyle saçmalıklara katlanmak zorunda kaldığınız için üzgünüm," dedi diğer kitapları ararken. "Ön taraftaki telefonlar çıldırıyor.

"Bu sabah elimizde ne var? Konuyu değiştirdim.

'Midlothian Paralı Yolu'nda dün gece meydana gelen trafik kazasında yolcu ve sürücü öldü. Görüşleri var ve DeMaio çoktan onlarla ilgilenmeye başladı. Bunun dışında başka bir şey yok.

'Bu kadar yeter,' dedim. "Mahkemem var. "Tatilde olduğunu sanıyordum.

"Ben de öyle.

Ciddiyim. Devam edemedim. Ne? Hilton Head'den dönmek zorunda mı kalacaktın?"

"Yargıç Bowls.

"Ha," dedi Fielding tiksintiyle. 'Bunu sana kaç kere yaptı? Bence senin boşanma tarihlerini öğrenmeyi bekliyor ki seni tamamen mahvedecek bir mahkeme tarihine karar verebilsin. Sonra ne olacak? Buraya geri dönmek için kışını yırtıyorsun ve çoğu zaman davaya devam ediyor.

'Çağrı cihazındayım,' dedim.

"Ve ne yapacağımı tahmin edebilirsin.

Masasının üzerindeki yığınlardan akan evrakları işaret etti. "O kadar gerideyim ki bir dikiz aynasına ihtiyacım var," diye espri yaptı.

'Dırdır bir anlamı yok,' dedim.

John Marshall Mahkemeleri Binası yeni yerimizden sadece on dakikalık bir yürüyüş mesafesindeydi ve egzersizin bana iyi geleceğini düşündüm. Sabah aydınlıktı, hava serin ve temizdi, Leigh Caddesi boyunca kaldırımı takip ettim ve Dokuzuncu Cadde'den güneye döndüm, polis merkezinin önünden geçtim, omzumda cüzdanım ve kolumun altında akordeon bir dosya vardı.

Bu sabahki dava bir uyuşturucu satıcısının diğeriini öldürmesinin sıradan bir sonucuydu ve mahkeme salonunun kapısının dışında, üçüncü katta en az bir düzine muhabir görünce şaşırdım. İlk başta Rose'un programında bir hata yaptığını düşündüm, çünkü medyanın benim için orada olabileceğı hiç aklıma gelmemişti.

Ama beni gördükleri anda, omuzlarında televizyon kameraları, doğrultulmuş mikrofonlar ve patlayan flaşlarla bana doğru koşmaya başladılar. Önce irkildim, sonra sinirlendim.

Kanal 6'dan bir muhabir "Dr. Scarpetta, Carrie Grethen'in mektubuna yanıtınız nedir?" diye sordu.

"Yorum yok," dedim beni davasında tanıklık etmem için buraya çağırın eyalet savcısını telaşla ararken.

"Peki ya komplo iddiası?" "Sen ve

FBI'daki sevgilin arasında?" "Benton

Wesley mi?

"Yeğeninizin tepkisi ne oldu?

Bir kameramanı iterek geçtim, kalbim yerinden fırlarken sinirlerim bozuk kablolar gibi zıplıyordu. Kendimi penceresiz küçük tanık odasına kapattım ve tahta bir sandalyeye oturdum. Kendimi kapana kısılmış ve aptal gibi hissediyor, Carrie'nin yaptıklarından sonra böyle bir şeyin olabileceğini düşünemeyecek kadar nasıl bu kadar kalın kafalı olabildiğimi merak ediyordum. Akordeon dosyayı açtım ve çeşitli raporları ve diyagramları incelemeye başladım, silah giriş ve çıkışlarını ve hangilerinin ölümcül olduğunu hayal ettim. Eyalet Savcısı beni bulana kadar neredeyse yarım saat boyunca havasız odamda kaldım. Ben kürsüye çıkmadan önce birkaç dakika konuştuk.

Sonrasında yaşananlar, birkaç dakika önce koridorda yaşananların meyvelerini verdi ve acımasız bir saldırıdan başka bir şey olmayan bu olaydan kurtulmak için özümnden uzaklaşırken buldum.

"Dr. Scarpetta," dedi yıllardır beni alt etmeye çalışan savunma avukatı Will Lampkin, "bu mahkemede kaç kez tanıklık yaptınız?

"İtiraz ediyorum," dedi C...

"Reddedildi," dedi hayranım Yargıç

Bowls. 'Ben hiç saymadım,' diye cevap verdim.

'Ama eminim bize bir tahmin verebilirsiniz. Bir düzineden fazla mı? Yüzden fazla mı? Bir milyon mu?'

"Yüzden fazla," dedim onun kan arzusunu hissederken.

"Jüri'lere ve yargıçlara her zaman doğruyu mu söylediniz?

Lampkin yavaş adımlarla yürüyordu, çiçekli yüzünde dindar bir ifade vardı, ellerini arkasına kenetlemişti.

'Ben her zaman doğruyu söyledim,' diye cevap verdim.

"Ve siz de FBI ile yatmanın dürüstlükten uzak olduğunu düşünmüyor musunuz, Dr. Scarpetta?

"İtiraz ediyorum! C.A. ayağa kalktı.

Yargıç Lampkin'e bakarak, "İtiraz kabul edildi," dedi, gerçekten de onu teşvik ediyordu. "Ne demek istiyorsunuz, Bay Lampkin?

Sayın Yargıç, demek istediğim çıkar çatışması. Dr. Scarpetta'nın birlikte çalıştığı en az bir kolluk kuvveti mensubu ile yakın bir ilişkisi olduğu ve yeğeninin kariyeri söz konusu olduğunda kolluk kuvvetlerini - hem FBI hem de ATF - etkilediği yaygın olarak bilinmektedir.

"İtiraz ediyorum!

'Reddedildi. Lütfen sadede gelin, Bay Lampkin,' dedi yargıç, suyuna uzanıp biraz daha tahrik .

"Teşekkür ederim, Sayın Yargıç," dedi Lampkin dayanılmaz bir saygıyla.

"Burada göstermeye çalıştığım şey eski bir model.

Dört beyaz ve sekiz siyah, jüri locasında kibarca oturmuş, bir tenis maçı izler gibi Lampkin'den bana bakıyorlardı.

Bazılarının kaşları çatıktı. Biri tırnağıyla uğraşırken bir diğeri uyuyor gibiydi.

"Dr. Scarpetta, durumları kendinize göre manipüle etme eğiliminde olduğunuz doğru değil mi?" "İtiraz ediyorum! Tanığın başının etini yiyor!"

"Reddedildi," dedi yargıç. "Dr. Scarpetta, lütfen soruya cevap verin.

"Hayır, kesinlikle bir eğilimim yok," dedim jüri üyelerine bakarken içimden.

Lampkin, on dokuz yaşındaki suçlu müvekkilinin oturduğu masadan bir kâğıt aldı.

"Bu sabahki gazeteye göre," diye aceleyle devam etti Lampkin, "yıllardır kolluk kuvvetlerini manipüle ediyormuşsunuz...

Sayın Yargıç! İtiraz ediyorum! Bu çok çirkin!"

Yargıç soğukkanlılıkla "Reddedildi," dedi.

"Burada siyah beyaz olarak, masum bir kadını elektrikli sandalyeye göndermek için FBI ile işbirliği yaptığınız yazıyor!

Lampkin jüri üyelerine yaklaştı ve fotokopisini çektiği makaleyi yüzlerine doğru salladı.

"Sayın Yargıç, Tanrı aşkına!" diye haykırdı C.A., takım elbisesinin ceketinin içinde terleyerek.

Yargıç Bows, kilolu ve kalın boyunlu Lampkin'e, "Bay Lampkin, lütfen çapraz sorgunuza devam edin," dedi.

Mesafe ve yörüngeler hakkında söylediklerim ve on milimetrelik mermilerin hangi hayati organlara isabet ettiği bir bulanıklıktı. Adliye merdivenlerinden aceleyle indikten ve kimseye bakmadan hızlı adımlarla yürüdükten sonra neredeyse tek bir kelime bile hatırlamıyordum. İki inatçı muhabir yarım blok boyunca beni takip etti ve sonunda bir taşla konuşmanın daha kolay olduğunu fark ettiklerinde geri döndüler. Tanık kürsüsünde yaşananların adaletsizliği kelimelerin ötesine geçmişti. Carrie'nin sadece bir el ateş etmesi gerekmişti ve ben şimdiden yaralanmıştım. Bunun sonunun gelmeyeceğini biliyordum.

Binamın arka kapısının kilidini açtığımda, serin ve gölgeli bölmeye adımımı atarken güneş ışığının parıltısı bir an için görmemi zorlaştırdı. İçeriye açılan kapıyı açtım ve Fielding'in koridorda bana doğru geldiğini görünce rahatladım. Yeni önlükler giymişti ve sanırım başka bir vaka gelmişti.

"Her şey kontrol altında mı?" diye sordum, güneş gözlüklerimi cüzdanımın içine sokarken.

Powhatan'dan bir intihar. On beş yaşındaki kız kendini başından vurmuş. Görünüşe göre babası artık pislik erkek arkadaşını görmesine izin vermiyormuş. Berbat görünüyorsun, Kay.'

"Buna köpekbalığı saldırısı denir.

"Uh oh. Lanet olası avukatlar. Bu seferki kimdi?' Birini dövmeye hazırdı.

"Lampkin.

"Oh, yılan balığı Lamprey! Fielding omzumu sıktı. 'Her şey girecek. Güven bana. Gerçekten . Sadece saçmalıkları görmezden gelmeli ve devam etmelisin.

"Biliyorum. Ona gülümsedim. "Bana ihtiyacın olursa, dekompresyon odasında olacağım.

Tek başıma sabırla kemikler üzerinde çalışmak hoş bir rahatlamaydı, çünkü personelimden kimsenin üzüntümü ve korkumu fark etmesini istemiyordum. Işıkları açtım ve kapıyı arkamdan kapattım. Elbiselerimin üzerine bir önlük bağladım ve iki kat lateks eldiven giydim, elektrikli ocağı açtım ve tencerenin kapağını kapattım. Ben dün gece ayrıldıktan sonra kemikler işlemeye devam etmişti ve tahta bir kaşıkla onları yokladım. Masanın üzerine plastik bir örtü serdim. Kafatası otopsi sırasında kesilerek açılmıştı ve damlayan kalvaryumu ve kalsine dişleriyle birlikte yüz kemiklerini ılık, yağlı sudan dikkatlice çıkardım. Süzölmeleri için çarşafın üzerine koydum.

Kemikten doku kazımak için plastik spatulalar yerine tahta dil bastırıcıları tercih ettim. Metal aletler söz konusu değildi çünkü gerçek şiddet izlerini bulmamızı engelleyebilecek hasara yol açabilirlerdi. Çok dikkatli bir şekilde çalıştım, gevşettim ve etleri çözdüm.

İskelet kalıntıları buharlı tencerelerinde sessizce pişiyordu. İki saat boyunca bileklerim ve parmaklarım ağrıyana kadar temizledim ve duruladım. Öğle yemeğini kaçırdım ve aslında hiç düşünmedim. Öğleden sonra neredeyse ikide, şakak bölgesinin altındaki kemikte kanama bulduğum yerde bir çentik buldum ve durup şaşkınlıkla baktım.

Ameliyat lambalarını yaklaştırarak masayı ışıkla aydınlattım. Kemikteki kesik düz ve doğrusaldı, uzunluğu bir inçten fazla değildi ve o kadar sığdı ki kolayca gözden kaçabilirdi. Buna benzer bir yarayı daha önce sadece on dokuzuncu yüzyılda kafa derisi yüzülmüş insanların kafataslarında görmüştüm. O örneklerde de çentik ya da kesikler genellikle şakak kemiğiyle ilişkilendirilmiyordu ama bu hiçbir şey ifade etmiyordu.

Kafa derisi yüzmek kesin bir cerrahi prosedür değildi ve her şey mümkündü. Warrenton'daki kurbanın kafa derisinin ve saçlarının eksik olduğuna dair bir kanıt bulamamış olsam da buna yemin edemezdim. Elbette, onu bulduğumuzda kafası bütün değildi ve kafa derisinin yüzülmesi kafatasının büyük bir kısmını içerebileceği gibi, tek bir tutam saçın kesilmesi anlamına da gelebilirdi.

Telefonu almak için bir havlu kullandım çünkü ellerim temiz bir şeye dokunmak için uygun değildi. Marino'ya çağrı bıraktım. On dakika boyunca onun geri aramasını bekledim, bir yandan da dikkatlice kazımaya devam ettim. Ama başka hiçbir iz bulamadım. Elbette bu, ilave bir yaralanma olmadığı anlamına gelmiyordu, çünkü kafatasındaki yirmi iki kemiğin en az üçte biri yanmıştı. Aklımdan ne yapmam gerektiği geçti. Eldivenlerimi çıkarıp çöpe attım ve Marino aradığında çantamdan çıkardığım bir adres defterini karıştırıyordum.

"Hangi cehennemdesin sen? Stres vücudumdaki toksinleri fişkırtırken sordum. "Liberty Valance'da yemek yiyorum.

"Bana bu kadar çabuk geri döndüğünüz için teşekkür ederim," dedim sinirli bir şekilde.

"Tanrım, Doktor. Uzayda yerlerde kaybolmuş olmalı, çünkü şimdi aldım. Neler oluyor?"

İçki içen ve ağır ve zengin olacağı garanti ama buna değecek yemeklerin tadını çıkaran insanların arka plandaki gürültüsünü duyabiliyordum.

"Ankesörlü telefonla mı konuşuyorsun? diye sordum.

"Evet ve görevde değilim, bilesin diye söylüyorum.

Bira olduğunu düşündüğüm bir şeyden bir yudum aldı.

'Yarın Washington'a gitmeliyim. Önemli bir şey çıktı.'

"Uh oh. Bunu söylemenden nefret

ediyorum.' "Başka bir şey buldum.

"Bana söyleyecek misin yoksa bütün gece volta mı atacağım?

İçki içiyordu ve şimdi onunla bu konu hakkında konuşmak istemiyordum.

"Dinle, Dr. Vessey'in bizi görebileceğini varsayarak benimle gelebilir misin?

"Smithsonian'daki kemik adam mı?

"Telefonu kapatır kapatmaz onu evinden arayacağım.

"Yarın izinliyim, sanırım seni araya sıkıştırabilirim.

Kaynayan tencereye bakarken hiçbir şey söylemedim ve ocağın altını biraz kıstım.

Marino tekrar yutkunarak, "Önemli olan, beni say,"

dedi. "Benimle evimde buluş," dedim. "Saat dokuzda.

"Ziller takılı halde orada olacağım.

Daha sonra Dr. Vessey'in Bethesda'daki evini aradım ve ilk zil sesinde

telefonu açtı. "Tanrı'ya şükür," dedim. "Alex? Ben Kay Scarpetta.'

"Oh! ?

Hayatlarını insanları tekrar bir araya getirmekle geçirmeyen avamın zihninde her zaman biraz şaşkın ve eksikti. Dr. Vessey dünyanın en iyi adli antropologlarından biriydi ve bana daha önce de birçok kez yardım etmişti.

"Yarın kasabada olacağını söylersen çok daha iyi olacağım," dedim.

"Her zamanki gibi demiryolunda çalışıyor olacağım.

"Kafatasımda bir kesik izi var. Yardıma ihtiyacım var. Warrenton yangını biliyor musunuz?"

"Bilinçli olup da bunu bilmemek olmaz.

"Tamam. O zaman anlıyorsun."

"Saat ona kadar orada olamayacağım ve park edecek yer de yok," dedi.

"Geçen gün içine alüminyum folyo sıkışmış bir domuz dişi buldum," diye dalgın dalgın son zamanlarda ne yaptığından bahsetti. 'Sanırım bir domuz kızartmasından kalma, birinin arka bahçesinden çıkarılmış. Mississippi adli tabibi bunun bir cinayet olduğunu düşündü, bir adam ağzından vurulmuştu.

Öksürdü ve yüksek sesle boğazını temizledi. Bir şeyler içtiğini duydum.

"Hala arada ayı pençeleri geliyor," diye devam etti, "insan eli olduğunu düşünen adli tabipler artıyor.

"Biliyorum Alex," dedim. 'Hiçbir şey değişmedi.

MARINO, kahve ve yiyecek bir şeyler istediği için erkenden, saat dokuzu çeyrek geçe garajına girdi. Resmi olarak , bu yüzden kot pantolon, Richmond Polisi tişörtü ve dolu dolu bir hayat yaşamış kovboy çizmeleri giymişti. Yılların yıprattığı saçlarını geriye doğru taramıştı ve kadının Billy Bob'a götürmek üzere olan bira göbekli yaşlı bir bekar gibi görünüyordu.

"Rodeoya mı gidiyoruz?" diye sordum onu içeri

alırken. "Biliyor musun, her zaman beni bir yolunu

buluyorsun.

Bana suratını ekşiterek baktı ama bu beni zerre kadar korkutmadı. demek istememişti.

'Bence Lucy'nin de dediği gibi oldukça havalı görünüyorsun. Kahve ve granola getirdim.

Beni evime kadar takip ederken, "Sana kaç kez kuş yemi yemediğimi söylemem gerekiyor?" homurdandı.

"Ve ben biftekli yumurtalı bisküvi pişirmem.

"Belki de öyle yapsaydın, bu kadar çok akşamı yalnız geçirmezdin.

"Bunu hiç düşünmemiştim.

'Smithsonian sana nereye park edeceğimizi söyledi mi? Çünkü D.C.'de park yeri yok.'

'Tüm bölgede hiçbir yerde mi? Başkan bu konuda bir şeyler yapmalı'.

Mutfağımın içindeydik ve güneye bakan pencerelerde güneş altın rengini alırken, ağaçların arasından parıldayan nehir görünüyordu. Dün gece daha iyi uyumuştum ama nedenini bilmiyordum, tabii beynim aşırı yüklenip ölmediyse. Hiçbir rüya hatırlamıyordum ve buna minnettardım.

Marino kahvesini yudumlarken, "Clinton'ın şehre son gelişinden kalma birkaç VIP park kartım var," dedi. "Belediye başkanının ofisi tarafından verilmiş.

Benim için de kahve doldurdu ve bardağı barın üzerindeki bira bardağı gibi bana doğru kaydırıldı.

"Benzin ve şunlar varken polisler diplomatik dokunulmazlığımız falan düşünürler diye düşündüm," diye devam etti.

"Sanırım orada arabalara giydirdikleri botları görmüşsünüzdür.

Haşhaşlı bir simit dilimledim, ardından envanter çıkarmak için buzdolabının kapağını açtım.

"İsviçre, Vermont çedarı ve jambon var.

Başka bir plastik çekmeceyi açtım.

"Ve Parmesan reggiano - bu pek iyi olmaz. Krem peynir yok. Kusura bakmayın. Ama sanırım balım var, eğer onu tercih ederseniz.

"Peki ya Vidalia soğanı?" diye sordu omzumun üzerinden bakarak.

"Bende var.

"İsviçre peyniri, jambon ve bir dilim soğan tam da doktorun istediği şey," dedi Marino mutlulukla. "İşte ben buna kahvaltı derim.

"Tereyağı yok," dedim ona. 'Ani ölümünden kendimi sorumlu hissetmemek için bir yerde sınırı gerekiyor.

"Şarküteri hardalı iyi olur," dedi.

Baharatlı sarı hardalı sürdürdüm, ardından üzerine peynirle birlikte jambon ve soğan ekledim ve tost makinesi fırını ısınana kadar canım çekti. Aynı karışımı kendim için de hazırladım ve granolamı kutusuna geri koydum. Mutfak masamda oturup Kolombiya kahvesi içtik ve güneş ışığı bahçemdeki çiçekleri canlı tonlara boyarken ve gökyüzü parlak bir maviye dönerken yemek yedik. Dokuz buçukta I-95 Kuzey yolundaydık ve Quantico'ya kadar çok az trafikle mücadele ettik.

FBI Akademisi ve Deniz Piyadeleri üssünün çıkışından geçerken, artık olmayan günler, Benton'la yeni olduğu zamanlardaki ilişkiye dair anılar ve Lucy'nin Hoover döneminde olduğu gibi siyaseten doğru bir erkekler kulübü olarak kalan bir kolluk kuvvetinde elde ettiği başarılarından duyduğum endişeli gurur beni çekiştiriyordu.

Ancak şimdi, Büro'nun önyargıları ve güç tacirliği daha gizliydi, çünkü geceleyin bir ordu gibi ilerliyor, Amerika'nın resmi federal polis gücü olmaya yaklaşırken mümkün olan her yerde yetki ve kredileri ele geçiriyordu.

Bu tür farkındalıklar benim için yıkıcı olmuştu ve büyük ölçüde konuşulmamıştı, çünkü sahada çok çalışan ve asil bir görev olduğuna inandığı şeye kalbini vermiş olan bireysel ajanı incitmek istemiyordum. Marino'nun penceresinden külünü dökerken bana baktığını hissedebiliyordum.

"Biliyor musun, Doktor," dedi. "Belki de istifa etmelisin.

Büro için danışman adli patolog olarak uzun süredir sürdürdüğüm görevime atıfta bulundu.

"Bugünlerde başka adli tabipler kullandıklarını biliyorum," diye devam etti. "Sizi aramak yerine davalara onları getirmek. Kabul edelim ki

bir yıldır Akademi'ye gelmedi ve bu bir tesadüf değil. Lucy'ye yaptıkları yüzünden seninle uğraşmak istemiyorlar.

'İstifa edemem,' dedim, 'çünkü onlar için çalışmıyorum, Marino. Ben davalarında yardıma ihtiyacı olan ve Büro'ya başvuran polisler için çalışıyorum. İstifa eden kişi olmamın imkanı yok. Ve her şey döngüseldir. Müdürler ve başsavcılar gelir ve gider, belki bir gün her şey yeniden daha iyi olur.

Ayrıca, hala onlar için bir danışmansınız ve onlar da sizi aramıyor gibi görünüyorlar.

"Yo. Sanırım ben de senin hissediyorum.'

Sigarasının izmaritini fırlattı ve izmarit hızla giden arabamın rüzgârıyla arkamıza düştü.

"Berbat, değil mi? Oraya gitmek, iyi insanlarla çalışmak ve Yönetim Kurulu odasında bira içmek. Bilmek istersen, hepsi beni rahatsız ediyor. İnsanlar polislerden nefret ediyor, polisler de onlardan nefret ediyor. İşe başladığımda yaşlılar, çocuklar, ebeveynler beni gördükleri için mutluydular. Üniformayı giymekten ve her gün ayakkabılarımı parlatmaktan gurur duyuyordum. Şimdi, yirmi yıl sonra, projelerde üzerime tuğlalar atılıyor ve vatandaşlar günaydın dediğimde cevap bile vermiyorlar. Yirmi altı yıl boyunca kıcımlı yırtarak çalıştım ve beni yüzbaşılığa terfi ettirip eğitim bürosunun başına getirdiler.

'Muhtemelen en çok iyilik yapabileceğin yer orası,' diye hatırlattım ona.

"Evet, ama orada sıkışıp kalmamın nedeni bu değil.

Yan penceresinden dışarı bakarak yeşil otoyol tabelalarının geçişini izledi.

"Beni meraya çıkarıyorlar, acele edip emekli olmamı ya da ölmemi umuyorlar. Ve sana söylemeliyim Doktor, bunu çok düşünüyorum. Tekneyle açılmayı, balık tutmayı, karavanla yola çıkmayı ve belki de batıya gidip Büyük Kanyon'u, Yosemite'yi, Tahoe Gölü'nü, hep duyduğum tüm o yerleri görmeyi. Ama iş düştüğünde ne yapacağımı bilemiyorum. O yüzden eyerde nalları dikerim diye düşünüyorum.

"Yakın zamanda değil," dedim. 'Ve eğer emekli olursan, Marino, Benton gibi yapabilirsin.

"bakmayın ama ben danışman tipi değilim," dedi. 'Adalet Enstitüsü ve IBM benim gibi bir serseriye işe almaz. Ne bildiğim önemli değil.

Karşı çıkmadım ya da başka bir şey söylemedim, çünkü nadir istisnalar dışında söyledikleri doğrudu. Benton yakışıklı ve gösterişliydi ve bir odaya girdiğinde saygı uyandırırdu ve Pete Marino ile arasındaki tek fark da buydu. Her ikisi de dürüst, şefkatli ve kendi alanlarında uzmandı.

' , 395'i takip edip Constitution'a gitmemiz gerekiyor,' diye yüksek sesle düşündüm, tabelaları izlerken ve hız sınırı yeterince hızlı olmadığı için tamponuma binen ve etrafımda dolaşan acil sürücüleri görmezden gelirken. 'Yapmak istemediğimiz şey çok uzağa gitmek ve Maine Caddesi'ne çıkmak. Bunu daha önce de yaptım.

Sağ sinyali yaktım.

"Bir Cuma gecesi Lucy'yi görmeye geliyordum. Marino,

"Arabanızın çalınması için iyi bir yol," dedi.

"Neredeyse yapıyordum.

"Hadi canım?" Bana baktı. "Ne yaptın?"

"Arabamın etrafında dönmeye başladılar, ben de gaza bastım. "Kimseyi ezdin mi?

"Neredeyse.

"Devam eder miydin, Doktor? Yani, onlardan birini ezmiş olsaydınız?

'En az bir düzine arkadaşı kalmışken, emin olabilirsiniz.

"Sana bir şey söyleyeyim," dedi ayaklarına bakarak. "Çok değerli değiller.

On beş dakika sonra Constitution'daydık, İçişleri Bakanlığı'nın önünden geçiyorduk, Washington Anıtı ise Alışveriş Merkezi'ni izliyordu.

Afro-Amerikan sanatını kutlamak için çadırlar kurulmuştu ve satıcılar küçük kamyonların arkasından Eastern Shore yengeçleri ve tişörtleri satıyordu. Büfelerin arasındaki çimler iç karartıcı bir şekilde dünün çöpleriyle kaplıydı ve her iki dakikada bir başka bir ambulans çığlık atarak geçiyordu. Smithsonian'ın koyu kırmızı bir ejderha gibi uzakta kıvrıldığı daireler çizerek birkaç kez yol almıştık. Park edecek bir yer yoktu ve genellikle sokaklar tek yönlüydü ya da bir bloğun ortasında aniden duruyordu, diğerleri ise barikatlıydı ve aceleci taşıtlar, park halindeki bir otobüsün arkasına çarpmanız anlamına gelse bile yol vermiyordu.

"Ne yapmamız gerektiğini söyleyeyim," dedim Virginia Caddesi'ne dönerken. "Watergate'e park edip bir taksiye bineceğiz.

"Kim bir şehirde yaşamak ister ki? Marino homurdandı. "Ne yazık ki pek çok insan.

"bir yerden bahsediyoruz," diye devam etti. "Amerika'ya hoş geldiniz.

Watergate'teki üniformalı vale çok nazikti ve arabamı ona verip bir taksi çağırmasını istediğimde bunu yadırgamadı. Değerli kargom arka koltukta, strafor fistiklarla dolu sağlam bir karton kutunun içindeydi. Marino ve ben öğleye doğru On İkinci Cadde ve Constitution'da inip Ulusal Doğa Tarihi Müzesi'nin kalabalık merdivenlerini tırmandık. Oklahoma'daki bombalamadan bu yana güvenlik artırılmıştı ve güvenlik görevlisi Dr. Vessey'in aşağı inip bize yukarı kadar eşlik etmesi gerektiğini söyledi.

Beklerken, ördek gagalı bir dinozorun kafatası duvardan bizi izlerken Atlantik dikenli istiridyelerine ve Pasifik aslanlarının pençelerine göz atarak Denizin Mücevherleri adlı sergiyi inceledik. Kavanozlarda yılan balıkları, balıklar ve yengeçler, ağaç salyangozları ve Kansas'ta bir tebeşir yatağında bulunan mosasaur deniz kertenkelesi vardı.

Parlak pirinç asansörün kapıları açılıp Dr. Alex Vessey dışarı çıktığında Marino sıkılmaya başlamıştı. Onu son gördüğümünden bu yana çok az değişmişti, hâlâ zayıf yapılydı, beyaz saçları ve pek çok dâhininki gibi sürekli başka bir yere odaklanmış olan çekici gözleri vardı. Yüzü bronzlaşmış ve belki de daha çizgiliydi ve hala aynı kalın siyah çerçeveli gözlükleri takıyordu.

El sıkışırken ona 'Sağlam görünüyorsun,' dedim.

"Tatilden yeni döndüm. Charleston. Sanırım oraya gitmişsinizdir?" dedi üçümüz asansöre binerken.

'Evet,' diye cevap verdim. 'Oradaki şefi çok iyi tanıyorum. Yüzbaşı Marino'yu hatırlıyor musun?

"Tabii ki.

Rotunda'daki sekiz tonluk Afrika çalı filinin üç kat üzerine çıktık, çocuk sesleri duman gibi yükseliyordu. Müze aslında devasa bir granit depodan biraz daha fazlasıydı. Yaklaşık otuz bin insan iskeleti, yerden tavana kadar istiflenmiş yeşil ahşap çekmecelerde saklanıyordu. Geçmişteki insanları, özellikle de son zamanlarda atalarının kemiklerini geri almaya kararlı olan Amerikan yerlilerini incelemek için kullanılan nadir bir koleksiyondur. Yasalar çıkarılmıştı ve Vessey Hill'de cehennemi yaşamıştı, hayatının çalışması kapının yarısından dışarı çıkmış ve çok da vahşi olmayan batıya geri dönmüştü.

Kalabalık ve loş bir koridorda ona eşlik ederken, 'Şu ya da bu gruba sağlamak üzere veri toplayan bir geri dönüş ekibimiz var,' diyordu. 'İlgili kabileler elimizde ne olduğu konusunda bilgilendirilmeli ve ne yapılacağına karar vermek gerçekten onlara bağlı. Tahminimce birkaç yıl içinde Amerikan Kızılderililerine ait malzemelerimiz tekrar toprak altında kalabilir ve bir sonraki yüzyılda arkeologlar tarafından tekrar çıkarılabilir.

Yürürken konuşmaya devam etti.

'Bugünlerde her grup o kadar öfkeli ki kendilerine ne kadar zarar verdiklerinin farkında değiller. Eğer ölümlerden ders almazsak, ders alacağız?

'Alex, koroya şarkı söylüyorsun,' dedim.

"Evet, bu çekmecelerden birinde benim büyük büyükbabam olsaydı," diye karşılık verdi Marino, "bu konuda kendimi pek iyi hissedeceğimi sanmıyorum.

Vessey, "Ama asıl mesele şu ki, bu çekmecelerde kimlerin olduğunu bilmiyoruz ve üzülen insanların hiçbirisi de bilmiyor" dedi. 'Bildiğimiz tek şey, bu örneklerin Amerikan Kızılderili nüfusunun hastalıkları hakkında çok daha fazla şey öğrenmemize yardımcı olduğu ve bunun da şu anda kendilerini tehdit altında hissedenler için bir fayda olduğu. Oh neyse, başlatmayın beni.

Vessey'in çalıştığı yer, siyah tezgâhlar, lavabolar, binlerce kitap, slayt kutuları ve mesleki dergilerden oluşan küçük bir laboratuvar odasıydı. Burada ve orada her büzülmüş kafalar, parçalanmış kafatasları ve insan sanılan çeşitli hayvan kemikleri sergileniyordu. Bir mantar panoda, Vessey'in haftalarca Davidian Şubesi'nin çürüyen yanmış kalıntılarını kurtarmak ve tanımlamak için harcadığı Waco'dan sonrasının büyük, acı verici fotoğrafları vardı.

Vessey, "Bakalım benim için neyin var," dedi.

Paketi tezgâhın üzerine koydum ve o da çakısıyla bandı kesti. Kafatasını, sonra da yüz kemiklerini içeren kafatasının çok kırılğan alt kısmını çıkarırken strafor tıkırdadı. Bunları temiz mavi bir bezin üzerine koydum ve o da lambaları yakıp bir mercek getirdi.

"Tam burada," diyerek onu kemik üzerindeki ince kesiğe yönlendirdim. 'Şakak bölgesindeki kanamaya karşılık geliyor. Ancak et, ne tür bir yaralanmayla karşı karşıya olduğumuz hakkında bir şey söyleyemeyeceğim kadar yanmıştı. Kemikte bunu bulana kadar hiçbir fikrim yoktu.

Kafatasını farklı açılardan bakmak için yavaşça çevirirken 'çok düz bir kesik' dedi. 'Ve bunun otopsi sırasında, örneğin kafatası kapağını çıkarmak için kafa derisi geri yansıtıldığında yanlışlıkla yapılmadığından eminiz?

"Eminiz," dedim. 'Ve ikisini bir araya getirerek görebileceğiniz gibi' - kafatasını tekrar yerine yerleştirdim - 'kesik, otopsi sırasında kafatasının açıldığı yerin yaklaşık bir buçuk santim altında. Ve bu, kafa derisini geri yansıtan biri için hiçbir anlam ifade etmeyecek bir açı. Gördünüz mü?

Mercekten bakıp işaret ettiğimde işaret parmağım birden kocaman oldu.

'Bu kesi yatay değil dikey,' diye kendimi savundum.

"Haklısın," dedi ve yüzü ilgiyle parlıyordu. "Bir otopsi eseri olarak, morg asistanınız sarhoş olmadığı sürece bunun hiçbir anlamı olmazdı.

"Bir tür savunma yaralanması olabilir mi? Marino önerdi. 'Bilirsiniz, eğer biri ona bıçakla saldırıyorsa. Boğuşurlar ve yüzü kesilirse?

Vessey kemiğin her milimetresini incelemeye devam ederken, "Bu kesinlikle mümkün," dedi. 'Ama bu kesiğin bu kadar ince ve kesin olmasını ilginç buluyorum. Ve bir uçtan diğerine aynı derinlikte görünüyor, ki bu da birine bıçak sallarken alışılmadık bir durum. Genelde kemikteki kesik, bıçağın ilk vurduğu yerde daha derin olur ve bıçak aşağı doğru indikçe daha sık olur.

Hayali bir bıçağın havayı dümdüz kesmesini gösterdi.

"Ayrıca, birçok şeyin saldırganın kurban kesilirken ona göre aldığı pozisyona bağlı olduğunu da unutmamalıyız" diye yorum yaptım. 'Kurban ayakta mıydı yoksa mıydı? Saldırgan önünde miydi, arkasında mıydı, bir tarafında mıydı yoksa üstünde miydi?

"Çok doğru," dedi Vessey.

Cam kapaklı koyu meşe bir dolaba gitti ve raftan eski kahverengi bir kafatası çıkardı. Bize doğru taşıdı ve sol parietal ve oksipital bölgede ya da sol tarafta, kulağın yukarısında belirgin bir kaba kesiği işaret ederek bana uzattı.

"Kafa derisi yüzölmesini sormuştunuz," dedi bana. 'Sekiz ya da dokuz yaşında bir çocuğun kafa derisi yüzölmuş, sonra da yakılmış. Cinsiyetini söyleyemem ama zavallı çocuğun ayağında enfeksiyon olduğunu biliyorum. Bu yüzden koşamamış. Bunun gibi kesikler ve çentikler kafa derisi yüzmelerinde oldukça tipiktir.

Kafatasını tuttum ve bir an için Vessey'in az önce söylediklerini hayal ettim. Sakat bir çocuğun sinmiş olduğunu, çılgılık atan halkının katledildiğini ve kampın alevler içinde kaldığını, kanın toprağa aktığını hayal ettim.

"Kahretsin," diye mırıldandı Marino öfkeyle. "Bir çocuğa böyle bir şeyi nasıl yaparsın?

"Böyle bir şeyi nasıl yaparsınız?" diye sordum. Sonra Vessey'e ekledim, 'Bunun üzerindeki kesik' -getirdiğim kafatasını gösterdim- 'kafa derisi yüzmek için alışılmadık bir şey olurdu.

Vessey derin bir nefes aldı ve yavaşça üfledi.

"Biliyorsun Kay," dedi, "hiçbir zaman kesin değildir. O anda ne olduysa odur. Kızılderililerin düşmanlarının kafa derisini yüzmesinin pek çok yolu vardı. Genellikle deri, kafatasının üzerinden galea ve periosteum'a kadar daire şeklinde kesilir, böylece kafa kemiğinden kolayca çıkarılabilirdi. Bazı kafa derisi yüzmeleri basitti, bazıları ise kulakları, gözleri, yüzü ve boynu içeriyordu. Bazı durumlarda aynı kurbandan birden fazla kafa derisi alınmış ya da sadece kafa derisi kilidi veya başın tepesindeki küçük bir alan çıkarılmıştır. Son olarak, genellikle eski western filmlerinde gördüğümüz gibi, kurban saçlarından şiddetle tutularak derisi bir bıçak ya da kılıçla yüzülürdü.

"Kupalar," dedi Marino.

"Bu ve beceri ve cesaretin nihai maço sembolü," dedi Vessey. 'Elbette kültürel, dini ve hatta tıbbi nedenler de vardı. Sizin durumunuzda,' diye ekledi bana, 'kafa derisinin başarılı bir şekilde yüzülmediğini biliyoruz çünkü hala saçları vardı ve kemikteki yaralanmanın bana çok keskin bir aletle dikkatlice yapılmış gibi geldiğini söyleyebilirim. Çok keskin bir bıçakla. Belki bir jilet ya da maket bıçağı, hatta neşter gibi bir şey. Kurban hayattayken yapılmış ve ölüm sebebi bu değil.

"Hayır, onu öldüren boynundaki yara," diye kabul ettim. 'Muhtemelen burası dışında başka bir kesik bulamıyorum.

Merceği sol elmacık kemiğinin ya da yanak kemiğinin bir bölgesine yaklaştırdı. 'Çok bir şey,' diye mırıldandı. 'Emin olmak için çok silik. Görüyor musunuz?

Bakmak için ona doğru eğildim.

"Belki," dedim. "Neredeyse bir örümcek ağının ipliği gibi.

Aynen öyle. O kadar silik. Bir şey olmayabilir ama ilginç bir şekilde diğer kesikle hemen hemen aynı açıda konumlanmış. Dikey, yatay ya da eğimli.'

Marino uğursuz bir sesle, 'Bu iş gittikçe ,' dedi. 'Yani, lafı dolandırmadan gelelim. Burada ne demek istiyoruz? Bir sincap bu kadının boğazını kesip sonra da yüzünü mü parçalamış? Sonra da evi mi yaktı?

Vessey, "Sanırım bu da bir olasılık," dedi.

Marino, "Bir yüzü parçalamak kişisel bir şeydir," diye devam etti. 'Bir kaçıkla sürece, katillerin bir tür bağlantıları olmayan kurbanların yüzlerini parçaladıklarını göremezsiniz.

"Kural olarak bu doğrudur," diye kabul ettim. 'Tecrübelerime göre bunun doğru olmadığı durumlar, saldırganın çok düzensiz olduğu ve psikotik olduğu durumlardır.

Marino, "Bana sorarsanız Sparkes'in çiftliğini kim yaktıysa dağınıklıktan başka bir şey değildi," dedi.

"Yani bunun daha aile içi bir cinayet olabileceğini düşünüyorsunuz," dedi Vessey, şimdi merceklerle kafatasını yavaşça tarıyordu.

'Her şeyi düşünmek zorundayız,' dedim. 'Ama hiçbir şey olmasa bile, Sparkes'in tüm atlarını öldürdüğünü hayal etmeye çalıştığımda, bunu göremiyorum.

Marino, "Belki de cinayetten paçayı kurtarmak için onları öldürmek zorundaydı," dedi. "Böylece insanlar az önce yaptığını söyleyebilirdi.

'Alex,' dedim, 'bunu ona her kim yaptıysa bir kesik izi bulamayacağımızdan çok emin olmuş. Üzerine cam bir kapı düşmeseydi, muhtemelen ondan geriye ne olduğuna dair bize ipucu verebilecek neredeyse hiçbir şey kalmayacaktı. Örneğin hiç doku bulamamış olsaydık, yangından önce öldüğünü bilemeyecektik çünkü CO seviyesini tespit edemeyecektik. Peki ne oldu? Kundaklamayı kanıtlayamadığımız sürece, ki şu ana kadar bunu yapamadık, kaza sonucu öldüğü anlaşılacak.

Vessey, "Bunun klasik bir kundaklama-gizli cinayet vakası olduğuna dair hiçbir şüphem yok," dedi.

'O zaman neden birini kesmek için etrafta dolaşıyorsun? Marino dedi ki. 'Neden onu öldürüp mekânı ateşe vermiyor ve cehennem gibi kaçmıyorsunuz? Ve genellikle bu kaçıklar cesetleri , insanların yaptıkları işi görmesinden zevk alırlar. Cesetleri bir parkta, yol kenarındaki bir yamaçta, koşu parkurunda, oturma odasının ortasında, herkesin görebileceği bir yerde sergiliyorlar.

'Belki de bu kişi görmemizi istemiyordur,' dedim. 'Bu kez bir imza bıraktığını bilmememiz çok önemli. Ve sanırım bu sefer

Elimizden geldiğince kapsamlı bir bilgisayar araştırması yaparak, buna uzaktan yakından benzer bir şeyin başka bir yerde ortaya çıkıp çıkmadığını görmek istiyoruz.

Marino, "Bunu yaparsanız bir sürü başka insanı da işe alırsınız," dedi. 'Programcılar, analistler, FBI'da ve Houston, Los Angeles ve New York gibi büyük polis departmanlarında bilgisayarları yöneten adamlar. Size garanti ederim, birisi ağzındaki baklayı çıkaracak ve bir bakmışsınız bu olay tüm haberlere çıkmış.

"Şart değil," dedim. "Kime sorduğunuza bağlı.

Constitution'da bir taksiye bindik ve şoföre Beyaz Saray'a doğru gitmesini ve On Beşinci Cadde'nin altı yüzüncü bloğuna sapmasını söyledik. Marino'ya Old Ebbitt Grill'i ısmarlamak niyetindeydim ve saat beş buçukta sıra beklememize gerek kalmadan yeşil kadife bir loca bulduk. Restoranın vitrayları, aynaları ve alevlerle dalgalanan pirinç gaz lambaları bana her zaman özel bir zevk vermişti. Barın üzerine kaplumbağalar, domuzlar ve antiloplar monte edilmişti ve barmenler günün hangi saati olursa olsun hiç yavaşlamıyor gibiydi.

Arkamızdaki seçkin görünümlü karı koca Kennedy Center biletleri ve oğullarının sonbaharda Harvard'a girecek olması hakkında konuşurken, iki genç adam öğle yemeğinin masraf hesabına dahil edilip edilemeyeceğini tartışıyordu. Karton kutumu yanımdaki koltuğun üzerine bıraktım. Vessey onu metrelerce bantla tekrar kapatmıştı.

"Sanırım üç kişilik bir masa istemeliydik," dedi Marino, kutuya . 'Kokmadığına emin misin? Ya biri burada kokusunu alırsa?

'Kokmuyor,' dedim menümü açarak. 'Ve bence konuyu değiştirsek iyi olur, böylece yemek yiyebiliriz. Buranın hamburgeri o kadar güzel ki ben bile ara sıra kendimi tutamayıp sipariş veriyorum.

"Balıklara bakıyorum," dedi büyük bir edayla. "Burada hiç balık yedin mi?

"Cehenneme git, Marino.

"Pekala, beni ikna ettin, Doktor. Burger o zaman. Keşke günün sonu olsaydı da bir bira içebilseydim. Böyle bir yere gelip de Jack Black ya da buzlu kupada uzun bir bira içmemek işkence gibi. Bahse girerim naneli julep yapıyorlar. Kentucky'li kızla çıktığımdan beri onlardan içmemiştim. Sabrina. Hatırladın mı onu?"

"Belki onu tarif edersen," dedim dalgınca etrafıma bakınıp rahatlamaya çalışırken.

"Onu FOP'a götürürdüm. Bir keresinde Benton'la birlikte oradaydınız ve ben gelip onu tanıştırdım. Kızıla çalan sarı saçları, mavi gözleri ve güzel bir teni vardı. Eskiden patenle yarışır mıydı?"

Kimden bahsettiği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

'Şey' -hâlâ menüyü inceliyordu- 'çok uzun sürmedi. Kamyonetim olmasaydı bana zaman ayıracağını sanmıyorum. O büyük kabinde yüksekte otururken, Rose Bowl geçit törenindeki bir şamandıradan herkese el salladığını düşünebilirdiniz.

Gülmeye başladım ve yüzündeki boş ifade işleri daha da kötüleştirdi. O kadar çok gülüyordum ki gözlerim yaşardı ve garson duraklayıp daha sonra gelmeye karar verdi. Marino sinirlenmiş görünüyordu.

"Neyin var senin?" dedi.

"Sanırım sadece yorgunum," dedim soluk soluğa. 'Ve eğer bira istiyorsan, hiç durma. Bugün senin izin günün ve arabayı ben kullanıyorum.

Bu onun ruh halini dramatik bir şekilde iyileştirdi ve çok geçmeden o Samuel Adams'ın ilk bardağını boşaltırken onun İsviçreli burgeri ve benim tavuklu Sezar salatam servis edildi. Bir süre yemek yedik ve etrafımızdaki insanlar yüksek sesle ve durmadan konuşurken bir sohbeta dalıp çıktık.

"Doğum gününde bir yerlere gitmek ister misin?" diye bir işadamı diğerine. "Sen istediğin yere gitmeye alışkınsın.

"Benim karım da aynı şekilde," diye yanıtladı diğer işadamı çiğnerken. 'Sanki onu hiçbir yere götürmemişim gibi davranıyor. Neredeyse her hafta yemeğe çıkıyoruz.

"Oprah'da her on kişiden birinin ödeyebileceğinden daha fazla borcu olduğunu gördüm," dedi yaşlı bir kadın, hasır şapkası standlarının yanındaki şapka askısında asılı duran bir arkadaşına. "Bu çılgınca değil mi?"

'Beni şaşırtmadı. Bugünlerde diğer her şey gibi.

"Burada vale park hizmeti var," dedi iş adamlarından biri. "Ama ben genelde yürürüm.

"Peki ya gece?"

Shooo. Şaka mı yapıyorsun? D.C.'de mi? Ölmek , hayır.'

İzin isteyip aşağıya, büyük ve soluk gri mermerden yapılmış kadınlar tuvaletine indim. Orada başka kimse yoktu ve ben de kendime bir engelli kabini buldum, böylece geniş bir alanın keyfini çıkarabilecek ve özel olarak ellerimi ve yüzümü yıkayabilecektim. Taşınabilir telefonumdan Lucy'yi aramaya çalıştım ama sinyal duvarlardan sekip geri geliyor gibiydi. Bu yüzden ankesörlü bir telefon kullandım ve onu evde bulduğuma çok sevindim.

"Toplanıyor musun? diye sordum.

"Bir yankı duyabiliyor musun?" dedi.

"Ummm. Belki.

"Evet, yapabilirim. Burayı görmelisin.' "Lafı açılmışken, ziyaretçi kabul ediyor musun?"

"Neredesin?" Ses tonu şüpheci bir hal aldı.

"Eski Ebbitt Grill. Tam olarak tuvaletlerin oradaki ankesörlü telefonda. Marino ve ben bu sabah Smithsonian'daydık, Vessey'i gördük. istiyorum. Sadece sizi görmek için değil, görüşmem gereken profesyonel bir konu var.

"Elbette," dedi. "Hiçbir yere gitmiyoruz. "Bir şey getirebilir miyim?"

"Evet. Yemek.'

Arabamı geri almamın bir anlamı yoktu, çünkü Lucy şehrin kuzeybatı kesiminde, Dupont Circle'ın hemen dışında yaşıyordu ve park yeri bulmak her yerde olduğu kadar zor olacaktı. Marino ızgaranın dışında bir taksi çağırmak için ıslık çaldı ve bir tanesi frene bastı, biz de bindik. Öğleden sonra sakindi ve bayraklar çatıların ve çimlerin üzerinde solmuştu ve bir yerlerde bir araba alarmı durmuyordu. Lucy ve Janet'in mahallesine ulaşmak için George Washington Üniversitesi'nin içinden, Ritz ve Blackie's Steakhouse'un yanından geçmemiz gerekiyordu.

Bölge bohem ve çoğunlukla geydi, The Fireplace ve Mr P's gibi karanlık barlar her zaman iri yapılı, vücudu delinmiş erkeklerle doluydu. Biliyordum, çünkü geçmişte yeğenimi ziyaret etmek için birçok kez buraya gelmişim ve lezbiyen kitapçısının taşındığını ve Burger King'den çok uzak olmayan yeni bir sağlıklı gıda mağazası olduğunu fark ettim.

Şoföre, 'Bizi burada bırakabilirsin,' dedim.

Tekrar frene bastı ve kaldırıma yakın bir yerde direksiyonu kırdı.

"Kahretsin," dedi Marino mavi taksi hızla uzaklaşırken. 'Sence bu kasabada hiç Amerikalı var mıdır?

Ona, 'Eğer gibi kasabalarda Amerikalı olmayanlar olmasaydı, sen ve ben burada olamazdık,' diye hatırlattım.

"İtalyan olmak farklıdır.

"Gerçekten mi? Neyden farklı? D.C. Cafe'ye girdiğimiz P Caddesi'nin iki bin bloğunda sordum.

'Onlardan,' dedi. 'Bir kere bizimkiler Ellis Adası'nda gemiden indiklerinde İngilizce konuşmayı öğrendiler. Ve nereye gittiklerini bilmeden taksi şoförlüğü yapmadılar. Hey, burası oldukça iyi görünüyor.'

Kafe günün yirmi dört saati açıktı ve havaya sotelenmiş soğan ve sığır eti karışıyordu. Duvarlarda döner, yeşil çay ve Lübnan birası posterleri vardı ve çerçeveli bir gazete makalesi Rolling Stones'un bir zamanlar burada yemek yemiş olmasıyla övünüyordu. Bir kadın sanki hayattaki görevi buymuş gibi yavaşça süpürüyordu. Bize aldırış etmedi.

Marino'ya, 'Sen rahat ol,' dedim. 'Bu bir dakikadan fazla sürmez.

Ben tezgâha gidip ızgaranın üzerindeki sarı ışıklı menüyü incelerken o sigara için bir masa buldu.

"Evet," dedi aşçı, cızırdayan bifteği bastırıp tokatlarken ve doğrayıp kızarmakta olan soğanları atarken.

"Bir Yunan salatası," dedim. "Ve pide içinde tavuk döner ve, bir bakayım. Göz gezdirdim. "Sanırım bir Kefte Kabob Sandwesh. Sanırım böyle .

"Gitmek mi?

"Evet.

Kadın süpürürken, 'Seni çağırıyorum,' dedi.

Marino'nun yanına oturdum. Bir televizyon vardı ve o da parazitlerin arasından Uzay Yolu'nu izliyordu.

'O Philadelphia'dayken her şey aynı olmayacak,' dedi.

"Olmayacak.

Kaptan Kirk'ün fazerini bir Klingon'a ya da başka bir şeye doğrulturkenki bulanık formuna uyuşmuş bir şekilde baktım.

"Bilmiyorum," dedi, dumanını üflerken çenesini eline dayadı. 'Bir şekilde doğru görünmüyor, Doktor. Her şeyi planlamıştı ve bu şekilde olması için çok çalışmıştı. Transferiyle ilgili ne söylediği umurumda değil, gitmek istediğini sanmıyorum. Sadece başka bir seçeneği inanmıyor.

"Seçtiği yolda kalmak istiyorsa, bunu yapabileceğinden emin değilim.

'Kahretsin, her zaman bir seçeneğin olduğuna inanıyorum. Bir yerde kül tablası görüyor musun?" Tezgâhın üzerinde bir tane buldum ve yanıma aldım.

'Sanırım artık ben de bir suç ortağıyım,' dedim.

"Başımın etini yiyorsun çünkü bu sana yapacak bir şey veriyor.

"Aslında senin için de uygunsa bir süre daha burada kalmanı istiyorum," dedim. 'Görünüşe göre zamanımın yarısını seni hayatta tutmaya çalışarak geçiriyorum.

"Zamanınızın geri kalanını nasıl geçirdiğinizi düşünürsek bu bir tür ironi, Doktor.

"Siparişiniz!" diye seslendi aşçı.

"Bana şu baklavalardan almaya ne ? Antep fıstıklı olanlardan.'

"Hayır," dedim.

LUCY VE JANET, birkaç dakikalık yürüme mesafesindeki P Sokağı'nın iki bin bloğunda yer alan The Westpark adlı on katlı bir apartmanda yaşıyordu. Alt katında kuru temizlemecinin, yan tarafında ise Embassy Mobile istasyonunun bulunduğu bronz tuğlalı bir binaydı. Küçük balkonlara bisikletler park edilmişti ve genç kiracılar dışarıda oturmuş ılık gecenin tadını çıkarıyor, içki ve sigara içiyor, bir yandan da biri flütte gam çalışıyordu. Üstsüz bir adam penceresini kapatmak için uzandı. 503 numaralı dairenin zilini çaldım.

"Oraya kim gidiyor? Lucy'nin sesi dahili telefondan geldi.

"Biziz," dedim.

"Biz kimiz?

'Akşam yemeğinizle birlikte bize. Soğuyor' dedim.

Lobiye girmemiz için kilit açıldı ve asansöre bindik.

Marino, "Burada yaşamak için ödediği parayla Richmond'da bir çatı katına sahip olabilirdi," yorumunu yaptı.

"İki yatak odalı bir ev için ayda yaklaşık bin beş yüz dolar.

Lanet olsun. Janet tek başına nasıl geçinecek? Büro ona kırk binden fazla ödüyor olamaz.'

'Ailesinin parası var,' dedim. "Bunun dışında, bilmiyorum.

"Sana söylüyorum, bugünlerde işe başlamak istemezdim.

Asansör kapıları başını salladı.

"Jersey'de motorlarımı yeni çalıştırdığım zamanlarda, 1500 dolar beni bir yıl boyunca geçindirebilirdi. Suç şimdiki gibi değildi ve insanlar daha iyiydi, benim kötü mahallemde bile. Ve işte , sen ve , yangında yanmış ve parçalanmış zavallı bir kadın üzerinde çalışıyoruz ve onunla işimiz bittikten sonra başka biri olacak. Sanki adı her neyse o büyük kayayı tepeye yuvarlıyor ve her yaklaştığında tekrar aşağı yuvarlanıyor. Yemin ederim, neden uğraştığımızı merak ediyorum, Doktor.

"Çünkü daha kötü olur," dedim, tanıdık soluk turuncu kapının önünde durdum ve zili çaldım.

Sürgünün açıldığını duyabiliyordum ve sonra Janet bizi içeri alıyordu. FBI koşu şortu ve üniversiteden kalma gibi görünen Grateful Dead tişörtüyle terliyordu.

Arka planda Annie Lennox yüksek sesle çalarken gülümseyerek 'İçeri gel,' dedi. "Güzel bir şeyler kokuyor.

Daire, P Sokağı'na bakan çok dar bir alana sıkıştırılmış iki yatak odası ve iki banyodan oluşuyordu. Mobilyaların her parçası kitaplarla istiflenmiş ve giysilerle kaplanmıştı; yerde de düzinelerce kutu vardı. Lucy mutfaktaydı, dolapları ve çekmeceleri karıştırıyor, gümüş takımları, tabakları ve peçete yerine kâğıt havluları topluyordu. Sehpanın üzerinde bir yer açtı ve yiyecek poşetlerini benden aldı.

'Az önce hayatımızı kurtardın,' dedi bana. 'Hipoglisemiye giriyordum. Bu arada Pete, seni görmek de güzel.

'Kahretsin, burası çok sıcak,' dedi.

"O kadar da kötü değil," dedi Lucy ve o da terliyordu.

O ve Janet tabaklarını doldurdular. Onlar yere oturup yemek yerken ben kanepenin bir koluna yaslandım, Marino da balkondan plastik bir sandalye getirdi. Lucy Nike koşu şortu ve atlet giymişti ve tepeden tırnağa kirliydi. Her iki genç kadın da bitkin görünüyordu ve ne hissettiklerini hayal bile edemiyordum. Şüphesiz bu onlar için çok kötü bir zamandı.

Her çekmecenin boşaltılması ve bir kutunun kapatılması, kalbe bir darbe, bir ölüm, hayatınızın o döneminde kim olduğunuzun sonu olmalıydı.

'İkiniz burada ne kadar yaşadınız? Üç yıldır mı? diye sordum.

"Ona yakın," dedi Janet bir çatal dolusu Yunan salatasını mideye indirirken. "Ve aynı dairede kalacaksınız," dedim Janet'e.

"Şimdilik. Taşınmak için gerçekten bir neden yok ve Lucy içeri girip çıktığında ona da yer açılacak.

"Tatsız bir konuyu gündeme getirmekten nefret ediyorum," dedi Marino. 'Ama Carrie'nin sizin nerede yaşadığınızı bilmesi için bir neden var mı?

İki kadın da yemek yerken bir an sessizlik oldu. Sesi kısmak için CD çalara uzandım.

"Sebepten? Lucy sonunda konuştu. "Bugünlerde hayatım hakkında bir şeyler bilmesinin ne gibi bir nedeni olabilir ki?

'Umarım neden yoktur,' dedi Marino. 'Ama siz iki kuş isterseniz de istemeseniz de bunu düşünmek zorundayız. Burası onun takılacağı ve uyum sağlayacağı türden bir mahalle, bu yüzden kendime soruyorum, Carrie olsaydım ve sokağa geri dönseydim, Lucy'nin nerede olduğunu bulmak ister miydim?

Kimse tek kelime etmedi.

'Ve sanırım hepimiz cevabın ne olduğunu biliyoruz,' diye devam etti. 'Şimdi doktorun nerede yaşadığını bulmak büyük bir sorun değil. Gazetelerde yeterince yer aldı ve onu bulursanız Benton'ı da bulursunuz. Ama sen?

Lucy'yi işaret etti.

'Zor olan sensin, çünkü sen buraya taşındığında Carrie birkaç yıldır kilit altındaydı. Şimdi de sen Philly'ye taşınyorsun ve Janet burada yalnız kaldı. Dürüst olmak gerekirse ben de bundan hiç hoşlanmıyorum.

"İkiniz de telefon rehberinde kayıtlı değilsiniz, değil mi? diye sordum.

"İmkânı yok," dedi Janet ve kayıtsızca salatasını karıştırmaya başladı.

"Ya biri bu binayı arayıp ikinizi de sorarsa?" "Böyle bir bilgi

vermemeleri gerekiyor," dedi Janet.

Marino alaycı bir tavırla, 'Olması gerekmiyor,' dedi. 'Evet, eminim buranın son teknoloji ürünü bir güvenliği vardır. Burada her türden yüksek profilli insan yaşıyor olmalı, ha?'

"Oturup bu konuda endişelenemeyiz," dedi Lucy ve sinirlenmeye başlamıştı. "Başka bir şey hakkında konuşamaz mıyız?"

'Warrenton yangını hakkında konuşalım,'

dedim. "Konuşalım."

Janet, FBI'dan olduğu ve bu davaya dahil olmadığı için uygun bir şekilde, 'Ben diğer odada eşyalarımı toplayacağım,' dedi.

Bir yatak odasında kayboluşunu izledim ve sonra dedim ki, 'Otopsi sırasında bazı olağandışı ve rahatsız edici bulgular vardı. Kurban öldürülmüş. Yangın başlamadan önce ölmüş, bu da kesinlikle kundaklamaya işaret ediyor. Yangının nasıl çıkarılmış olabileceği konusunda herhangi bir ilerleme kaydedebildik mi?

"Sadece cebir yoluyla," dedi Lucy. 'Buradaki tek umut yangın modellemesi, çünkü kundaklamaya işaret eden hiçbir fiziksel kanıt yok, sadece ikinci derece kanıtlar var. Bilgisayarımdaki Yangın Simülatörü ile epey vakit geçirdim ve tahminler hep aynı kapıya çıkıyor.

"Yangın Simülatörü de neyin nesi? Marino bilmek istiyordu.

"Yangın modellemesi için kullandığımız yazılım olan FPEtool'daki rutinlerden biri," diye açıkladı Lucy sabırla. 'Örneğin, parlamanın altı yüz santigrat derecede - ya da bin yüz on iki Fahrenheit derecede - varsayacağız. Böylece havalandırma deliği, yüzey alanı, yakıttan elde edilebilecek enerji, yangının sanal çıkış noktası, oda kaplama malzemeleri, duvar malzemeleri ve benzeri gibi bildiğimiz verileri giriyoruz. Ve günün sonunda, şüpheliye ya da söz konusu yangına ilişkin iyi tahminler elde etmeliyiz. Ve tahmin edin ne oldu? Bu konuda ne kadar algoritma, prosedür ya da bilgisayar programı denerseniz deneyin, cevap hep aynıdır. Bu kadar hızlı ve sıcak bir yangının ana banyoda nasıl başlamış olabileceğine dair mantıklı bir açıklama yok.

'Ve öyle olduğundan kesinlikle eminiz,' dedim.

"Evet," dedi Lucy. 'Muhtemelen bildiğiniz gibi, bu banyo ana yatak odasından dışarıya inşa edilmiş nispeten modern bir eklentiydi. Mermer duvarlara, kurtardığımız katedral tavana bakarsanız, bu gerçekten dar, keskin bir şekilde tanımlanmış V desenini bir araya getirebilirsiniz, tepe noktası zeminin ortasında bir yere işaret ediyor, büyük olasılıkla halının olduğu yer, yani yangın o noktada gerçekten hızlı ve sıcak gelişti.

"Şu meşhur halı hakkında konuşalım," dedi Marino. 'Onu yakarsan nasıl bir ateş elde ederiz?

"Tembel bir alev," diye yanıtladı Lucy. "Belki iki metre boyunda. "Bu işe yaramadı," dedim.

"Ve asıl önemli olan," diye devam etti, "hemen üstündeki çatıda meydana gelen tahribat. Şu anda yangının çıkış noktasından en az sekiz metre yükseklikte alevlerden bahsediyoruz ve çatı penceresindeki camın erimesi için sıcaklık yaklaşık bin sekiz yüz dereceye ulaşıyor. Tüm kundaklamaların yaklaşık yüzde seksen sekizi zeminden yukarıdadır, başka bir deyişle radyan ısı akısı . . . !

"Radyant akı da neyin ? Marino bilmek istiyordu.

'Radyan ısı elektromanyetik bir dalga şeklindedir ve bir alevden neredeyse her yöne eşit olarak, üç yüz altmış derece yayılır. Şu ana kadar beni takip

ediyor musun?" "Tamam," dedim.

"Alev aynı zamanda havadan daha hafif olan sıcak gazlar şeklinde ısı yayar, bu yüzden yukarı çıkarlar," diye devam etti fizikçi Lucy. Başka bir deyişle konvektif bir ısı transferi. Ve yangının ilk aşamalarında, ısı transferinin çoğu konvektiftir. Kaynak noktasından yukarı doğru hareket eder. Bu durumda, zemin.

Ancak ateş bir süre devam ettikten ve sıcak gaz-duman katmanları oluştuğundan sonra, ısı transferinin baskın şekli radyan hale geldi. Bu aşamada duş kapısının yorulduğunu ve cesedin üzerine düştüğünü düşünüyorum.

"Peki ya ceset?" diye sordum. 'Tüm bunlar olurken o neredeydi?

Lucy kutunun üstünden bir bloknot aldı ve bir kalem açtı. Küveti ve duşu olan bir odanın ana hatlarını çizdi ve odanın ortasına

zeminde, tavana vuran uzun ve dar bir ateş vardı.

'Eğer yangın alevleri tavana yansıtacak kadar enerjikse, o zaman yüksek bir radyant akıdan bahsediyoruz demektir. Yangınla arasında bir bariyer olmadığı sürece ceset ciddi şekilde zarar görecekti. Radyan ısı ve enerjiyi emen bir şey - küvet ve duş kapısı - vücudun bazı bölgelerini koruyabilirdi. Ayrıca cesedin çıkış noktasından en azından biraz uzakta olduğunu düşünüyorum. Bir ya da iki metreden bahsediyor olabiliriz.

"Bunun başka olabileceğini sanmıyorum," diye katıldım. 'Belli ki bir şey onun çoğunu korumuş.

"Doğru.

"Bir tür hızlandırıcı olmadan böyle bir nasıl yakabilirsin ki? Marino sordu.

Yeğenim, 'Tek umudumuz laboratuvarlarda bir şeylerin ortaya çıkması,' dedi. 'Biliyorsun, yakıt yükü gözlemlenen yangın modelini açıklayamadığına göre, o zaman bir şey eklenmiş veya değiştirilmiş, bu da kundakçılığa işaret ediyor.

Marino ona, 'Siz de bir mali denetim üzerinde çalışıyorsunuz,' dedi.

'Doğal olarak Sparkes'ın neredeyse tüm kayıtları yangında yandı. Ancak finans çalışanları ve muhasebecisi, adamın hakkını vermek gerekirse, oldukça yardımcı oldular. Şu ana kadar paranın bir sorun olduğuna dair bir belirti yok.

Bunu duyunca rahatladım. Şu ana kadar bu dava hakkında bildiğim her şey Kenneth Sparkes'ın kurban olmadığı yönündeydi. Ama bunun çoğu kişi tarafından paylaşılan bir görüş olmadığından emindim.

"Lucy," dedim döner pidesini bitirirken. "Sanırım hepimiz bu suçun işleniş şeklinin ayırt edici olduğu konusunda hemfikiriz.

"Kesinlikle.

"Farz edelim ki," diye devam ettim, "tartışma uğruna, benzer bir şeyin daha önce başka bir yerde yaşandığını varsayalım. Warrenton, aynı kişi tarafından işlenen cinayetleri gizlemek için kullanılan bir yangın modelinin sadece bir parçası.

"Bu kesinlikle mümkün," dedi Lucy. "Her şey mümkün.

"Bir arama yapabilir miyiz? Sonra ben sordum. 'Yangınlarda benzer MO'ları birbirine bağlayabilecek herhangi bir veri tabanı var mı?

Ayağa kalktı ve yemek kaplarını mutfaktaki büyük bir çöp torbasına attı.

'İsterseniz ,' dedi. "Kundaklama Olayı Sistemi ya da AXIS ile.

Bunu ve ATF'nin Kongre tarafından ulusal bir kundaklama ve patlayıcı deposu oluşturmakla görevlendirilmesinin bir sonucu olan Kurumsal Sistem Mimarisinin kısaltması olan ESA adlı yeni süpersonik ATF geniş alan bilgisayar ağını iyi tanıyordum. İki yüz yirmi bölge ESA'ya bağlanmıştı ve nerede olursa olsun herhangi bir ajan merkezi veri tabanına erişebilir, modemi ya da güvenli bir cep telefonu hattı olduğu sürece dizüstü bilgisayarıyla AXIS'e bağlanabilirdi. Buna yeğenim de dahildi.

Bizi, köşelerdeki örümcek ağları ve aşınmış parke zemindeki toz topları dışında artık iç karartıcı derecede çıplak olan küçük yatak odasına götürdü. Bazalar boştu, şilte hâlâ buruşuk şeftali rengi çarşaflarla kaplıydı ve duvara yaslanmıştı; bir köşede de ona son doğum gününde hediye ettiğim renkli ipek halı duruyordu. Boş şifonyer çekmeceleri yere yığılmıştı. Ofisinde bir karton kutunun üzerinde Panasonic marka bir dizüstü bilgisayar vardı. Taşınabilir bilgisayar, askeri şartnamelere uygun, yani buhara, toza ve her şeye dayanıklı olan ve sözde bir Humvee tarafından düşürülüp üzerinden geçilebilen, köpekbalığı grisi çelik ve magnezyum bir kasanın içindeydi.

Lucy sanki teknolojinin büyük tanrısına tapınacakmış gibi Kızılderili tarzında yere oturdu. Ekran koruyucuyu kapatmak için enter tuşuna bastı ve ESA her seferinde piksel sıralarını elektrik mavisıyla aydınlattı, bir sonraki canlı ekranda Amerika Birleşik Devletleri haritası yanıp söndü. Bir komut isteminde kullanıcı adını ve şifresini yazdı, diğer güvenli komut istemlerini yanıtlayarak sisteme girdi, görünmez bir şekilde Web'deki gizli geçitlerden geçerek her seferinde bir seviyeden geçti. Vaka havuzuna giriş yaptıktan sonra yanına oturmamı işaret etti.

'İstersen sana bir sandalye getirebilirim,' dedi.

"Hayır, böyle iyi.

'Zemin sertti ve alt bel omurgama karşı acımasızdı. Ama iyi bir sporcuym. Bir komut istemi, sistemin veri tabanında aramasını istediği bir kelime ya da kelimeleri veya ifadeleri girmesini istedi.

"Format konusunda endişelenmeyin," dedi Lucy. 'Metin arama motorları tam bir bilinç akışıyla başa çıkabilir. Kullanılan yangın hortumunun boyutundan evin yapıldığı malzemeye kadar her şeyi deneyebiliriz - tüm bu yangın güvenliği bilgileri ve itfaiye departmanlarının formlarda yer alan şeyler. Ya da kendi anahtar sorgularınızı kullanabilirsiniz.

"Ölüm, cinayet ve kundaklama şüphesini deneyelim,"

dedim. "Kadın," diye ekledi Marino. "Ve zenginlik.

'Kesik, kesi, kanama, hızlı, sıcak,' diye düşünmeye devam ettim.

"Peki ya tanımlanamayan," dedi Lucy yazarken.

"Güzel," dedim. 'Ve banyo, sanırım.'

Marino, 'Lanet olsun, oraya atları da

koyun,' dedi.

"Hadi bir ," diye önerdi Lucy. 'Aklımıza geldikçe başka sözcükler de deneyebiliriz.

Bir arama yaptı ve sonra bacaklarını uzatıp boynunu döndürdü. Janet'in mutfakta bulaşık yıkadığını duyabiliyordum ve bir dakikadan kısa bir süre içinde bilgisayar 11.873 kayıt aranmış ve 453 anahtar kelime bulunmuş olarak geri geldi.

"Bu 1988'den beri," diye Lucy bize bilgi verdi. "Ayrıca ATF'nin yardım için çağrıldığı denizaşırı ülkelerdeki vakalar da buna dahil.

"Dört yüz elli üç kaydın çıktısını alabilir miyiz? Ben sordum.

"Biliyorsun, yazıcı paketleni, Kay Teyze. Lucy özür dileyerek başını kaldırıp bana baktı.

'O zaman kayıtları bilgisayarına indirmeye ne dersiniz' dedim.

Kararsız görünüyordu.

'Sanırım değil,' dedi, 'emin olduğun sürece Oh, boş ver.

'Merak etmeyin, gizli bilgilere alışkırım. Başka kimsenin eline geçmemesini sağlayacağım.

Bunu söylediğimde aptalca olduğunu biliyordum. Lucy bilgisayar ekranına özlemle baktı.

"Bütün bu şey UMX tabanlı SQL." Kimseyle konuşmuyor gibiydi. "Beni deli ediyor.

Marino, 'Eğer kafalarında bir beyin olsaydı, seni burada bilgisayar işleriyle uğraştırırlardı,' dedi.

"Bunu sorun yapmadım," diye Lucy. 'Aidatlarımı ödemeye çalışıyorum. O dosyaları sana göndereceğim Kay Teyze.

Odadan çıkıp gitti. Onu mutfağa kadar takip ettik, Janet bardakları gazete kağıdına sarıyor ve dikkatlice bir Stor-All kutusuna yerleştiriyordu.

Yeğenime, 'Ben çıkmadan önce,' dedim, 'belki biraz dolaşabilir ? Arayı kapatırız?

Bana pek de güven dolu olmayan bir bakış attı. "Ne?" dedi.

"Seni bir süre daha göremeyebilirim," dedim.

"Verandada oturabiliriz.

"Bu iyi olur.

Caddenin üstündeki açık havada beyaz plastik sandalyeler seçtik ve arkamızdaki sürgüleri kapatıp geceleri canlanan kalabalığı izledim. Taksiler durmuyordu ve The Flame'in penceresindeki şömine camın arkasında dans ederken erkekler karanlıkta birbirleriyle içki içiyordu.

"Sadece nasıl bilmek istiyorum," dedim ona. "Benimle pek konuşmuyormuşsun gibi hissediyorum.

"Aynen.

Alaycı bir gülümsemeyle dışarı baktı, profili çarpıcı ve güçlüydü.

"Ben iyiyim, Lucy. Her zaman olduğum kadar iyiyim sanırım. Çok fazla iş var. Başka ne değişti?"

"Benim için hep

endişeleniyorsun. "Sen

doğduğundan beri

endişeleniyorum. "Neden?

"Çünkü birileri yapmalı.

"Annemin yüzünü gerdireceğini söylemiş miydin?

Tek kardeşimi düşünmek bile kalbimin sertleşmesine neden oldu.

"Geçen yıl dişlerinin yarısını kaplattı, şimdi de bu," diye devam etti Lucy. 'Şimdiki erkek arkadaşı Bo, neredeyse bir buçuk yıldır orada duruyor. Buna ne dersiniz? Başka bir şeyin sıkıştırılıp sıkıştırılmasına ihtiyaç duymadan önce kaç kez sevişebilirsiniz?

"Lucy.

"Kendini beğenmişlik yapma Kay Teyze. Onun hakkında sen de benim gibi düşünüyorsun. Nasıl oldu da böyle boktan bir anneye sahip oldum?"

"Bu sana yardımcı olmuyor," dedim sessizce. "Ondan nefret etme, Lucy.

Philadelphia'ya taşınmamla ilgili tek kelime etmedi. Janet'i ya da seni hiç sormadı. Bira alacağım. Sen de ister misin?"

".

Gittikçe koyulaşan karanlıkta onu bekledim, bazıları gürültülü bir şekilde birbirlerine tutunarak, bazıları ise tek başlarına bir amaç uğruna hareket ederek akıp giden insan şekillerini izledim. Lucy'ye Janet'in bana anlattıklarını sormak istiyordum ama bu konuyu açmaya korkuyordum. Lucy'nin bana kendi başına anlatması gerektiğini kendime hatırlattım.

Doktorumun sesi kontrolü ele almamı emrediyordu. Lucy balkona dönerken bir şişe Miller Lite açtı.

"Carrie hakkında konuşalım da için rahat etsin," dedi Lucy yutkunarak. 'Bir Browning High- Power'ım, ATF'den Sig'im ve bir av tüfeğim var - on iki , yedi mermi. Aklınıza ne gelirse bulabilirim. Ama biliyor musun? Etrafıma gelmeye cesaret ederse çıplak ellerimin yeterli olacağını düşünüyorum. Yeterince çektim, anlıyor musun?'

Şişeyi tekrar kaldırdı. "Sonunda bir karar verir ve yoluna devam edersin.

"Ne tür bir karar? diye sordum.

Omuz silkti.

"Birine zaten sahip olduğunuzdan daha fazla güç veremeyeceğinize karar veriyorsunuz. Günlerinizi onlardan korkarak ya da onlardan nefret ederek geçiremezsiniz," diye açıklıyor düşünce yapısını. "Yani bir anlamda vazgeçiyorsunuz. İşinize devam edersiniz, eğer canavar yolunuza çıkarsa, ölüme ya da yaşama hazır olsa iyi edeceğini bilirsiniz.

'Bence bu oldukça iyi bir tutum,' dedim. 'Belki de tek tutum. Gerçekten böyle hissettiğinden emin değilim ama umarım öyledir.

Düzensiz bir aya ve gözyaşlarını kırıştırdığını düşündüm ama emin olamadım.

'Gerçek ki Kay Teyze, onların tüm bilgisayar işlerini tek kolumla yapabilirim. Anlıyor musun?'

"Pentagon'un tüm bilgisayar işlerini muhtemelen tek kolunla yapabilirsin," dedim kalbim daha çok acırken nazıkçe.

"Sadece zorlamak istemiyorum.

Ona nasıl cevap vereceğimi bilemedim.

'Bir helikopteri uçurabildiğim için yeterince insanı kızdırdım ve Bilirsin işte.'

'Yapabileceğın her şeyi biliyorum ve bu liste muhtemelen daha da uzayacak Lucy. Sen olmak çok yalnızlık verici.

"Hiç hissettin mi?" diye fısıldadı.

"Sadece hayatım boyunca," fısıldadım. 'Ve şimdi seni neden hep böyle sevdiğimi biliyorsun. Belki de anlıyorum.

Bana doğru baktı. Uzandı ve tatlı bir şekilde bileğime dokundu. 'Gitsen iyi olur,' dedi. "Yorgunken araba kullanmanı istemiyorum.

10

Mahallemdeki bekçi kulübesinde yavaşladığımda neredeyse gece yarısıydı ve görevli güvenlik görevlisi beni durdurmak için dışarı çıktı. Bu son derece olağandışı bir durumdu ve bana hırsız alarmımın gece boyunca çalıştığını ya da yine bir tuhaf adamın evde olup olmadığını görmek için arabayla geçmeye çalıştığını söylemesinden . Marino son bir buçuk saattir uyukluyordu ve ben camımı indirdiğimde kendine geldi.

Bekçiye 'İyi akşamlar,' dedim. "Nasılsın Tom?

"Ben iyiyim, Dr. Scarpetta," dedi arabama yaklaşarak. 'Ama son bir saat içinde birkaç olağandışı olay yaşadınız ve size ulaşmaya çalıştığım evde olmadığınızı görünce bir şeylerin yolunda gitmediğini anladım.

"Ne tür olaylar? Bir dizi tehdit edici şeyi hayal etmeye başladığımda .

"İki pizza dağıtıcısı neredeyse aynı anda geldi. Sonra sizi havaalanına götürmek için üç taksi geldi, birbiri ardına. Biri de bahçenize bir inşaat çöpü getirmeye çalıştı. Sana ulaşamayınca hepsini geri çevirdim. Hepsi de senin onları aradığını söyledi.

Şaşkınlığım arttıkça, 'Kesinlikle öyle bir şey yapmadım,' dedim içimden. "Bütün bunlar ne zamandan beri?

'Sanırım çöp konteyneri taşıyan kamyon öğleden sonra beş gibi buradaydı. Diğer her şey o zamandan beri.

Tom yaşlı bir adamdı ve gerçek bir tehlikeyle karşılaşması halinde mahalleyi nasıl savunacağı konusunda muhtemelen en ufak bir fikri bile yoktu. Ama nazikti ve kendini gerçek bir kanun adamı olarak görüyordu ve ona göre muhtemelen silahlıydı ve savaş konusunda deneyimliydi. Özellikle beni çok korurdu.

"Ortaya çıkan bu adamlardan herhangi birinin ismini aldın mı? Marino yolcu koltuğundan yüksek sesle sordu.

"Domino's ve Pizza Hut.

Tom'un hareketli yüzü beyzbol şapkasının siperliği altında gölgelenmişti.

Taksiler de Colonial, Metro ve Yellow Cab'di. İnşaat şirketi Frick'ti. Şimdi birkaç arama yapma cüretini gösterdim. Hepsinde sizin adınıza siparişler vardı, Dr. Scarpetta, aradığınız saatler de dahil. Yazdım.'

Tom arka cebinden bir not kâğıdı çıkarıp bana uzattığında ne kadar memnun olduğunu gizleyemedi. geceki rolü her zamankinden daha fazlaydı ve neredeyse sarhoş gibiydi. İç mekânın ışığını açtım ve Marino'yla birlikte listeye göz attık. Taksi ve pizza siparişleri saat on-on bir arasında verilmişti, Çöp Kutusu siparişi ise öğleden önce verilmiş ve öğleden sonra teslim edilmesi istenmişti.

'En azından Domino's'un arayanın bir kadın olduğunu söylediğini biliyorum. Sevk görevlisiyle kendim konuştum. Genç bir çocuk. Ona göre, siz aramışsınız ve kapıya büyük, kalın hamurlu bir pizza getirmenizi ve oradan alacağınızı söylemişsiniz. Adını da yazdım,' diye bildirdi Tom büyük bir gururla. "Yani bunların hiçbirisi sizden gelmedi mi, Dr. Scarpetta?" Emin olmak istedi.

"Hayır efendim," diye cevap verdim. 'Ve eğer bu gece başka bir şey ortaya çıkarsa, beni hemen aramanı istiyorum.

"Yo, beni de ara," dedi Marino ve ev numarasını bir kartvizitin üzerine not etti. "Saatin kaç olduğu umurumda değil.

Marino'nun kartını pencereden uzattım ve Tom, Marino bu kapılardan tahmin edebileceğimden çok daha fazla kez geçmiş olmasına rağmen karta dikkatle baktı.

Tom derin bir baş sallamayla, "Kaptan," dedi. 'Evet efendim, başka biri telsizdeyim ve siz gelene kadar onları tutabilirim, eğer isterseniz.

"Yapma bunu," dedi Marino. 'Elinde pizza olan bir çocuk hiçbir şey bilmez. Ve eğer gerçek bir belaysa, her kimse onunla uğraşmanı istemiyorum.

O anda Carrie'yi düşündüğünü anladım.

"Oldukça dinçimdir. Ama , Kaptan.'

"Harika bir iş çıkardın Tom," iltifat ettim. "Sana ne kadar teşekkür etsem azdır. "Ben de bunun için buradayım.

Uzaktan kumandasını işaret etti ve geçmemize izin vermek için kolu kaldırdı. "Dinliyorum," dedim Marino'ya.

"Pisliğin teki seni taciz ediyor," dedi, sokak lambalarının aralıklı yüzü asıktı. 'Seni üzmeye, korkutmaya, sinirlendirmeye çalışıyor. Ve oldukça iyi bir iş çıkardığını da eklemeliyim.

"Carrie'yi düşünmüyorsun değil mi? .' Devam ettim ve söylemeye başladım.

"Bilmiyorum," diye sözümü kesti Marino. 'Ama bu beni şaşırtmaz. Mahalleniz yeterince haber oldu.

"Sanırım siparişlerin yerel olarak verilip verilmediğini bilmek iyi olurdu," dedim.

'Tanrım,' dedi ben garaj yoluma dönüp arabasını arkasına park ederken. 'Umarım öyle değildir. Tabii seni başka biri değilse.

"Bir numara al ve sıraya gir.

Motoru durdurdum.

Marino kapısını açarken, "İstersen kanepende uyuyabilirim," dedi.

'Tabii ki hayır,' dedim. 'Bana bir olmaz. İnşaat çöpleri gelmediği sürece sorun yok. Bu komşularım için bardağı taşıran son damla olur.

"Neden burada yaşadığını bilmiyorum zaten.

"Evet, biliyorsun.

Bir sigara çıkardı ve belli ki hiçbir yere gitmek istemiyordu. "Doğru.

"Bekçi kulübesi. Kahretsin, plasebo hakkında konuş.'

'Araba kullanacak kadar iyi hissetmiyorsan, kanepemde kalmandan memnuniyet duyarım,' dedim.

"Kim, ben mi?

Çakmağını ateşledi ve dumanı açık arabanın kapısından dışarı üfledi. "Endişelendiğim ben değilim, Doktor.

Arabamdan indim ve garaj yolunda durup onu beklemeye başladım. Karanlıkta şekli büyük ve yorgundu ve birden ona karşı hüznünlü bir şefkat duydum. Marino yalnızdı ve muhtemelen kendini cehennemde gibi hissediyordu. İş yerindeki şiddet ve geri kalan zamanındaki kötü ilişkileri arasında pek de değerli anıları olamazdı. Sanırım hayatında değişmeyen tek şey bendim ve genellikle kibar olmama rağmen her zaman sıcak değildim. Bu mümkün değildi.

"Hadi," dedim. 'Sana bir içki hazırlayayım ve burada kalabilirsin. Haklısın. Belki de yalnız kalmak ve beş pizza teslimatçısı ve taksinin daha gelmesini istemiyordum.

"Ben de öyle düşünüyorum," dedi sahte bir .

Ön kapımın kilidini açtım, alarmı kapattım ve çok geçmeden Marino büyük odamdaki kanepede, elinde buzlu Booker's burbonuyla oturuyordu. Ona mis kokulu çarşaf ve bebek yumuşaklığında pamuklu bir battaniye ile yuva yaptım ve bir süre karanlıkta oturup konuştuk.

"Sonunda kaybedebileceğimizi hiç düşündün mü?" diye mırıldandı

uykulu bir sesle. "Kaybetmek mi? Ben sordum.

'Bilirsiniz, iyiler her zaman kazanır. Bu ne kadar gerçekçi? Sparkes'ın evinde yanan kadın gibi diğer insanlar için öyle değil. İyi adamlar her zaman kazanmaz. Uh uh, Doktor. Hayatta olmaz.'

Hasta bir adam gibi yarı yarıya doğrulup bir yudum burbon içti ve nefes almak için çırpındı.

"Carrie de kazanacağını düşünüyor, eğer bu düşünce aklına hiç ," diye ekledi.

"Bunu düşünmek için Kirby'de beş yıl geçirdi.

Marino ne zaman yorgun ya da yarı sarhoş olsa, sık sık lanet olsun derdi. Doğrusu, söyleme eylemiyle insanın hissettiklerini ifade eden muhteşem bir kelimeydi. Ama ona daha önce birçok kez bu kelimenin kabalığıyla herkesin başa çıkamayacağını, hatta bazılarının bunu fazla abarttığını anlatmışım. Ben şahsen sevişmeyi hiçbir zaman cinsel ilişki olarak düşünmedim, daha ziyade bir noktaya değinmek istedim.

Kırmızı bordonu yudumlarken sessizce, 'Onun gibi insanların kazanacağı düşüncesine kapılamam,' dedim. "Bunu asla düşünmeyeceğim.

"Gökyüzünde pasta.

'Hayır, Marino.

İnanç.'

"Yo. Daha fazla burbon yuttu. 'Lanet olası inanç. Tanıdığım kaç adam kalp krizinden öldü ya da iş başında öldürüldü biliyor musun? Sence kaçının inancı vardı? Muhtemelen her biri. Kimse öleceğini düşünmez, Doktor. Ne kadar bilirsek bilelim, sen ve ben bunu düşünmüyoruz. Sağlığım berbat, tamam mı? Her gün zehirli bir kurabiyeden bir ısırık aldığımı bilmediğimi mi sanıyorsun? Yardım edebilir miyim? Hayır. Ben sadece biftekli bisküvi, viski ve bira içmek zorunda olan yaşlı bir serseriyim. Doktorların ne dediğini umursamayayı bıraktım. Çok yakında, eyer üzerinde eğilip buradan gideceğim, anlıyor musun?"

Sesi boğuklaşmaya ve hüzünlenmeye başlamıştı. 'Yani bir grup polis

cenazeme gelecek ve sen de bir sonraki Benimle çalışmak o kadar da kötü değildi," diye devam etti.

'Marino, git uyu,' dedim. ' de öyle hissetmediğimi biliyorsun. Sana bir şey olacağını düşünemiyorum bile, seni koca aptal.

"Gerçekten bunu mu demek istiyorsun?" Biraz neşelendi.

"Çok iyi ," dedim ve ben bitkin düşmüştüm.

Burbonunu bitirdi ve bardağın içindeki buzu usulca salladı, ama cevap vermedim, çünkü yeterince içmişti.

"Biliyor musun doktor?" dedi kalın bir sesle. "Tam bir baş olsan da senden çok hoşlanıyorum.

"Teşekkür ederim," dedim. "Sabah görüşürüz.

"Sabah oldu.

Biraz daha buz tıkırdattı.

'Uyu artık,' dedim.

Gece ikiye kadar başucu lambamı kapatmadım ve Tanrı'ya şükür Cumartesi gününü morgda geçirme sırası Fielding'deydi. Ayaklarımı yere koyacak motivasyonu bulduğumda saat neredeyse dokuzdu, bahçemde kuşlar cıvı cıvıldı ve güneş, topu olan manik bir çocuk gibi dünyaya ışık saçıyordu. Mutfagım o kadar aydınlıktı ki neredeyse beyazdı ve paslanmaz çelik aletler ayna gibiydi. Kahve yaptım ve bilgisayarıma indirdiğim dosyaları düşünürken kafamı boşaltmak için elimden geleni yaptım. Bahar havasının tadını çıkarmak için sürgüleri ve pencereleri açmayı düşündüm ve sonra Carrie'nin yüzü tekrar karşıma çıktı.

Marino'yu kontrol etmek için büyük odaya gittim. Yaşadığı gibi uyuyordu, fiziksel varlığına karşı sanki bir düşmanmış gibi mücadele ediyordu, battaniye neredeyse zeminin ortasına atılmış, yastıklar dövülmüş ve çarşaf lar bacaklarının etrafında bükülmüştü.

'Günaydın,' dedim. 'Henüz

değ il,' diye mırıldandı.

Arkasını döndü ve başının altındaki yastığı yumrukladı. Mavi bir boxer şort ve şişmiş göbeğini örtmeye on santim kala duran bir atlet giymişti ve erkeklerin şişmanlık konusunda kadınlar gibi utangaç olmamasına her zaman hayret etmişimdir. Kendi adıma formda kalmaya çok önem verirdim ve kıyafetlerim belime dar gelmeye başladığında hem genel mizacım hem de libidom çok daha az hoş a gider hale gelirdi.

'Birkaç dakika daha uyuyabilirsin,' dedim ona.

Battaniyeyi topladım ve serdim. Yaralı bir yaban domuzu gibi horlamaya devam etti ve ben de mutfak masasına geçip Benton'a seslendim

New York'taki otelinde.

'Umarım seni uyandırmamışımdır,' dedim.

"Aslında neredeyse kapıdan çıkıyordum. ?" Sıcaktı

ama dikkati dağılmıştı.

'Sen burada olsaydın ve o ardına geri dönseydi daha iyi olurum.

'Sorun şu ki, ben onun kalıplarını biliyorum ve o da benim bildiğimi biliyor. Bu yüzden onları bilmesem de olur, ne demek istediğimi anlıyorsanız,' dedi kızgın olduğunu belli eden o kontrollü ses tonuyla. "Dün gece birkaçımız evsiz insan kılığına girdik ve Bowery'deki tünellere indik. Akşamı geçirmek için hoş bir yol olduğunu da eklemeliyim. Gault'un öldürüldüğü yeri tekrar ziyaret ettik.

Benton her zaman Gault'u nerede öldürdüğünüz yerine Gault'un nerede öldürüldüğünü söylemeye özen gösterirdi.

'Oraya geri döndüğüne ve tekrar döneceğine inanıyorum,' diye devam etti. 'Ve onu özlediği için değil, birlikte işledikleri vahşi suçları hatırlatan her şey onu heyecanlandırıyor. Onun kanını düşünmek onu heyecanlandırıyor. Onun için bu cinsel bir , bağımlısı olduğu bir güç patlaması ve de bunun ne anlama geldiğini biliyoruz, Kay. Yakında bir düzeltmeye ihtiyacı olacak, eğer henüz öğrenmediğimiz bir tane almadıysa. Felaket tellallığı yaptığım için üzgünüm ama içimden bir ses ne yaparsa yapsın daha önce yaptıklarından çok daha kötü olacağını söylüyor.

"Bundan daha kötü bir şey olabileceğini hayal etmek zor," dedim, ama bunu gerçekten kastetmemiştim.

Ne zaman insanoğlunun daha kötüye gidemeyeceğini düşündüysem, . Ya da belki de ilkel kötülük, Mars'a seyahat eden ve siber uzay aracılığıyla iletişim kuran son derece evrimleşmiş insanlardan oluşan bir medeniyette daha şok edici görünüyordu.

"Ve şu ana kadar ondan bir iz yok," dedim. "Bir ipucu bile yok.

'Hiçbir yere varmayan yüzlerce ipucumuz var. Bildiğiniz gibi NYPD özel bir görev gücü kurdu ve bir komuta merkezi var.

günde yirmi dört saat arar.'

"Orada daha ne kadar kalacaksın?"

"Bilmiyorum.

'Eminim hâlâ buralardaysa nerede olduğunu çok iyi biliyordur. New York Athletic Club, her zaman kaldığınız yer. O zamanlar Gault'la birlikte kaldıkları yerden sadece iki bina ötede. Yine sinirlenmişim. 'Sanırım Büro'nun seni bir köpekbalığı kafesine tıkıp onun gelip almasını bekleme fikri bu.

"İyi bir benzetme," dedi. "Umalım da işe yarasın.

"Peki ya yaparsa? Korku kanımı kesip beni daha da öfkeliendirirken söyledim. 'Keşke eve gelsen ve FBI'ın işini yapmasına izin versen. Bunu , sen emekli oluyorsun ve onlar seni yem olarak kullanmak isteyene kadar sana gün yüzü göstermiyorlar. . . !'

"Kay . . .

'Seni kullanmalarına nasıl izin verirsin? .'

"Öyle bir şey değil. Bu benim seçimim, bitirmem gereken bir iş. O en başından beri benim davamdı ve bana kalırsa hala öyle. Onun serbest olduğunu ve tekrar öldüreceğini bilerek sahilde rahatlayamam. Sen, Lucy, Marino, hepimiz büyük ihtimalle tehlikeyken nasıl görmezden gelebilirim?

"Benton, Kaptan Ahab'a dönüşme, tamam mı? Bunun saplantının haline gelmesine izin verme. Lütfen.'

Güldü.

"Beni ciddiye al, lanet .

"Beyaz balinalardan uzak duracağıma söz

veriyorum. "Zaten bir tanesinin peşinden

koşuyorsun. "Seni seviyorum, Kay.

Ofisime giden koridoru takip ederken, neden ona aynı eski sözleri söylemekten rahatsız olduğumu merak ettim. Davranışlarını neredeyse kendi davranışlarım kadar iyi biliyordum ve şu anda tam olarak ne yapıyorsa onu yapmayacağı fikri, Warrenton davasını başka bir adli patoloğun devralmasına izin vermem kadar düşünülemezdi çünkü hayatımın bu aşamasında rahatlamak benim hakkımdı.

Geniş panelli ofisimin ışığını yaktım ve sabahın içeri girmesi için panjurları açtım. Çalışma alanım yatak odama bitişikti ve hizmetçim bile şehir merkezindeki ofisimde olduğu gibi özel alanımdaki tüm pencerelerin kurşun geçirmez cam olduğunu bilmiyordu. Beni endişelendiren sadece dünyadaki Carry'ler değildi. Ne yazık ki, mahkumiyetleri için beni suçlayan sayısız hüküm giymiş katil vardı ve bunların çoğu sonsuza kadar kilitli kalmadı. Dışarı çıktıklarında beni görmeye geleceklerine söz veren şiddet suçlularından payıma düşen mektupları almıştım. Görünüşümü, konuşmamı ya da giyinişimi beğeniyorlardı. Bu konuda bir şeyler yapacaklardı.

Ancak iç karartıcı gerçek şuydu ki, avcıların potansiyel hedefi olmak için dedektif, profil uzmanı ya da adli tabip olmak gerekmiyordu. Çoğu kurban savunmasızdı. Arabalarındaydılar, evlerine yiyecek taşıyorlardı ya da bir otoparkta yürüyorlardı, basitçe, söylendiği gibi, yanlış zamanda yanlış yerdeydiler. America Online'a girdim ve Lucy'nin ATF deposundaki araştırma dosyalarını posta kutumda buldum. Bir yazdırma komutu verdim ve biraz daha kahve içmek için mutfağa döndüm.

Ben bir şeyler yemeyi düşünürken Marino içeri girdi. Giyinikti, gömleğinin kuyruğu dışarı sarkıyordu, yüzü kirli sakallıydı.

"Ben gidiyorum," dedi esniyerek.

"Kahve ister misiniz?"

Hayır. Yolda bir şeyler yerim. Muhtemelen Liberty Valance'da dururum' dedi, sanki yeme alışkanlıkları hakkında hiç tartışmamışız gibi.

"için teşekkürler," dedim. "Sorun değil."

Çıkarken bana el salladı ve ben de arkasından alarmı kurdum. Çalışma odama döndüğümde, giderek büyüyen kâğıt yığını oldukça cesaret kırıcıydı. Beş yüz sayfadan sonra kâğıt tepsisini yeniden doldurmam gerekti ve yazıcı otuz dakika daha çalıştı. Bilgiler arasında beklenen isimler, tarihler, yerler ve soruşturmacıların anlatımları vardı. Ayrıca olay yeri çizimleri, laboratuvar sonuçları ve bazı durumlarda taranmış fotoğraflar da vardı. Bu yığının üstesinden gelmenin en azından günün geri kalanını alacağını biliyordum. Bunun muhtemelen zaman kaybı olduğunu kanıtlayacak Pollyanna'vari bir fikir olduğunu hissetmeye başlamıştım bile.

Kapımın ziliyle irkildiğimde bir düzineyi geçmemişti. Kimseyi beklemiyordum ve özel, kapalı mahalleimde neredeyse hiç ziyaretçim olmamıştı. Gelenin çekiliş bileti, dergi aboneliği ya da şeker satan mahallenin çocuklarından biri olabileceğinden şüphelenmiştim ama kamera sistemimin video ekranına baktığımda Kenneth Sparkes'ın kapımın önünde dikildiğini görünce afalladım.

"Kenneth? Aiphone'a doğru seslendim ve şaşkınlığımı sesimden uzak tutamadım.

"Dr. Scarpetta, özür dilerim," dedi kameraya. "Ama sizinle gerçekten konuşmam .

"Hemen geliyorum.

Aceleyle evin karşısına geçtim ve ön kapıyı açtım. Sparkes buruşuk haki pantolonu ve terden lekelenmiş yeşil polo tişörtüyle yorgun görünüyordu. Kemerine taşınabilir bir telefon ve çağrı cihazı takmış, fermuarlı timsah derisi bir portföy taşıyordu.

"Lütfen içeri gelin," dedim.

'Komşularınızın çoğunu tanıyorum,' dedi. "Bekçi kulübesini nasıl geçtiğimi merak ediyorsan diye söylüyorum.

"Kahve yaptım.

Mutfağa girdiğimizde parfümünün kokusunu aldım.

'Tekrar söylüyorum, umarım bu şekilde ortaya çıktığım için beni affedersiniz,' dedi ve endişesi samimi görünüyordu. "Başka kiminle konuşacağımı bilmiyorum, Dr.

Scarpetta, ve önce sana sorarsam hayır diyeceğinden korktum.

"Muhtemelen derdim.

Dolaptan iki kupa çıkardım.

"Nasıl alırsın?

'Tencereden çıkış şekli,' dedi. "Tost ya da

başka bir şey ister misiniz?" "Hayır. Ama

teşekkür ederim.

Pencerenin önündeki masaya oturduk ve dışarı açılan kapıyı açtım çünkü evim birden sıcak ve havasız göründü. Sparkes'in bir cinayet zanlısı olduğunu, benim de bu davayla yakından ilgilendiğimi ve bir cumartesi sabahı evimde onunla yalnız olduğumu hatırlayınca aklımdan kuşkular geçti. Portföyü masanın üzerine koydu ve fermuarını açtı.

'Sanırım bir soruşturmada neler olup bittiği hakkında her şeyi biliyorsunuz,' dedi.

"Hiçbir şey hakkında her şeyi bilemem, gerçekten. Kahvemi yudumladım.

"Ben saf değilim Kenneth," dedim. 'Örneğin, nüfuzunuz olmasaydı, mahalleme giremezsiniz ve şu anda burada oturuyor olmazdınız.

Portföyünden bir zarf çıkardı ve masanın üzerinden bana doğru uzattı.

"Fotoğraflar," dedi sessizce. "Claire'in.

Tereddüt ettim.

"Son birkaç geceyi sahildeki evimde geçirdim," diye açıklamaya devam etti. "Wrightsville Sahili'nde mi?" diye sordum.

"Evet. Ve bunların bir dosya dolabının çekmecesinde olduğunu hatırladım. beri onlara bakmamış, hatta aklıma bile getirmemişim. Onlar

Bir fotoğraf çekimi. Detayları hatırlamıyorum ama ilk görüşmeye başladığımızda bana kopyalarını vermişti. Sanırım sana fotografik modellik yaptığını söylemiştim.

Zarftan yirmi kadar sekize on ebadında renkli baskı çıkardım ve en üstteki şaşırtıcıydı. Valinin Hootowl Çiftliği'nde bana söyledikleri doğrudu. Claire Rawley fiziksel olarak muhteşemdi. Saçları sırtının ortasına kadar uzanıyordu, tamamen düzdü ve sahilde koşu şortu ve göğüslerini zar zor örten daracık bir atletle dururken altından yapılmış gibi görünüyordu. Sağ bileğinde siyah plastik kordonlu ve turuncu yüzlü büyük bir dalış saatine benzeyen bir şey takıyordu. Claire Rawley bir İskandinav tanrıçası gibi görünüyordu; yüz hatları çarpıcı ve keskin, bronz vücudu atletik ve şehvetliydi. Arkasında kumların üzerinde sarı bir sörf tahtası ve uzakta pırıl pırıl bir okyanus vardı.

Diğer fotoğraflar başka dramatik ortamlarda çekilmişti. Bazılarında çürümeye yüz tutmuş Gotik bir güney malikânesinin verandasında oturuyor, büyümüş bir mezarlıkta ya da bahçede taş bir bankın üzerinde oturuyor ya da Wilmington'un trol teknelerinden birinde, etrafı yıpranmış balıkçılarla çevrili çalışkan bir arkadaş rolünü oynuyordu. Bazı pozlar oldukça kaygan ve yapmacıktı, ama fark etmiyordu. Sonuç olarak Claire Rawley bir insan eti şaheseriymiş, gözlerinden sonsuz bir hüznün akan bir sanat eseriymiş.

Sparkes uzun bir sessizlikten sonra, "Bunların yarayıp yaramayacağını bilmiyordum," dedi. "Ne de olsa ne gördüğünü bilmiyorum, yani ne olduğunu... Şey.

İşaret parmağıyla gergin bir şekilde masaya vurdu.

"Bu gibi durumlarda," dedim ona sakince, "görsel bir tanımlama mümkün değildir. Ama bunun gibi bir şeyin ne zaman yardımcı olabileceğini asla bilemezsiniz. En azından bu fotoğraflarda cesedin Claire Rawley'e ait olmadığını söyleyebilecek hiçbir şey yok.

Herhangi bir mücevher fark edip etmediğimi görmek için fotoğrafları tekrar taradım.

"İlginç saat takıyor," dedim, fotoğrafları tekrar karıştırırken.

Gülümsedi ve baktı. Sonra iç çekti.

Bunu ona ben verdim. Sörfçüler arasında çok popüler olan şu son moda spor saatlerden biri. Alışılmışın dışında bir ismi vardı. Hayvan mı? Kulağa doğru geliyor mu?

'Bir zamanlar yeğenimde de bunlardan bir tane vardı,' diye hatırladım.
'Nişpeten ucuz muydu? Seksen, doksan dolar mı?

"Ne kadar ödediğimi hatırlamıyorum. Ama sevdiği sörf dükkanından almıştım. Güney Lumina'daki Sweetwater Surf Shop, Vito's, Reddog's ve Buddy's Crab'in olduğu yer. Oraya yakın bir yerde birkaç kadınla birlikte yaşıyordu. Stone Caddesi'nde pek de hoş olmayan eski bir apartman dairesi.

Bunu .

"Ama suyun üzerindeydi. Ve o da orada olmak istiyordu.

"Peki ya mücevherler? Alışılmadık bir şey taktığını hatırlıyor musun?"

Düşünmek zorunda kaldı.

"Belki bir bilezik?"

"Hatırlamıyorum.

"Anahtarlığı mı?

Başını iki yana salladı.

"Peki ya yüzük? Sonra ben sordum.

" sırada tuhaf şeyler takardı. Bilirsiniz, çok pahalı olmayan gümüş olanlardan.

"Peki ya platin bant?

Tereddüt etti, dengesi bozuldu.

"Platin mi dediniz?" diye sordu.

"Evet. Ve oldukça da büyük.

Ellerine baktım.

"Aslında, sana uyabilir.

Sandalyesinde arkasına yaslandı ve tavana baktı.

"Aman Tanrım," dedi. 'Onu almış olmalı. Claire'le birlikteyken taktığım basit bir platin yüzüğüm var. Bunun kendimle evli olduğum anlamına geldiğine dair şakalar yapardı.

"Yani yatak odanızdan mı aldı?" "Deri bir kutudan. Almış olmalı.'

"Evden kaybolan başka bir şeyin farkında mısınız? Sonra ben sordum.

'Koleksiyonumdan bir silah kayıp. ATF geri kalanların hepsini ele geçirdi. Tabii ki mahvoldular.'

Daha da depresifleşiyordu. "Ne tür bir silah?

"Bir Calico.

Umarım sokakta bir yerde değildir," dedim .

Calico, tepesine büyük bir silindir takılmış bir Uzi'ye oldukça benzeyen özellikle kötü bir hafif makineli tüfekti. Dokuz milimetrelikti ve yüz kadar mermi atma kapasitesine sahipti.

"Tüm bunları polise, ATF'ye bildirmeniz gerekiyor," dedim ona.

"Bir kısmını zaten yaptım.

"Bir kısmını değil. Hepsi, Kenneth.'

'Anlıyorum,' dedi. "Anlayacağım da. Ama o olup olmadığını bilmek istiyorum, Dr. Scarpetta. Lütfen şu anda başka bir şeyle ilgilenmediğimi anlayın. Size onun evini aradığımı itiraf edeceğim. Oda arkadaşlarından hiçbiri onu bir haftadır görmemiş. Evinde en son yangından önceki Cuma gecesi, yani yangından bir gün önce kalmış. Konuştuğum genç bayan, mutfakta karşılaştıklarında Claire'in dalgın ve depresif görüldüğünü söyledi. Şehir dışına çıkmaktan hiç bahsetmedi.

'Görüyorum ki oldukça iyi bir araştırmacı

olmuşsunuz,' dedim. "Benim yerimde olsaydınız

öyle olmaz mıydınız?" diye sordu. "Evet.

Gözlerimiz buluştu ve acısını okudum. Küçük ter taneleri saçlarının çizgisini takip ediyordu ve sanki ağzı kurumuş gibi konuşuyordu.

'Fotoğraflara geri dönelim,' dedim. 'Bu fotoğraflar tam olarak neden çekildi? Kimin için modellik yapıyorsunuz? Biliyor musunuz?'

"Hayal meyal hatırladığım kadarıyla yerel bir şey," dedi pencereden dışarı bakarak. "Sanırım bana bunun bir Ticaret Odası işi olabileceğini söylemişti, plajın reklamını yapmaya yardımcı olacak bir şey.

"Peki bütün bunları sana hangi sebeple verdi?

Yavaşça resimleri incelemeye devam ettim.

'Sadece senden hoşlandığı için mi? Belki de seni etkilemek

istemiştir?" Adam alaycı bir şekilde güldü.

'Keşke tek neden bunlar olsaydı,' diye cevap verdi. 'Benim nüfuz sahibi olduğumu, film endüstrisinde tanıdıklarım olduğunu biliyor. Ve bu fotoğrafları saklamamı istiyorum, lütfen.

"Yani kariyerine yardımcı olabileceğinizi umuyordu," dedim ona bakarak.

"Elbette.

"Peki ya sen?

"Dr. Scarpetta, kimi ve neyi tanıttığıma dikkat etmem gerektiği hayatın basit bir gerçeği," diye samimiyetle belirtti. 'Ve kariyerine yardımcı olabileceğim umuduyla güzel, genç beyaz sevgilimin fotoğraflarını elden ele dolaştırıyor olsaydım pek de uygun görünmezdi. İlişkilerimi mümkün olduğunca gizli tutma eğilimindeyim.

Kahve fincanını parmaklarken gözlerinde öfke parlıyordu.

'Özel hayatımı yayınlayan ben değilim. Hiçbir zaman da olmadı. Ve şunu da eklemeliyim ki okuduğunuz her şeye inanmamalısınız.

'Asla yapmam,' dedim. 'Bunu en iyi ben bilirim Kenneth. Dürüst olmak gerekirse, bu fotoğrafları neden Fauquier İlçesi müfettişlerine ya da ATF'ye vermek yerine bana vermeyi tercih ettiğini bilmek kadar özel hayatınla ilgilenmiyorum.

Bana kararlı bir şekilde baktı ve sonra cevap verdi: 'Daha önce belirttiğim tanımlama nedenlerinden dolayı. Ama aynı zamanda size güveniyorum ve denklemdaki en önemli unsur da bu. Aramızdaki farklılıklar ne olursa olsun, kimseyi korkutmayacağınızı ya da haksız yere suçlamayacağınızı biliyorum.

"Anlıyorum.

an daha da rahatsız hissediyordum ve açıkçası gitmeye karar vermesini diliyordum, böylece onun için bunu yapmak zorunda kalmayacaktım.

'Görüyorsunuz, her şeyi benim üzerime yıkmak çok daha kolay olurdu. Dışarıda yıllardır peşimde olan bir sürü insan var, beni mahvolmuş, hapse atılmış ya da ölmüş görmek isteyen insanlar.

"Birlikte çalıştığım müfettişlerin hiçbiri düşünmüyor," dedim.

'sen, Marino ya da ATF değil,' diye hemen cevap verdi. 'Siyasi gücü olan gruplar. Beyaz üstünlükçüler, isimlerini bildiğin insanlarla gizlice yatakta olan milis tipler. Güven bana.

Gözlerini uzaklara dikmiş, çene kasları düğümlenmişti.

'Deste bana karşı yığılmış durumda,' diye devam etti. 'Eğer birileri burada ne olduğunu ortaya çıkarmazsa, günlerim sayılı. Bunu biliyorum. Ve masum, çaresiz atları katledebilen herkes her şeyi yapabilir.

Ağzı titredi ve gözleri yaşlarla parladı.

"Onları canlı canlı yakmak!" diye haykırdı. "Ne tür bir canavar böyle bir şey yapabilir!

'Çok korkunç bir canavar,' dedim. 'Ve bugünlerde dünyada pek çok korkunç canavar var gibi görünüyor. Bana tayı anlatabilir misin? Benim

Olay yerine gittiğimde ne gördün? Atlarınızdan birinin bir şekilde kaçtığını düşünmüştüm.

'Windsong,' gözlerini peçetesine silerken ne beklediğimi doğruladı. "Güzel küçük dostum. Aslında bir yaşında ve çiftliğimde doğdu, her iki ebeveyni de çok değerli yarış atlarıydı. Yangında öldüler. Tekrar tıkandı. 'Windsong'un nasıl dışarı çıktığını hiç bilmiyorum. Bu çok tuhaf.

"Claire -eğer Claire ise- onu dışarı çıkarmış ve ahırına geri koymaya fırsat bulamamış olabilir mi?" diye sordum. "Belki de çiftliğinize yaptığı ziyaretlerden birinde Windsong'la tanışmıştır?

Sparkes gözlerini ovuşturarak derin bir nefes aldı. 'Hayır, Windsong'un henüz doğduğunu sanmıyorum. Aslında, Claire'in ziyaretleri sırasında annesi Wind'in hamile olduğunu hatırlıyorum.

"O zaman Claire Windsong'un Wind'in yavrusu olduğunu düşünmüş olabilir. "Bunu anlamış olabilir.

"Windsong şimdi nerede? diye sordum.

"Neyse ki yakalandı ve Hootowl Çiftliği'nde güvende ve iyi bakılacak.

Atlarının konusu onun için yıkıcıydı ve performans sergilediğine inanmadım. Anketleri ve insanları değiştirme yeteneğine sahip bir halk figürü olmasına rağmen Sparkes bu kadar iyi bir aktör olamazdı. Kendini kontrol etme yetisi çökmek üzereydi, büyük bir mücadele veriyordu ve yenik üzereydi. Sandalyesini geriye itti ve masamdan kalktı.

"Sana söylemem gereken bir şey daha var," dedi onu ön kapıya kadar geçirirken. 'Eğer Claire hayatta olsaydı, bir şekilde benimle iletişime geçmeye çalışırdı. Hiç değilse bir mektupla. Yangını bildiğine göre, bunu nasıl bilmezdi bilmiyorum. Yaşadığı zorluklar ne olursa olsun çok duyarlı ve nazik biriydi.

"Onu en son ne zaman gördün? Ön kapıyı açtım.

Sparkes gözlerimin içine baktı ve bir kez daha kişiliğinin yoğunluğunu rahatsız edici olduğu kadar çekici buldum. Beni hâlâ biraz korkutuyor olması düşüncesine katlanamıyordum.

"Sanırım bir yıl önce.

Gümüş renkli Jeep Cherokee'si arabanın önündeydi ve kapıyı kapatmadan önce onun arabaya binmesini bekledim. Komşularımın onu araba yolumda tanısalar ne düşüneceklerini merak etmekten kendimi alamadım. Başka bir durumda olsa gülebilirdim ama ziyaretinde en ufak bir eğlence bulamadım. Fotoğrafları bana ulaştırmak yerine neden bizzat geldiği ilk önemli sorumdu.

Ancak davayla ilgili merakında uygunsuz davranmamıştı. Gücünü ve nüfuzunu beni manipüle etmek için kullanmamıştı. Fikirlerimi ve hatta kendisi hakkındaki duygularımı etkilemeye çalışmamıştı, en azından bunu söyleyebilirim.

11

Kahvemi ısıttım ve çalışma odama döndüm. Bir süre ergonomik sandalyemde ve Claire Rawley'in fotoğraflarını tekrar tekrar gözden geçirdim. Eğer cinayeti önceden planlanmışsa, o zaman neden olmaması gereken bir yerdeyken gerçekleşmişti?

Sparkes'ın düşmanları suçlu olsa bile, tam da Sparkes'ın evine davetsiz bir şekilde geldiği sırada saldırımları biraz fazla tesadüfi değil miydi? En soğuk ırkçı bile sırf sahibini cezalandırmak için atları diri diri yakar mıydı?

Hiçbir cevap yoktu ve ATF dosyalarını tekrar gözden geçirmeye başladım, saatler ve görüşüm odaklanıp odaklanmadığında sayfa sayfa taradım. Kilise yangınları, konut ve işyeri yangınları ve çıkış noktası hep aynı şerit olan bir dizi bowling salonu vardı.

Apartmanlar, içki fabrikaları, kimya şirketleri ve rafineriler alev alev yanarak yok olmuştu ve her durumda kundaklama kanıtlanamasa bile nedenleri şüpheliydi.

Cinayetlere gelince, bunlar daha sıra dışıydı ve genellikle nispeten vasıfsız hırsızlar ya da bütün bir aile ortadan kaybolduğunda ve arkada çöplerin yakıldığı bir çukurda kemik parçaları ortaya çıktığında büyük olasılıkla polisin aranacağını anlamayan eşler tarafından işlenirdi. Ayrıca, zaten ölmüş olan insanlar CO solumaz ya da içlerinde X-ray'de görünen mermiler bulunmaz. Ancak o akşam saat 10'a kadar dikkatimi çeken iki ölüm vakasıyla karşılaştım. Biri geçtiğimiz Mart ayında, diğeri ise bundan altı ay önce gerçekleşmişti. Daha yakın tarihli vaka Baltimore'da meydana gelmişti, kurban Austin Hart adında yirmi beş yaşında bir erkekti ve kampüsün çok uzağında olmayan bir evde çıkan yangında öldüğünde Johns Hopkins'te dördüncü sınıf tıp öğrencisiydi. Bahar tatili olduğu için o sırada evde olan tek kişi oydu.

Polisin kısa anlatımına göre yangın Pazar akşamı başlamış ve itfaiye olay yerine ulaştığında tamamen yanmıştı. Hart o kadar kötü yanmıştı ki, sadece antemortem ve postmortem diş kökü ve trabeküler alveolar kemik noktalarındaki çarpıcı benzerliklerden teşhis edilebildi.

Radyografler. Yangının çıkış noktası birinci kattaki bir banyodur ve herhangi bir elektrik arkı ya da hızlandırıcı madde tespit edilmemiştir.

ATF, Baltimore itfaiyesinin daveti üzerine davaya dahil olmuştu. Teun McGovern'in Philadelphia'dan uzmanlığını sunmak üzere çağrılmış olması ve haftalarca enkazın titizlikle incelenmesi, tanıklarla görüşülmesi ve ATF'nin Rockville'deki laboratuvarlarında yapılan incelemelerin ardından kanıtların yangının kundaklama sonucu çıktığını ve dolayısıyla ölümün bir cinayet olduğunu göstermesi bana ilginç gelmişti. Ancak her ikisi de kanıtlanamadı ve yangın modellemesi, porselen bir lavabo ve tuvalet, bir pencere gölgesi ve plastik bir perdeyle kapatılmış bir küvetten başka hiçbir şey bulunmayan küçük bir fayans banyoda böylesine hızlı yanan bir yangının nasıl başlamış olabileceğini açıklamaya başlayamadı.

Ondan önceki yangın, Ekim ayında, California Venice Beach'te, yine gece vakti, efsanevi Muscle Beach spor salonunun on blok ötesindeki okyanus kıyısındaki bir evde meydana gelmişti. Marlene Farber yirmi üç yaşında bir oyuncuydu ve kariyeri çoğunlukla pembe diziler ve sitcom'lardaki küçük rollerden ibaretti; gelirinin büyük bir kısmını televizyon reklamlarından elde ediyordu. Sedir ağacından yapılmış evini kül eden yangının ayrıntıları da Austin Hart'inki kadar yarım yamalak ve açıklanamazdı.

Yangının geniş evinin ana banyosunda başladığına inanıldığını okuduğumda adrenalin devreye girdi. Kurban o kadar kötü yanmıştı ki, beyaz, kireçlenmiş parçalara dönüşmüştü ve kalıntılarının ölüm öncesi ve ölüm sonrası röntgenleri iki yıl önce çekilen rutin bir göğüs filmiyle karşılaştırıldı. Temel olarak bir kaburga kemiğinden teşhis edildi. Herhangi bir hızlandırıcı madde tespit edilmediği gibi, banyoda neyin ikinci katı tutuşturmak için sekiz metre yukarı çıkan bir yangını ateşlemiş olabileceğine dair herhangi bir açıklama da yapılmamıştır. Tuvalet, küvet, lavabo ve kozmetik ürünlerle dolu bir tezgah elbette yeterli değildi. Ulusal Hava Durumu Servisi uydusuna göre de, son kırk sekiz saat içinde adresinin yüz mil yakınına yıldırım düşmemiştir.

Marino saat neredeyse birde beni aradığında bir bardak pinot noir ile bu konuyu düşünüyordum.

"Uyanık mısın?" diye sordu.

"Fark eder mi?"

Gülümsemek zorunda kaldım, çünkü kaba saatlerde aradığında hep bunu sorardı.

'Sparkes'in tanesi yaklaşık on altı yüz dolara aldığı söylenen susturuculu dört Mac ten'i vardı. On bir yüz dolara satın aldığı bir claymore mayını ve bir MP40 denizaltısı vardı. Ve doksan adet boş el bombası.

'Dinliyorum,' dedim.

'İkinci Dünya Savaşı'ndan kalma şeylerle ilgilendiğini ve bunları biriktirdiğini söylüyor, tıpkı Kentucky'de beş yıl önce yok olan bir içki fabrikasından gelen burbon fiçıları gibi. Bourbon için tokattan başka bir şey almadı, çünkü diğer her şeyin ışığında, bu kimin umurunda. Silahlara gelince, hepsi kayıtlı ve vergilerini ödemiş. Yani bu konularda temiz ama Warrenton'daki bu ukala müfettiş Sparkes'in gizli işinin Güney Florida'daki Castro karşıtı gruplara silah satmak olduğunu düşünüyor.

"Neye dayanarak? Bilmek istedim.

'Kahretsin, beni yakaladın, ama Warrenton'daki müfettişler postacıyı kovalayan bir köpek gibi bu işin peşinden koşuyorlar. Teoriye göre yanan kız bir şeyler biliyordu ve Sparkes'in ondan kurtulmaktan başka çaresi yoktu, atları da dahil olmak üzere sahip olduğu her şeyi yakmak anlamına gelse bile.

"Eğer silah ticareti yapıyor olsaydı," dedim sabırsızlıkla, "o zaman birkaç eski hafif makineli tüfek ve bir sürü boş el bombasından çok daha fazlasına sahip olurdu.

"gidiyorlar, Doktor. Kim olduğundan dolayı, bu biraz zaman alabilir. "Peki ya kayıp Calico?"

"Bunu nereden biliyorsun?"

"Bir Calico'dan alınamıyor, doğru mu?"

"Öyle diyor, ama siz nasıl . Bugün beni görmeye geldi.

Uzun bir duraklama oldu.

"Neden ?" diye sordu ve kafası çok karışmıştı. "Seni görmeye nereye geldim?

Benim evim. Davetsiz. Elinde Claire Rawley'in fotoğrafları vardı.

Marino bu kez o kadar uzun süre sessiz kaldı ki, bağlantımız kesildi mi diye düşündüm.

"Alınma," dedi sonunda. 'Kimin yüzünden içine çekilmediğine emin misin ...'

"Hayır," diye kestim sözünü.

"Peki, baktığınız şeyden bir şey çıkarabildiniz mi?" Geri adım attı.

"Sadece eski kız arkadaşı olduğu iddia edilen kişi olağanüstü güzeldi. Saçlar kurbaninkilerle tutarlı, boy ve kilo tahminleri de. Benim bulduğuma benzeyen bir saat takıyordu ve yangından önceki günden beri ev arkadaşları tarafından görülmemişti. Bir başlangıç, ama kesinlikle devam etmek için yeterli değil.

"Wilmington Polisi'nin üniversiteden alabildiği tek bilgi Claire Rawley diye birinin olduğu. Ara sıra öğrenciymiş ama geçen sonbahardan beri değil.

"Bu da Sparkes'in ondan ayrıldığı zamana yakın bir zamana denk

geliyor. "Eğer söyledikleri doğruysa," diye belirtti Marino.

"Peki ya ailesi?

Üniversite bize onun hakkında başka bir şey söylemiyor. Tipik bir durum. Mahkeme kararı almamız gerek. Ve bunun nasıl biliyorsun. Dekanla ya da başka biriyle konuşup onları biraz yumuşatmayı deneyebilirsin diye düşünüyorum. İnsanlar polislerle uğraşmaktansa doktorlarla uğraşmayı tercih eder.

"Peki ya Mercedes'in sahibi? Sanırım hala ortaya çıkmadı?"

Marino, 'Wilmington Polisi evini gözetim altında tutuyor,' diye cevap verdi.

'Pencerelerden baktılar, çürüyen biri olup olmadığını görmek için posta deliğini kokladılar. Ama şu ana kadar bir şey çıkmadı. Sanki bir anda ortadan kayboldu ve kapısını kırmak için geçerli bir nedenimiz yok.

"Kaç yaşında?

"Kırk iki yaşında. Kahverengi saçlı ve gözlü, 1.80 boyunda ve 60 kilo.

'Birileri onun nerede olduğunu ya da en azından en son ne zaman görüldüğünü biliyor olmalı. Bir antrenmandan öylece çekip gidemezsiniz ve kimse de bunu fark etmez.

Şimdiye kadar öyle görünüyor. İnsanlar randevular için onun evine gidiyorlar. Ne aradılar ne de başka bir şey. Hiç gelmiyor. Komşuları onu ya da arabasını en az bir haftadır görmemiş. Kimse onun biriyle ya da yalnız gittiğini fark etmemiş. Görünüşe göre yan evde yaşayan yaşlı bir kadın beş Haziran sabahı, yani yangından önceki Perşembe günü onunla konuşmuş. İkisi de aynı anda gazetelerini alıyormuş ve el sallayıp günaydın demişler. Kadına göre adamın acelesi varmış ve her zamanki gibi arkadaş canlısı değilmiş. Şu anda elimizdeki tek şey bu.

"Acaba Claire Rawley onun hastası olabilir mi? Marino,

"Umarım hâlâ hayattadır," dedi.

"Evet," dedim . "Ben de.

Adli tabip yasaları uygulayan bir memur değil, kanıtları tarafsız bir şekilde sunan, tanıkları ölü olan entelektüel bir dedektiftir. Ancak tüzükleri ya da tanımları o kadar da önemsemediğim zamanlar oldu.

Adalet kodlardan daha , özellikle de kimsenin gerçekleri dinlemediğine inandığım zamanlarda. Pazar sabahı kahvaltıda, yangından iki gün önce Sparkes'ın atlarını nallayan nalbant Hughey Dorr'u ziyaret etmeye karar verdiğimde sezgilerimden biraz daha fazlası vardı.

Kahve fincanımı lavaboda yıkarken Grace Baptist ve First Presbyterian kiliselerinin çanları çalıyordu. ATF yangın müfettişlerinden birinin bana verdiği telefon numarasını bulmak için notlarımı karıştırdım. Nalbant, yani eski dünyadaki bir demircinin modern adı, aradığımda evde değildi ama karısı evdeydi ve kendimi tanıttım.

"Crozier'de," dedi. 'Bütün gün Red Feather Point'te olacak. Lee Yolu'nun hemen dışında, nehrin kuzey tarafında. Orayı kaçıramazsınız.

Kolayca gözden kaçırabileceğimi biliyordum. Virginia'nın at çiftliklerinden başka bir şey olmayan bir bölgesinden bahsediyordu ve açıkçası çoğu bana birbirine benziyordu. Ondan bana birkaç yer işareti vermesini istedim.

'Şey, eyalet hapisanesinin hemen karşısında nehir var. Mahkumların süt çalıştığı yer,' diye ekledi. "Yani muhtemelen oranın nerede olduğunu biliyorsunuzdur.

Ne yazık ki öyle oldu. Geçmişte mahkumlar hücrelerinde kendilerini astıklarında ya da birbirlerini öldürdüklerinde orada bulunmuştum. Bir telefon numarası aldım ve gelmemin uygun olup olmadığından emin olmak için çiftliği aradım. Ayrıcalıklı at insanların doğasında olduğu gibi, benim işimle en ufak bir şekilde ilgilenmiyorlardı ama nalbantı yeşil olan ahırın içinde bulabileceğimi söylediler. Tenis tişörtü, kot pantolon ve bağcıklı botlarımı giymek için yatak odama döndüm ve Marino'yu aradım.

Ona 'Benimle gelebilirsin ya da bunu tek başıma yapmaktan mutluluk duyarım' dedim.

Televizyonunda yüksek sesle bir beyzbol maçı ve telefonu bir yere koyarken takırdadı. Nefes alışını duyabiliyordum.

'Kahretsin,' dedi.

"Biliyorum," diye kabul ettim.

"Ben de yorgunum. "Bana yarım saat ver.

'Sana biraz zaman kazandırmak için seni ben alırım,'

diye teklif ettim. "Evet, bu işe yarar.

James'in güneyinde, Midlothian Turnpike denilen, tabanca, motosiklet ya da Bullet burger satın alınabilen ya da cilalı ya da cilasız fırçasız araba yıkamaya gidilebilen, alışveriş merkezleriyle dolu koridorun hemen dışında, ağaçlık arazilerin bulunduğu bir mahallede yaşıyordu. Marino'nun alüminyum kaplı küçük beyaz evi Ruthers Yolu üzerinde, Bon Air Cleaners ve Ukrop's'un köşesindeydi. Ön bahçesinde büyük bir Amerikan bayrağı, arka tarafında zincir çit ve karavanı için bir garajı vardı.

Güneş ışığı, Marino'nun yaşam alanının her çizgisini ve açısını takip eden yanmayan Noel ışıklarından göz kırptı. Çok renkli ampuller

çalılara ve ağaçlara dolanmışlardı. vardı.

Kapıyı açtığında bir kez daha, "Hâlâ o ışıkları açık bırakmaman gerektiğini düşünüyorum," dedim.

"Yo. Sonra onları indirip Şükran Günü'nde tekrar yerine koyarsın,' dedi her zaman yaptığı gibi. 'Bunun ne kadar süreceği hakkında bir fikrin var mı, özellikle de her yıl onlara eklemeler yapmaya devam ettiğimde?

Bu saplantısı öyle bir noktaya ulaşmıştı ki, Noel süslemeleri için ayrı bir sigorta kutusu yaptırmıştı; sekiz ren geyiğinin çektiği bir Noel Baba, mutlu kardan adamlar, baston şekerler, oyuncaklar ve bahçenin ortasında hoparlörlerden ilahiler mırıldanan Elvis. Marino'nun sergisi o kadar göz kamaştırıcı hale gelmişti ki, ışıltısı kilometrelerce öteden görülebiliyordu ve evi Richmond'un resmi Tacky Tour'una dahil edilmişti. Bu kadar antisosyal birinin bitmek bilmeyen araba ve limuzin kuyruklarına ve şaka yapan sarhoş insanlara aldırmaması beni hâlâ şaşırtıyordu.

Arabama bindiğinde, 'Hâlâ sana ne olduğunu anlamaya çalışıyorum,' dedim. 'İki yıl önce asla bir şey yapmazdın. Sonra özel evini bir karnavala çeviriyorsun. Endişeleniyorum. Elektrik yangını tehdidinden bahsetmiyorum bile. Bu konudaki fikrimi daha önce de söylediğimi biliyorum ama kendimi güçlü hissediyorum.

"Ve belki ben de güçlü hissediyorum.

Emniyet kemerini bağladı ve bir sigara çıkardı.

"Evimi bu şekilde dekore etmeye başlasam ve tüm yıl boyunca etrafta ışıklar bıraksam nasıl tepki verirsiniz?

'Aynı şekilde bir karavan alsan, yer üstü havuzu yaptırsan ve her gün Bojangles bisküvisi yemeye başlasan da aynı şeyi yapardım. Aklını kaçırdığını düşünürdüm.

'Ve haklı olursun,' dedim. "Bak.

Yanmayan sigarasıyla oynadı.

'Belki de hayatımda yap ya da kaybet diyebileceğim bir noktaya ,' dedi. 'İnsanların ne düşündüğünün canı cehenneme. Bir kereden fazla yaşamayacağım ve zaten daha ne kadar buralarda olacağımı kim bilebilir ki?

"Marino, fazla ürkütücü olmaya başladın.

"Buna gerçeklik denir.

'Ve gerçek şu ki, eğer ölürseniz, bana gelirsiniz ve masalarımın birine oturursunuz. Bu da seni uzun süre buralarda takılmak için yeterince teşvik edecektir.

Ormanın sık olduğu ve bazen boyunca başka bir araba görmediğim Goochland County'den geçen 6. Yolu takip ederken sessizleşti ve penceresinden dışarı baktı. Sabah açıktı ama nemli ve sıcak olma yolundaydı ve teneke çatılı, zarif verandalı ve bahçelerinde kuş banyoları olan mütevazı evlerin yanından geçtim. Yeşil elmalar budaklı dallarını yere eğmiş, ayçiçekleri dua eder gibi ağır başlarını sarkıtmıştı.

"Gerçek şu ki, Doktor," diye tekrar konuştu Marino. 'Önsezi gibi bir şey bu. Sürekli zamanımın azaldığını görüyorum. Hayatımı düşünüyorum ve hemen hemen her şeyi yaptım. Başka hiçbir şey yapmasaydım da yeterince şey yapmış olurum, anlıyor musun? Bu yüzden zihnimde önümde bir duvar görüyorum ve arkasında benim için hiçbir şey yok. Yolum bitiyor. Buradan çıkıyorum. Sadece nasıl ve ne zaman olacağı önemli. Yani ne istersem onu yapıyorum. , değil mi?"

Ne söyleyeceğimden emin değildim ve Noel'deki gösterişli evinin görüntüsü gözlerimi yaşarttı. İyi ki güneş gözlüğü takmıştım.

"Bunu kendi kendini gerçekleştiren bir kehanet haline getirme, Marino," dedim sessizce. 'İnsanlar bir şey hakkında çok fazla düşünür ve o kadar strese girerler ki onu gerçekleştirirler.

"Sparkes gibi," dedi.

"Bunun Sparkes ile ne ilgisi olduğunu gerçekten anlamıyorum.

'Belki de bir şey hakkında çok fazla düşündü ve bunun olmasına neden oldu. Tıpkı senden nefret eden bir sürü insanın olduğu siyah bir adamsın ve sahip olduğun şeyi almalarından o kadar endişeleniyorsun ki sonunda kendin yakıyorsun. Bu sırada atlarınızı ve beyaz kız arkadaşınızı öldürüyorsunuz. Elinde hiçbir şey kalmadı. Sigorta parası bile kaybettiklerini yerine koyamaz.

Asla olmaz. Gerçek şu ki, Sparkes her şekilde . Ya hayatta sevdiği her şeyi kaybedecek ya da hapishanede ölecek.

'Sadece kundaklamadan bahsediyor olsaydık, onun meşale olduğundan şüphelenmeye daha meyilli olurdum,' dedim. 'Ama aynı zamanda öldürülen genç bir kadından bahsediyoruz. Ve tüm atlarının öldürölmesinden bahsediyoruz. İşte bu noktada resim benim için çarpıklaşıyor.

Bana sorarsan yine O. J.'e benziyor. Zengin, güçlü siyah adam. Eski beyaz kız arkadaşının boğazı kesiliyor. Paralellikler seni biraz rahatsız etmiyor mu? Dinle, sigara içmem lazım. Pencereden dışarı üfleyeceğim.'

"Kenneth Sparkes eski kız arkadaşını öldürdüyse, bunu neden kimsenin onunla ilişkilendiremeyeceği bir yerde yapmadı? Ben işaret ettim. 'Neden bu süreçte sahip olduğun her şeyi yok ettin ve tüm işaretlerin seni göstermesine neden oldun?

"Bilmiyorum, Doktor. Belki de işler kontrolden çıktı ve boka sardı. Belki de onu vurmayı ve esrarını yakmayı hiç planlamamıştı.

"Bu yangında bana aceleyle çıkarılmış gibi gelen hiçbir şey yok," dedim. "Bence birisi ne yaptığını çok iyi biliyordu.

"Ya öyle ya da şans yaver gitti.

Dar yolda güneş ışığı ve gölge vardı ve telefon hatlarındaki kuşlar bana müziği hatırlatıyordu. Kutup ayısı tabelasıyla Kuzey Kutbu restoranına geldiğimde, Goochland'daki mahkeme sonrası öğle yemeklerini, o zamandan beri emekli olan dedektifleri ve adli bilimcileri hatırladım.

O eski cinayet vakaları belirsizdi çünkü artık aklımda çok fazla cinayet vardı ve onları ve özlediğim meslektaşlarımı düşünmek beni bir anlığına üzüyordu. Red Feather Point, James Nehri'ne bakan etkileyici bir çiftliğe giden uzun bir çakıl yolun sonundaydı. Saman artıklarıyla kaplı düz yeşil otlakları çevreleyen beyaz çitlerin arasından geçerken arabamın arkasından tozlar yükseliyordu.

Üç katlı beyaz çerçeve ev, bu yüzyıla ait olmayan bir binanın kusurlu eğik görünümüne sahipti ve sarmaşık sarmaşıklarıyla örtöl silolar da uzun zaman öncesinden kalmaydı. Uzaktaki bir tarlada birkaç at dolaşıyordu ve park ettiğimizde kırmızı toprak binicilik alanı boştu. Marino ve ben büyük bir binanın içine girdik.

Yeşil ahırda çekiç darbeleriyle çınlayan çelik seslerini takip ettim. Güzel atlar muhteşem boyunlarını ahırlarından dışarı uzatmışlardı ve ben de tilki avcılarının, safkanların ve Arap atlarının kadife burunlarını okşamaktan kendimi alamadım. Bir taya ve annesine tatlı şeyler söylemek için durakladım, ikisi de kocaman kahverengi gözleriyle bana bakıyordu. Marino mesafesini koruyor, sineklere el sallıyordu.

"Onlara bakmak bir şey," diye yorumladı. "Ama bir tanesi tarafından bir kez ısırılmak benim için yeterliydi.

Takım ve yem odaları sessizdi ve ahşap duvarlardan tırmıklar ve hortum bobinleri sarkıyordu. Kapıların arkasına battanilyeler örtülmüştü ve İngiliz eyeri taşıyan binici kıyafetli ve kasklı bir kadından başka kimseyle karşılaşmadım.

Uzaktan gelen çekiç sesleri sessizleşince, "Günaydın," dedim. 'Nalbantı . Ben Dr. Scarpetta,' diye ekledim. "Daha önce aramıştım.

"O .

işaret etti.

" başlamışken, Siyah Dantel pek iyi görünmüyor," ekledi ve beni veteriner sandığını fark ettim.

Marino ve ben köşeyi döndüğümüzde Dorr'u bir taburenin üzerinde, büyük beyaz bir kısırağın sağ ön toynağını dizlerinin arasına sıkıca sıkıştırmış halde bulduk. Keldi, iri omuzları ve kolları vardı ve gibi görünen deri bir nalbant önlüğü giymişti. Alüminyum bir naldan çivi çıkarırken bolca terliyordu ve üstü başı kir içindeydi.

At kulaklarını arkaya yatırırken bize 'Merhaba' dedi.

'İyi günler Bay Dorr. Ben Dr. Scarpetta ve bu da Yüzbaşı Pete Marino,' dedim. "Karınız sizi burada bulabileceğimi söyledi.

Bize baktı.

"Millet bana Hughey der, çünkü adım bu. Veteriner misin?"

'Hayır, hayır, ben tıbbi tetkikçiyim. Yüzbaşı Marino ve ben Warrenton davasıyla ilgileniyoruz.

Eski ayakkabıyı bir kenara fırlatırken gözleri karardı. Önlüğünün cebinden eğri bir bıçak çıkardı ve altından mermer beyazı toynak görüne kadar kurbağayı kesmeye başladı. Gömülü bir taş bir kıvılcım çıkardı.

"Bunu kim yaptıysa vurulmalı," dedi ve başka bir cebinden pense kapıp toynak duvarını boydan boya düzeltti.

Marino, 'Ne olduğunu öğrenmek için elimizden gelen her şeyi yapıyoruz,' diye haber verdi.

"Benim görevim yangında ölen kadının kimliğini tespit etmek," diye açıkladım, 've ona tam olarak ne olduğu hakkında daha iyi bir fikir edinmek.

"Öncelikle," dedi Marino, "o kadın neden onun evindeydi?

"Bunu duymuştum. Tuhaf,' diye yanıtladı Dorr.

Kısrak sinirli bir şekilde dudaklarını geri çekerken şimdi de törpülemeye başlamıştı. 'Onun evine neden birinin girmesi gerektiğini bilmiyorum,' dedi.

"kadarıyla birkaç gün önce onun çiftliğine gitmişsiniz? Marino not defterine bir şeyler karalayarak devam etti.

Dorr, 'Yangın Cumartesi gecesi çıktı,' dedi.

Tel fırçayla toynağın altını temizlemeye başladı.

"Perşembe gününün büyük bir bölümünde oradaydım. Her şey her zamanki gibiydi. Sekiz atını nalladım ve bakterilerin toynak duvarının içine girdiği beyaz çizgi hastalığı olan bir tanesiyle ilgilendim. Formaldehitte boyadım - sanırım bu konuda her şeyi biliyorsun,' dedi bana.

Sağ bacağını indirdi ve sol bacağını kaldırdı; kısrak biraz sarsıldı ve kuyruğunu salladı. Dorr onun burnuna dokundu.

'Bu ona düşünecek bir şey vermek için,' diye açıkladı bize. Kötü bir gün geçiriyor. Onlar küçük çocuklardan başka bir şey değil, sizi test edecekler

her yolu . Sizi sevdiklerini sanıyorsunuz ama tek istedikleri yemek.

Nalbant konuşurken hiç yavaşlamayan inanılmaz bir hızla çalışarak daha fazla çivi çıkarırken kısarak gözlerini devirdi ve dişlerini gösterdi.

"Sparkes'ı genç bir kadın ziyaret ettiğinde hiç orada bulundunuz mu? Ben sordum. "Uzun boylu ve çok güzeldi, uzun sarı saçları vardı.

Hayır. Genellikle ben geldiğimde zamanımızı atlarla geçirirdik. Elinden geldiğince yardım ederdi, onlar için deli olurdu.

Toynak bıçağını tekrar eline aldı.

"Etrafta ne kadar çok koşturduğuna dair tüm bu hikayeler," diye devam etti Dorr. "Ben bunu hiç görmedim. Her zaman yalnız bir adam gibi göründü, bu da beni ilk başta kim olduğu konusunda şaşırttı.

"Ne zamandır onun için çalışıyorsun? Marino, kontrolü ele aldığının sinyalinin verecek şekilde pozisyonunu sordu.

"Altı yıl oluyor," dedi Dorr, törpüyü eline alarak. "Ayda birkaç kez.

"Perşembe günü onu gördüğünüzde, size ülke dışına çıkmakla ilgili bir şey söyledi mi?

Elbette. Bu yüzden o zaman geldim. Ertesi gün Londra'ya gidiyordu ve çiftlik sahibi işi bıraktığı için Sparkes'ın ben geldiğimde orada başka kimsesi yoktu.

"Görünüşe göre kurban eski mavi bir Mercedes kullanıyormuş. Çiftliğinde hiç böyle bir araba gördünüz mü?"

Dorr alçak ahşap taburesinde kendini geriye itti ve nal kutusunu da yanında sürükledi. Arka ayaklardan birini aldı.

"Hiç böyle bir araba gördüğümü

hatırlamıyorum. Bir at nalı daha fırlattı.

"Ama hayır. Az önce tarif ettiğinizi hatırladığımı söyleyemem. Şimdi dur bakalım.' Elini atın sağırsına koyarak onu dengeledi.

"Ayakları kötü durumda," diye haber
verdi bize. "Adı ne?" diye sordum. Ben
sordum.

"Molly Brown.

"Sesiniz buralı gibi gelmiyor," dedim. "Güney Florida'da
doğdum ve büyüdüm.

'Ben de öyleydim. Miami,' dedim.

"Burası o kadar güneyde ki Güney Amerika'ya benziyor.

12

Bir arı tırısla içeri girmiş, samanla kaplı zeminde dolaşıyor ve toynak talaşlarının peşine düşüyordu. Molly Brown diğer arka bacağını sanki bir kuaförde manikür yaptıracakmış gibi nazikçe toynak sehpasının üzerine tünemişti.

'Hughey,' dedim, 'bu yangınla ilgili pek çok soru işareti uyandıran durumlar var. Ortada bir ceset var ama Sparkes'ın evinde kimsenin bulunmaması gerekiyordu. Ölen kadın benim sorumluluğumda ve onun neden orada olduğunu ve yangın başladığında neden dışarı çıkmadığını öğrenmek için elimden gelen her şeyi yapmak istiyorum. Yangından önce çiftliği ziyaret eden son kişi siz olabilirsiniz ve sizden hafızanızı ve o gün size olağandışı gelebilecek herhangi bir şey - kesinlikle herhangi bir şey - olup olmadığına bakmanızı istiyorum.

"Doğru," dedi Marino. 'Örneğin, Sparkes telefonda özel, kişisel bir konuşma yapıyor gibi görünüyor ? Misafir beklediğine dair bir fikriniz var mıydı? Claire Rawley isminden bahsettiğini hiç duydunuz mu?

Dorr ayağa kalkıp kısırağın sağrısını tekrar okşarken, içgüdülerim beni güçlü arka ayaklarının erişemeyeceği bir yerde tuttu. Beagle sanki aniden tamamen yabancıymışım gibi bana baktı.

"Buraya gel, küçük dostum.

Eğildim ve elimi uzattım.

"Dr. Scarpetta, Molly Brown'a güvendiğinizi söyleyebilirim, o da bunu söyleyebilir. Size gelince'

-- Marinoya başıyla işaret etti: 'Onlardan korkuyorsun ve bunu hissedebiliyorlar. Sadece bilmeni istedim.

Dorr yürüdü, biz de onu takip ettik. Marino, en az on dört el boyunda bir atın arkasında yürürken duvara yapıştı. Nalbant bir köşeyi dönüp kamyonetini park ettiği yere gitti. Kırmızı bir pikaptı, arkasında propan gazı yakan bir demir ocağı vardı. Bir düğmeyi çevirdi ve mavi bir alev çıktı.

'Ayakları çok olmadığı için, ayakkabılara uymaları için klipsler çizmek zorundayım. İnsanlar için ortezler gibi," diye yorumladı alüminyum bir ayakkabıyı maşayla kavrayıp ateşte tutarken.

"Demirhane ısınmadığı sürece elliye kadar sayıyorum," diye devam etti ben ısınan metalin kokusunu alırken. 'Aksi takdirde otuza kadar sayarım. Alüminyumda renk değişimi olmaz, bu yüzden onu dövülebilir hale getirmek için biraz ısıtırım.

Ayakkabıyı örse taşıdı ve delikler açtı. Klipsleri şekillendirdi ve çekiçle düzleştirdi. Keskin kenarları çıkarmak için gürültülü bir Stryker testeresi gibi ses çıkaran bir öğütücü kullandı. Dorr mesleğini bizi oyalamak, düşünmek için kendine zaman kazandırmak ya da belki de bilmek istediklerimizi çözmek için kullanıyor gibiydi. Kenneth Sparkes'a son derece sadık olduğundan hiç şüphem yoktu.

'En azından' dedim ona, 'bu hanımın ailesinin bilmeye hakkı var. Onları ölümünden haberdar etmem gerekiyor ve kim olduğundan emin olmadan bunu yapamam. Ve bana ona ne olduğunu soracaklar. Bunu bilmem gerekiyor.

Ama söyleyecek bir şeyi yoktu ve biz de onu Molly Brown'a kadar takip ettik. Molly Brown dışkısını yapmış ve içine basmıştı; beagle etrafta dolaşırken o da sinirli bir şekilde eskimiş bir süpürgeyle gübreyi süpürüyordu.

"Biliyorsun, atın en büyük savunması kaçmaktır," diye tekrar konuştu Dorr ön bacağını dizlerinin arasına alırken. "Tek istediği kaçmaktır, seni ne kadar sevdiğini düşünürsen düşün.

Çivileri nalın içinden geçirdi, toynağın dış duvarından geçerken noktaları aşağı doğru bükte.

'İnsanlar o kadar da farklı değil, eğer onları köşeye sıkıştırırsanız,' diye ekledi.

Beagle'ın kulaklarının arkasını yoğururken, "Umarım kendini köşeye sıkışmış hissettirmiyorumdur," dedim.

Dorr çivilerin sivri uçlarını bir perçinle eğip törpüleyerek pürüzsüz hale getirdi ve bir kez daha bana cevap vermek için zaman ayırdı.

"Vay canına," dedi Molly Brown'a. Havada ağır bir metal ve gübre kokusu vardı. 'Mesele şu ki,' diye devam etti yuvarlama çekicine vururken,

"Siz ikinizin buraya gelip size güveneceğimi düşünmeniz, sizin bu atı nallayabileceğinizi düşünmenizden farklı değil.

'hissettiğin için seni suçlamıyorum,' dedim.

"O ata nal çakmam mümkün değil," dedi Marino. 'Benim de istememe imkan yok.

'dişlerinizden tutup fırlatabilirler. Pençelerler, inekleri tekmelerler, kuyruklarını gözünüze . Yetkinin kimde olduğu gün gibi ortada olsa iyi olur, yoksa başınız büyük belaya girer.

Dorr ovuşturarak doğruldu. Başka bir nal yakmak için demir ocağına döndü.

"Bak, Hughey," dedi Marino biz takip ederken. 'Senden yardım etmeni istiyorum çünkü bunu istediğini düşünüyorum. O atları önemsiyordun. Birinin ölmesini de umursamalısın.

Nalbant kamyonunun yan tarafındaki bir bölmeyi kazdı. Yeni bir ayakkabı çıkardı ve maşayla tuttu.

"Tek yapabileceğim size özel teorimi anlatmak. Ayakkabıyı demir ocağının alevine tuttu.

Marino, "Can kulağıyla dinliyorum," dedi.

"Bence bu profesyonel bir suikasttı ve kadın da bunun bir parçasıydı ama bir nedenden dolayı dışarı çıkamadı.

"Yani onun bir kundakçı olduğunu söylüyorsunuz.

'Belki onlardan biri. Ama kısa ucunu o aldı.' "Neden böyle düşünüyorsun? Ben sordum.

Dorr sıcak ayakkabıyı bir ayak mengenesine sıkıştırdı.

'Biliyorsunuz, Bay Sparkes'ın yaşam tarzı pek çok insanı kızdırıyor, özellikle de sizin Nazi tiplerinizi,' diye cevap verdi.

Marino, "Kadının bu olayla bir ilgisi olduğunu neden düşündüğünüzü hala anlamış değilim," dedi.

Dorr sırtını germek için durakladı. Başını döndürdü ve boynu çatladı.

'Belki de bunu her kim yaptıysa onun şehirden ayrılacağını bilmiyordu. Kapısını açması için bir kıza ihtiyaçları vardı - belki de geçmişte birlikte olduğu kıza.

Marino ve ben konuşmasına izin verdik.

'Tanıdığı birini kapısından geri çevirecek türden bir adam değil. Aslında, bana göre her zaman kendi iyiliği için fazla rahat ve nazik olmuştur.

Gıcırdama ve çekiç sesleri nalbantın öfkesini doruğa çıkardı ve Dorr onu bir kova suya batırırken ayakkabı yumuşak bir uyarı tıslıyor gibiydi. Molly Brown'a dönüp tekrar tabureye otururken bize hiçbir şey söylemedi. Yeni nalı denemeye başladı, bir kenarını törpüledi ve çekici çıkardı. Kısrak kıpır kıpırdı ama çoğunlukla sıkılmış görünüyordu.

"Size teorime uyan başka bir şey daha söyleyebilirim," dedi çalışırken. 'O Perşembe günü çiftliğindeyken, aynı lanet helikopter tepemizde uçmaya devam etti. O civarda ekin tozlama işi yapmıyorlar, bu yüzden Bay Sparkes ve ben helikopterin kaybolduğunu mu yoksa bir sorun mu yaşadığını ve inecek bir yer mi aradığını anlayamadık. Belki on beş dakika boyunca vızıldadı ve sonra kuzeye doğru havalandı.

Ne renkti? Ben oradayken yangın mahallinin etrafını sarmış olanı hatırladığımda sordum.

"Beyaz. Beyaz bir yusufçuğa benziyordu.'

"Küçük bir piston motorlu helikopter gibi mi?" diye sordu Marino.

"Uçan kuşlar hakkında pek bilgim yok ama evet, küçüktü. Tahminimce iki ve numara yoktu. İnsan merak ediyor, değil mi? Belki de birileri havadan gözetleme yapıyordur?

Beagle'ın gözleri yarı kapalıydı ve başı ayakkabımın üzerindeydi.

"Peki çiftliğinin etrafında o helikopteri daha önce hiç görmedin mi? Marino sordu, onun da beyaz helikopteri hatırladığı belliydi ama özellikle ilgileniyormuş gibi görünmek istemiyordu.

Hayır efendim. Warrenton helikopterleri pek sevmez. Atları ürkütüyorlar.'

Marino, "Bölgede bir hava parkı, uçan sirk ve bir sürü özel hava pisti var," diye ekledi.

Dorr tekrar ayağa kalktı.

'Elimden geldiğince senin için ikiye ikiye bir araya getirdim,' dedi.

Arka cebinden bir bandana çıkardı ve yüzünü sildi. 'Sana bildiğim her şeyi anlattım. Lanet olsun. Her yerim ağrıyor.

"Son bir şey daha," dedi Marino. 'Sparkes önemli ve meşgul bir adam. sırada helikopter kullanmış olmalı. Örneğin havaalanına gitmek için, çünkü çiftliği kuş uçmaz kervan geçmez bir yerdeydi.

Dorr, 'Tabii, çiftliğine inmişler,' dedi.

Marino'ya şüphe dolu bir bakış attı. "Gördüğün beyaz olana benziyor mu? Marino sonra sordu.

"Size daha önce hiç görmediğimi söylemiştim.

Dorr bize bakarken, Molly Brown yularını salladı ve uzun lekeli dişlerini gösterdi.

"Sana bir şey daha söyleyeyim," dedi Dorr. 'Eğer Bay Sparkes'in peşindeysen, bir daha etrafımda dolanma zahmetine girme.

Marino, 'Kimseyi korkutmaya çalışmıyoruz,' dedi ve o da meydan okumaya başlamıştı. 'Sadece gerçeği arıyoruz. Dedikleri gibi, her şey kendi adına konuşuyor.

Dorr, 'Bu bir değişiklik için iyi olurdu,' dedi.

Bildiklerimi ve söylenenleri sıralamaya çalışırken eve son derece sıkıntılı bir şekilde döndüm. Marino çok az yorum yaptı ve Richmond'a yaklaştıkça ruh hali daha da karardı. Evinin önüne geldiğimizde çağrı cihazı öttü.

Kamyonetinin arkasına park ettiğimde, 'Helikopter hiçbir şeye uymuyor,' dedi. 'Ve belki de hiçbir şeyle ilgisi yoktur.

Her zaman böyle bir olasılık vardı.

"Bu da ne şimdi?

Çağrı cihazını kaldırdı ve ekranı okudu.

Kahretsin. Bir şey gibi görünüyor. İçeri gelsen iyi olur.'

Marino'nun evine pek sık gitmiyordum ve en son bayramlarda ev yapımı ekmek ve bir kap özel yahnimle uğramıştım. Elbette o zaman da tuhaf süslemeleri asılıydı ve evinin içi bile ışıklarla donatılmış ve aşırı yüklü bir ağaçla doluydu. Elektrikli bir trenin rayları üzerinde daireler çizerek, karla tozlanmış bir Noel kasabasının etrafında dönüp durduğunu hatırladım. Marino yüz derecelik Virginia Lightning kaçak içkisiyle eggnog yapmıştı ve açıkçası eve arabayla dönmemeliydim.

Şimdi evi, en sevdiği uzanma koltuğunun ortasındaki tüylü halı kaplı oturma odasıyla loş ve çıplak görünüyordu. Şöminesinin üzerinde yıllar boyunca kazandığı çeşitli bowling kupalarının sıralandığı doğrudu ve evet, büyük ekran televizyon onun en güzel mobilyasıydı. Ona mutfığa kadar eşlik ettim ve yağlı ocağı, dolup taşan çöp tenekesini ve lavaboyu gözden geçirdim. Sıcak suyu açtım ve bir süngerden geçirdim, sonra o telefonu çevirirken ben de elimden geldiğince silmeye başladım.

'Bunu yapmana gerek yok,' diye fısıldadı bana.

"Biri yapmak zorunda.

"Yo," dedi ahizeye. ' Marino. Ne var yok?'

Uzun, gergin bir süre dinledi, kaşları çatıldı ve yüzü daha derin bir kırmızıya döndü. Bulaşıklara başladım, bir sürü bulaşık vardı.

"Peki ne kadar yakından kontrol ediyorlar? Marino sordu. 'Hayır, yani birinin koltuğunda oturduğundan emin oluyorlar mı? Öyle mi? Ve bu sefer yaptıklarını biliyor muyuz? Evet, doğru. Kimse hatırlamıyor. Tüm dünya bir bok hatırlamayan insanlarla dolu. Bu ve hiçbir şey görmediler, değil mi?'

Bardakları dikkatlice duruladım ve süzölmeleri için bir havlunun üzerine koydum.

'Bagaj meselesinin bir soru işareti yarattığına katılıyorum,' diye devam etti.

Marino'nun son bulaşık deterjanını kullandım ve lavabonun altında bulduğum kurumuş bir kalıp sabuna başvurmak zorunda kaldım.

"Hazır başlamışken," diyordu, "Sparkes'ın çiftliğinin etrafında uçan beyaz helikopterle ilgili neler bulabileceğinize bir bakmaya ne dersiniz? Durakladı ve sonra, 'Belki öncesinde, belki de kesinlikle sonrasında, çünkü olay yerindeyken kendi gözlerimle gördüm,' dedi.

Marino ben çatal bıçak takımına başlarken biraz daha dinledi ve beni şaşırtarak, "Kapatmadan önce teyzene merhaba demek ister misin?" dedi.

Ona bakarken ellerim hareketsiz kaldı.

"İşte.

Telefonu bana uzattı. "Kay

Teyze?

Lucy'nin sesi de en az benim kadar şaşkıncı.

"Marino'nun evinde ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Temizlik yapıyorum.

"Ne?

"Her şey mı? Ona sordum.

Marino sana bilgi verir. Beyaz kuşu kontrol edeceğim. Bir yerden yakıt almış olmalı. Belki Leesburg'daki FSS'ye bir uçuş planı sunmuştur, ama nedense bundan şüpheliyim. Gitmem gerek.'

Telefonu kapattım ve aniden kendimi engellenmiş ve kızgın hissettim, nedeninden tam olarak emin değildim.

Marino, "Sanırım Sparkes'ın başı büyük belada, Doktor,"

dedi. "Ne oldu? Bilmek istedim.

"Yangından bir gün önce, Cuma günü, akşam dokuz buçuk uçağı için Dulles'a gittiğı ortaya çıktı. Bagajını teslim etmiş ama diğer uçtan, Londra'dan almamış. Yani kontrol etmiş ve kapıdaki uçuş görevlisine biletini vermiş, sonra da dönüp havaalanından ayrılmış olabilir.

'Uluslararası uçuşlarda sayım yapıyorlar,' diye karşı . 'Uçakta bulunmaması fark edilirdi.

"Olabilir. Ama bulunduğu yere zeki olmadan gelmedi. "Marino ...

Bekle bir dakika. Size özeti anlatmayı bitireyim. Sparkes'ın söylediğine göre ertesi sabah - Cumartesi günü - saat dokuz kırk beşte uçağı Heathrow'a indiğı anda güvenlik onu bekliyordu. İngiltere saatiyle konuşuyoruz, burada saat sabah dört kırk beş. Kendisine yangından bahsedildi ve hemen geri dönüp bavullarıyla uğraşmadan United uçağıyla Washington'a geri döndü.

'Sanırım yeterince üzgün olsaydın bunu yapabilirdin,' dedim.

Sabunu lavabonun üstüne koyup ellerimi kuruladığım sırada Marino durakladı ve bana sertçe baktı.

'Doktor, onu savunmayı bırakmalısın,' dedi.

"Değilim. Sadece bazı insanların düşündüğünden daha objektif olmaya çalışıyorum. Heathrow'daki güvenlik görevlilerinin uçaktan indiğinde ona haber verdiklerini hatırlıyor musunuz?

Şimdiye kadar değil. Ayrıca güvenliğin yangından nasıl haberdar olduğunu da tam olarak anlayamıyoruz. Elbette Sparkes'ın her şey için bir açıklaması var. Seyahatlerinde güvenliğin her zaman özel önlemler ve onu kapıda karşıladığını söylüyor. Görünüşe göre yangın Londra'da sabah haberlerine çoktan yansımış ve Sparkes'ın buluşacağı işadamı British Air'i arayarak Sparkes yere iner inmez haberi vermeleri için onları .

"Ve birisi bu iş adamıyla konuştu mu?

Henüz değil. Unutma, bu Sparkes'ın hikayesi. Ve bunu söylemekten nefret ediyorum Doktor ama insanların onun için yalan söylemeyeceğini de düşünmeyin. Bütün bunların arkasında o varsa, en ince kadar planladığını garanti edebilirim. Ayrıca şunu da eklememe izin verin: Londra uçağına yetişmek için Dulles'a vardığında yangın çoktan başlamış ve kadın ölmüştü. Kadını öldürmediğini ve çiftlikten ayrıldıktan sonra yangını başlatmak için bir tür zamanlayıcı kullanmadığını kim söyleyebilir?

'Söyleyecek bir şey yok,' diye kabul ettim. 'Kanıtlayacak bir şey de yok. Adli tıp incelemelerinde uzaktan ateşleyici olarak kullanılan bir tür patlayıcı cihaza işaret edebilecek bazı materyaller ortaya çıkmadıkça böyle şeyi bilme şansımız da pek yok gibi görünüyor.

'Bugünlerde evinizdeki eşyaların yarısı zamanlayıcı olarak kullanılabilir. Çalar saatler, VCR'ler, bilgisayarlar, dijital saatler.

"Bu doğru. Ama bir şey düşük patlayıcıları başlatmalı, örneğin patlayıcı başlıklar, kıvılcımlar, bir fitil, ateş,' dedim. "Yapacak başka bir temizliğiniz yoksa," diye ekledim kuru bir sesle, "ben çıkıyorum.

"Bana kızma," dedi Marino. 'Biliyorsun, bütün bu olanlar benim suçum değil.

Kapısının önünde durdum ve ona baktım. İnce, gri saç tutamları terleyen poposuna yapışmıştı. Muhtemelen kirli giysileri yatak odasının her tarafına dağılmıştı ve hiç kimse onun için yeterince temizlik ve düzen yapamazdı, bir milyon yıl geçse bile. Karısı Doris'i hatırladım ve aniden ayrılıp başka bir adama aşık olduğu güne kadar onun uysal hizmetkârlığını hayal edebildim.

Sanki Marino'ya yanlış kan grubu nakledilmiş gibiydi. Anlamı ne kadar iyi olursa olsun ya da yaptığı iş ne kadar parlak olursa olsun, çevresiyle korkunç bir çatışma içindeydi. Ve bu onu yavaş yavaş öldürüyordu.

"Bana bir iyilik yap," dedim elimi kapıya dayayarak.

Yüzünü gömleğinin koluna sildi ve sigarasını çıkardı.

'Lucy'yi hemen sonuca varması için cesaretlendirme,' dedim. 'Sorunun yerel kolluk kuvvetleri ve yerel siyaset olduğunu siz de benim kadar iyi biliyorsunuz. Marino, ben

Bu ne olduğuna henüz yaklaştığımıza bile inanmıyorum, o yüzden henüz kimseyi çarmıha .

'Şaşırdım,' dedi. 'O orospu çocuğunun seni görevden almak için yaptığı onca şeyden sonra. Ve şimdi birdenbire aziz mi oldu?'

'Onun bir aziz olduğunu söylemedim. Açıkçası ben hiç aziz tanımıyorum.

"Sparkes, bayanların adamı," diye etti Marino. 'Eğer bilmesem, ondan hoşlanıp hoşlanmadığını merak ederdim.

"Bunu bir yanıtla onurlandırmayacağım.

Verandaya çıktım, kapıyı suratına çarpmak için kendimi zor tuttum. "Evet.

Suçlu olduklarında herkes aynı şeyi söyler.

Benden sonra dışarı çıktı.

"Wesley ile aranız iyi olmadığında bunu anlamadığımı sanma... Yüzümü ona döndüm ve parmağımı bir silah gibi doğrulttum.

"Tek kelime daha etme," diye uyardım onu. 'İşime karışma ve sakın profesyonelliğimi sorgulamaya kalkma, Marino. Bundan daha iyisini biliyorsun, lanet olsun.

Ön merdivenlerden aşağı indim ve arabama bindim. Yavaşça ve bilinçli bir beceriyle geri geri çıktım. Arabayı sürerken ona bakmadım.

PAZARTESİ SABAHİ şehri şiddetli rüzgârlar ve sağanak yağmurlarla döven bir fırtına vardı. Cam sileceklerini hızla çalıştırarak ve camın buğusunu gidermek için klimayı açarak işe gittim. Gişeye jeton atmak için penceremi açtığımda takım elbisemin kolu sıırıslıklam oldu ve bunun olması için onca gün varken iki cenaze evi arabalarını içeriye park etmişti ve ben de arabamı dışarıda bırakmak zorunda kaldım. Park alanından hızla geçip binamın arka kapısının kilidini açmam için geçen on beş saniye cezamı tamamlamıştı. Sırıslıklam olmuşum. Körfezde yürürken saçlarımdan su damlıyor ve ayakkabıları eziliyordu.

Gece boyunca ne geldiğini görmek için sabah ofisteki kayıtları kontrol ettim. Bir bebek ailesinin yatağında ölmüştü. Yaşlı bir kadın aşırı dozdan intihar etmiş gibi görünüyordu ve tabii ki daha medeni ve sağlıklı bir şehir merkezi haline gelmiş olan şehrin kenarlarındaki konut projelerinden birinde uyuşturucuyla ilgili bir silahlı saldırı olmuştu. Son birkaç yıldır şehir, çeyrek milyondan az nüfusa rağmen bir yılda yüz altmış kadar cinayetle Amerika Birleşik Devletleri'ndeki en şiddet yanlısı şehirlerden biri olarak gösteriliyordu.

Polis suçlandı. Ofisim tarafından derlenen istatistikler politikacıların işine gelmediğinde ya da mahkemede mahkumiyet kararları yavaş çıktığında ben bile suçlanıyordum. Tüm bunların mantıksızlığı beni dehşete düşürmekten asla vazgeçmedi, çünkü iktidardakilerin aklına önleyici tıp diye bir şey olduğu ve ölümcül bir hastalığı durdurmanın tek yolunun bu olduğu gelmiyordu. Örneğin çocuk felcine karşı aşı olmak, hastalıkla sonradan başa çıkmaktan gerçekten daha iyidir. Kütüğü kapattım ve ofisten çıktım, ayakkabıları beni boş koridorda ıslak bir şekilde taşıyordu.

Soyunma odasına döndüm çünkü çoktan üşümeye başlamıştım. Yapış yapış takım elbisemi ve bluzumu aceleyle çıkardım ve ne kadar acele edersem o kadar isteksiz olan önlüklerimi giymeye çabaladım. Laboratuvar önlüğümü giydim ve saçlarımı bir havluyla kuruladım, parmaklarımı saçlarımdan arasından geçirerek yolumdan çektim. Aynada bana bakan yüzüm endişeli ve yorgun görünüyordu. Ne iyi yemek yiyor ne de iyi uyuyordum, kahve ve alkol konusunda da pek disiplinli değildim. Hepsi gözlerimin etrafında görünüyordu. Büyük bir kısmı da

Carrie'den kaynaklanan çaresiz öfkem ve korkum yüzünden. Nerede olduğuna dair hiçbir fikrimiz yoktu ama benim zihnimde o her yerdeydi.

Kafeinden kaçınan Fielding'in bitki çayı yaptığı dinlenme odasına gittim. Onun sağlıklı takıntıları kendimi daha iyi hissetmemi sağlamadı. Bir haftadan uzun süredir egzersiz yapmamıştım.

"Günaydın, Dr. Scarpetta," dedi neşeyle.

"Umalım da öyle olsun," diye cevap verdim, kahve fincanına uzanarak. 'Görünüşe göre vaka yükümüz şu ana kadar oldukça hafif. Bu işi sana bırakıyorum, personel konferansını sen yönetebilirsin. Benim yapacak çok işim var.

Fielding, Fransız manşetli sarı gömleği, canlı kravatı ve buruşuk siyah pantolonuyla canlı ve tazeydi. Temiz tıraş olmuştu ve güzel kokuyordu. Ayakkabıları bile parlatılmıştı, çünkü benim aksime, hayat şartlarının kendine bakmasını engellemesine asla izin vermemişti.

"Bunu nasıl yapıyorsun anlamıyorum," dedim, onu bir aşağı bir yukarı süzerek. 'Jack, sen hiç depresyon, stres, çikolata, sigara, viski isteği gibi normal şeylerden muzdarip değil misin?

Çayını yudumlarken buharın içinden bana bakarak, "Kafayı aşırı kondisyona eğilimliyim," dedi. "İşte o zaman sakatlanıyorum.

Bir an için düşündü.

'Sanırım yaptığım en kötü şey, şimdi siz düşününce, karımı ve çocuklarımı dışlamak. Evde olmamak için bahaneler buluyorum. Duyarsız bir piç kurusuyum ve bir süre benden nefret ediyorlar. Yani evet, ben de kendime zarar veriyorum. Ama söz veriyorum,' dedi bana, 'eğer hızlı yürümek, bisiklete binmek, birkaç sınav çekmek, belki de mekik çekmek için zaman bulursan, yemin ederim çok şaşıracaksın.

"Vücudun doğal morfini, değil mi?" "Teşekkürler," diye arkasından seslendim, sorduğum için özür diledim.

Rose, saçlarını toplamış, şık lacivert takım elbisesi içinde bir CEO'ya yakışır şekilde görüldüğünde masamın arkasına daha yeni .

"Burada olduğunuzu bilmiyordum," dedi, dikte edilen protokolleri bir yığının üstüne koyarak. 'Az önce ATF aradı. McGovern.'

"Evet? İlgile sordum. "Ne hakkında bilgin var mı?

"Hafta sonu D.C.'de olduğunu ve seni görmek istediğini söyledi. "Ne zaman ve ne hakkında?

Mektupları imzalamaya başladım.

"Birazdan burada olur," dedi Rose.

Şaşkınlıkla başımı kaldırıp baktım.

"Arabasından aradı ve Kings Dominion'a varmak üzere olduğunu ve yirmi otuz dakika içinde burada olacağını size bildirmemi istedi," diye devam etti Rose.

"O zaman önemli bir şey olmalı," diye mırıldandım, slaytlardan oluşan karton dosyayı açarken.

Dönüp mikroskopumun plastik kapağını çıkardım ve aydınlatıcıyı açtım.

"Her şeyi bırakmak zorunda hissetme kendini," dedi her zaman koruyucu olan Rose. 'Randevu almış ya da sana gelip gelemeyeceğini sormuş bile değil.

Sahneye bir lam yerleştirdim ve mercek merceğinden pankreasın bir doku kesitine, hiyalinize veya yaralı görünen pembe ve büzülmüş hücrelere baktım.

Sahneye bir slayt daha koyarken Rose'a "Toksikoloji sonuçları sıfır çıktı," dedim. "Aseton dışında," diye ekledim. 'Yetersiz glikoz metabolizmasının yan ürünü. Ve böbreklerde proksimal kıvrımlı tübüler astar hücrelerinde hiperosmolar vakuolizasyon görülüyor. Yani, kübik ve pembe yerine berrak, şişkin ve genişlemişler.

Rose umutsuzca, "Yine Sonny Quinn," dedi.

'Ayrıca meyve kokulu nefes, kilo kaybı, susuzluk, sık idrara çıkma gibi klinik geçmişimiz var. İnsülinin iyileştiremeyeceği bir şey değil. Ailenin gazetecilere söylediğinin aksine duaya inanmadığımdan değil.

Sonny Quinn, Hristiyan Bilimci bir anne babanın on bir yaşındaki oğluydu. Sekiz hafta önce ölmüştü ve ölüm nedeni konusunda en azından benim kafamda hiçbir soru işareti olmamasına rağmen, daha ileri çalışmalar ve testler tamamlanana kadar hiçbir şeyi kesinleştirmemiştim. Kısacası, çocuk uygun tıbbi tedavi görmediği için ölmüştü. Ailesi otopsiyi şiddetle protesto etmişti. Televizyona çıkıp beni dini zulüm yapmakla ve çocuklarının bedenini parçalamakla suçladılar.

Rose şimdiye kadar bu konudaki hislerime birçok kez ve "Onları aramak ister misin?" diye sordu.

"İstemenin bununla hiçbir ilgisi yok. Yani, evet."

Sonny Quinn'in kalın dava dosyasını karıştırdı ve benim için bir telefon numarası not etti.

"İyi şanslar," dedi bitişik kapıdan geçerken. Kalbimdeki korkuyla aradım.

"Bayan Quinn? Bir kadın cevap verdiğinde söyledim. "Evet.

Ben Dr. Kay Scarpetta. Sonny'nin sonuçlarını getirdim." "Bizi yeterince incitmediniz mi?

"Oğlunuzun neden öldüğünü bilmek isteyebileceğinizi düşündüm...

'Bana oğlum hakkında bir şey söylemene ihtiyacım yok,' diye tersledi.

Kalbim küt küt atarken birinin telefonu ondan aldığını duyabiliyordum.

'Bu Bay Quinn,' dedi kalkanı dini özgürlük olan ve bunun sonucunda oğlu ölen adam.

'Sonny'nin ölüm nedeni akut diyabet başlangıcına bağlı akut diyabetik ketoasidoza bağlı akut pnömoni . Acınız için üzgünüm Bay Quinn.

'Bunların hepsi bir hata. Bir hata.'

'Hata yok, Bay Quinn. Hata yok,' dedim ve öfkemi sesimden uzak tutmak için elimden gelen her şeyi yaptım. 'Size tek tavsiyem, eğer diğer küçük çocuklarınız da Sonny'nin belirtilerini gösteriyorsa, onları derhal tıbbi tedaviye almanızdır. Böylece bir daha bu şekilde acı çekmek zorunda kalmazsınız...'

"Bana çocuklarımı nasıl yetiştireceğimi söyleyen bir adli tabibe ihtiyacım yok," dedi soğuk bir şekilde. "Hanımefendi, mahkemede görüşürüz."

Öyle olacağını düşündüm, çünkü eyaletin onu ve karısını ağır çocuk istismarı ve ihmali ile suçlayacağını biliyordum.

Bay Quinn, 'Bizi bir daha arama,' dedi ve telefonu yüzüme kapattı.

İçim burkularak ahizeyi yuvasına geri koydum ve başımı kaldırdığımda Teun McGovern'ın koridorda, kapımın hemen dışında durduğunu gördüm. Yüzündeki ifadeden her kelimeyi duyduğunu anlayabiliyordum.

'Teun, içeri gel,' dedim.

"Ben de işimin zor olduğunu sanıyordum. Bir sandalye çekip tam karşıma taşırken gözleri benimkilerin üzerindeydi. "Bunu her zaman yapmak zorunda olduğunuzu biliyorum ama sanırım bunu hiç duymamıştım. Ailelerle her zaman konuşmadığımdan değil, ama neyse ki onlara sevdiklerinin soluk borusuna veya akciğerlerine duman solumanın tam olarak ne yaptığını söylemek benim işim değil."

'En zor kısmı bu,' dedim basitçe ve içimdeki ağırlık bir türlü gitmiyordu.

"Sanırım öldürmek istedikleri elçi sensin."

"Her zaman değil," dedim ve içimin yalnızlığında Quinn'lerin suçlayıcı, sert sözlerini günlerimin geri kalanında tekrar duyacağımı biliyordum.

Artık o kadar çok ses vardı ki, yaralara dokunmaya cesaret ettiğim ve dinlediğim için öfke, acı ve bazen de suçlama dolu çığlıklar ve dualar. Bu konuyu McGovern ile konuşmak istemiyordum. Onun bana daha fazla yaklaşmasını istemiyordum.

'Yapmam gereken bir telefon görüşmesi daha var,' dedim. 'Kahve içmek ister misin? Ya da sadece bir dakika dinlenmek. Eminim bulduklarım ilginizi çekecektir.'

Wilmington'daki Kuzey Carolina Üniversitesi'ni aradım ve saat dokuz olmamasına rağmen kayıt memuru içerideydi. Son derece kibardı ama hiç yardımcı olmadı.

'Neden aradığınızı tamamen anlıyorum ve yardım etmeyi istediğimize söz veriyorum' diyordu. 'Ama mahkeme kararı olmadan olmaz. Herhangi bir öğrencimiz hakkında kişisel bilgi vermeye öylece karar veremeyiz. Özellikle de telefonda.

"Bay Shedd, bir cinayetten bahsediyoruz," diye hatırlattım ona, sabırsızlığım beni çekiştirirken.

"Anlıyorum," dedi tekrar.

Bu böyle devam etti ve beni hiçbir yere götürmedi. Sonunda pes ettim ve hattan ayrıldım. Dikkatimi McGovern'a verdiğimde kederliydim.

McGovern bana zaten bildiğim bir şeyi söyledi: 'Aile daha sonra peşlerine düşerse diye korumaya çalışıyorlar. 'Onlara başka seçenek bırakmamamızı istiyorlar, sanırım biz de öyle yapacağız.

"Doğru," dedim donuk bir sesle. "Peki seni buraya getiren nedir?" diye sordum.

'Laboratuvar sonuçlarının ya da en azından kısmının geldiğini anlıyorum. Cuma günü geç saatlerde aradım,' dedi.

"Benim için yeni bir haber.

Sinirlenmişim. Eğer kanıt inceleme uzmanı McGovern'ı benden önce aradıysa, gerçekten çok kızacaktım. Telefonu elime aldım ve laboratuvar da yeni çalışmaya başlayan genç bir müfettiş olan Mary Chan'i aradım.

"Günaydın," dedim. "Anladığım kadarıyla benim için bazı raporlarınız varmış?" "Ben de tam onları aşağıya getirmeye hazırlanıyordum.

"Bunlar ATF'ye gönderdikleriniz.

'Evet. Aynısından. Fakslayabilirim ya da şahsen getirebilirim.

ofisimdeki faks makinesinin numarasını verdim ve kızgınlığımı belli etmedim. Ama ona bir ipucu verdim.

"Mary, gelecekte başkalarına laboratuvar sonuçlarını göndermeye başlamadan önce vakalarım hakkında bana bilgi iyi olur," dedim sakince.

"Özür dilerim," dedi ve çok üzgün olduğu belliydi. "Müfettiş saat beşte aradı, tam kapıdan çıkıyordum.

Raporlar iki dakika sonra elimdeydi ve McGovern kendi kopyalarını almak için hırpalanmış evrak çantasını açtı. Ben okurken beni izledi. İlki, ölü kadının sol şakak bölgesindeki kesikten çıkardığım metal benzeri tıraşın analiziydi. Taramalı elektron mikroskobu ve enerji dağılımlı X-ışını ya da SEM/EDX'e göre söz konusu malzemenin elementel bileşimi magnezyumdu.

Kurbanın saçından elde edilen erimiş kalıntılara gelince, bu sonuçlar da aynı şekilde açıklanamazdı. Bir FTIR ya da Fourier dönüşümlü kızılötesi spektrofotometre, liflerin seçici olarak kızılötesi ışığı emmesine neden olmuştu. Karakteristik desenin kimyasal polimer polisiloksan ya da silikona ait olduğu ortaya çıktı.

"Biraz tuhaf, değil mi? McGovern bana sordu.

'Magnezyumla başlayalım,' dedim. 'Aklıma deniz suyu geliyor. İçinde bol miktarda magnezyum var. Ya da madencilik. Ya da kişi endüstriyel kimyagerdi veya bir araştırma laboratuvarında çalışıyordu? Peki ya patlayıcılar?

'Eğer potasyum klorür ortaya çıkarsa, o zaman evet. Bu flaş tozu olabilir,' diye cevap verdi. 'Ya da RDX, kurşun styphnate, kurşun azide ya da cıva fulminat, eğer patlayıcı başlıklardan bahsediyorsak, örneğin. Ya da nitrik asit, sülfürik asit, gliserin, amonyum nitrat, sodyum nitrat. Nitrogliserin, dinamit, vesaire vesaire. Ve Pepper'ın bu gibi yüksek patlayıcıları tespit edebileceğini de eklemek isterim.

"Peki ya magnezyum?" diye sordum.

"Piroteknik ya da havai fişek," dedi. 'Parlak beyaz ışık üretmek için. Ya da işaret fişekleri. Omuz silkti. "Alüminyum tozu tercih edilir, çünkü magnezyum parçacıkları keten tohumu yağı gibi bir şeyle kaplanmadıkça daha iyi muhafaza edilir.

"İşaret fişekleri," diye yüksek sesle düşündüm. 'İşaret yakıyor, stratejik olarak yerleştiriyor ve gidiyor musunuz? Bu size en azından birkaç dakika kazandırabilir.

"Uygun yakıt yüküyle, olabilir.

"Ancak bu, yarasına gömülü olan ve kesildiği keskin alet tarafından aktarılmış gibi görünen yanmamış bir veya tıraşı açıklamıyor.

McGovern, 'Bıçak yapmak için magnezyum kullanmıyorlar,' diye gözlemledi.

'Hayır, öyle bir şey değil. Çok yumuşak. Peki ya havacılık ve uzay endüstrisi, çünkü çok hafif?

'Kesinlikle. Ancak bu durumlarda, test sırasında ortaya çıkabilecek alaşımlar .

Doğru. Silikona geçelim, ki bu da pek mantıklı görünmüyor. Tabii yasaklanmadan önce silikon göğüs implantı yaptırmadıysa, yaptırmadığı çok açık.

"Size silikon kauçuğun elektrik yalıtımında, hidrolik sıvılarda ve su itici olarak kullanıldığını söyleyebilirim. Banyoda, belki de küvette bir şey olmadığı sürece bunların hiçbirisi mantıklı değil. Pembe bir şey. Ne olduğunu bilmiyorum.

"Sparkes'in banyo paspası olup olmadığını biliyor muyuz - o banyoda kauçuk ve pembe bir şey var mıydı?" diye sordum.

'Onunla birlikte evini incelemeye daha yeni başladık,' dedi. 'Ama ana banyonun dekorunun çoğunlukla siyah ve beyaz olduğunu iddia ediyor. Mermer zemin ve duvarlar siyahtı. Lavabo, dolaplar ve küvet beyazdı. Duş kapısı Avrupai ve temperli cam değildi, yani sıcaklık dört yüz Fahrenheit dereceyi aştığında milyarlarca küçük cam topa parçalanmıyordu.

"Neden cesedin üzerinde eridiğini açıklıyor," dedim. "Evet, neredeyse büzüşerek sarmışlar.

'Pek sayılmaz,' dedim.

"Kapının pirinç menteşeleri vardı ve çerçevesi yoktu. Bulduklarımız bununla tutarlıydı. Yani dost canlısı medya patronunuzun hafızası en azından bu konuda doğru.

"Peki ya diğerleri?

"Tanrı bilir, Kay.

Sanki aniden rahatlamak aklına gelmiş gibi takım elbise ceketinin düğmelerini çözdü ve paradoksal bir şekilde saate baktı.

'Çok zeki bir adamla karşı karşıyayız,' dedi. 'Bunu hepimiz biliyoruz.

Peki ya helikopter? Bu konuda ne düşünüyorsun, Teun? Nalbantın yangından iki gün önce gördüğü küçük beyaz Schweizer, Robinson ya da her neyse ondan haberin olduğunu varsayıyorum. Belki de senin ve benim iki gün sonra gördüğümüzle aynıdır?

'Bu sadece bir teori,' dedi. "Hem el yordamıyla, tamam mı?

Bakışları nüfuz ediciydi.

'Belki de yangını o çıkarmıştır ve havaalanına hızlıca gitmesi gerekmektedir,' diye devam etti. 'Yani bir gün önce helikopter çiftliğin üzerinde keşif yapıyor çünkü pilot hava karardıktan sonra inip kalkmak zorunda kalacağını biliyor. Şimdiye kadar takip ettiniz mi?'

Başımı salladım.

"Cumartesi günü gelir çatar. Sparkes kızı öldürür ve evini ateşe verir. Meraya koşar ve kendisini Cherokee'sinin saklandığı Dulles yakınlarında bir yere götüren helikoptere biner. Havaalanına gider ve makbuzlarla ve belki de bagajlarla işini görür. Sonra da Hootowl Çiftliği'ne gitme vakti gelene kadar ortalıkta görünmez.

"Peki helikopterin Pazartesi günü biz olay yerinde çalışırken ortaya çıkmasının nedeni? Sonra ben sordum. "Bu nasıl uyuyor?

'Pyrolar eğlenceyi izlemeyi sever,' diye belirtti. 'Bildiğimiz kadarıyla Sparkes da yukarıda kışımızı yırtarak çalışmamızı izliyordu. Başka bir şey değilse bile paranoyakça. Onun bir haber kuşu olduğunu düşüneceğimizi düşündü, biz de öyle düşündük.

'Bu noktada bunların hepsi spekülasyon,' dedim ve yeterince şey duymuştum.

Durduğu yerde başlayan ve başladığı yerde duran sonsuz evrak akışını yeniden düzenlemeye başladım. McGovern yine beni inceliyordu. Ayağa kalktı ve kapıları kapattı.

'Tamam, sanırım biraz konuşmamızın zamanı geldi,' dedi. 'Benden hoşlandığını sanmıyorum. Ve belki bu konuda açık olursan, belki bu konuda bir şeyler yapabiliriz, öyle ya da böyle.

"Bilmen gerekiyorsa, senin hakkında ne düşündüğümünden emin değilim. Gözlerimi ona diktim.

'En önemli şey, perspektifimizi kaybetmememiz için hepimizin işimizi yapmasıdır. Çünkü karşımızda öldürölmüş biri ' diye ekledim.

'İşte şimdi beni kızdırıyorsun,' dedi.

"Kasıtlı olarak değil, seni temin ederim.

'Sanki öldürölen biri benim için fark etmezmiş gibi mi? Bunu mu ima ediyorsun? Hayatta bulunduğum yere kimin neden yangın çıkardığını umursamayarak mı geldiğimi sanıyorsun?

Bir kavgaya hazırmış gibi kollarını yukarı itti.

"Teun," dedim. 'için zamanım yok, çünkü yapıcı olduğunu düşünmüyorum.

Bu Lucy ile ilgili. Senin yerine geçtiğimi düşünüyorsun, ya da Tanrı bilir ne. Bütün mesele bu, değil mi Kay?"

Şimdi beni kızdırıyordu.

"Sen ve ben daha önce birlikte çalıştık, değil mi?" diye devam etti. 'Şimdiye kadar hiç büyük bir sorun yaşamadık. O zaman sormak lazım, farklı olan ne? Sanırım cevap oldukça açık. Fark şu ki, biz konuşurken bile yeğenin Philadelphia'daki yeni dairesine taşınıyor, benim saha ofisimde, benim gözetimim altında olacak. Benim gözetimimde. Senin değil. Ve sen bundan hoşlanmıyorsun. Bil bakalım başka ne var? Senin yerinde olsaydım, belki ben de hoşlanmazdım.'

"Bu tartışmanın ne yeri ne de zamanı," dedim kararlılıkla.

"İyi.

Ayağa kalktı ve ceketini kolunun üzerine örttü.

'O zaman başka bir yere gideriz,' diye karar verdi. "Kuzeye dönmeden önce bu meseleyi çözmeye niyetliyim.

Dosyaların ustabaşları, dergi makalelerinin ağır emeğini talep eden gardiyanları ve beni asla özgür bırakmayacak mesaj ve yazışma lejyonlarıyla, etrafımı saran masamın imparatorluğundan hüküm sürerken bir an için afalladım. Gözlüklerimi çıkardım ve yüzüme masaj yaptım. McGovern bulanıklaştığında benim için daha kolay oluyordu.

"Seni öğle yemeğine götüreceğim," dedim. 'Eğer üç saat daha buralarda takılmak istersen. Bu arada' - sandalyemden kalktım - 'tencerede gereken kemikler var. Miden sağlamsa benimle gelebilirsin.

"Beni bununla korkutamazsın. McGovern memnun görünüyordu.

McGovern kimseyi takip eden biri değildi ve ben yürütme odasındaki ocağı yaktıktan sonra buharın yükselmesi için yeterince oyalandı. Sonra ATF'nin Richmond saha ofisine gitti ve bir saat içinde aniden tekrar ortaya çıktı. İçeri girnefessiz ve gergindi. Kaynayan kemikleri dikkatlice karıştırıyordum.

'Bir tane daha var,' dedi hemen. "Bir

tane daha mı? Ben de sordum.

Uzun plastik kaşığı tezgahın üzerine koydum.

'Başka bir yangın. başka çılgın yangın. Bu sefer Lehigh County'de, Philadelphia'ya yaklaşık bir saat uzaklıkta,' dedi. "Benimle geliyor musun?

Zihnim, her şeyi bırakıp onunla gidersem neler olabileceğine dair tüm olasılıkları gözden geçirdi. Bir kere, ikimizin bir arabanın içinde beş saat boyunca yalnız kalacağı düşüncesi beni ediyordu.

'Bu bir yerleşim yeri,' diye devam etti. 'Dün sabah erken saatlerde başladı ve bir ceset bulundu. Bir kadın. Ana banyoda.

'Hayır,' dedim.

'Yangının onun öldürüldüğünü gizlemek için çıkarıldığı açık' dedi ve ardından olayın neden Warrenton'daki olayla olabileceğini açıkladı.

Ceset bulunduğu Pennsylvania eyalet polisi derhal ATF'den yardım talep etmişti. Ardından olay yerine gelen ATF yangın müfettişleri dizüstü bilgisayarlarına verileri girmiş ve ESA neredeyse anında bir sonuç elde etmişti. Dün gece itibarıyla Lehigh davası büyük bir önem kazanmaya başlamıştı ve FBI, Benton ve eyalet polisine ajanlık teklif etmiş, polis de kabul etmişti.

I-95 Kuzey yoluna girdiğimizde McGovern, 'Ev bir döşeme üzerine inşa edilmiş,' diye açıklıyordu. 'Yani endişelenecek bir bodrum yok, Tanrı'ya şükür. Adamlarımız bu sabah saat üçten beri oradalar ve ilginç olan şu ki bu vakada yangın işini hiç de iyi yapmamış. Ana süit, hemen üstündeki ikinci kattaki misafir odası ve alt kattaki oturma odası oldukça kötü bir şekilde yanmış, banyoda geniş bir tavan hasarı ve garajdaki beton zeminde dökülme var.

Dökülme, hızlı ve yoğun ısıнын beton içinde sıkışan nemin kaynamasına ve yüzeyin parçalanmasına neden olmasıyla meydana gelir.

"Garaj nerede bulunuyordu?" diye sordum, anlattığı şeyi kafamda canlandırmaya çalışırken.

"Evin ana süitiyle aynı tarafında. Yine hızlı ve sıcak bir yangın. Ancak yanma tam değildi, çok fazla timsahlaşma, çok fazla yüzey kömürleşmesi vardı. Evin geri kalanında ise çoğunlukla duman ve su hasarından bahsediyoruz. Bu da Sparkes çiftliğini yakan kişinin yaptığı işle uyuşmuyor. Önemli bir şey dışında. Şu ana kadar, herhangi bir hızlandırıcı kullanılmış gibi görünmüyor ve banyoda alevlerin yüksekliğini açıklayacak yeterli bir yakıt yükü yoktu.

"Ceset küvette miydi?" diye sordum.

"Evet. Tüylerimi diken etti.

"Öyle olmalı. Ne ?" McGovern Ford Explorer'ıyla hızımızı sınırın on mil üzerinde tutarken en önemli soruyu sordum.

"Adli tabibin boğazının kesildiğini anlayamayacağı kadar yanmamış." "O zaman çoktan otopsi yapıldı," diye tahmin ettim.

'Dürüst olmak gerekirse, ne kadar şey yapıldığını gerçekten bilmiyorum. Ama hiçbir yere gitmiyor. Orası senin bölgen. Benimki yangın mahallinde başka ne bulabileceğimize bakmak.

"Yani beni molozları kürekle temizlemek için kullanmayacak mısınız?" diye sordum.

McGovern güldü ve CD çaları açtı. Amadeus'u beklemiyordum.

"İstediğin kadar kazabilirsin," dedi gülümseyerek ve gerginliği biraz olsun azalttı. 'Bu arada, muhtemelen kovalanmadığı sürece koşmayan biri için hiç de fena değilsin. Ya da entelektüel sorunlar dışında herhangi bir şeyi çözmekte.

'Yeterince otopsi yaparsan ve yeterince ceset taşırsan ağırlık kaldırmana gerek kalmaz,' diyerek gerçeği fena halde çarpıttım.

"Ellerini uzat.

Yaptım ve o da aynı şerit değiştirerek onlara baktı.

'Lanet olsun. Sanırım testerelerin, neşterlerin ve çit budayıcılarının kas tonusu için neler yapabileceği aklıma gelmedi,' diye yorumladı.

"Çit budayıcıları mı?

"Bilirsiniz, sandığı açmak için kullandığınız

şey. "Kaburga makası lütfen.

"Bazı morglarda çit budama aletleri ve kurşun yaralarını takip etmek için kullanılan örgü şişleri gördüm.

Benim morgumda değil. En azından şu anda sahip olduğum morgda. Yine de ilk günlerde insanın doğaçlama yapmayı öğrendiğini itiraf ,' demek zorunda hissettim kendimi Mozart çalarken.

"Mahkemede ortaya çıkmasını istemeyeceğiniz küçük ticari sırlardan biri," diye itiraf etti McGovern. 'El konulan en iyi kaçak içki kavanozunu gizli bir çekmecede saklamak gibi bir Şey. Ya da polislerin olay yerlerinden hatıra olarak sakladıkları marihuana pipoları ve tuhaf silahlar gibi. Ya da adli tabiplerin aslında cesetlerle birlikte gömülmesi gereken yapay kalça ve kırık kafatası parçalarını saklamaları gibi.

"Bazı meslektaşlarımın her zaman uygun davranmadığını inkar etmeyeceğim," dedim. 'Ama bana sorarsanız vücut parçalarını izinsiz saklamak, bir kavanoz kaçak içki aşırmakla aynı kategoride değil.

"Son derece dürüst ve dar grşlsn, değil mi Kay? McGovern belirtti. 'Geri kalanımızın aksine, sen asla kötü kararlar vermiyor ya da yanlış bir Şey yapmıyorsun. Muhtemelen hiç ařırđ yemek yemiyor ya da sarhoş olmuyorsun. Dürüst olmak gerekirse, bu da biz diğerlerinin senin etrafında olmaktan korkmasına neden oluyor, bize bakıp onaylamayacağından korkuyoruz.

"Yüce Tanrım, ne korkunç bir görüntü," diye haykırdım. 'Umarım ben böyle algılanmıyorumdur.

Hiçbir Şey söylemedi.

'Kesinlikle kendimi o Şekilde görmüyorum,' dedim. 'Tam tersine, Teun. Belki de daha ekingenim nkle olmak zorundayım. Belki de heple olduğum için daha içine kapanık biriyim ve hayır, günahlarımı alenen itiraf etme eğilimim yok. Ama etrafıma bakıp yargılamıyorum. Ve kendime karşı sana karşı olduğumdan çok daha sert olduğuma söz verebilirim.

"Benim izlenimim bu yönde değil. Lucy'yi eğitmeye uygun olduğumdan ve zararlı bir etki yaratmayacağımdan emin olmak için beni aşağılp bitiğinizi düşünüyorum.

Bu suçlamaya cevap veremezdim, çünkü doğruydu.

"Nerede olduğunu bile bilmiyorum," diye aniden fark ettim.

"Şey, size söyleyebilirim. Philly'de. Saha ofisi ve yeni dairesi arasında gidip geliyor.

Bir süre için tek sohbetimiz müzik oldu ve evre yolu bizi Baltimore'un etrafında dolaştırırken, aynı zamanda bir tıpğrencisini düşünmeden edemedim

şüpheli bir yangında ölmüştü.

"Teun," dedim. "Kaç çocuğun var?" "Bir tane. Bir oğlum var.

Bunun mutlu bir konu olmadığını söyleyebilirdim. "Kaç yaşında? diye sordum.

"Joe yirmi altı yaşında.

"Yakınlarda mı yaşıyor?

Pencereden, Johns Hopkins'te tıp okurken çok iyi bildiğim Baltimore sokaklarına çıkışları duyuran yansıtıcı tabelalara baktım.

'Doğruyu söylemek gerekirse nerede yaşadığını bilmiyorum,' dedi. 'Hiç yakın olmadık. Kimsenin Joe'ya yakın olduğundan emin değilim. Kimsenin yakın olmak isteyeceğini de sanmıyorum.

Burnumu sokmadım ama konuşmak istedi.

"On yaşındayken gizlice içki dolabına girip cin, votka içmeye ve şişşelerin içine su koyup bizi kandıracağını düşünmeye başladığında onda bir sorun olduğunu anlamıştım. On altı yaşına geldiğinde öfkeli bir alkolikti, tedaviye girip çıkıyordu, alkollü araç kullanma, sarhoşluk ve düzensizlik, hırsızlık, birbiri ardına gelen şeyler. On dokuz yaşında evi terk etti, orada burada dolaştı ve sonunda tüm ilişkisini kesti. Dürüst olmak gerekirse, muhtemelen sokaklarda bir yerlerde yaşıyor.

'Zor bir hayatın oldu,' dedim.

McGovern beni saat yedide bıraktığında ATLANTA BRAVES, Society Hill'deki Sheraton Otelinde kalıyordu. Yaşlı ve genç hayranları beyzbol ceketleri ve şapkaları giymiş, ellerinde kahramanlarına imzalatacakları kocaman fotoğraflarla koridorlarda ve barlarda dolaşıyorlardı. Güvenlik çağırılmıştı ve döner kapıdan geçerken çaresiz bir adam beni durdurdu.

"Onları gördün mü?" diye sordu bana, gözleri çılgınca etrafta geziniyordu. "Kimi?" dedim.

"The Braves!

"Neye benziyorlar? Ben sordum.

Check-in yaptırmak için sırada bekledim, küvette uzun bir süre beklemekten başka bir şeyle ilgilenmiyordum. Philadelphia'nın güneyinde iki saat trafikte kalmıştık; beş araba ve bir minibüs birbirine çarpmış, cam kırıkları ve bükülmüş metaller altı şeride yayılmıştı. Lehigh County morguna bir saat daha gitmek için artık çok geçti. Sabaha kadar beklemek zorundaydım ve asansöre binerek dördüncü kata çıktım ve elektronik kilidi açmak için plastik kartımı taktım. Perdeleri açtım ve Delaware Nehri'ne, Penn's Landing'de demirlemiş Moshulu'nun direklerine baktım. Birdenbire elimde dönüş çantam, alüminyum çantam ve cüzdanımla Philadelphia'daydım.

Mesaj ışığım yanıp sönüyordu ve Benton'ın aynı otelde kaldığını, New York'tan ve trafiğinden kurtulur kurtulmaz geleceğini söyleyen kayıtlı sesini dinledim. Onu saat dokuz gibi beklemem gerekiyordu. Lucy bana yeni telefon numarasını bırakmıştı ve beni görüp görmeyeceğini bilmiyordu. Marino'nun ben aradığımda ileteceği bir gelişme vardı ve Fielding, Quinn'lerin bu akşam erken saatlerde televizyon haberlerine çıkıp adli tabipliği ve beni kilise ile devletin ayrılığını ihlal etmek ve telafisi mümkün olmayan duygusal hasara neden olmak suçlarından dava edeceklerini söylediğini aktardı.

Yatağın kenarına oturdum ve ayakkabılarımı çıkardım. Klotlu orabım yırtılmıştı ve onları buruşturup çöpe attım. Çok uzun süre giydiğim için kıyafetlerim beni ısırılmıştı ve pişmiş insan kemiklerinin kokusunun salarımnda kaldığını hayal ettim.

"Kahretsin!" diye haykırdım nefesimin altında. "Bu nasıl bir hayat böyle?

Takım elbisemi, bluzumu ve slip elbisemi ters çevirerek yatağın üzerine fırlattım. Sürgünün sağlam olduğundan emin oldum ve küveti dayanabildiğim kadar sıcak suyla doldurmaya başladım. Suyun st üste dökülürken çıkardığı ses beni rahatlatmaya başladı ve mis gibi kokan köpüklü banyo jelini güneşte olgunlaşmış ahududular. Benton'ı gördüğüm için kafam karışmıştı. Her şey nasıl bu hale gelmişti? Sevgililer, meslektaşlar, arkadaşlar, her ne olmamız gerekiyorsa, kumdaki resimler gibi bir karışıma dönüşmüştü. İlişkimiz narin renklerden oluşan, karmaşık, kuru ve kolayca bozulabilen bir tasarımıdı. Ben kurulanırken aradı.

"ok geç olduğu için özür

dilerim," dedi. "Nasılısın? diye

sordum.

"Bar için hazır mısınız?

'Braves oradaysa olmaz. Bir isyana ihtiyacım

yok." "Braves mi?" diye sordu.

"Neden odama gelmiyorsun? Mini barım var.' 'İki dakika

içinde.'

Koyu renk takım elbise ve beyaz gmlektten oluşan tipik üniformasıyla geldi. Her ikisi de gününün sertliğini gösteriyordu ve tıraş olması gerekiyordu. Beni kollarına aldı ve çok uzun bir süre konuşmadan birbirimize sarıldık.

'Meyve gibi kokuyorsun,' dedi saıma doğru.

'Hilton Head'de olmamız gerekiyordu,' diye mırıldandım. "Nasıl oldu da birdenbire Philadelphia'ya geldik?

'Bu tam bir karmaşa,' dedi.

Benton nazikçe benden uzaklaştı ve ceketini çıkardı. Yatağımın üzerine örttü ve mini barın kilidini açtı.

"Her zamankinden

mi?" diye sordu.

"Sadece biraz Evian.

"Daha güçlü bir şeye ihtiyacım var.

Bir Johnnie Walker'ın kapağını açtı.

"Aslında, bunu double yapacağım ve buzun canı cehenneme," diye bana haber verdi.

Bana Evian'ı uzattı ve masadaki sandalyeyi çekip otururken onu izledim. Yatağın üzerine yastıklar koydum ve birbirimizi uzaktan ziyaret ederken kendimi rahat ettirdim.

"Sorun nedir? diye sordum. "Her şey dışında.

"ATF ve Büro bir davada aniden bir araya geldiğinde yaşanan olağan sorun," dedi içkisini yudumlar. "Bu beni emekli olduğuma memnun ediyor.

"Pek emekli gibi görünmüyorsun," dedim alaycı bir ifadeyle.

"Gerçek bu. Sanki Carrie için yetmiyormuş gibi. Sonra bu cinayet için çağrıldım ve dürüst olmak gerekirse Kay, ATF'nin kendi profil uzmanları var ve bence Büro bu işe burnunu sokmamalı.

'Bana bilmediğim bir şey söyle Benton. Ayrıca, bu kadının ölümünün bir terör eylemi olduğunu söylemedikleri sürece, bu karışmalarını nasıl haklı gösterdiklerini de anlamıyorum.

'Warrenton cinayetiyle potansiyel bağlantı,' dedi bana. "Bildiğiniz gibi. Birim şefinin eyalet polisi müfettişlerini arayıp Büro'nun yardım etmek için her şeyi yapacağını bildirmesi zor olmadı. Sonra Büro davet edildi ve işte buradayım. Bugün erken saatlerde yangın mahallinde iki ajan vardı ve şimdiden herkes kızgın.

'Biliyorsun Benton, güya hepimiz aynı taraftayız,' dedim ve bu eski konu beni yine sinirlendirdi.

"Görünüşe göre Philly saha ofisinde çalışan bir FBI görevlisi, Pepper'ın vurulup vurulmayacağını görmek için olay yerine dokuz milimetrelik bir fişek saklamış.

Benton kadehindeki viskiyi yavaşça döndürdü.

"Tabii ki Pepper yapmadı çünkü henüz işe gitmesi söylenmemiştir bile," diye devam etti. "Ve temsilci bunun komik olduğunu düşündü, köpeğin burnunun dükkana geri dönmesi gerektiğiyle ilgili bir şeyler söyledi.

"Ne tür bir aptal bir şey yapar? Öfkeyle sordum. "Bakıcısı onu eşek sudan gelinceye kadar dövmediği için şanslı.

"İşte buradayız," diye devam etti iç çekerek. 'Aynı eski bok. Eski güzel günlerde FBI ajanları bundan daha akıllıydı. Her zaman kameraların önünde kalkanlarını göstermezler ve üstesinden soruşturmaları devralmazlardı. Utanıyorum. Utanmaktan da öte, yirmi beş yıl çalıştıktan sonra bu yeni aptalların kendi itibarlarıyla birlikte benim itibarımı mahvetmelerine öfkeliyim. Evet. Ne yapacağımı bilmiyorum, Kay.'

İçerken gözlerine baktı.

Ona sessizce, 'Sadece işini iyi yap Benton,' dedim. 'Kulağa ne kadar klişe gelse de, hepimizin yapabileceği tek şey bu. Bunu Büro için yapmıyoruz, ATF ya da Pennsylvania eyalet polisi için de değil. Kurbanlar ve potansiyel kurbanlar için yapıyoruz. Her zaman onlar için.

Bardağını boşalttı ve masanın üzerine koydu. Penn's Landing'in ışıkları pencere dışında şenlik yapıyordu ve Camden, New Jersey, nehrin diğer tarafında parılıyordu.

"Carrie'nin artık New York'ta olduğunu sanmıyorum," dedi sonra geceye bakarken.

"Rahatlatıcı bir düşünce.

'Ve bunun için, şehirde olduğuna dair herhangi bir görüntü ya da başka bir gösterge olmamasının ötesinde hiçbir kanıtım yok. Örneğin nereden para alıyor? Genellikle izler böyle başlar. Soygun, çalıntı kredi kartları. Şu ana kadar dışarıda şeyler yaptığını düşünmemizi sağlayacak bir şey yok. Of

Tabii ki bu, öyle olmadığı anlamına gelmez. Ama bir planı var ve bu planı uyguladığından oldukça eminim.

Nehre bakmaya devam ederken profili gölgeler içinde keskinleşmişti. Benton depresyondaydı. Sesi bitkin yenilmiş geliyordu, kalkıp yanına gittim.

'Yatağa gitmeliyiz,' dedim omuzlarına masaj yaparak. "İkimiz de yorgunuz ve yorgun olduğumuzda her şey daha kötü görünüyor, değil mi?"

Ben şakaklarına masaj yaparken ve ensesini öperken hafifçe gülümsedi ve gözlerini kapattı.

"Saat başına ne kadar ücret alıyorsun?" diye

mırıldandı. 'Bana paranız yetmez,' dedim.

Birlikte uyumadık çünkü odalar küçüktü ve ikimizin de dinlenmeye ihtiyacı vardı. Ben sabahları duş almayı seviyordum, o da kendi duşunu seviyordu ve birbirimizle yeni olmak ile rahat olmak arasındaki fark buydu.

Bütün gece birbirimizi tükettiğimiz zamanlar olmuştu, çünkü birlikte çalışıyorduk ve o evliydi ve açlığımıza engel olamıyorduk. O kadar canlı hissetmeyi özlemiştim. Şimdi birbirimizle birlikteyken çoğu zaman kalbim donuklaşıyor ya da tatlı bir acı hissediyordum ve kendimi yaşılanırken görüyordum.

Ertesi sabah yediyi biraz geçte Benton'la birlikte Walnut Caddesi'nden şehir merkezine doğru ilerlediğimizde gökyüzü griydi ve sokaklar yıkanmaktan ıslanmıştı. İzgaralardan ve rögarlardan buhar yükseliyordu, sabah nemli ve serindi. Evsizler kaldırımlarda ya da parklarda kirli battaniyelerin altında uyuyordu ve bir adam polis karşısındaki Aylak Dolaşmak Yasaktır tabelasının altında ölü gibi görünüyordu. Benton çantasını karıştırırken ben arabayı sürdüm. Sarı bir bloknotun üzerine notlar alıyor ve aşan konular hakkında düşünüyordu. Görebildiğim kadarıyla arka lambaların kırmızı cam boncuklar gibi dizildiği ve arkamızdaki güneşin parlak olduğu Interstate 76 West'e döndüm.

"Bir insan neden çıkış noktası olarak bir tuvaleti seçer? Ben sordum. "Neden evin başka bir bölümünü değil?"

"Belli ki seri suçlardan bahsediyorsak bu onun için bir anlam ifade ediyor," dedi bir sayfayı çevirerek. 'Sembolik, belki. Belki bazıları için uygun

başka bir sebep. Benim tahminim, eğer aynı suçluyla karşı karşıyaysak ve banyo tüm yangınların ortak çıkış noktasıysa, o zaman semboliktir. Onun için bir şeyi temsil ediyor, belki de suçlarının çıkış noktasını. Örneğin küçük bir çocukken banyoda başına bir şey gelmişse. Cinsel istismar, çocuk istismarı, korkunç travmatik bir şeye tanık olmak.

"Bunun için hapishane kayıtlarını araştıramıyor olmamız çok kötü.

'Sorun şu ki, hapishane nüfusunun yarısıyla karşılaşırsınız. Bu insanların çoğu istismardan geliyor. Sonra da başkalarına yapıyorlar.

'Başkalarına daha kötüsünü yapıyorlar,' dedim. "Onlar öldürülmedi.

Bir anlamda öyleydiler. Çocukken dövüldüğünüzde ve tecavüze uğradığınızda, bedeniniz olmasa bile hayatınız öldürülür. Bunların hiçbir psikopatlığı açıklamıyor. Kötülüğe ve insanların seçim yaptığına inanmıyorsanız, bildiğim hiçbir şey bunu açıklamıyor.

"Ben de tam olarak buna inanıyorum.

Bana baktı ve 'Biliyorum' dedi.

"Peki ya Carrie'nin çocukluğu? Yaptığı seçimleri neden yaptığı hakkında ne kadar bilgimiz var? Ben sordum.

"Onunla röportaj yapmamıza asla izin vermezdi," diye hatırlattı bana.

'Psikiyatrik değerlendirmelerinde o anki manipölasyonu dışında pek bir şey yok. Bugün deli, yarın değil. Bağlantısını koparıyor. Depresif ve uyumsuz. Ya da örnek bir hasta. Bu sincapların bizden daha fazla vatandaşlık hakları var, Kay. Ve hapishaneler ve adli psikiyatri merkezleri genellikle koşullarına karşı o kadar korumacıdır ki bizim kötü adamlar olduğumuzu düşünürsünüz.

Sabah aydınlanmaya başlamıştı ve gökyüzü mükemmel yatay bantlar halinde mor ve beyaz çizgilerle kaplanmıştı. Tarım arazilerinden ve yollarda patlatılan dinamitlerin deliklerle oluklu pembe granit kayalıklardan geçtik. Göletlerden yükselen sis bana kaynayan su kaplarını hatırlattı ve buharlı dumanları olan uzun bacaların yanından geçerken ateşi düşündüm. Uzakta dağlar bir gölge gibiydi ve su kuleleri parlak balonlar gibi ufku süslüyordu.

Helikopter hangarı ve birinci seviye travma merkezi bulunan, halen inşaat halinde olan geniş beton kompleks Lehigh Valley Hastanesi'ne ulaşmak bir saat sürdü. Bir ziyaretçi otoparkına park ettim ve Dr. Abraham Gerde bizi parlak, yeni lobide karşıladı.

'Kay,' dedi sıcak bir şekilde, elimi sıkarak. 'Bir gün beni burada ziyaret edeceğin kimin aklına gelirdi? Sen de Benton olmalısın? Burada çok iyi bir kafeteryamız var, kahve ya da yiyecek bir şeyler ister misiniz?

Benton ve ben kibarca reddettik. Gerde siyah saçlı ve şaşırtıcı mavi gözlü genç bir adli patologdu. Üç yıl önce ofisime gelmişti ve mesleğinde hâlâ o kadar yeniydi ki mahkemede bilirkişi olarak statüsü nadiren kabul ediliyordu. Ama alçakgönüllü ve titizdi ve bu özellikler benim için deneyimden çok daha değerliydi, özellikle de bu durumda. Gerde dramatik bir şekilde değişmediyse, geleceğimi öğrendikten sonra cesede dokunmuş olması pek olası değildi.

Geniş, cilalı gri bir koridorda yürürken, 'Bana bunun neresinde olduğumuzu söyle,' dedim.

"Adli tabip aradığında onu tarttırdım, ölçtürdüm ve dış muayenesini yapıyordum. ATF'nin olaya ve sizin yolda olduğunuzu söyler söylemez baskıyı durdurdum.

Lehigh County'de hangi vakalara otopsi yapılacağına karar veren ve ardından ölüm şeklini belirleyen seçilmiş bir adli tabip vardı. Gerde'nin şansına, adli tabip eski bir polis memuruydu ve adli patoloğlara müdahale etmiyor ve genellikle onların verdiği kararlara uyuyordu. Ancak bu durum, otopsilerin bazen cenaze evlerindeki mumyalama masalarında yapıldığı ve bazı adli tabiplerin giriş yarası ile çıkış yarasını ayırt edemeyen ya da bunlarla ilgilenmeyen mükemmel politikacılar olduğu Pennsylvania'daki diğer eyaletlerde ya da diğer ilçelerde geçerli değildi.

Ayak seslerimiz merdiven boşluğunda yankılandı ve en altta Gerde çift kapıyı itti ve kendimizi çökmüş karton kutularla yığılmış ve baretli insanlarla dolu bir depoda bulduk. Binanın farklı bir bölümüne geçtik ve başka bir koridoru takip ederek morga ulaştık. Küçük bir yerdi, zemini pembe fayansla kaplıydı ve iki sabit paslanmaz

elik masalar. Gerde bir dolap açtı ve bize steril, tek kullanımlık cerrahi önlükler, plastik önlükler ve tek kullanımlık botlar verdi. Bunları giysilerimizin ve ayakkabılarımızın üzerine geçirdikten sonra lateks eldivenleri ve maskeleri taktık.

Ölen kadının kimliği Kellie Shephard olarak belirlenmişti; otuz iki yaşında siyah bir kadındı ve şu anda birlikte saklandığı hastanede hemşire olarak çalışıyordu. Kadın, o gün parlak turuncu cerrahi numune paketleri ve yakılmayı bekleyen l doğmuş bebekler dışında başka hiçbir misafirin bulunmadığı küçük bir buzdolabının içindeki sedyenin üstünde siyah bir poşetin içindeydi. l kadını otopsi odasına götürdük ve torbanın fermuarını atık.

"ektiniz mi? Gerde'ye sordum.

"Evet, parmak izlerini aldık. Diş hekimi de dn dişlerinin çizelgesini çıkardı ve ölüm öncesi kayıtlarla eşleştirdi.

Gerde ve ben kesenin fermuarını atık ve kanlı çarşafları açarak parçalanmış bedeni ameliyat lambalarının sert parıltısına maruz bıraktık.

Kaskatı ve soğuktu, kr gözleri kanlı bir yüz ifadesiyle yarı açıktı. Gerde onu henüz yıkamamıştı ve derisi siyahımsı kırmızı kanla kabuk bağlamış, saçları Brillo pedi gibi sertleşmişti. Yaraları o kadar çok ve şiddetliydi ki bir öfke havası yayıyorlardı. Katilin öfkesini ve nefretini ve onunla olan şiddetli mücadelesini hayal etmeye başladım.

Her iki elinin parmakları ve avuç ileri, bıçağın ağzını tutarak kendini korumaya çalıştığında kemiğe kadar . n kollarının ve bileklerinin arkasında yine kendini korumaya çalışmaktan kaynaklanan derin kesikler vardı ve bacaklarındaki kesikler de büyük olasılıkla yere düşüp bıçağın darbelerini çalışmasından kaynaklanıyordu. Bıçak yaraları göğüslerinde, karnında ve omuzlarında, ayrıca kalçasında ve sırtında vahşi bir takımyıldızı şeklinde kümelenmişti.

Yaraların çoğu büyük ve düzensizdi ve kurban hareket ederken bıçağın bükülmesinden ya da bıçağın çekilmesinden kaynaklanıyordu. Yara izlerinin şekli, kare şeklinde sıyrıklar bırakan tek ağızlı bir bıçağa işaret ediyordu. Yzeyssel bir kesik sağ çenesinden yanağına kadar uzanıyordu ve boğazında

sağ kulağın altından başlayıp aşağıya ve ardından boynun orta çizgisi boyunca inen bir yönde açık bırakılmıştır.

Benton sessizce izleyip notlar alırken, "Boğazının arkadan kesilmesiyle uyumlu," dedim. "Başı geriye çekilmiş, boğazı açıkta.

Gerde, "Boğazını kesmenin büyük finali olduğunu varsayıyorum," dedi.

"Başlangıçta böyle bir yara almış olsaydı, herhangi bir şekilde mücadele edemeyecek kadar çabuk kan kaybından ölürdü. Yani evet, boğazını en son, belki de yerde yüzüstü yatarken kesmiş olması çok muhtemel. Peki ya kıyafetler?"

"Ben bakarım," dedi Gerde. 'Biliyor musun, burada çok garip vakalar alıyorum. Tüm bu korkunç araba kazaları, araba kullanırken kalp krizi geçiren bir adamdan kaynaklanıyor. Sonunda havaya uçuyor ve üç ya da dört kişiyi daha öldürüyor. Kısa bir süre önce bir internet cinayeti işlendi. Ve buralarda kocalar eşlerini sadece vurmakla kalmıyor. Onları boğuyorlar, sopayla dövüyorlar ve başlarını kesiyorlar.

Giysilerin askılardan sığ bir leğenin üzerinde kurutulduğu uzak bir köşeye doğru ilerlerken konuşmaya devam etti. Giysiler, birindeki kanıtların ve vücut sıvılarının yanlışlıkla diğerine geçmemesini sağlamak için plastik levhalarla ayrılmıştı. Teun McGovern bir morg asistanı tarafından gösterildiğinde ikinci otopsi masasını steril bir örtü ile örtüyordum.

'Olay yerine gitmeden önce bir uğrayayım dedim,' dedi.

BDU ve bot giymişti ve elinde bir zarf taşıyordu. McGovern katliamı yavaşça incelerken önlük ya da eldiven giyme zahmetine katlanmadı.

'Yüce Tanrım,' dedi.

Gerde'nin az önce örttüğüm masanın üzerine bir çift pijama sermesine yardım ettim. Üstleri ve altları kirli duman kokuyordu ve o kadar isli ve kana bulanmışlardı ki renklerini söyleyemiyordum. Pamuklu kumaş önden ve arkadan kesilmiş ve delinmişti.

"Bunları giyerek mi geldi?" Emin olmak istedim.

"Evet," diye yanıtladı Gerde. 'Her şey iliklenmiş ve kopmuş. Ve kanın bir kısmının ona ait olup olmadığını merak ediyorum. Böyle bir kavgada kendini kesmişse hiç şaşırırmam.

Ona gülümsedim. 'Biri seni iyi eğitmiş,' dedim.

'Richmond'da bir kadın,' diye cevap verdi.

"İlk bakışta bu ev içi gibi görünüyor. Benton konuştu. 'Pijamalarıyla evde, belki de gece geç saatlerde. İki kişinin ilişkisi olduğu cinayetlerde sıkça rastladığımız klasik bir aşırıya kaçma vakası. Ama biraz sıradışı olan şey' - masaya yaklaştı - 'yüzü. Şuradaki kesik dışında. Eliyle işaret etti. "Herhangi bir yaralanma görünmüyor.

Tipik olarak, saldırganın kurbanla bir ilişkisi olduğunda, şiddetinin çoğunu yüze yöneltir, çünkü yüz kişidir'.

Eldivenli parmaklarımla yarayı nazikçe açarak, 'Yüzündeki kesik diğerlerinden daha sığ,' diye not ettim. "En derin yeri çenesi, sonra yanağına doğru ilerledikçe azalıyor.

Geri çekildim ve pijamalara tekrar baktım.

"Hiçbir düğme ya da çitçitın eksik olmaması ilginç," dedim. 'Ve saldırganın kurbanı yakalayıp kontrol etmeye çalıştığı böyle bir boğuşmadan sonra bekleyebileceğiniz gibi gözyaşı da yok.

Benton, "Bence burada önemli olan kelime kontrol," dedi.

'Ya da eksikliği,' dedi McGovern.

'Kesinlikle,' diye onayladı Benton. 'Bu bir ani saldırı. Bir şey bu adamı harekete geçirdi ve o da çılgına döndü. Bunun böyle olmasını istediğinden şüpheliyim, ki yangın da bunu kanıtlıyor. Görünüşe göre onun da kontrolünü kaybetmiş.

McGovern, "Bana kalırsa, adam onu öldürdükten sonra çok fazla kalmadı," dedi. "Çıkarken kirli işlerini örtbas edeceğini düşünerek mekânı ateşe verdi. Ama kesinlikle haklısınız. İşini iyi yapmadı. Ve buna ek olarak, bayanın yangın alarmı bir buçuk sekizde çaldığında A. Kamyonlar beş dakikadan az bir sürede oraya ulaştı. Yani hasar çok azdı.

Kellie Shephard'ın sırtında ve ayaklarında ikinci derece yanıklar vardı, hepsi bu.

"Peki ya hırsız alarmı? diye sordum.

McGovern, 'Silahlı değildi,' diye cevap verdi.

Manila zarfı açtı ve sahne fotoğraflarını masanın üzerine yaymaya başladı. Benton, Gerde ve ben fotoğrafları incelemek için zaman ayırdık. Kanlı pijamaları içindeki kurban banyo kapısında yüzüstü yatıyordu, bir kolu vücudunun altındaydı, diğer kolu ise sanki bir şeye uzanıyormuş gibi önündeydi. Bacakları düz ve birbirine yakındı, ayakları neredeyse tuvalete ulaşıyordu. Yerdeki isli su, kanlı sürüklenme izlerini bulmayı imkânsız hale getiriyordu, ancak kapı çerçevesi ve çevresindeki duvarın yakın çekimleri, taze görünen ahşapta bariz kesikler olduğunu gösteriyordu.

McGovern, Yangının çıkış noktası tam burası," dedi.

Yanmış banyonun içini gösteren bir fotoğrafı işaret etti.

Küvetin yanındaki bu köşede perdeli açık bir pencere var," dedi. "Ve gördüğünüz gibi o bölgede yanmış ahşap mobilya kalıntıları ve bir kanepenin yastıkları var.

Fotoğrafa dokundu.

'Yani açık bir kapımız ve açık bir penceremiz ya da tabiri caizse bir bacamız ve bir bacamız var. Tıpkı bir şömine gibi,' diye devam etti. 'Yangın burada, karo zeminde başlıyor ve perdeleri de içine alıyor. Ancak alevler bu kez tavanı tamamen saracak enerjiye sahip değildi.

"Sence neden?" diye sordum.

'Bunun tek bir iyi nedeni olabilir,' diye cevap verdi. 'Lanet şey doğru inşa edilmemiş. Yani, katilin ateşini yakmak için banyoya mobilya, kanepeler, minderleri ve her şeyi yığıldığı gün gibi ortada. Ama hiçbir zaman olması gerektiği gibi devam etmedi. İlk ateş, açık pencere ve alevin ona doğru eğilmesi nedeniyle yığılmış yakıt yükünü içine alamadı. Ayrıca etrafta durup izlemedi, yoksa her şeyi berbat ettiğini fark ederdi.

Bu kez ateşi bir ejderhanın dili gibi vücudu yalamaktan öteye gitmedi.

Benton o kadar sessiz ve hareketsizdi ki gözleri fotoğrafların üzerinde gezinirken bir heykele benziyordu. Aklında çok şey olduğu belliydi ama genellikle sözlerini sakınırdı. McGovern ile daha önce hiç çalışmamıştı ve Dr. Abraham Gerde'yi tanıımıyordu.

'Uzun bir zamanımız olacak,' dedim ona. 'Ben olay yerine gidiyorum,' diye cevap verdi.

Yüzü taş gibiydi, kötülüğü soğuk bir cereyan gibi hissettiğinde olduğu gibi. Gözlerimi ona çevirdim ve onunkiler de benimkilerle buluştu.

McGovern ona, 'Beni takip edebilirsin,' diye teklif etti. "Teşekkürler.

"Bir şey daha var," dedi McGovern. 'Arka kapı kilitli değildi ve merdivenlerin yanındaki çimlerin üzerinde boş bir kedi kabı vardı.

"Yani sizce kedi kabını boşaltmak için mi dışarı çıktı? Gerde ikisine de sordu. "Ve bu adam onu mu bekliyordu?

"Bu sadece bir teori," dedi

McGovern. 'Bilmiyorum,' dedi

Wesley.

"Yani katil onun bir kedisi olduğunu biliyor muydu? Şüpheli bir şekilde söyledim. 'Ve sonunda o gece kediyi dışarı salacağını ya da kedi temizleyeceğini?

Wesley önlüğünü çıkarırken, "O akşam erken saatlerde kum kabını boşaltıp için bahçede bırakmadığını bilmiyoruz," dedi. "Alarmını kapatmış ve o gece geç ya da sabahın erken saatlerinde başka bir nedenle kapıyı açmış olabilir.

"Peki ya kedi? Ben sordum. "Ortaya çıktı mı?

McGovern 'Henüz değil' dedi ve Benton'la birlikte

oradan ayrıldılar. Gerde'ye 'Ben temizliğe

başlayacağım,' dedim.

Bir fotoğraf makinesine uzandı ve ben ışığı ayarlarken çekmeye başladı. Yüzündeki kesiği inceledim ve ondan birkaç lif topladım ve dalgalı kahverengi bir

Kendi saçı olduğından şüphelendiğıim, dört buçuk santim uzunluğunda bir saç. Ama kızıl ve kısa başka saçlar da vardı ve yakın zamanda boyanmış olduklarını söyleyebilirdim çünkü köklerindeki bir santimin on altıda biri koyu renkti. Tabii kedi tüyleri her yerdeydi, büyük olasılıkla kurban yerdeyken vücudun kanlı yüzeylerine bulaşmıştı.

"Bir İranlı olabilir mi? Gerde sordu. "Uzun, çok ince kürklü?" "Bana uyar," dedim.

İz kanıt toplama görevi çok zordu ve her şeyden önce yapılması gerekiyordu. İnsanlar genellikle, benim gibi biri giysileri ve cesetleri zar zor görülebilen kalıntılar için araştırmaya başlayana kadar yanlarında ne kadar mikroskobik bir domuz çukuru taşıdıklarını bilmezler. Muhtemelen zeminden ve duvarlardan gelen tahta parçaları, kedi kumu, kir, böcek ve bitki parçaları ve yangından beklenen kül ve çöpleri buldum. Ama en anlamlı keşif boynundaki muazzam yaradan geldi.

Bir mercek sayesinde iki parlak, metalik leke buldum. Onları küçük parmağımın ucuyla topladım ve temiz beyaz pamuklu bir bezin üzerine nazıkçe aktardım.

Eski bir metal masanın bir diseksiyon mikroskobu vardı ve büyütmeyi yirmiye ayarlayıp aydınlatıcıyı ayarladım. Parlak ışık çemberindeki küçük, yassılaştırmış ve bükülmüş gümüş talaşları gördüğümde buna inanmadım.

'Bu çok önemli,' diye hızlı hızlı konuşmaya başladım. 'Bunları bir kanıt konteynirinin içinde pamukla paketleyeceğim ve diğer yaraların hiçbirinde buna benzer başka bir kalıntı olmadığından iki kat emin olmamız gerekiyor. Çıplak gözle bakıldığında gümüş bir sim parçası gibi parlıyor.

"Silahtan mı aktarıldı?"

Gerde de heyecanlanmıştı ve bir göz atmak için yanına geldi.

"Boynundaki yaranın derinliklerine gömülmüşlerdi. Yani evet, bunun Warrenton davasında bulduğuma benzer bir transfer olduğunu söyleyebilirim" diye cevap verdim.

"Peki bu konuda ne biliyoruz?"

"Bir magnezyum dönüşü," diye cevapladım. 'Ve bu konuda kimseye bir şey söylemiyoruz. Bunun basına sızmasını istemiyoruz. Benton ve McGovern'a haber vereceğim.

"Anladın," dedi duygu dolu bir sesle.

Yirmi yedi yara vardı ve hepsini acı içinde inceledikten sonra, parlak metalden başka bir parça bulamadık ve bu bana biraz şaşırtıcı geldi çünkü boğazın en son kesildiğini varsaymışım. Eğer durum böyleyse, dönüş neden daha önceki bir yaraya aktarılmamıştı? Özellikle bıçağın muhafazaya kadar girdiğı ve bıçak geri çekilirken kas ve elastik doku tarafından temizlendiğı durumlarda bunun olacağına inanıyordum.

"İmkânsız değil ama tutarsız," dedim Gerde'ye boğazdaki kesiğı ölçmeye başlarken. "Altı buçuk santim uzunluğunda," dedim ve bir vücut şemasına not ettim. 'Sağ kulağın etrafından yukarıya doğru sığ, sonra derin, kayış kasları ve soluk borusu boyunca, sonra boynun karşı tarafında daha yukarıda tekrar sığ. Solak bir saldırgan tarafından boynuna arkadan çekilen bıçakla uyumlu.

Sonunda cesedi yıkamaya başladığımızda saat neredeyse öğleden sonra ikiydi ve dakikalar boyunca elik masanın üzerinden akan su parlak kırmızıydı. Büyük yumuşak bir süngerle inatçı kanı temizledim ve gergin kahverengi teni temizlendiğinde yaraları daha da açık ve parçalayıcı görünüyordu. Kellie Shephard güzel bir kadındı, yüksek elmacık kemikleri ve cilalı ahşap kadar pürüzsüz bir teni vardı. Boyu 1.80'di ve zayıf, atletik bir vücudu vardı. Tırnakları boyasızdı ve bulunduğunda hiç mücevher takmamıştı.

Onu açtığımızda, delinmiş göğüs boşluğu, kalbine ve ciğerlerine giden büyük damarlardan kanayan neredeyse bir litre kanla doluydu. Bu yaraları aldıktan sonra en fazla birkaç dakika içinde kan kaybından öldü ve ben bu saldırıların zamanlamasını mücadelenin ilerleyen safhalarına, zayıflamaya ve yavaşlamaya başladığı zamana yerleştirdim.

Bu yaraların açıları, yukarıdan açıldıklarında yerde çok az hareket ettiğinden şüphelenmemi sağlayacak kadar hafıftı. Sonra, belki de kendini korumak için son bir gayretle yuvarlanmayı başarmıştı ve boğazının o zaman kesildiğini tahmin ettim.

Ellerdeki kesikleri ölçmeye başlarken, "Birinin üzerinde çok fazla kan olmalı," diye yorum .

"Şaka yapmıyorum.

'Bir yerde temizlenmesi gerekiyordu. Bir motel lobisine bu şekilde .

"Tabii buralarda yaşamıyorsa.

"Ya da aracına bindi ve bir şey için çekilmemesini umdu. "Karnında kahverengimsi bir sıvı var.

"Yani son zamanlarda bir şey yememiş, muhtemelen akşam yemeğinden beri yememiş," dedim. "Sanırım yatağının dağınık olup olmadığını öğrenmemiz gerekiyor.

Cumartesi gecesi geç saatlerde ya da Pazar sabahı erken saatlerde bir şey olduğunda uyuyan bir kadın görüntüsü alıyordum. Bir nedenle kalkıp alarmı kapatmış ve arka kapının kilidini açmış.

Gerde ve ben saat dördü biraz geçte Y kesisini kapatmak için cerrahi zımba kullandık. Morgun küçük soyunma odasında temizlendim, burada mahkemede vahşi ölümleri sahnelemek için kullanılan bir mannikin duş zemininde dağınık ve soyunmuş bir haldeydi.

Eski çiftlik evlerini yakan gençler dışında Lehigh'de kundaklama olayları nadirdi. Shephard'ın yaşadığı Wescosville adlı düzenli orta sınıf de şiddet olayları duyulmamıştı. Orada işlenen suçlar, bir hırsızın bir evin içinde açıkta duran bir cüzdan ya da cüzdanı görüp içeri girerek çalmasından daha ciddi değildi. Lehigh'de polis teşkilatı olmadığından, eyalet polisleri çınlayan hırsız alarmına cevap kadar hırsız çoktan gitmiş oluyordu.

Ekip çantamdan BDU'larımı ve çelikle güçlendirilmiş botlarımı aldım ve mannikin ile aynı soyunma odasını paylaştım. Gerde beni yangın mahalline götürme nezaketini gösterdi ve yemyeşil köknar ağaçları, yol kenarındaki çiçek bahçeleri ve arada bir de bakımlı, mütevazı bir kilise beni etkiledi. İki katlı, geniş, modern tuğla ve ahşap evlerin, basketbol potalarının, bisikletlerin ve diğer çocuk işaretlerinin bulunduğu Hanover Drive'a saptık.

"Fiyat aralığı hakkında bir fikriniz var mı? Daha fazla evin akıp gitmesini izleyerek söyledim.

'İki ila üç yüz bin aralığında,' dedi. 'Burada çok sayıda mühendis, hemşire, borsa simsarı ve yönetici var. Ayrıca, I-78 Lehigh Vadisi'nden geçen ana arter ve buradan çıkıp bir buçuk saat içinde New York'ta olabilirsiniz. Yani bazı insanlar şehre gidip geliyor.

"Buralarda başka ne var?" diye sordum.

'Pek çok sanayi bölgesi sadece on ya da on beş dakika uzaklıkta. Coca-Cola, Hava Ürünleri, Nestle depoları, Perrier. Hemen hemen her şeyi sayabilirsiniz. Ve tarım arazileri.

"Ama o hastanede çalışıyordu.

"Doğru. Sizin de anlayabileceğiniz gibi bu en fazla on dakikalık bir yol. "Onu daha önce gördüğünüzü biliyor musunuz?

Sokağın sonundaki ağaçların arkasından ince bir duman yükselirken Gerde an düşündü.

"Onu daha önce kafeteryada gördüğümünden oldukça eminim," diye cevap verdi. 'Böyle görünen birini fark etmemek zor. Diğer hemşirelerle birlikte bir masada oturuyor olabilir, tam hatırlamıyorum. Ama hiç konuştuğumuzu sanmıyorum.

Shephard'ın evi beyaz süslemeli sarı fiçı tahtasıydı ve yangını kontrol altına almak zor olmasa da, sudan ve yangını çatıdan dışarı atmak için büyük delikler açan baltaların verdiği hasar yıkıcıydı. Geriye, kafası çökmüş üzgün, isli bir yüz ve çökmüş, cansız gözler olan paramparça pencereler kalmıştı. Kır çiçeklerinin sınırları çiğnenmiş, özenle biçilmiş çimler çamura dönüşmüş ve araba yoluna park edilmiş son model bir Camry küllerle kaplanmıştı. İtfaiye ve ATF müfettişleri içeride çalışırken, çelik yelekli iki FBI ajanı da çevrede dolaşıyordu.

McGovern'ı arka bahçede, yırtık kot pantolon, sandalet ve tişört giymiş genç bir kadınla konuşurken buldum.

"Ve bu ? Altıya yakın mıydı? McGovern ona söylüyordu.

"Bu doğru. Akşam yemeğini hazırlıyordum ve onu garaj yoluna girerken gördüm, arabasını tam olarak şu anda bulunduğu yere park etmişti,' diye heyecanla anlattı kadın. 'İçeri girdi, belki otuz dakika sonra dışarı çıktı ve yabani otları yolmaya başladı. Bahçede çalışmayı severdi, kendi çimlerini falan keserdi.

McGovern ben yukarı çıkarken beni izledi.

"Bu Bayan Harvey," dedi bana. "Yan komşumuz.

"Merhaba," dedim gözleri korkuya varan bir heyecanla parlayan Bayan Harvey'ye.

McGovern, 'Dr. Scarpetta bir adli tabiptir,' diye açıkladı. "Oh," dedi Bayan Harvey.

"O gece Kellie'yi tekrar gördünüz mü? McGovern daha sonra sordu. Kadın başını salladı.

"İçeri girdi," dedi, "sanırım, bu. Çok çalıştığını ve genellikle geç saatlere kadar kalmadığını biliyorum.

'Peki ya bir ilişki? Görüştüğu biri var mıydı?'

Bayan Harvey, 'Oh, onları atlattı,' dedi. 'Orada burada bir doktor, hastaneden farklı insanlar. Geçen yıl hastası olan bir adamla görüşmeye başladığını hatırlıyorum. Bana öyle geliyor ki hiçbirini uzun sürmedi. O çok güzel, sorun da bu. Erkekler bir şey istiyordu ama onun aklında farklı bir şey vardı. Biliyorum çünkü bu konuda açıklamalar yapardı.

"Ama son zamanlarda kimse yok mu?

McGovern sordu. Bayan Harvey

düşünmek zorunda kaldı.

"Sadece kız arkadaşları," diye cevap verdi. 'Birlikte çalıştığını birkaç kişi var ve bazen uğruyorlar ya da birlikte bir yerlere gidiyorlar. Ama o gece herhangi bir hareketlilik hatırlamıyorum. Yani, bildiğimi söyleyemem. Birisi gelebilirdi ve ben hiçbir şey duymazdım.

"Kedisini bulduk mu? diye sordum.

McGovern cevap vermedi.

"Şu lanet kedi," dedi Bayan Harvey. 'Balkabağı. Şımarık, şımarık, şımarık.

Gülümsedi ve gözleri yaşlarla doldu.

"Bu onun çocuğuydu," dedi

Harvey. "Ev kedisi mi? Sonra ben

sordum.

"Oh, kesinlikle. Kellie o kedinin evden çıkmasına asla izin vermez, ona sera domatesi gibi davranırdı.

McGovern ona, 'Kum kabı arka bahçede bulundu,' dedi. 'Kellie bazen onu boşaltır ve bütün gece dışarıda bırakır mıydı? Ya da geceleri boşaltmak gibi bir alışkanlığı var mıydı? Hava karardıktan sonra, kapı kilitli değilken ve alarm kapalıyken dışarı çıkmak.

Harvey şaşkın görünüyordu ve komşusunun öldürüldüğünden haberi olmadığından şüpheleniyordum.

"Şey," dedi, "onu daha önce çöpü boşaltırken gördüğümü biliyorum, ama her zaman süper kutuya giden bir çöp torbasında. Yani bunu gece yapması mantıklı değil. Tahminimce kumu boşaltıp havalandırmak için dışarıda bırakmış olabilir. Ya da belki de hortumla temizleyecek zamanı yoktu ve ertesi sabah yapacaktı. Ama durum ne olursa olsun, o kedi tuvaleti nasıl kullanacağını biliyordu. Bu yüzden bir geceliğine kum kabından mahrum kalması onun için büyük bir sorun olmazdı.

Gözlerini yanından geçen bir eyalet polis arabasına dikti.

Harvey, "Kimse yangının nasıl başladığını söylemedi," diye devam

etti. "Biliyor muyuz?" "Üzerinde çalışıyoruz," dedi McGovern.

"Ölmedi ... şey, çabuk oldu, değil mi?

Batan güneşte gözlerini kıstı ve alt dudağını ısırıldı. 'Sadece

acı çektiğini düşünmek istemiyorum,' dedi.

"Yangında ölen çoğu insan acı çekmez," diye cevap verdim, sorusunu nazik kelimelerle geçiştirerek. "Genellikle karbon monoksit onları alt eder ve bilinçleri yerinde olmaz.

'Oh, Tanrı'ya şükür,' dedi.

McGovern bana 'Ben içeride olacağım,' dedi.

"Bayan Harvey," dedim, "Kellie'yi çok iyi tanır mıydınız?

'Neredeyse beş yıldır komşuyuz. Birlikte pek bir yapmadık ama onu kesinlikle tanıyordum.

"Acaba sizde onun yakın zamanda çekilmiş bir fotoğrafı var mı ya da olabilecek birini tanıyor musunuz?

"Bir şey bulmuş olabilirim.

"Kimlik tespitinden emin olmalıyım," dedim, ancak amacım bundan farklıydı.

Shephard'ın hayattayken neye benzediğini kendim görmek istedim.

"Ve eğer onun hakkında bana söyleyebileceğiniz başka bir şey varsa, minnettar olurum," diye devam ettim. "Örneğin, burada bir ailesi var mı?

"Olamaz," dedi Harvey, komşusunun yıkık dökük evine bakarak. 'Her gelmiş. Babası askerdi, biliyorsun, sanırım annesiyle birlikte Kuzey Carolina'da bir yerde yaşıyorlar. Kellie çok fazla yer değiştirdiği için çok dünyevi biriydi. Ona hep onun kadar güçlü ve akıllı olmak istediğimi söyledim. Kimsenin lafına bakmazdı. Bir keresinde güvertemde bir yılan vardı ve ben histerik bir halde onu aradım. Geldi, bahçede kovaladı ve kürekle öldürdü. Sanırım erkekler onu rahat bırakmadığı için böyle olmak zorundaydı. Ona hep bir film yıldızı olabileceğini söyledim, o da "Ama Sandra, ben rol yapamam." derdi. Ben de derdim ki, "Ama onların çoğu da yapamaz!

'O zaman sokakları çok iyi biliyordu,' dedim.

Emin olabilirsin. Bu yüzden hırsız alarmı . Alınan ve sokak zekası, işte Kellie bu. Eğer benimle gelmek istersen, ne yapabileceğime bakarım.

resimler.'

"Sakıncası yoksa," dedim. "Çok .

Bir çitin arasından geçtik ve onu takip ederek büyük, aydınlık mutfağına girdim. İyi stoklanmış bir kiler ve akla gelebilecek her türlü alete bakılırsa Harvey'nin yemek yapmayı sevdiği belliydi. Tencere tavandaki kancalara asılmıştı ve ocakta kaynayan her neyse, belki bir straganof ya da güveç, sığır eti ve soğanla zengin kokuyordu.

'İstersen şurada pencerenin yanında otur, ben gidip çalışma odasından getireyim,' dedi.

Kahvaltı masasına oturdum ve pencereden Kellie Shephard'ın evine baktım. Kırık camların arkasından geçen insanları görebiliyordum ve güneş alçakta ve için için yandığı için birileri ışıklar kurmuştu. Komşusunun onu ne kadar sıklıkla gelip giderken izlediğini merak ettim.

Elbette Harvey bir film yıldızı olacak kadar egzotik bir kadının hayatını merak ediyordu ve komşusu bölgede yabancı bir araba ya da kişi olduğunu fark etmeden birinin Shephard'ı takip edip edemeyeceğini merak ediyordum. Ama ne sorduğuma dikkat etmek zorundaydım, çünkü Shephard'ın vahşi bir şekilde öldüğü herkes tarafından bilinmiyordu.

"Buna inanamıyorum," diye seslendi Harvey mutfağa dönerken. 'Daha iyi bir şey buldum. Geçen hafta bir televizyon ekibi hastanedeydi ve travma merkeziyle ilgili bir film çekiyorlardı. Akşam haberlerinde yayınlandı ve Kellie de oradaydı, ben de kaydettim. Bunu düşünmemin bu kadar uzun sürdüğüne inanamıyorum, ama beynim o kadar da iyi çalışmıyor, ne demek istediğimi anlıyorsanız.

Elinde bir video kaset vardı. Oturma odasına kadar ona eşlik ettim ve kaseti videoya yerleştirdi. O kaseti geri sarıp oynatma düğmesine basarken ben mavi halı denizinde mavi bir berjer koltuğa oturdum. İlk birkaç kare Lehigh Valley hastanesine acil bir vaka için gelen bir helikopterin perspektifinden çekilmişti. O zaman Kellie'nin gerçekten de bir sağlık görevlisi olduğunu ve sadece koğuştta çalışan bir hemşire olmadığını anladım.

Görüntülerde tulum giymiş olan Kellie'nin az önce çağrı alan diğer uçuş ekibi üyeleriyle birlikte koridorda koşuşturduğu görülüyor.

"Affedersiniz, ," diyordu kayıtta, önlerine çıkan insanların etrafından dolanırken.

İnsan genomunun doğru çalışmasının muhteşem bir örneği idi, dişleri göz kamaştırıyordu ve kamera onun ince yüz hatları ve kemiklerinin her açısına aşıktı. Hastaların ona aşık olduğunu hayal etmek zor değildi ve film onu bir başka imkansız görevin başarılmasının ardından kafeteryada gösteriyordu.

Shephard muhabire 'Bu her zaman zamana karşı bir yarış,' diyordu. 'Bir dakikalık gecikmenin bile bir hayata mal olabileceğini biliyorsunuz. Adrenalin patlaması hakkında konuşun.

Oldukça sıradan röportajına devam ederken, kameranın açısı .

Harvey, "Bunu kaydettiğime inanamıyorum ama tanıdığım birinin televizyona çıkması pek sık rastlanan bir şey değil," diyordu.

İlk başta nüfuz etmedi.

"Kaseti durdur! Dedim. 'Geri sar. Evet, tam orada. Dondur.'

Arka planda yiyen birinin görüntüsü vardı. "Hayır," dedim nefesimin altında. "Asla olmaz.

Carrie Grethen kot pantolon ve batık bir gömlek giymiş, diğer meşgul hastane personeliyle birlikte bir masada sandviç yiyordu. Onu ilk başta tanıyamamıştım çünkü saçları kulaklarının altında ve kına kırmızısıydı, onu son gördüğümde ise kısa ve ağartılmış beyazdı. Ama sonunda beni bir kara delik gibi içine çeken gözleri oldu. Çiğnerken doğrudan kameraya bakıyordu, gözleri hatırladığım kadar soğuk, parlak ve şeytaniydi.

Sandalyeden kalktım ve doğruca videoya gidip kaseti çıkardım.

"Bunu almam gerek," dedim, sesim paniğin eşiğindeydi. "Söz veriyorum geri alacaksın.

Tamam. Unutmadığın sürece sorun yok. Bu benim tek kopyam. Sandra Harvey de ayağa kalktı. 'İyi misin? Hayalet görmüş gibisin.'

'Gitmem gerekiyor. Tekrar teşekkür ederim,' dedim.

Yandaki kapıya koştum ve basamakları tırıs tırıs çıkarak evin arka tarafına geçtim; yerde bir santim derinliğinde soğuk su vardı ve çatıdan yavaşça damlıyordu.

Ajanlar etrafta dolaşıyor, fotoğraf çekiyor ve kendi aralarında konuşuyorlardı.

"Teun! Seslendim.

Dikkatlice içeriye doğru ilerledim, döşemenin eksik kısımlarına bastım ve takılmamak için elimden geleni yaptım. Bir ajanın yanmış bir kedi leşini plastik bir torbaya attığını hayal meyal fark ettim.

"Teun! Tekrar seslendim.

Emin ayakların sıçradığını, yıkılan çatıların ve çöken duvarların üzerinden geçtiğini duydum. Sonra benden sadece birkaç santim uzaktaydı ve eliyle kolumu sabitliyordu.

'Oha. Dikkatli ol,' başladı. 'Lucy'yi

bulmalıyız,' dedim. "Neler oluyor?

Bana dikkatlice dışarı kadar eşlik

etmeye başladı. "Nerede o? diye

sordum.

"Şehir merkezinde iki yangın var. Bir bakkal dükkanı, muhtemelen kundaklama. Kay, ne oluyor? "

Çimenlerin üzerindeydik ve sanki hayattaki tek umudummuş gibi video kasete sarılıyordum.

"Teun, lütfen. Bakışlarını tuttum. "Beni Philadelphia'ya

götür. "Hadi," dedi.

MCGOVERN Philadelphia'ya dönüş yolculuğunu kırk beş dakikada tamamlamıştı, çünkü hız yapıyordu. Saha ofisini telsizle aramış ve güvenli bir tac kanalından konuşmuştu. Ne söylediğine hâlâ çok dikkat etse de, Carrie'yi aramak için bütün ajanların sokaklara çıkmasını istediğini açıkça belirtmişti. Bunlar olurken cep telefonumdan Marino'ya ulaştım ve hemen bir uçağa binmesini söyledim.

'O burada,' dedim.

"Kahretsin. Benton ve Lucy'nin haberi

var mı?' 'Onları bulur bulmaz.

'Ben kapıdan çıkıyorum,' dedi.

Carrie'nin hâlâ Lehigh County'de olduğuna ben de inanmıyordum, McGovern da inanmıyordu. En çok zararı verebileceği yerde olmak istiyordu ve Lucy'nin Philadelphia'ya taşındığını bir şekilde bildiğine ikna olmuştum. Carrie Lucy'yi takip ediyor da olabilirdi. İnandığım ama anlam veremediğim bir şey de Warrenton'daki ve şimdi buradaki cinayetlerin, geçmişte Carrie'yi yenmiş olan bizleri cezbetmek için işlendiği idi.

McGovern, Chestnut Sokağı'na dönerken bana, 'Ama Warrenton, Kirby'den kaçmadan önce oldu,' diye hatırlattı.

"Biliyorum," dedim korku nabzımı parazite çevirirken. 'Onun bir şekilde bu işin içinde olması dışında hiçbir şey anlamıyorum. O haber klibinde yer alması tesadüf değil Teun. Kellie Shephard'ın cinayetinden sonra bulabildiğimiz her şeyi gözden geçireceğimizi biliyordu. Carrie o kaseti göreceğimizi çok iyi biliyordu.

Yangın, Pennsylvania Üniversitesi'nin batı sınırındaki keyifsiz bir şeritte yer alıyordu. Karanlık çökmüştü ve yanıp sönen acil durum ışıkları kilometrelerce öteden görülebiliyordu. Polis arabaları caddenin iki bloğunu kapatmıştı. En az sekiz itfaiye aracı ve dört merdivenli kamyon vardı ve yetmiş metreden daha yüksekte, kovalı itfaiyeciler dumanı tüten

Tufan silahlarıyla çatıya. Gece dizel motorların gürültüsüyle çınlıyor, yüksek basınçlı suyun patlaması ahşapları eziyor ve daha fazla camı kırıyordu. Şişen hortumlar cadde boyunca uzanıyordu ve su, yakın zamanda hiçbir yere gitmeyecek olan park halindeki arabaların jant kapaklarına kadar .

Kaldırımlarda dolaşan fotoğrafçılar ve haber ekipleri, McGovern ve ben arabadan indiğimizde aniden alarma geçti.

Bir TV muhabiri "ATF bu davaya karıştı mı?" diye sordu.

Hiç duraksamadan yürürken McGovern, 'Sadece bir göz atmaya geldik,' diye cevap verdi.

" zaman diğer gibi kundaklama şüphesi mi var? Botlarımız su sıçratırken mikrofon da onu takip etti.

McGovern, 'Soruşturma altında,' dedi. "Ve geri çekilmeniz gerekiyor hanımefendi.

McGovern ve ben dükkâna yaklaşırken muhabir bir itfaiye aracının kaputunda kaldı. Alevler yandaki berber dükkânına sıçramış, itfaiyeciler baltalar ve kargılarla çatıda kare şeklinde delikler açmıştı. ATF'nin çelik yelekli ajanları olası tanıkları sorguluyor, çelik yelekli ve kasklı müfettişler bodruma girip çıkıyordu. Şalterler, sayaç ve hizmet hırsızlığı hakkında bir şeyler duydum. Siyah dumanlar yükseliyordu ve plenumda inatla yanan ve alev püskürten tek bir alan var gibiydi.

McGovern kulağıma, 'İçeride olabilir,' dedi.

Onu daha yakından takip ettim. Cam vitrin ardına kadar açıktı ve envanterin bir kısmı soğuk bir su nehriyle dışarı akıyordu. Ton balığı kutuları, kararmış muzlar, hijyenik pedler, patates cipsi torbaları ve salata sosu şişeleri akıyordu ve bir itfaiyeci bir kutu kahveyi kurtardı ve kamyonetinin içine atarken omuz silkti. El fenerlerinin güçlü ışınları, harap olmuş mağazanın dumanlı, siyah iç kısmını araştırıyor, şekerleme gibi bükülmüş kirişleri ve I-kirişlerinden düğümler halinde sarkan açıktaki telleri aydınlatıyordu.

"Lucy Farinelli mi? McGovern içeriye seslendi.

"Onu son gördüğümde arka tarafta ev sahibiyle konuşuyordu," diye seslendi bir erkek sesi.

McGovern yüksek sesle, 'dikkatli olun,' dedi.

"Evet, elektriği ilgili ciddi bir sorun yaşıyoruz. Yeraltından besleniyor olmalı. Belki buna bakabilirsin?"

"Yapacağım.

McGovern ve ben tekrar sokağa çıkarken ve daha fazla mahvolmuş ürün ve konserve yanıımızdan geçerken, 'Demek yeğenim böyle yapıyor,' dedim.

"İyi günlerinde. Sanırım birim numarası 718. Bakalım onu yükseltebilecek miyim?"

McGovern taşınabilir radyoyu dudaklarına götürdü ve yayında Lucy'yi aradı.

"Neyin var?" yeğenimin sesi geri geldi. "Bir

şeyin ortasında mısın?

".

"Bizimle ön tarafta

buluşabilir misin?"

"Yoldayım.

Rahatladığım belliydi ve McGovern ışıklar yanıp sular yükselirken bana gülümsedi. İtfaiyeciler is ve terden simsiyah olmuşlardı. Botlarıyla yavaşça ilerlemelerini, hortumları omuzlarında sürüklemelerini ve plastik sürahilerde karıştırdıkları yeşil susuzluk gidericiyi bardak bardak içmelerini izledim. Bir kamyonu parlak ışıklar yerleştirilmişti ve sahne gerçeküstü hale geldikçe parıltı sert ve kafa karıştırıcıydı. ATF ajanlarının deyimiyle ateş meraklıları ya da vurguncular karanlıktan çıkıp tek kullanımlık fotoğraf makineleriyle fotoğraf çekerken, girişimci satıcılar da tütsü ve sahte saat satıyordu.

Lucy bize ulaştığında duman incelmış ve beyazlaşmıştı, bu da çok fazla buhar olduğunu gösteriyordu. Su kaynağa ulaşıyordu.

McGovern da aynı şeyi gözlemleyerek, 'Güzel,' diye yorum yaptı. 'Sanırım neredeyse geldik.

Lucy ilk iş olarak 'Fareler kabloları çiğniyor,' dedi. "Ev sahibinin teorisi bu. Bana tuhaf tuhaf baktı.

"Sizi dışarı çıkaran nedir?" diye sordu.

McGovern benim adıma, 'Carrie Lehigh kundaklama cinayetine karışmış gibi görünüyor,' diye cevap verdi. 'Ve hala bölgede, hatta belki de burada, Philadelphia'da olması mümkün.

"Ne? Lucy afallamış görünüyordu. 'Nasıl? Peki ya Warrenton?"

'Biliyorum,' diye cevap verdim. 'Açıklanamaz görünüyor. Ama kesin paralellikler var.

Yeğenim daha sonra, 'Belki de bu bir taklitçidir,' dedi. 'Bunu okumuş ve bizimle dalga geçiyor' dedi.

Tekrar metal tıraşını ve çıkış noktasını düşündüm. Haberlerde bu gibi ayrıntılarla ilgili hiçbir şey yoktu. Claire Rawley'nin bıçak gibi keskin bir kesici aletle öldürüldüğü de hiç açıklanmamıştı ve bir başka benzerlikten daha kurtulamıyordum. Hem Rawley hem de Shephard güzeldi.

McGovern Lucy'ye, 'Sokakta çok sayıda ajanımız var,' dedi. 'Önemli olan senin uyanık ve tetikte olman, tamam mı? Ve Kay. Bana baktı. "Burası senin için en iyi yer olmayabilir.

Ona cevap vermek yerine Lucy'ye, "Benton'dan haber aldın mı?" diye sordum.

"Hayır.

"Anlamıyorum," diye mırıldandım. "Nerede merak ediyorum. "Onunla en son ne zaman görüştün? Lucy sordu.

Morgda. Olay yerine gideceğini söyleyerek ayrıldı. Peki ne yaptı? McGovern'a "Orada bir saat falan mı kaldı?" diye sordum.

'Eğer . New York'a ya da belki Richmond'a geri döneceğini düşünmüyor musun?" diye sordu.

'Eminim bana söylerdi. Onu aramaya devam edeceğim. Belki Marino buraya geldiğinde bir şeyler biliyordur,' diye ekledim yangın hortumları patlarken ve üzerimize ince bir sis çökerken.

Marino otel odama geldiğinde neredeyse gece yarısıydı ve hiçbir şey bilmiyordu.

"Bence burada tek olmamalısın," dedi , sinirli ve dağınıktı.

'Bana nerede daha güvende olabileceğimi söylemek ister misin? Neler olduğunu bilmiyorum. Benton hiç mesaj bırakmadı. Çağrı cihazına da cevap vermiyor.

"Siz ikiniz kavga falan , değil mi?" "Tanrı aşkına," dedim öfkeyle.

"Bak, benden istedin ve ben de sadece yardım etmeye çalışıyorum. "Biliyorum.

Derin bir nefes aldım ve çalıştım. "Peki ya Lucy?

Yatağımın kenarına oturdu.

'Üniversite yakınlarında oldukça büyük bir yangın çıktı. Muhtemelen hâlâ ,' diye cevap verdim.

"Kundaklama mı?

"Henüz bildiklerinden emin değilim.

Bir an sessiz kaldık ve gerginliğim arttı.

"Bak," dedim. 'Burada kalıp Tanrı bilir neyi bekleyebiliriz. Ya da dışarı çıkabiliriz. Ben uyuyamıyorum.

Adım atmaya başladım.

"Bütün gece burada oturup Carrie'nin pusuya yatmış olabileceğinden endişelenmeyeceğim, lanet olsun.

Gözlerim yaşlarla doldu.

Benton dışarıda bir yerlerde. Belki de Lucy ile yangın mahallindedir. Bilmiyorum.

Ona sırtımı döndüm ve gözümü limana diktim. Nefesim göğsümde titriyordu ve ellerim o kadar soğuktu ki tırnaklarım maviye dönmüştü.

Marino ayağa kalktı ve beni izlediğini biliyordum.

"Hadi," dedi. "Bir bakalım.

Walnut Caddesi'ndeki yangın mahalline vardığımızda hareketlilik oldukça azalmıştı. İtfaiye araçlarının çoğu ayrılmıştı ve hâlâ iş başında olan birkaç itfaiyeci yorgunluktan hortumları sarıyordu. Dükkânın plenum bölgesinden buharlı bir duman yükseliyordu ama alev göremiyordum ve içeriden gelen sesler ve ayak sesleri, el fenerlerinin güçlü ışıkları karanlığı yarıyor ve kırık cam parçalarına takılıyordu. Daha fazla yiyecek ve enkaz yüzerek geçerken suyun içinde kaydım ve girişe ulaştığımda McGovern'ın sesini duydum. Adli tabip hakkında bir şeyler söylüyordu.

'Onu hemen buraya getirin,' diye bağırdı. 'Ve oraya dikkat et, tamam mı? Nereye dağıldıkları belli değil ve hiçbir şeyin üzerine basmamızı istemiyorum.

"Birinin kamerası var mı?

"Tamam, bir saatim var, paslanmaz çelik, erkek saati. Kristali kırılmış. Bir çift kelepçemiz var mı?"

"Ne dedin sen?

Beni duydunuz. Kelepçeler, Smith Wesson, gerçek ürün. Biri takmış gibi kapalı ve kilitli. Aslında, çift kilitli.'

"Benimle dalga .

Büyük soğuk su damlaları kaskıma çarpıp boynumdan aşağı damlarken içeri doğru ilerledim. Lucy'nin sesini tanıdım ama ne dediğini anlayamadım.

ne söylediğini. Sesi neredeyse histerikti ve aniden bir sürü su sıçraması ve kargaşa oldu.

", dayan! McGovern emretti. "Lucy! Biri onu buradan çıkarsın!"

"Hayır! Lucy çığlık attı.

"Hadi, ," diyordu McGovern. 'Kolunu tuttum. Sakin ol, tamam mı?

"Hayır! Lucy çığlık attı. 'HAYIR! HAYIR! HAYIR!

Sonra büyük bir sıçrama ve şaşkın bir haykırış oldu.

"Aman Tanrım. Sen iyi misin? McGovern söyledi.

McGovern'ın Lucy'nin ayağa kalkmasına yardım ettiğini gördüğümde yolu yarılamıştım. Yeğenim histerik bir haldeydi ve eli kanıyordu ama umurunda değil gibiydi. Kalbim sıkışırken ve kanım içinde yürüdüğüm su kadar soğurken onlara doğru yürüdüm.

"Bir ," dedim Lucy'nin elini nazıkçe tutup ışığımı tutarken. Her tarafı titriyordu.

"En son ne zaman tetanos aşısı oldun?" diye sordum.

"Kay Teyze," diye inledi. "Kay Teyze.

Lucy kollarını boynuma doladı ve ikimiz de neredeyse düşüyorduk. O kadar çok ağlıyordu ki konuşamıyordu ve kucaklaması kaburgalarımı bir mengene gibi yapışmıştı.

"Ne oldu? McGovern'a sordum. 'İkinizi de buradan çıkaralım,' dedi. "Bana ne olduğunu anlatın!

O söyleyene kadar hiçbir yere gitmiyordum. Yine tereddüt etti. 'Bazı kalıntılar bulduk. Bir yanık kurbanı. Kay, lütfen.'

Kolumu tuttu ve ben onu çektim. 'Dışarı çıkmamız gerek,' dedi.

Ondan uzaklaşıp arka köşeye baktım; orada müfettişler kendi aralarında konuşuyor, su sıçratıyor ve ışıktan parmaklar suda yüzüyorlardı.

'Burada daha fazla kemik var' diyordu biri. 'Hayır, onu boş ver. Yanmış odun.'

"Ama bu değil.

"Kahretsin. Adli tabip nerede?"

McGovern'a sanki bu benim sahnemmiş gibi, 'Bununla ben ilgilenirim,' dedim. 'Lucy'yi dışarı çıkar ve eline temiz bir havlu sar. Birazdan onunla ilgileneceğim. Lucy,' dedim yeğenime. "İyi olacaksın.

Kollarını boynumdan çözdüm ve titremeye başladım. Bir şekilde biliyordum.

McGovern sesini yükselterek, "Kay, oraya gitme," dedi. "Gitme!

Ama artık yapmam gerektiğini biliyordum ve aniden o köşeye gitmek için onlardan ayrıldım, dizlerimin bağı çözülürken sıçradım ve neredeyse takılıp düşüyordum. Araştırmacılar benim yaklaşmamla birlikte sessizleştiler ve el fenerlerinin ışınlarını takip ederek vıcık vıcık kağıt ve izolasyonla karışmış kömürleşmiş bir şeye, dökülmüş sıva ve kararmış tahta parçalarının üzerindeki bir şeye ulaştığımda ilk başta neye baktığımı bilmiyordum.

Sonra bir kemer ve tokasının şeklini ve kalın, yanmış bir sopaya benzeyen çıkıntılı uyluk kemiğini gördüm. Şekil, hiçbir özelliği olmayan, sadece isli gümüş rengi saçlardan oluşan kararmış bir kafaya tutturulmuş bir bedenin yanmış kalıntılarına dönüştüğünde kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi atıyordu.

"Saati göreyim," dedim, çılgınca müfettişlere bakarak.

İçlerinden biri uzattı ve ben de elinden aldım. Paslanmaz çelik bir erkek Breitling'iydi, bir Aerospace.

Suyun içinde diz çökerken 'Hayır,' diye mırıldandım. "Lütfen, hayır.

Ellerimle yüzümü kapattım. Zihnim kısa devre . Sallanırken görüşüm bozuldu. Sonra bir el beni sabitledi. Boğazıma bir şey kaçtı.

Elleri beni ayağa kaldırırken bir erkek sesi nazikçe, 'Doktor,' dedi.

'O olamaz,' diye . 'Tanrım, lütfen izin verme. Lütfen, lütfen, lütfen.

Dengemi koruyamıyor gibiydim ve geriye kalan parçaları toplamak için elimden geleni yaparken iki ajanın beni dışarı çıkarması gerekti. Sokağa döndüğümde kimseyle ve garip bir şekilde, tahta gibi, McGovern'ın Explorer'ına doğru yürüdüm; McGovern arkada Lucy ile birlikteydi ve Lucy'nin sol eline kanlı bir havlu sarmıştı.

McGovern'a 'Bir ilk yardım çantasına ihtiyacım var,' dediğimi duydum.

"Onu hastaneye götürmek daha iyi olabilir," geri geldi sesi, bana sertçe bakarken, gözlerinde korku ve acıma parlıyordu.

"Al şunu," dedim.

McGovern bir şey almak için koltuğun üzerinden arkaya uzandı. Turuncu bir Pelikan çantayı koltuğun üzerine koydu ve mandallarını açtı. Lucy neredeyse şoka girmişti, şiddetle titriyordu, yüzü bembeyazdı.

'Bir battaniyeye ihtiyacı var,' dedim.

Havluyu çıkardım ve elini şişe suyuyla yıkadım. Başparmağındaki kalın bir deri parçası neredeyse kopmak üzereydi ve onu bolca betadinle temizledim, iyot kokusu sinüslerimi delip geçerken az önce gördüklerim kötü bir rüyaya dönüştü. Bu doğru değildi.

McGovern, 'Dikiş atılması gerekiyor,'

dedi. Böyle bir şey olmamıştı. Bir

rüya.

"Dikiş atılması için hastaneye gitmeliyiz.

Ama steri şeritleri ve benzoin yapıştırıcısını çoktan çıkarmıştım, çünkü dikişlerin bir yarada işe yaramayacağını biliyordum. İşimi kalın bir gazlı bez tabakasıyla tamamlarken gözyaşlarım yüzümden Başımı kaldırıp pencereden dışarı baktığımda Marino'nun kapımın önünde durduğunu fark ettim. Onun

Yüzü acı ve öfkeyle çarpılmıştı. Kusacakmış gibi görünüyordu. Explorer'dan indim.

"Lucy, benimle gelmen gerek," dedim koluna girerek. Başka biriyle ilgilenirken her zaman daha iyi çalışmışımdır. "Hadi gel.

Acil durum ışıkları yüzümüzde parladı, gece ve içindeki insanlar kopuk ve tuhaftı. Adli tabibin minibüsü yanaştığında Marino bizimle birlikte uzaklaştı. Röntgenler, diş çizelgeleri, hatta kimliği doğrulamak için belki DNA bile kullanılacaktı. Süreç büyük olasılıkla biraz zaman alacaktı ama bunun bir önemi yoktu. Ben zaten biliyordum. Benton ölmüştü.

HERKESİN o anki olayları yeniden yapılandırabildiği kadarıyla, Benton korkunç ölümüne çekilmişti. Onu Walnut Sokağı'ndaki küçük bakkal dükkânına neyin çektiği ya da belki de başka bir yerden kaçırılıp şehrin kötü bölgesindeki bu küçük binanın merdivenlerinden zorla içeri sokulup sokulmadığı konusunda hiçbir ipucumuz yoktu. Bir noktada kelepçelendiğine inanıyorduk ve devam eden aramada, büyük olasılıkla yanmış olan ayak bileklerini bağlayan sekiz şeklinde bükülmüş tel de bulunmuştu.

Arabasının anahtarları ve cüzdanı bulunmuş ancak Sig Sauer marka dokuz milimetrelik tabancası ve altın mühür yüzüğü bulunamamıştır. Otel odasında birkaç parça kıyafet bırakmıştı ve evrak çantası da aranmış ve bana teslim edilmişti. Geceyi Teun McGovern'in evinde geçirdim. Eve ajanlar yerleştirmişti çünkü Carrie hâlâ dışarıda bir yerlerdeydi ve yakalanması an meselesiydi.

Başladığı işi bitirecekti ve asıl önemli soru sıradaki kişinin kim olacağı ve bunu başarıp başaramayacağıydı. Marino Lucy'nin küçük dairesine taşınmıştı ve kanepesinden onu izliyordu. Üçümüzün birbirimize söyleyecek bir şeyi yoktu çünkü gerçekten de söylenecek bir şey yoktu. Olan olmuştu.

McGovern bana ulaşmaya çalışmıştı. Önceki gece birkaç kez Society Hill'deki sıra evlerin eski tuğla ve pirinç fenerlerine bakan mavi perdeli penceresi olan odama çay ya da yiyecek getirmişti. Hiçbir şeyi zorlamayacak kadar akıllıydı ve ben de uyumaktan başka bir şey yapamayacak kadar mahvolmuştum. Kendimi hasta hissederek uyanmaya devam ettim ve sonra nedenini hatırladım.

Rüyalarımı hatırlamıyordum. Gözlerim neredeyse şişip kapanana kadar ağladım. Perşembe sabahı geç saatlerde uzun bir duş aldım ve McGovern'in mutfağına girdim. Prusya mavisini bir takım elbise giymiş, kahve içiyor ve gazete okuyordu.

"Günaydın," dedi, kapalı kapımın arkasından cesaret ettiğim için şaşırmış ve memnun olmuştu. "Nasılsınız?"

'Bana neler olduğunu anlat,' dedim.

Onun karşısına oturdum. Kahve fincanını masaya koydu ve sandalyesini geriye itti.

'Sana kahve getireyim,' dedi.

'Bana olduğunu anlat,' diye tekrarladım. 'Bilmek istiyorum Teun. Henüz bir şey bulamadılar mı? Yani morgda?'

Bir an ne yapacağını şaşırdı, pencereden dışarıya, gevşek ve kahverengi çiçeklerle dolu yaşlı bir manolya ağacına baktı.

"Hâlâ üzerinde çalışıyorlar," diye konuştu sonunda. 'Ama ana kadarki bulgulara göre boğazı kesilmiş olabilir. Yüzünün kemiklerinde kesikler vardı. Burada ve burada.

Sol çenesini ve gözlerinin arasındaki boşluğu işaret etti.

'Soluk borusunda is ya da yanık yoktu, ayrıca CO da yoktu. Yani yangın çıktığında çoktan ölmüştü,' dedi bana. "Üzgünüm, Kay. I . . . Ne diyeceğimi bilemiyorum.

"Nasıl olur da kimse onun binaya girdiğini görmemiş olabilir? Sanki az önce söylediği şeyin dehşetini kavrayamamışım gibi sordum. "Biri onu silah zoruyla içeri soktu ve kimse bir şey görmedi mi?"

"Dükkan akşam beşte kapandı," diye cevap verdi. 'Zorla girildiğine dair bir iz yok ve nedense hırsız alarmı kurulmamıştı, bu yüzden çalmadı. Sigorta parası için kundaklanan bu yerlerle ilgili sorunlarımız var. Her zaman aynı Pakistanlı aile bir şekilde olaya dahil oluyor.

Kahvesini yudumladı.

"Aynı yöntem," diye devam etti. 'Küçük bir envanter, yangın mesai saatinden kısa bir süre sonra başlıyor ve mahalledeki hiç kimse bir şey görmüyor.

"Bunun sigorta parasıyla hiçbir ilgisi yok! Ani bir öfkeyle söyledim.

"Tabii ki ," diye cevap verdi sessizce. 'Ya da en azından doğrudan değil. Ama teorimi duymak istersen, sana anlatırım.

"Anlat bana.

"Belki de Carrie meşaleydi..."

"Elbette!

"Diyorum ki, burayı yakması için ev sahibiyle işbirliği yapmış olabilir. Hatta gerçek amacının ne olduğunu bilmeden bunu yapması için ona para bile ödemiş olabilir. Kabul etmek gerekir ki bu biraz planlama gerektirirdi.

"Yıllardır plan yapmaktan başka yapacak bir şeyi yoktu.

Göğsüm tekrar sıkıştı ve gözyaşlarım boğazımda bir yumru oluşturup gözlerimi doldurdu.

"Eve gidiyorum," dedim ona. 'Bir şeyler yapmam lazım. Burada

kalamam. "Bence sen daha iyisin..." diye itiraz etmeye başladı.

Sanki bu mümkünmüş gibi, 'Bir sonraki adımda ne yapacağını bulmalıyım,' dedim. 'Yaptığı şeyi nasıl yaptığını bulmalıyım. Bir ana plan, bir rutin, tüm bunların ötesinde bir şey var. Hiç metal talaşı buldular mı?'

Fazla bir şey kalmamıştı. Çıkış noktası olan plenumdaydı. Orada bir tür büyük yakıt yükü vardı, ama ne olduğunu bilmiyoruz, sadece etrafta yüzen çok sayıda strafor fıstık vardı. Ve bu şeyler gerçekten yanar. Şu ana kadar herhangi bir hızlandırıcı tespit edilmedi.

Teun, Shephard davasındaki metal parçaları. Onları Richmond'a götürelim, böylece karşılaştırabiliriz. Müfettişleriniz bunları Marino'ya teslim edebilir.'

Bana şüpheli, yorgun ve üzgün gözlerle baktı. 'Bununla başa

çıkmalısın, Kay,' dedi. 'Geri kalanını biz . "Ben hallediyorum Teun.

Sandalyemden kalktım ve ona baktım.

'Yapabileceğim tek yol bu,' dedim. "Lütfen.

"Artık bu davada olmaman gerekiyor. Lucy'yi de en az bir hafta idari izne çıkarıyorum.

"Beni bu davadan alamayacaksın," dedim ona. "Bu hayatta olmaz.

"Objektif olabilecek bir konumda değilsin.

"Peki sen benim yerimde olsaydın ne yapardın?" diye sordum. "Eve gider ve hiçbir şey yapmaz mıydın?

"Ama ben sen değilim.

"Cevap ver bana,"

dedim.

'Kimse beni bu dava üzerinde çalışmaktan alıkoyamazdı. Kafayı takardım. Senin yaptığının aynısını yapardım,' dedi ve ayağa kalktı. "Yardım etmek için elimden geleni yapacağım.

"Teşekkür ederim," dedim. "Senin için Tanrı'ya şükürler olsun, Teun.

Tezgâha yaslanmış, elleri pantolonunun cebinde bir süre beni inceledi.

'Kay, bunun için kendini suçlama,' dedi.

"Carrie'yi suçluyorum," diye cevap verdim ani bir acı gözyaşı akışıyla. "Ben de tam olarak onu suçluyorum.

BİRKAÇ SAAT SONRA, Marino Lucy ve beni Richmond'a geri götürüyordu. Hatırlayabildiğim en kötü araba yolculuğuydu, üçümüz de dışarı bakıp hiçbir şey söylemiyorduk, havada ağır bir depresyon vardı. Doğru gibi görünmüyordu ve gerçek ne zaman tekrar yüzüme çarpsa, göğsüme ağır bir yumruk darbesi iniyordu. Benton'ın görüntüleri canlıydı. Son gecemizi aynı yatakta geçirmemiş olmamızın bir lütuf mu yoksa daha büyük bir trajedi mi olduğunu bilmiyordum.

Bir bakıma, dokunuşunun, nefesinin, kollarımda hissettirdiklerinin taze anılarına dayanabileceğimden emin değildim. Sonra ona sarılmak ve tekrar sevişmek istedim. Zihnim farklı tepelerden karanlık alanlara yuvarlandı ve düşüncelerim, giysileri de dahil olmak üzere evimdeki eşyalarıyla başa çıkmanın gerçeklerine takıldı.

Cenazesinin Richmond'a gönderilmesi gerekecekti ve ölümle ilgili tüm bildiklerime rağmen, ikimiz de kendi cenazemize ya da nasıl bir cenaze töreni isteyebileceğimize ve nereye gömülmemiz gerektiğine hiç dikkat etmemiştik. Kendi ölümümüz hakkında düşünmek istememiştik ve bu yüzden de düşünmemiştik.

I-95 Güney otoyolu, durdurulmuş zamanın içinden sonsuza dek akan bir bulanıklıktı. Gözlerim yaşla dolduğunda pencereye döndüm ve yüzümü sakladım. Lucy arka koltukta sessizdi, öfkesi, kederi ve korkusu beton bir duvar kadar hissediliyordu.

Sonunda Fredericksburg'dan geçerken 'Bırakacağım,' dedi. 'Benim için buraya kadar. Bir yerlerde bir şeyler bulacağım. Belki bilgisayarda.

"Saçmalık," diye cevap verdi Marino, gözleri dikiz aynasındaki kadında. 'Kaltağın senden istediği de bu. Kolluk kuvvetlerini bırak. Ezik ve büyük bir pislik ol.

"Ben bir ezik ve berbat

biriyim. "Saçmalık," dedi.

'Onu benim yüzümden öldürdü,' diye devam etti aynı kalpsiz monoton ses tonuyla.

'Onu öldürdü çünkü bunu yapmak istiyordu. Biz de burada oturup acıma partisi yapabiliriz ya da o bir sonrakini vurmadan önce ne yapacağımıza karar verebiliriz.

Ama yeğenim teselli edilecek biri değildi. Dolaylı olarak, hepimizi uzun zaman önce Carrie'ye maruz bırakmıştı.

Ona, 'Carrie bunun için kendini suçlamayı istiyor,' dedim.

Lucy cevap vermedi ve ben de ona bakmak için arkamı döndüm. Kirli BDU'lar ve botlar , saçları dağınıktı. Hâlâ ateş kokuyordu, çünkü yıkanmamıştı. Bildiğim kadarıyla yemek yememiş ya da uyumamıştı. Gözleri düz ve sertti. Verdiği kararın soğukluğuyla parlıyorlardı ve bu bakışı daha önce de görmüştüm, umutsuzluk ve düşmanlık onu kendine zarar verir hale getirdiğinde. Bir parçası ölmek istiyordu, ya da belki bir parçası çoktan ölmüştü.

Saat beş buçukta evime vardık, güneşin eğik ışınları sıcak ve parlaktı, gökyüzü puslu mavi ama bulutsuzdu. Ön merdivenlerden gazeteleri getirdim ve bu sabah Benton'ın ölümüyle ilgili manşetten yine midem bulandı. Kimliği kesin olmamakla birlikte, kaçan katil Carrie Grethen'in ülke çapındaki avında FBI'a yardım ederken çok şüpheli koşullar altında bir yangında öldüğüne inanılıyordu. Müfettişler Benton'ın yanan küçük markette neden bulunduğunu ya da oraya çekilmiş olup olmadığını söylemedi.

"Bununla ne yapmak istiyorsun? Marino sordu.

Arabanın bagajını açmıştı; üç büyük kahverengi kâğıt torbada Benton'ın otel odasından topladığı kişisel eşyalar vardı. Karar veremedim.

"Onları ofisinize koymamı ister misiniz?" diye sordu. "Ya da isterseniz onları inceleyebilirim, Doktor.

'Hayır, hayır, bırak onları,' dedim.

Çantaları evin içine ve koridora taşıırken sert kâğıtlar çatırdadı. Ayak sesleri ağır ve yavaştı ve evin önüne döndüğünde ben hâlâ açık kapının yanında duruyordum.

'Seninle sonra konuşuruz,' dedi. 'Ve bu kapıyı açık bırakıp gitme, beni duyuyor musun? Alarm açık kalacak ve sen ve Lucy hiçbir yere çıkmamalısınız.

"Bir endişeniz olduğunu sanmıyorum.

Lucy valizini mutfağın yanındaki yatak odasına bırakmış, pencereden Marino'nun gidişini izliyordu. Arkasından yaklaştım ve ellerimi nazikçe omuzlarına koydum.

'Sakın vazgeçme,' dedim ve alnımı ensesine yasladım. Arkasını dönmedi ve kederin onu ürperttiğini hissettim.

"Bu işte birlikteyiz Lucy," diye devam ettim sessizce. 'Geriye kalan tek şey biziz, gerçekten. Sadece sen ve ben. Benton bu işte birleşmemizi isterdi. Senin etmeni istemezdi. O zaman ne yapacağım, ha? Eğer vazgeçersen, benden de vazgeçmiş olursun.'

Hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı.

"Sana ihtiyacım var. Zar zor konuşabiliyordum. "Her zamankinden daha çok.

Arkasını döndü ve korkmuş bir çocukken umursayan birine hasret kaldığı zamanlardaki gibi bana sarıldı. Gözyaşları boynumu ıslattı ve bir süre hala bilgisayar ekipmanları ve okul kitaplarıyla dolu ve ergenlik kahramanlarının posterleriyle sıvalı bir odanın ortasında durduk.

Benim hatam, Kay Teyze. Hepsi benim . Onu ben öldürdüm!" diye

haykırdı. "Hayır," dedim, kendi gözyaşlarım akarken ona sıkıca sarıldım.

'Beni nasıl affedebilirsin ki? Onu senden aldım!' 'Öyle değil. Sen

hiçbir şey yapmadın, Lucy.'

"Bununla yaşayamam.

'Yapabilirsin ve yapacaksın. Bununla yaşamak için birbirimize yardım etmeliyiz.

Ben de onu sevdim. Benim için yaptığı her şeyi. Büroya başlamamı sağladı, bana bir şans verdi. Destekleyici olmak. Her konuda.

'Her şey girecek,' dedim.

Benden uzaklaştı ve yatağın kenarına çöktü, isli mavi gömleğinin kuyruğuyla yüzünü sildi. Dirseklerini dizlerine dayadı ve başını eğerek parke zemine yağmur gibi düşen kendi gözyaşlarına baktı.

"Sana söylüyorum ve dinlemek zorundasın," dedi alçak ve sert bir sesle. 'Devam edebileceğimden emin değilim, Kay Teyze. Herkesin bir noktası vardır. Başladığı ve bittiği yer. Nefesi titriyordu. 'Devam edemeyecekleri bir nokta. Keşke onun yerine beni öldürseydi. Belki bana bir iyilik yapmış olurdu.

Gözlerimin önünde ölmeyi vasiyet ederken, onu artan bir kararlılıkla izledim.

Yüzünü koluyla silerek, "Eğer devam etmezsem, Kay Teyze, anlamalısın ve kendini falan suçlamamalısın," diye mırıldandı.

Yanına gittim ve çenesini kaldırdım. Sıcak ve dumanlıydı, nefesi ve vücudu kötü kokuyordu.

"Beni dinle," dedim geçmişte olsa onu korkutacak bir şiddetle. 'Bu lanet olası düşünceyi kafandan çıkar. Ölmediğin için mutlusun ve eğer ima ettiğin buysa, ki öyle olduğuna inanıyorum, intihar etmiyorsun. İntiharın ne demek olduğunu biliyor musun Lucy? Öfkeyle, intikamla ilgili. Son bir siktirip gitmedir. Bunu Benton'a yapacak mısın? Bunu Marino'ya yapacak mısın? Bunu bana yapacak mısın?'

Bana bakana kadar yüzünü ellerimin arasında tuttum.

"O işe yaramaz Carrie'nin sana bunu yapmasına izin mi vereceksin? Ben talep ettim. "Tanıdığım o vahşi ruh nerede?

"Bilmiyorum," diye fısıldadı iç çekerek.

'Evet biliyorsun,' dedim. 'Hayatımı mahvetmeye cüret etme, Lucy. Yeterince zarar gördü zaten. Günlerimin geri kalanını zihnimde sürekli yankılanan bir silah sesi ile geçirmeme neden olma. Senin bir korkak olduğunu düşünmemiştim.

"Ben .

Gözleri benimkilere odaklandı.

'Yarın ,' dedim. Zorlukla

yutkunarak başını salladı. 'Git bir

duş al,' dedim.

Banyosundaki suyun aktığını duyana kadar bekledim ve sonra mutfağa . Yemek yememiz gerekiyordu ama ikimizin de canının çektiğinden şüpheliydim. Tavuk göğsünü çözdürdüm ve bulabildiğim taze sebzelerle birlikte et suyunda pişirdim. Biberiye, defne yaprağı ve şeri kullandım ama daha sert bir şey koymadım, biber bile koymadım, çünkü sakinleşmemiz gerekiyordu. Marino biz yemek yerken iyi olduğumuzdan emin olmak için iki kez aradı.

"Gelebilirsin," dedim ona. "Çorba yaptım ama senin standartlarına göre biraz ince .

'Ben iyiyim,' dedi ve bunu kastetmediğini biliyordum.

'Gece kalmak istersen bir sürü odam var. Size daha önce sormayı akıl etmeliydim.

'Hayır, Doktor. Yapacak işlerim var.'

'Sabah ilk iş ofise gideceğim,' dedim.

"Nasıl yapabiliyorsun bilmiyorum," diye yanıtladı yargılayıcı bir şekilde, sanki iş hakkında düşünmem şu anda göstermem gereken şeyi göstermediğim anlamına gibi.

'Benim bir planım var. Ve ne olsun bunu uygulayacağım,' dedim. "Bir şeyler planlamaya başlamandan nefret ediyorum.

Telefonu kapatıp mutfak masasındaki boş çorba kâselerini topladım ve ne yapacağımı düşündükçe daha da manik oldum.

"Helikopter almak senin için ne kadar zor olabilir ki? Yeğenime söyledim.

"Ne? Şaşırmış görünüyordu.

"Beni duydun.

"Ne için olduğunu sormamın sakıncası var mı? Bilirsiniz, taksi gibi sipariş veremem.'

"Teun'u ara," dedim. 'Ona işle ilgilendiğimi ve alabileceğim tüm işbirliğine ihtiyacım olduğunu söyle. Eğer her şey umduğum gibi giderse, ona ve bir ekibe Wilmington, Kuzey Carolina'da bizimle buluşmaları için ihtiyacım olacağını söyle. Henüz zamanını bilmiyorum. Belki . Ama ihtiyacım var. Bana güvenmek zorundalar.'

Lucy ayağa kalktı ve bardağına biraz daha su doldurmak için lavaboya gitti. 'Bu delilik,' dedi.

"Helikopter bulabilir misin, mısın?"

'Eğer izin alırsam, evet. Sınır Devriyesi'nde var. Genelde kullanırız. Muhtemelen D.C.'den bir tane getirebilirim.

"Güzel," dedim. 'Olabildiğince çabuk getir. Sabah zaten bildiğimi düşündüğüm şeyleri doğrulamak için laboratuarlara gideceğim. Sonra da New York'a gidebiliriz.

"Neden?"

İlgilenmiş ama şüpheli görünüyordu.

"Kirby'ye ineceğiz ve bu aslını öğrenmeye niyetliyim," diye cevap verdim ona.

Marino saat ona yakın bir saatte tekrar aradı ve ben de Lucy ile benim iyi olduğumuzu, gelişmiş alarm sistemi, aydınlatması ve silahlarıyla evimin içinde kendimizi güvende hissettiğimizi bir kez daha söyledim. Sesi soluk ve kalın geliyordu, içki içtiği ve televizyonun sesini açtığı belliydi.

'Saat sekizde benimle laboratuvarda buluşmanı istiyorum,' dedim. "Biliyorum, biliyorum.

"Bu çok önemli, Marino.

"Bunu bana söylemenize gerek yok, Doktor."

"Biraz uyu," dedim.

"Aynen.

Ama yapamadım. Çalışma odamdaki masamda oturmuş, ESA'dan gelen şüpheli yangın ölümlerini inceliyordum. Venice Beach'teki ölümü ve ardından Baltimore'daki ölümü inceledim, vakaların ve kurbanların çıkış noktası ve kundaklamadan şüphelenilmesine rağmen müfettişlerin buna dair hiçbir kanıt bulamaması dışında ne gibi ortak noktaları olduğunu anlamaya çalıştım. Önce Baltimore polis departmanını aradım ve dedektif bölümünde konuşmaya müsait görünen birini buldum.

Dedektif, 'Johnny Montgomery bu çalıştı,' dedi ve sigara içtiğini duyabiliyordum.

"Bu konuda bir şey biliyor musun? Ben sordum.

"En iyisi onunla konuşmak. Ve muhtemelen söylediğin kişi olduğunu bilmenin bir yolunu bulması gerekecek.

"Doğrulama için sabah beni ofisimden arayabilir. Ona numarayı verdim. 'Sekizden geç olmamalıyım. Peki ya e-posta? Müfettiş Montgomery'nin not gönderebileceğim bir adresi var mı?

"Şimdi bunu size verebilirim.

Bir çekmeceyi açtığını duydum ve sonra bana ihtiyacım olanı verdi.

Dedektif düşünceli bir ifadeyle, 'Sanırım sizi daha önce duymuştum,' dedi. 'Eğer ME sizseniz. Bir bayan olduğunu biliyorum. Televizyonda gördüğüm kadarıyla da yakışıklı biri. Hmmm. Hiç Baltimore'a gittin mi?'

"Güzel şehrinizde tıp fakültesine gittim.

"Artık zeki olduğunu biliyorum.

"Yangında ölen genç adam Austin Hart da Johns Hopkins'te öğrenciydi. Onu dürttüm.

'Aynı zamanda bir homoydu. Ben şahsen bunun bir nefret suçu olduğunu düşünüyorum'.

"İhtiyacım olan şey onun bir fotoğrafı ve hayatı, alışkanlıkları, hobileri hakkında her şey. Dedektifin bir anlık dalgınlığından faydalandım.

"Evet." Sigara içti. 'Şu güzel çocuklardan biri. Tıp fakültesini bitirebilmek için modellik yaptığını duydum. Calvin Klein iç çamaşırı reklamları, o tür şeyler. Muhtemelen kıskanç bir aşıktır. Bir dahaki sefere Baltimore'a geliyorsun Doktor, Camden Yards'ı denemelisin. Yeni stadyumu biliyorsun, değil mi?

"Kesinlikle," diye yanıtladım az önce söylediklerini heyecanla değerlendirirken. "İstersen sana bilet bulabilirim.

'Bu çok güzel olur. Müfettiş Montgomery ile temasa geçeceğim ve yardımlarınız için çok teşekkür ederim.

Bana tuttuğum beyzbol takımını soramadan telefonu kapattım ve hemen Montgomery'ye ihtiyaçlarımı özetleyen bir e-posta gönderdim, ancak zaten yeterince ihtiyacım olduğunu hissediyordum. Daha sonra Venice Beach'i kapsayan Los Angeles Polis Departmanı'nın Pasifik Bölümü'nü denedim ve şansım yaver gitti. Marlene Farber'ın davasında çalışan müfettiş akşam vardiyasındaydı ve yeni gelmişti. Adı Stuckey'di ve iddia ettiğim kişi olduğuma dair benden fazla bir doğrulama istemedi.

"Keşke biri bunu benim için ," dedi hemen. 'Altı ay oldu ve hala bir şey yok. Değeri olan tek bir ipucu bile çıkmadı.

"Marlene Farber hakkında bana ne söyleyebilirsiniz? Ben sordum.

sırada General Hospital'daydım. Ve Northern Exposure. Sanırım onu izlemiştir?'

'Çok fazla televizyon izlemem. PBS, bu.'

'Başka, başka? Oh doğru. Ellen. Büyük rolleri yok ama kim bilir ne kadar ileri gitmiştir. Görüp görebileceğiniz en güzel şey. Bir yapımcıyla çıkıyordu ve olanlarla hiçbir ilgisi olmadığına eminiz.

Adamın umursadığı tek şey kokain ve rol genç yıldızları becermekti. Davayı aldıktan sonra, çıktığı programların kasetlerini inceledim. Fena değildi. Yazık oldu.'

"Olay yerinde olağandışı bir şey var mı? Ben sordum.

"Olay yerinde her şey olağandışıydı. Böyle bir yangının birinci kattaki ebeveyn banyosunda nasıl başlamış olabileceğine dair en ufak bir fikrim yok ve ATF

onu da anlayamadı. İçeride tuvalet kağıdı ve havlu dışında yakılacak bir şey yoktu. Zorla girildiğine dair bir iz de yok ve hırsız alarmı da hiç almamış.

"Müfettiş Stuckey, ceset tesadüfen küvette mi bulundu?"

'İntihar etmediyse bu da başka bir gariplik. Belki ateş yakıp bileklerini falan kesmiştir. Birçok insan küvette bileklerini keser.

"Konuşulacak herhangi bir kanıt var mı?"

"Hanımefendi, tebeşir gibiydi. Krematoryumdaymış gibi görünüyordu. Gövdesinden geriye röntgenle kimliğini tespit edebilecekleri kadar bir parça kalmıştı ama bunun ötesinde birkaç diş, kemik parçaları ve biraz saçtan bahsediyoruz.

"Hiç modellik yapmış olabilir mi? Sonra ben sordum.

O, TV reklamları, dergi reklamları. Oldukça iyi bir hayatı vardı. Siyah bir Viper kullanıyordu ve okyanus kıyısında çok güzel bir evde yaşıyordu.

"Acaba fotoğrafları ve raporları bana e-posta ile gönderebilir misiniz?"

"Bana adresinizi verin, ne yapabileceğime bir bakayım.

'Onlara hemen ihtiyacım var, Müfettiş Stuckey,' dedim.

Telefonu kapattım ve zihnim dönmeye başladı. Her kurban fiziksel olarak güzeldi ve fotoğrafçılık ya da televizyonla uğraşıyordu. Bu göz ardı edilemeyecek bir ortak paydaydı ve Marlene Farber, Austin Hart, Claire Rawley ve Kellie Shephard'ın katil için önemli bir nedenden dolayı seçildiğine inanıyordum. Her şey burada çözüldü. Model, Bundy gibi, uzun düz saçlı ve ayrıldığı kız arkadaşına benzeyen kadınları seçen bir seri katilin modeline uyuyordu. Uymayan şey Carrie Grethen'di. Her şeyden önce, ilk üç ölüm gerçekleştiğinde Kirby'de kilit altındaydı ve davranış tarzı hiç böyle olmamıştı.

Şaşırmıştım. Carrie orada değildi ama yine de oradaydı. Bir süre sandalyemde uyukladım ve sabah altıda. Sabah altıda, bir kalkışla kendime geldim. Yanlış pozisyonda durmaktan boynum yanıyordu, sırtım ağrıyor ve kaskatı kesiliyordu. Yavaşça kalktım ve gerindim, ne yapmam gerektiğini ama emin değildim.

Bu düşünce bile beni dehşete düşürdü ve kalbim şiddetle çarpmaya başladı. Nabzımın kapıya vurulan bir yumruk gibi attığını hissedebiliyordum ve Marino'nun hukuk incelemeleriyle dolu bir kitaplığın önüne koyduğu kahverengi kâğıt torbalara baktım. Torbalar bantlanmış ve etiketlenmişti, onları . Benton'ın odasına giden koridoru takip ettim.

Genelde benim yatağımı paylaşmamıza rağmen, evin karşı kanadı ona aitti. Burada çalışır ve günlük eşyalarını depolardı, çünkü ikimiz de yaşlandıkça, alanın en güvenilir dostumuz olduğunu öğrenmiştik. İnzivaya çekilmelerimiz savaşlarımızı daha az kanlı hale getiriyor, gündüzleri yokluğumuz geceleri daha davetkâr kılıyordu. Kapısı gibi ardına kadar açıktı. Işıklar sönmüş, perdeler çekilmişti. Ben bir an donmuş bir şekilde durup içeri bakarken gölgeler daha da keskinleşti. Tepe ışığını açmak için hayatımda gösterdiğim tüm cesareti göstermem gerekti.

Koyu mavi yorganı ve çarşaflarıyla yatağı özenle hazırlanmıştı, çünkü Benton acelesi ne olursa olsun her zaman titizdi. Çarşaflarını değiştirmek ya da çamaşırlarını yıkamak için beni hiç beklememişti ve bunun bir nedeni de bağımsızlığı ve güçlü benlik duygusuydu. Her şeyi kendi bildiği gibi yapmak zorundaydı. Bu açıdan birbirimize o kadar çok benziyorduk ki, bir araya gelmiş olmamıza hayret ediyordum. Şifonyerden saç fırçasını aldım, çünkü kimlik tespiti için başka bir yol bulunamazsa DNA karşılaştırması için faydalı olabileceğini biliyordum. Küçük kiraz komodine gidip orada yığılı kitaplara ve kalın dosya klasörlerine baktım.

Soğuk Dağ'ı okuyordu ve yarısına gelmeden yerini işaretlemek için bir zarfın yırtık kullanmıştı. Elbette, editörlüğünü yaptığı bir suç sınıflandırma kılavuzunun son revizyonunun sayfaları vardı ve onun cızırtılı el yazısını görmek beni yerle bir etti. El yazması sayfaları şefkatle çevirdim ve gözyaşlarım beni tekrar pusuya düşürürken parmaklarımı zar zor okunabilen kelimelerin üzerinde gezdirdim. Sonra çantaları yatağın üzerine koydum ve yırtıp açtım.

Polis dolabını ve çekmecelerini alelacele karıştırmıştı ve çantaların içine koydukları hiçbir şey düzgünce katlanmamıştı, daha ziyade bükülmüş ve yuvarlanmıştı. Teker teker beyaz pamuklu gömlekleri, kalın kravatları ve iki çift jartiyeri düzelttim. İki hafif takım elbise paketlemişti ve ikisi de

Krep kağıdı gibi buruş buruştu. Elbise ayakkabıları, koşu kıyafetleri, çoraplar ve jokey şortları vardı ama beni durduran tıraş takımı oldu.

Metodik eller karıştırmıştı ve bir şişe Givenchy III'ün vidalı kapağı gevşemiş ve kolonya sızmıştı. Tanıdık keskin, erkeksi koku beni duygusallıkla ele geçirdi. Pürüzsüz traşlı yanaklarını hissedebiliyordum. Birden onu FBI Akademisi'ndeki eski ofisinde, masasının arkasında gördüm. Çarpıcı yüz hatlarını, şık elbisesini ve kokusunu hatırladım, o zamanlar zaten aşık olmuştum ve bunu bilmiyordum. Giysilerini düzgünce katlayıp bir yığın haline getirdim ve el yordamıyla başka bir çantayı yırtıp açtım. Siyah deri evrak çantasını yatağın üzerine koydum ve kilitlerini açtım.

İçeride bazen ayak bileğine bağladığı Colt Mustang .380 tabancası fark edilir şekilde eksikti ve öldüğü gece tabancayı yanında götürmüş olmasını anlamlı buldum. Dokuz milimetrelık tabancasını her zaman omuz kılıfında taşırdı, ancak Colt, bir durumun tehdit edici olduğunu hissettiğinde kullandığı yedeği idi. Bu tekil hareket bana Benton'ın Lehigh yangın mahallinden ayrıldıktan sonra bir noktada bir görevde olduğunu gösterdi. Biriyle buluşmaya gittiğinden şüpheleniyordum ve dikkatsiz davranmadığı sürece neden kimseye haber vermediğini anlamıyordum, ki bundan da şüpheliydim.

Kahverengi deri randevu defterini aldım ve gözüme çarpan son randevuları bulmak için sayfalarını çevirdim. Saç kesimi, dişçi randevusu ve seyahatler vardı ama ölüm gününe, kızı Michelle'in gelecek hafta ortasındaki doğum günü dışında hiçbir şey yazılmamıştı. Onun ve kız kardeşlerinin, Benton'ın eski eşi olan anneleri Connie ile birlikte olduklarını hayal ediyordum. Benim hakkımda ne hissedecek olurlarsa olsunlar, eninde sonunda onların acısını paylaşmam gerekeceği fikrinden korkuyordum.

Kısa bir süre sonra ölümüne neden olan canavar Carrienin profili hakkında yorumlar ve sorular karalamıştı. Carrie'nin ne yapabileceğini tahmin etmek umuduyla davranışlarını incelemeye çalıştığını hayal ettiğimde, bunun ironisi akıl almazdı. Kendisi Carrie'ye odaklanmışken, Carrie'nin de büyük olasılıkla onu düşündüğü fikrini aklından geçirdiğini hiç sanmıyordum. Lehigh County'yi ve video kaseti planlıyordu ve büyük olasılıkla şu anda bir prodüksiyon ekibinin üyesi olarak gösteriş yapıyordu.

Gözlerim, suçlu-kurban ilişkisi/sabitlenme ve kimlik/erotomani kaynaşması ve kurbanın daha yüksek statüde biri olarak algılanması gibi kaleme alınmış ifadelerle takıldı. Sayfanın arkasına da, "sonraki hayat" şablonunu not etmişti. Carrie'nin mağduriyetine nasıl uyuyor? Kirby. Claire Rawley'e nasıl ulaşmış? Görünüşe göre hiç yok. Tutarsız. Farklı bir suçluyu mu düşündürüyor? Suç ortağı mı? Gault. Bonnie ve Clyde. Onun orijinal yöntemi. Burada bir şey olabilir. Carrie yalnız değil. K/E 28-45? Beyaz helikopter mi?

Benton'ın morgda durmuş notlar alırken ve Gerde ile benim çalışmamı izlerken ne düşündüğünü fark ettiğimde tüylerim diken diken oldu. Benton birdenbire çok açık görünen bir şeyi düşünüyordu. Carrie bu işte yalnız değildi. Belki de Kirby'de hapsedildiği sırada bir şekilde kötü bir ortakla işbirliği yapmıştı. Aslında, bu bağlılığın kaçışından önceye dayandığından emindim ve orada kaldığı beş yıl boyunca, daha sonra serbest bırakılan başka bir psikopat hastayla tanışmış olmadığını merak ettim. Belki de onunla da medya ve benimle olduğu gibi özgürce ve cüretkârca yazışmıştı.

Benton'ın evrak çantasının otel odasında bulunması da önemliydi, oysa daha önce morgda ona eşlik ettiğini biliyordum. Belli ki Lehigh yangın mahallinden ayrıldıktan bir süre sonra odasına dönmüştü. Ondan sonra nereye gittiği ve neden gittiği bir muamma olarak kaldı. Kellie Shephard'ın cinayetiyle ilgili daha fazla not okudum. Benton aşırıya kaçmayı, çılgınlığı ve düzensizliği vurgulamıştı. Kontrolünü kaybettiğini ve kurbanın tepkisinin plana uygun olmadığını not etmişti. Törenin mahvolması. Böyle olmaması gerekiyordu. Öfke. Yakında tekrar öldürecek.

Evrak çantasını kapattım ve kalbim sızlarken yatağın üzerine bıraktım. Yatak odasından çıktım, ışığı kapattım ve kapıyı kapattım, bir daha girdiğimde Benton'ın dolabını ve çekmecelerini temizleyeceğimi ve bir şekilde onun yankılanan yokluğuyla yaşamaya karar vereceğimi biliyordum. Lucy'yi sessizce kontrol ettim, onu uyurken buldum, tabancası yatağının yanındaki masanın üzerindeydi. Huzursuz gezintilerim beni fuayeye götürdü ve orada alarmı kapatıp gazeteyi verandadan alacak kadar uzun süre bekledim. Kahve yapmak için mutfağa gittim. Saat yedi buçukta ofise gitmek için hazırdım ama Lucy yerinden kıpırdamamıştı. Yine sessizce odasına girdim ve güneş, pencere gölgesinin etrafından hafifçe parlayarak yüzüne yumuşak bir ışıkla dokundu.

"Lucy? Omzuna usulca dokundum.

Sarsılarak uyandı ve yarı doğrulup oturdu. 'Ben gidiyorum,' dedim.

"Benim de kalkmam gerek.

Yorganı geriye attı.

"Benimle bir fincan kahve içmek ister misin?"

diye sordum. "Elbette.

Ayaklarını yere indirdi. 'Bir şeyler yemelisin,' dedim.

Koşu şortu ve tişörtüyle uyumuştı ve bir kedi sessizliğiyle beni takip etti.

"Mısır gevreğine ne dersin?" dedim dolaptan bir kahve fincanı çıkarırken.

Benton'ın çoğu sabah taze muz ya da çilekle birlikte yediği ev yapımı granola kutusunu açtığımda hiçbir şey söylemedi, sadece beni izledi. Sadece kızarmış kokusu bile beni yeniden ezmeye yetti ve boğazım düğümlendi, midem bulandı. Uzun bir süre çaresizce durdum, kepçeyi kaldıramadım, bir kaseye uzanamadım ya da en küçük bir şey yapamadım.

"Yapma Kay Teyze," dedi Lucy, neler olduğunu çok iyi biliyordu. "Zaten aç değilim.

Tenekenin üstünü kapatırken ellerim titredi. 'Burada nasıl

kalacağımı bilmiyorum,' dedi.

Kendi kahvesini doldurdu.

"Burası benim yaşadığım yer,

Lucy.

Buzdolabını açtım ve ona bir kutu süt uzattım.

"Arabası nerede?" diye sordu kahvesini beyazlatarak.

'Hilton Head'deki havaalanı sanırım. Oradan doğruca New York'a uçtu.

"Bu konuda ne yapacaksın?"

"Bilmiyorum.

Gittikçe sinirleniyordum.

'Şu anda arabası listemin alt sıralarında. Evde her şeyi var,' dedim ona.

Derin bir nefes aldım.

'Her şey hakkında aynı anda karar veremem,' dedim.

'Bugün her şeyi açıklığa kavuşturmalısın.

Lucy tezgâha yaslanmış kahve içiyor ve gözlerinde aynı düz bakışla beni izliyordu.

"Ciddiyim," diye devam etti hiçbir duygu taşımayan bir ses tonuyla.

"Cesedi eve gelene kadar ona ait hiçbir şeye dokunmayacağım. "İstersen sana yardım edebilirim.

Kahvesini tekrar yudumladı. Ona kızmaya başlamıştım.

'Bunu kendi yöntemimle yapacağım Lucy,' dedim acı içimdeki her hücreye yayılıyor gibiydi. 'Bir kez olsun bir şeyin üzerine kapıyı çarpıp kaçmayacağım. Hayatım boyunca bunu yaptım, babam öldüğünde başladım. Sonra Tony gitti ve Mark öldürüldü ve ben her ilişkiyi eski bir evmiş boşaltmakta gittikçe daha iyi oldum. Sanki orada hiç yaşamamışım gibi çekip gittim. Ve tahmin edin ne oldu? "İşe yaramıyor.

Çıplak ayaklarına bakıyordu. "Janet'la

konuştun mu? diye sordum.

O biliyor. Şimdi onu görmek istemediğim için çok sinirli. Kimseyi görmek istemiyorum.'

'Ne kadar çok koşarsan, o kadar çok aynı yerde kalırsın,' dedim. 'Eğer benden başka bir şey öğrenmediysen, Lucy, en azından bunu öğren. Hayatının yarısı geçene kadar bekleme.

Pencereler sabahı yakalayıp mutfağımyı aydınlatırken yeğenim, 'Senden çok şey öğrendim,' dedi. "Düşündüğünden çok daha fazlasını.

Uzun bir süre boyunca büyük odaya açılan boş kapıya baktı.

'İçeri gireceğini düşünüp duruyorum,' diye

mırıldandı. "Biliyorum," dedim. "Ben de düşünüp duruyorum.

'Teun'u arayacağım. Bir şey öğrenir öğrenmez sana çağrı bırakacağım,' dedi.

Güneş doğuda kuvvetliydi ve işe giden diğer insanlar açık ve sıcak bir gün olacağına benzeyen günün parıltısında gözlerini kısarak bakıyorlardı. Dokuzuncu Cadde'deki trafiğin akışı içinde, Jefferson'un bozulmamış beyaz binaları ve Stonewall Jackson ve George Washington anıtlarıyla ferforje demirle çevrili Capitol Meydanı'nın yanından geçiyordum. Kenneth Sparkes'ı, onun siyasi etkisini düşündüm. Talep ve şikâyetlerle aradığında duyduğum korku ve hayranlığı hatırladım. Şimdi onun için çok üzülüyordum.

Son zamanlarda olup bitenler onun adını şüphelerden arındırmamıştı çünkü seri cinayetlerle karşı karşıya olduğumuzu bilen bizler bile bu tür bilgileri haberlere verme özgürlüğüne sahip değildik. Sparkes'ın bilmediğinden emindim. Umutsuzca onunla konuşmak, bir şekilde onun zihnini rahatlatmak istiyordum, sanki bunu yaparak kendi zihnimi de rahatlatabilmişim gibi. Depresyon göğsümü soğuk, demir ellerle ezdi ve Jackson Sokağı'ndan binamın önüne döndüğümde, siyah poşetli bir cesedi boşaltan bir cenaze arabasının görüntüsü beni daha önce hiç olmadığı kadar sarstı.

Benton'ın cesedinin böyle sarıldığını ya da soğutucunun kapısı kapandığında soğuk, çelik mekânının karanlığını hayal etmemeye çalıştım. Bildiğim her şeyi bilmek korkunçtu. Ölüm bir soyutlama değildi ve sevginin olmadığı bir yerdeki her prosedürü, her sesi ve kokuyu hayal edebiliyordum.

Dokunmak, sadece klinik bir amaç ve çözülmesi gereken bir suç. Marino geldiğinde arabamdan iniyordum.

"Arabamı buraya sokabilir miyim?" diye sordu, park yerinin polisler için olmadığını bilmesine rağmen.

Marino sürekli kuralları çiğniyordu.

'Devam et,' diye cevap verdim. 'Minibüslerden biri dükkânda. Ya da en azından ben öyle olduğunu düşünüyorum. Burada uzun süre kalmayacaksınız.

"Nereden biliyorsun?

Arabasının kapısını kilitledi ve bir kül attı. Marino yine o kaba halini takınmıştı ve ben bunu inanılmaz derecede güven verici buldum.

Morgun içine açılan kapılara giden bir rampayı takip ederken, "Önce ofisine mi gidiyorsun?" diye sordu.

"Hayır. Doğruca yukarı.

"O zaman size muhtemelen zaten masanızda olan şeyi söyleyeyim," dedi. 'Claire Rawley'in kimliği pozitif çıktı. Fırçasındaki saçtan.

Şaşırmamıştım ama bu doğrulama beni yine üzüntüye boğdu.

"Teşekkürler," dedim ona. "En azından biliyoruz.

İZ DELİL laboratuvarları üçüncü kattaydı ve ilk durağım taramalı elektron mikroskobu ya da SEM idi; bu mikroskop Shephard davasındaki metal traş gibi bir numuneyi bir elektron demetine maruz bırakıyordu. Örneği oluşturan element bileşimi elektronlar yayıyor ve görüntüler bir video ekranında gösteriliyordu.

Kısacası SEM, ister karbon, ister bakır, ister çinko olsun, yüz üç elementin neredeyse tamamını tanıyor ve mikroskobun odak derinliği, yüksek çözünürlüğü ve yüksek büyütme oranı sayesinde, silah kalıntısı veya esrar yaprağındaki tüyler gibi iz kanıtlar ürkütücü olmasa da şaşırtıcı ayrıntılarla görüntülenebiliyor.

Zeiss SEM'in bulunduğu yer, deniz mavisi ve bej renkli duvar dolapları, raflar, tezgah alanı ve lavabolardan oluşan penceresiz bir odaydı. Son derece pahalı olan bu cihaz mekanik titreşimlere, manyetik alanlara, elektriksel ve termal bozulmalara karşı çok hassas olduğu için ortam hassas bir şekilde kontrol ediliyordu.

Havalandırma ve iklimlendirme sistemi binanın geri kalanından bağımsızdı ve fotoğrafik açıdan güvenli aydınlatma, elektrik parazitine neden olmayan ve odayı yansıma yoluyla loş bir şekilde aydınlatmak için tavana yönlendirilen filaman lambalarla sağlandı. Zeminler ve duvarlar, insan ya da otoyol trafiğine dayanıklı kalın çelik kirişli betonarme idi.

Mary Chan minyon ve açık tenliydi, birinci sınıf bir mikroskopçuydu, şu anda telefonda ve karmaşık cihazıyla çevriliydi. Alet panelleri, güç üniteleri, elektron tabancası ve optik kolonu, X-ışını analizörü ve bir nitrojen silindirine bağlı vakum odası ile SEM, uzay mekiği için bir konsol gibi görünüyordu. Chan'ın laboratuvar önlüğünün düğmeleri çenesine kadar ilikliydi ve dostça bir hareketle bana bir dakika içinde geleceğini söyledi.

"Ateşini tekrar ölçün ve tapyokayı deneyin. Eğer bunu da tutturamazsa beni ara, tamam mı? Chan birine söylüyordu. "Şimdi gitmem gerek.

'Kızım,' dedi bana özür diler gibi. 'Mide rahatsızlığı, büyük ihtimalle dün gece çok fazla dondurma yediği için. Ben bakmıyorken Chunky Monkey'e girmiş.

Gülümsemesi cesur ama yorgundu ve gecenin çoğunu ayakta geçirdiğinden şüpheleniyordum.

Marino ona paketlenmiş kanıtlarımızı uzatırken, 'Dostum, bu bayılıyorum,' dedi.

'Bir metal tıraşı daha,' diye açıkladım ona. 'Bunu sana söylemekten nefret ediyorum Mary, ama şimdi bakabilirsen sevinirim. Acil bir durum.

"Başka dava mı yoksa aynı dava mı?

'Lehigh County, Pennsylvania'daki yangın,' diye cevap verdim.

"Şaka mı yapıyorsun? Neşterle bantlanmış kahverengi kâğıdı keserken şaşkın görünüyordu. "Tanrım," dedi "haberlerde duyduklarıma göre bu oldukça korkunç görünüyor. Sonra FBI'daki adam da. Garip, garip, .

Benton'la olan ilişkimi bilmesi için bir neden yoktu.

"Bu davalar ve Warrenton'daki dava arasında, dolaşan bir kaçık piro olup olmadığını merak etmek zorundasınız," diye devam etti.

'Biz de bunu çalışıyoruz,' dedim.

Chan küçük metal kanıt düğmesinin kapağını çıkardı ve cımbızla karlı pamuk tabakasını kaldırarak iki küçük parlak dönüşü ortaya çıkardı. Makaralı sandalyesini arkasındaki tezgâha doğru itti ve çift taraflı yapışkanlı bir kare siyah karbon bandı küçük bir alüminyum saplama üzerine yerleştirmeye başladı. Bunun üzerine en fazla yüzey alanına sahip gibi görünen tıraşı monte etti. Normal bir kirpiğin belki yarısı büyüklüğündeydi. Stereo-optik mikroskobu açtı, numuneyi sahneye yerleştirdi ve SEM'e başvurmadan önce daha düşük bir büyütmede bakmak için ışık çubuğunu ayarladı.

"İki farklı yüzey görüyorum," dedi odağı ayarlarken. "Biri gerçekten parlak, diğeri ise donuk gri.

"Bu Warrenton örneğinden farklı," dedim. 'Her iki yüzey de parlaktı, değil mi?

Doğru. Tahminime göre buradaki yüzeylerden biri atmosferik oksidasyona maruz . Sebebi ne olursa olsun.

"Sakıncası var mı? Ben sordum.

Yoldan çekildi ve ben de merceklerden baktım. Dört büyütmede, metal torna buruşmuş bir folyo şeridine benziyordu ve metali tıraşlamak için kullanılan şeyin bıraktığı ince çizgileri zar zor . Mary birkaç Polaroid fotoğraf çekti ve ardından sandalyesini SEM konsoluna doğru geri çekti. Odayı havalandırmak ya da vakumu serbest bırakmak için bir düğmeye bastı.

'Bu birkaç dakika sürecektir,' dedi bize. 'Bekleyebilir ya da gidip geri gelebilirsiniz.

"Kahve alacağım," dedi Marino, hiçbir zaman sofistike teknolojinin hayranı olmamıştı ve büyük olasılıkla sigara içmek istiyordu.

Chan, nem gibi kirlilikleri dışarıda tutmak amacıyla odayı nitrojenle doldurmak için bir valf açtı. Daha sonra konsoldaki bir düğmeye bastı ve örneğimizi bir elektron optik masasına yerleştirdi.

'Şimdi onu cıvanın eksi altı milimetresine 10'a getirmeliyiz. Bu, ışını açmak için gereken vakum seviyesi. Genellikle iki ya da üç dakika sürer. Ama ben gerçekten iyi bir vakum elde etmek için bundan biraz daha fazla pompalamayı seviyorum," diye açıkladı kahvesine uzanırken. "Haberlerin çok kafa karıştırıcı olduğunu düşünüyorum," dedi sonra. "Çok fazla ima var.

"Peki başka yeni ne var? Alaycı bir şekilde yorumladım.

"Bir de bana sor. Ne zaman mahkemedeki ifadelerimi okusam, benim yerime başka biri kürsüde olsaydı diye düşünürüm. Demek istediğim, önce Sparkes'ı bu işin içine çektiler ve dürüst olmak gerekirse, belki de kendi evini ve bir kızını yaktığını düşünmek üzereydin. Muhtemelen para için ve bir şeyler bildiği için ondan kurtulmak için. Sonra bir baktık ki Pennsylvania'da iki yangın daha çıkmış, iki kişi daha ölmüş.

Tüm birbiriyle bağlantılı olduğu mu düşünölüyor? Peki Sparkes tüm bunlar olurken neredeydi?

Kahvesine uzandı.

Affedersiniz, Dr. Scarpetta. Sormadım bile. Size biraz getireyim

mi?' 'Hayır, teşekkür ederim,' dedim.

Cıva seviyesi yavaşça yükselirken yeşil ışığın gösterge üzerinde hareket etmesini izledim.

'Ayrıca bu psikopat kadının New York'taki tımarhaneden kaçmasını da tuhaf buluyorum - adı neydi? Carrie gibi bir şey mi? Ve bu soruşturmada sorumlu FBI profil uzmanı aniden ölüyor. Sanırım gitmeye hazırız,' dedi.

Elektron ışınını ve video ekranını açtı. Büyütme beş yüze ayarlanmıştı, büyütmeyi azalttı ve ekranda filamentin akımının bir resmini almaya başladık. İlk başta bir dalga gibi görünüyordu, sonra düzleşmeye başladı. Daha fazla tuşa basarak büyütmeyi tekrar, bu kez yirmiye düşürdü ve örnekten gelen sinyallerin bir resmini almaya başladı.

"Biraz daha fazla enerji elde etmek için ışının spot boyutunu değiştireceğim. Çalışırken düğmeleri ve kadranları ayarladı.

"Metal traşımıza benziyor, neredeyse kıvrılmış bir kurdele gibi," diye açıkladı.

Topografi, biraz önce optik mikroskop altında gördüğümüzün büyütölmüş bir versiyonuydu ve resim çok parlak olmadığından, bu daha düşük atom numarasına sahip bir elemente işaret ediyordu. Canlı görüntünün tarama hızını ayarladı ve ekranda kar fırtınası gibi görünen güröltünün bir kısmını ortadan kaldırdı.

'Burada griye karşı parlaklığı açıkça görebilirsiniz' dedi. "Ve

bunun oksidasyondan kaynaklandığını düşünüyorsunuz," dedim,

bir sandalye çekerek.

'Şey, aynı malzemeden iki yüzeyiniz var. Parlak tarafın yakın zamanda tıraş edildiğini, diğerinin ise tıraş edilmediğini tahmin ediyorum.

"Bana mantıklı geliyor.

Kırışmış metal, uzayda asılı kalmış şarapnel parçalarına benziyordu.

"Geçen yıl bir davamız vardı," diye tekrar konuştu Chan, benim için fotoğraf çekmek üzere çerçeve deposunun düğmesine basarken. 'adam makine atölyesindeki bir boruyla dövülmüştü. Kafa derisinden alınan dokuda torna tezgâhından çıkan metal bir törpü vardı. Doğrudan yaranın içine aktarılmış. Tamam, geri saçılma görüntüsünü değiştirelim ve bakalım bundan ne tür bir röntgen elde edeceğiz.

Video ekranı grileşti ve dijital saniyeler sayılmaya başladı. Mary kontrol panelindeki diğer düğmeleri çalıştırdı ve ekranda aniden canlı mavi bir arka plana karşı parlak turuncu bir spektrum belirdi. İmleci hareket ettirdi ve psychedelic bir dikite benzeyen şeyi genişletti.

"Bakalım başka metaller de var mı?

Daha fazla ayarlama yaptı.

'Hayır,' dedi. 'Çok temiz. Sanırım yine aynı şüpheliyi yakaladık. Magnezyumu arayıp çizgilerin çakışıp çakışmadığına bakacağız.

Magnezyum spektrumunu bizim numunemizin spektrumunun üzerine yerleştirdi ve ikisi de aynıydı. Video ekranında elementler tablosunu çağırdı ve magnezyum karesi kırmızı renkte yanıyordu. Elementimizi doğrulamıştık ve aldığımız cevabı beklememe rağmen yine de hayrete düşmüştüm.

"Saf magnezyumun neden bir yaraya aktarılabilceğine dair bir açıklamanız var mı? Marino döndüğünde Chan'e sordum.

"Sana pipo hikayemi anlatmıştım," diye cevap

verdi. "Ne piposu? dedi Marino.

"Aklıma gelen tek şey bir metal atölyesi," diye etti Chan. 'Ama magnezyum işlemenin alışılmadık bir şey olacağını düşünüyorum. Yani, ne için olduğunu hayal bile edemiyorum.

'Teşekkürler, Mary. Bir durağımız var ama Warrenton davasındaki tıraşı bana vermen gerekiyor, böylece onu ateşli silahlara götürebilirim.

Telefon tekrar çaldığında saatine baktı ve onu bekleyen dosya yükünü ancak hayal edebiliyordum.

',' dedi bana cömertçe.

Ateşli silahlar ve alet izleri laboratuvarları aynı kattaydı ve aslında bilimin aynı bölümüydü, çünkü fişek kovanları ve mermiler üzerinde kalan yiv ve kanallar ile ateşleme iğnesi izleri aslında silahlar tarafından yapılan alet izleriydi. Yeni binadaki alan eskisine kıyasla bir stadyum gibiydi ve bu da kapımızın ötesindeki toplumun süregelen bozulmasına üzücü bir şekilde işaret ediyordu.

Okul çocuklarının dolaplarında tabanca saklamaları, tuvaletlerde gösteriş yapmaları ve okul otobüsünde taşımaları alışılmadık bir durum değildi ve şiddet suçlularının on bir ve on iki yaşlarında olması bir şey değildi. Silahlar hala kendini ya da eşini, hatta sürekli havlayan köpeği olan komşuyu öldürmek için en iyi seçenektir. Daha da korkutucu olan, kamuya açık alanlara girip havaya ateş açmaya başlayan, ofisimin ve lobinin neden kurşun geçirmez camla korunduğunu açıklayan huysuz ve delilerdi.

Rich Sinclair'in çalışma alanı halı kaplı ve iyi aydınlatılmıştı ve bana her zaman uçmak üzere olan metal bir mantarı hatırlatan kolezyuma bakıyordu. Bir Taurus tabancanın tetik çekişini test etmek için ağırlıklar kullanıyordu ve Marino ile birlikte çekicinin ateşleme iğnesine çarpma sesini duyarak içeri girdik. Konuşkan bir ruh halinde değildim ve Sinclair'e neye ihtiyacım olduğunu ve buna hemen ihtiyacım olduğunu söylerken kaba görünmemek için elimden geleni yaptım.

"Bu Warrenton'dan gelen metal torna," dedim kanıt düğmesini açarak. "Bu da Lehigh yangınında cesetten çıkarılan.

Daha sonra o kanıt düğmesini açtım.

"Her ikisinde de SEM'de açıkça görülebilen çizgiler var," diye açıkladım.

Amaç, çizgilerin ya da alet izlerinin eşleşip eşleşmediğini görmektir; bu da şu ana kadar bulunan magnezyum talaşlarını üretmek için aynı aletin kullanıldığını gösteriyordu. Metal şeritler çok kırılgan ve inceydi ve Sinclair onları almak için dar bir plastik spatula kullandı. Pek işbirlikçi değillerdi ve Sinclair onları pamuk denizinden çekip çıkarırken sanki kaçmaya çalışıyorlarmış gibi zıplamaya meyilliydiler. Siyah kartondan kareler kullanarak Warrenton'dan gelen talaşı bir tarafa, Lehigh'den gelen talaşı da diğer tarafa yerleştirdi. Bunları karşılaştırma mikroskobunun aşamalarına yerleştirdi.

"Evet," dedi Sinclair hiç duraksamadan. "Elimizde iyi mallar var.

Spatulayla talaşlarla oynadı, büyütme oranını kırka çıkarırken onları biraz düzleştirdi.

"Belki de bir tür bıçaktır," dedi. 'Çizgiler muhtemelen finisaj işleminden kaynaklanıyor ve sonunda bir kusur haline geliyor çünkü hiçbir finisaj işlemi mükemmel bir şekilde pürüzsüz olmayacaktır. Yani, üretici mutlu olacak ama bizim tarafımızda bunu görmüyor. İşte, bence burası daha da iyi bir alan.

Bakabilmemiz için kenara çekildi. Önce Marino göz merceğine eğildi.

"Karda kayak izlerine benziyor," diye yorum yaptı. 'Ve bu bıçaktan geliyor, değil mi? Ya da her neyse?

'Evet, kusurlar ya da alet izleri, bu metali tıraş eden her neyse onun tarafından yapılmış. Bir tıraşlama diğeriyle aynı hizaya geldiğinde eşleşmeyi görüyor musunuz?

Marino yapmadı.

"İşte, Doktor, sen bak. Sinclair yolumdan çekildi.

Mikroskopta gördüklerim mahkeme için yeterince iyiydi, Warrenton'daki tıraşın bir ışık alanındaki çizgileri diğerindeki tıraşın çizgileriyle eşleşiyordu. Açıkça görülüyordu ki, aynı alet her iki cinayet vakasında da magnezyumdan yapılmış bir şeyi tıraş etmişti. Asıl soru bu aletin ne olabileceğiydi ve talaşlar çok ince olduğu için bir tür keskin bıçak olduğu düşünülmeliydi. Sinclair benim için birkaç Polaroid fotoğraf çekti ve bunları glyassine zarflara yerleştirdi.

"Tamam, Şimdi ne olacak? Marino beni ateşli silahlar laboratuvarının ortasına doğru takip ederken, biyolojik tehlike baŐlıklarının altında kanlı giysileri iŐlemekle meşgul bilim adamlarının ve U Őeklindeki bŧyŧk bir tezgahda bir yıldız tornavida ve palayı inceleyen diğerlerinin yanından geçerken sordu.

'Şimdi alıŐveriŐe gidiyorum,' dedim.

Konuşurken yavaŐlamadım, aksine daha da telaŐlandım ŧnkŧ Carrie'nin ya da suç ortağının ya da birilerinin ne yaptığını yeniden yapılandırmaya yaklaŐtığımı biliyordum.

"Ne demek alışveriş?

Duvarın arkasından poligondaki test atıŐlarının boğuk patlamalarını duyabiliyordum.

"Neden Lucy'yi kontrol etmiyorsun? dedim. "İkinize de sonra dŧneceęim.

Asansŧrŧn kapıları açılırken Marino, "Bu daha sonra yaptığın Şeylerden hoşlanmıyorum," dedi. 'Bu, kendi başına etrafta koŐuŐturduęun ve belki de yapmaman gereken Őeylere burnunu soktuğun anlamına geliyor. Ve Şu anda etrafta kimse yokken sokakta olmanın sırası değil. Carrie'nin nerede dair en ufak bir fikrimiz yok.

'Doğru, ,' dedim. "Ama bunun deęiŐeceeęini umuyorum.

Birinci katta indik ve arabamın kilidini açtığım bŧlmeye açılan kapıya doğru kararlılıkla ilerledim. Marino o kadar sinirli gŧrŧnŧyordu ki, ŧfke nŧbeti geireceeğini sandım.

"Bana nereye gittiğini sŧylemek ister misin?" diye sordu çıktığı kadar.

"Bir spor mağazası," dedim motoru çalıştırarak. "Bulabildiğim en bŧyŧęŧ.

James'in gŧneyinde, Marino'nun yaşadığı mahalleye çok yakın olan Jumbo Sports olduğu ortaya çıktı; basketbol topu, frizbi, serbest ağırlık ve golf sopası aramak aklıma nadiren geldiği için mağazadan haberdar olmamın tek nedeni buydu.

Powhite Parkway'e girdim ve iki giŐeden sonra Midlothian Paralı Yolu'ndan çıkıp Şehir merkezine doğru ilerliyordum. Spor mağazası -bŧyŧktŧ

kırmızı tuğladan inşa edilmişti ve dış duvarlarında beyaz çerçeveli kırmızı boyalı atlet figürleri vardı. Park yeri günün bu saati için beklenmedik bir şekilde doluydu ve kaç tane iyi tonda insanın öğle yemeği saatlerini burada geçirdiğini merak ettim.

Neyin nerede olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu ve kilometrelerce uzanan sıraların üzerindeki tabelaları incelemek için birkaç dakika ayırmam gerekti. Boks eldivenleri satılıyordu ve bilmediğim işkenceler yapabilen egzersiz makineleri vardı. Her spora uygun kıyafetlerin bulunduğu raflar uçsuz bucaksızdı ve cayır cayır yanan renklere sahipti; tenis oynamaya vakit bulduğum zamanlarda giydiğim medeni beyaza ne olduğunu merak ediyordum. Bıçakların, arka duvarın karşısında geniş bir alan olan kamp ve av malzemeleri ile birlikte olacağını düşündüm. Yaylar ve oklar, hedefler, çadırlar, kanolar, yemek takımları ve kamuflajlar vardı ve bu saatte ilgileniyor görünen tek kadın bendim. İlk başta, bir bıçak vitrininin üzerinde sabırla dururken kimse beni beklemeye yanaşmadı.

Güneşten yanmış bir adam oğlunun onuncu yaş günü için bir havalı tüfek , beyaz takım elbiseli yaşlı bir adam yılan ısırığı kitleri ve sivrisinek kovucu hakkında bilgi alıyordu. Sabrım tükendiğinde araya girdim.

"Affedersiniz," dedim.

Üniversite çağında olan tezgâhtar ilk başta beni duymamış gibiydi.

Tezgâhtar, beyazlar içindeki yaşlı adama "Yılan ısırığı kitini kullanmadan önce doktorunuza danışmalısınız," diyordu.

"Ormanın ortasında bir yerdeyken ve bir bakır kafa beni ısırışken bunu nasıl yapacağım?"

"Ormana gitmeden önce ona danışın demek istedim, efendim.

Onların geri kalmış mantığını dinlerken daha fazla dayanamadım.

'Yılan ısırığı kitleri sadece işe yaramaz değil, aynı zamanda zararlıdır da' dedim. 'Turnike ve lokal insizyon, zehri emmek ve tüm bunlar işleri daha da kötüleştirir. Eğer ısırılırsanız,' dedim beyazlı adama, 'yapmanız gereken şey vücudunuzun o kısmını hareketsiz hale getirmek, ilk yardıma zarar vermekten kaçınmak ve bir hastaneye gitmek.

İki adam irkildi.

"Yani yanınıza bir şey almanın bir anlamı yok mu?" diye sordu beyazlı adam.
"Bir şey satın almanın anlamı yok mu diyorsunuz?"

"İyi bir çift bot ve etrafı kurcalayabileceğiniz bir bastondan başka bir şey yok," diye cevap verdim. 'Uzun otlardan uzak durun ve ellerinizi oyuklara ya da deliklere sokmayın. Zehir lenfatik sistem tarafından vücuda taşındığı için, Ace bandajı gibi geniş kompresyon bandajları ve uzvu tamamen hareketsiz tutmak için bir atel iyi olur.

"Doktor falan mısınız?" diye sordu tezgâhtar.

"Daha önce yılan ısırıklarıyla uğraşmıştım.

Bu örneklerde kurbanların yaşamadığını eklemedim.

"Burada bıçak bileyiciniz var mı diye merak ediyordum" dedim tezgâhtara.

"Mutfak bileyicileri mi yoksa kamp için olanlar mı?"

'Kamp yapmakla başlayalım,' dedim.

Mandallara asılı çok çeşitli bileme taşlarının ve diğer bileme aletlerinin bulunduğu bir duvarı işaret etti. Bazıları metal, bazılarıysa seramikti. Tüm markalar, paketlerin üzerindeki bileşimi belli etmeyecek kadar tescilliydi. Biraz daha taradım, gözlerim en alt sıradaki küçük bir pakette durdu. Şeffaf plastiğin altında grimsi gümüş metalden basit bir dikdörtgen blok vardı. Buna ateş başlatıcı deniyordu ve magnezyumdan yapılmıştı. Talimatları okudukça heyecanım arttı. Ateş yakmak için magnezyumun yüzeyine bir bıçakla kazımak ve bir çeyreklik kadar küçük bir talaş yığını oluşturmak gerekiyordu. Kibrit gerekli değildi, çünkü ateş başlatıcı ateşleme için kıvılcım çıkaran bir parça içeriyordu.

Elimde yarım düzine magnezyum başlatıcı ile aceleyle mağazaya geri döndüm ve acelem yüzünden önce bir bölüme, sonra diğerine takıldım. Bowling topları, ayakkabılar, beyzbol eldivenleri derken kendimi yüzme reyonunda buldum ve neon renkli yüzme şapkaları beni anında büyüledi. Bir tanesi sıcak pembeydi. Claire Rawley'in saçında bulunan kalıntıları düşündüm. Başından beri, Claire'in saçında

Öldürüldüğünde ya da en azından ateş ona ulaştığında kafasında bir şey vardı.

Duş bonesi düşünmüştüm ama kısa bir süre için, çünkü ince plastik malzemesi sıcakta beş saniye bile dayanamazdı. Yüzme bonesi aklımın ucundan bile geçmemişti ve rafları hızlıca karıştırdığımda hepsinin likra, lateks ya da silikondan yapıldığını fark .

Pembe olan silikondu ve aşırı sıcaklıklarda diğerlerinden çok daha iyi dayanacağını biliyordum. Onlardan birkaç tane satın aldım. Arabayla ofisime döndüm ve ceza yemediğim için şanslıydım çünkü şerit fark etmeksizin insanların yanından geçiyordum. Görüntüler zihnimi ele geçirdi ve bunlar eğlenemeyeceğim kadar acı verici ve korkunçtu. Bu sefer teorimin yanlış olduğunu umuyordum. Hızla laboratuvara dönüyordum çünkü bilmek zorundaydım.

'Ah Benton,' diye mırıldandım sanki gibi. "Lütfen böyle olmasına izin verme.

Tekrar bölmenin içine park edip arabamdan saat ON ÜÇTEYDİ. Hızla asansöre doğru yürüdüm ve kendimi üçüncü kata attım. Başlangıçta pembe kalıntıyı inceleyip bana silikon olduğunu bildiren Jerri Garmon'u arıyordum.

Kapı aralıklarından eğilerek, onu eroinden boya bağlayıcılarına kadar organik maddelerin analizinde kullanılan en son cihazların bulunduğu bir odanın içinde buldum. Gaz kromatografinin ısıtılmış odasına bir numune enjekte etmek için bir şırınga kullanıyordu ve ben konuşana kadar beni fark etmedi.

"Jerri," dedim, nefes nefese kalmıştım. "Seni rahatsız etmek istemem ama bakmak isteyeceğini düşündüğüm bir şey var.

Pembe yüzme başlığını kaldırdım. Tepkisi tamamen boştu. 'Silikon,' dedim.

Gözleri parladı.

'Vay canına! Yüzme bonesi mi? Vay canına. Kimin gelirdi ki?' dedi. 'Bu da size gösteriyor ki, bugünlerde yetişmeniz gereken çok şey var.

"Yakabilir miyiz? Ben sordum.

'Bunun bir süre daha etmesi gerekiyor. ama. Şimdi beni de meraklandırıdın.'

Kanıtların SEM ve kütle spektrometresi gibi karmaşık cihazlardan geçirilmeden önce işlendiği asıl iz kanıt laboratuvarı genişti ama şimdiden yer kalmamıştı. Yangın kalıntılarının ve yanıcı kalıntıların toplanmasında kullanılan çok sayıda hava geçirmez alüminyum boya kutusu raflarda piramitler halinde ve büyük kavanozlarda granül mavi Drierite, petri kapları, beherler, kömür tüpleri ve her zamanki kahverengi kağıt delil torbaları vardı. Aklımdaki test kolay ve hızlıydı.

Susturucu fırın bir köşedeydi ve daha ziyade küçük, bej renkli seramik bir krematoryuma benziyordu, tam olarak bir otel mini barı büyüklüğündeydi ve yirmi beş yüz Fahrenheit dereceye kadar ısınabiliyordu. Açtı ve bir gösterge çok geçmeden kaydetmeye başladı. Jerri kapağı mısır gevreği kâsesinden pek de farklı olmayan beyaz bir porselen tabağın içine yerleştirdi ve çekmeceyi açarak kendisini dirseğine kadar koruyacak kalın bir asbest eldiveni çıkardı. Sıcaklık yüz dereceye çıkarken elindeki maşayla öylece durdu. İki yüz elli dereceye geldiğinde şapkamızı kontrol etti. En ufak bir etkilenme yoktu.

Jerri, "Bu sıcaklıkta lateks ve likranın fırtına gibi tüteceğini ve erimeye başlayacağını şimdiden söyleyebilirim," diye haber verdi. Ama bu şey henüz yapışkanlaşmadı bile ve rengi de değişmedi.

Silikon kapak beş yüz dereceye kadar duman çıkarmaya başlamadı. Yedi yüz elli derecede kenarları griye dönüyordu. Yapışkanlaşıyor ve erimeye başlıyordu. Bin dereceye ulaştığında ise alev alıyordu ve Jerri daha kalın bir eldiven bulmak zorunda kaldı.

Jerri, 'Bu inanılmaz,' dedi.

'Sanırım silikonun neden yalıtım için kullanıldığını anlayabiliyoruz,' diye ben de hayret ettim. "Geri çekilsek iyi olur.

"Merak etme.

Kâseyi maşayla ileri doğru çekerken ve alevler içindeki deneyimizi asbest kaplı eliyle taşıırken zarar görmeyecek şekilde uzaklaştım. Temiz havaya maruz kalmak daha da körükledi ve kimyasal davlumbazın altına yerleştirip egzozu açtığında, kapağın dış yüzeyi kontrolden çıkmış ve Jerri'yi bir kapakla örtmeye zorlamıştı.

Sonunda alevler boğuldu ve geriye ne kaldığını görmek için kapağı çıkardı. Kağıt gibi beyaz külü ve hala gözle görülür şekilde pembe olan korunmuş silikon bölgelerini fark ettiğimde kalbim güm güm attı. Yüzme kapağı yapışkanlaşmamış ya da sıvı hale gelmemişti. Soğuyan sıcaklıklar ya da oksijen yokluğu, hatta belki de suyla ıslatılması süreci engelleyene kadar basitçe parçalanmıştı. Deneyimizin sonucu şuydu

Claire Rawley'in uzun sarı saçlarından elde ettiğimle tamamen tutarlıydı.

Küvetteki cesedinin görüntüsü, başında pembe bir bone, korkunçtu ve anlamı neredeyse çok daha fazlaydı. Banyo alev alev yandığında duş kapısı da çökmüştü.

Alevler çıkış noktasından tavana doğru yükselirken, cam parçaları ve küvetin kenarları vücudu korumuştı. Küvetin içindeki sıcaklık hiçbir zaman bin derecenin üzerine ve silikon yüzme başlığının küçük bir parçası, duş kapısının eski ve tek bir kalın cam levhadan yapılmış olması gibi basit ve tuhaf bir nedenden dolayı korunmuştu.

Eve dönerken, trafiğin yoğun olduğu saatler beni sıkıştırıyor ve acelem arttıkça daha da agresifleşiyordu. Birkaç kez neredeyse telefona uzanıyordum, Benton'ı aramak ve keşfettiklerimi ona anlatmak için çaresizdim. Sonra Philadelphia'da yanmış bir marketin arka köşesinde su ve enkaz gördüm. Ona Noel'de hediye ettiğim paslanmaz çelik saatten geriye kalanları gördüm. Ondan geriye kalanları gördüm. Ayak bileklerini bağlayan telleri ve anahtarla kilitlenmiş kelepçeleri hayal . Artık ne olduğunu ve neden olduğunu biliyordum. Benton da diğerleri gibi öldürülmüştü ama bu kez Carrie'nin şeytani arzusunu tatmin etmek için, intikam için öldürülmüştü.

Evimin önüne geldiğimde gözyaşlarım beni kör etti. Koştum, ön kapıyı arkamdan çarparken içimde ilkel sesler yükseliyordu. Lucy mutfaktan çıktı. Haki pantolon ve siyah bir tişört giymişti ve elinde bir şişe salata sosu vardı.

"Kay Teyze!" diye bağırdı bana doğru koşarak. 'Ne , Kay Teyze? Marino nerede? Tanrım, o iyi mi?

"Marino değil," dedim boğuk bir sesle.

Bir kolunu bana doladı ve büyük odamdaki kanepeye gitmeme yardım etti.

"Benton," dedim. "Diğerleri gibi," diye inledim. Claire Rawley gibi. Saçlarını uzak tutmak için bir mayo. Küvet. Ameliyat gibi.

"Ne? Lucy şaşkındı. 'Onun

yüzünü istediler!

Koltuktan fırladım.

"Anlamıyor musun? Ona bağırdım. 'Şakaktaki, çenedeki kemiklere çentikler. Kafa derisi yüzmek gibi, ama daha kötüsü! Cinayeti gizlemek için yangın çıkarmıyor! Her şeyi yakıyor çünkü onlara ne yaptığını bilmemizi istemiyor! Yüzlerini ortadan kaldırarak güzelliklerini, onlar hakkında güzel olan her şeyi çalıyor.

Lucy'nin dudakları şok içinde aralandı.

Sonra kekeleydi, 'Ama Carrie? Şimdi de bunu mu

yapıyor?" "Hayır," dedim. "Tam olarak değil.

Volta atıyor ve ellerimi sıkıyordum.

"Gault gibi," dedim. 'İzlemeyi seviyor. Belki yardım ediyordur. Belki Kellie Shephard'la işleri berbat etti, belki de Kellie Carrie bir kadın olduğu için ona direndi. Sonra bir kavga çıktı, Carrie'nin ortağı araya girip Kellie'nin boğazını kesene kadar kesik ve bıçaklamalar oldu, magnezyum talaşları da burada bulundu. Onun bıçağından, Carrie'ninkinden değil. Meşale o, ateşi yakan o, Carrie değil. Kellie'nin yüzünü almamış çünkü boğuşma sırasında kesilmiş, mahvolmuş.

'Bunu yaptıklarını düşünmüyorsunuz değil mi? ?' Lucy yumruklarını kucağında sıkarak söylemeye başladı.

"Benton'a mı?" Sesimi daha da yükselttim. "Onun yüzünü de mi aldılar?

Panelli duvarı tekmeledim ve ona yaslandım. İçeride hareketsiz kaldım ve zihnim karanlık ve ölü gibi hissetti.

"Carrie onun kendisine yapabileceği her şeyi hayal edebileceğini biliyordu," dedim yavaş ve alçak bir sesle. "Adam orada zincirlenmiş halde otururken her dakikasından zevk alacaktı. Bıçakla onunla alay ederken. Evet. Sanırım bunu ona da yaptılar. Aslında, biliyorum.'

Son düşüncayı tamamlamak neredeyse imkânsızdı.

'Umarım çoktan ölmüştür,' dedim. 'Ölmüş olurdu, Kay Teyze.

Lucy de ağlıyordu, yanıma geldi ve kollarını boynuma doladı.

'Birinin onun çılgınlığını duyma riskini göze alamazlardı,' dedi.

Bir saat içinde Teun McGovern'a son gelişmeleri aktardım ve o da Carrie'nin ortağının kim olduğunu, mümkünse onunla nasıl tanışmış olabileceğini öğrenmemizin kritik önem taşıdığını kabul etti. Şüphelendiğim ve bildiğim şeyleri açıkladığımda McGovern gösterdiğinden daha fazla öfkelenildi. Kirby tek umudumuz olabilirdi ve profesyonel konumumla bu ziyareti başarıyla gerçekleştirme şansımın ondan daha yüksek olduğu konusunda hemfikirdi. O kolluk kuvvetiydi. Bense bir doktordum.

Sınır Devriyesi Richmond Uluslararası Havaalanı yakınlarındaki HeloAir'e bir Bell JetRanger göndermişti ve Lucy şu anda havalanıp gece boyunca uçmak istiyordu. Ona bunun söz konusu bile olamayacağını söylemiştim, çünkü New York'a vardığımızda kalacak yerimiz yoktu ve Ward's Island'da uyuyamayacağımız kesindi. Sabah ilk iş olarak Kirby'ye geldiğimizi haber vermek için bir fırsata ihtiyacım vardı. Bu rica değil, gerçeğin ifadesi olacaktı. Marino bize eşlik etmesi gerektiğini düşünüyordu ama ben bunu duymak bile istemiyordum.

Akşam saat neredeyse onda evime uğradığında ona 'Polis yok' dedim.

'Sen aklını kaçırmışsın,' dedi. "Öyle olsaydım

beni suçlar mıydın?

Bu dünyadaki birincil işlevlerini yerine getirme şansı yıpranmış koşu ayakkabılarına baktı.

'Lucy kanun uygulayıcıdır,' dedi.

"göre o benim pilotum.

"Huh.

"Bunu kendi yapmalıyım, Marino.

'Tanrım, Doktor, ne diyeceğimi bilemiyorum. Bunlarla nasıl çıkabilirsin bilmiyorum.

Yüzü iyice kızarmıştı ve bana baktığında gözleri kan çanağına dönmüştü ve acıyla doluydu.

'Gitmek istiyorum çünkü o orospu çocuklarını bulmak istiyorum,' dedi. Ona kurdular. Bunu , değil mi? Büro'da Salı öğleden sonra saat on üç on dörtte bir adamın aradığına dair bir kayıt var. Shephard davasıyla ilgili sadece Benton Wesley'e verebileceği bir ipucu olduğunu söylemiş. Her zamanki gibi herkes aynı şeyi söylüyor. Onlar özel. Adamla doğrudan konuşmak lazım. Ama bu muhbirin elinde mal vardı. Dedi ki, aynen aktarıyorum, Lehigh County Hastanesi'nde gördüğüm tuhaf bir kadınla ilgili olduğunu söyle. Kellie Shephard'dan bir masa ötede oturuyordu.'

"Lanet olsun! Öfke şakaklarımda gümbürderken haykırdım.

'Bildiğimiz kadarıyla Benton bu pisliğin bıraktığı numarayı arıyor. Yanan bakkalın yakınındaki ankesörlü telefon olduğu ortaya çıktı,' diye devam etti. 'Tahminimce Benton, Carrie'nin psikopat ortağı olan adamla buluştu. BOOM'a kadar kiminle konuştuğu hakkında hiçbir fikri yok!

Atladım.

"Benton'ın silahı var, belki de boğazına bıçak dayanmıştır. Onu kelepçeliyorlar, anahtarla iki kez kilitliyorlar. Peki bunu neden yapıyorlar? Çünkü o bir kolluk kuvveti ve sıradan bir insanın çift kilitlemeyi bilmediğini biliyor. Genelde polislerin tek yaptığı, birini içeri çekerken kelepçenin çenesini kapamaktır. Mahkum kıvrılır, kelepçeler sıkılır. Ve eğer mandalları geçersiz kılmak için saç tokası ya da benzeri bir şey bulmayı başarır, o zaman kendini kurtarabilir. Ama çift kilitle, mümkün değil. Anahtar ya da anahtara benzer bir şey olmadan çıkamaz. Bu Benton'ın başına geldiğinde bildiği bir şeydi. Ne bok yediğini bilen biriyle uğraştığını gösteren büyük bir işaret.

Marino'ya, 'Yeterince dinledim,' dedim. 'Evine git. Lütfen.

Migren başlangıcım vardı. Boynum ve başım ağrımaya başladığında ve midem bulandığında bunu her zaman anlayabilirdim. Marino'yu kapıya kadar geçirdim. Onu yaraladığımı biliyordum. Acıyla doluydu ve ateş edecek yeri yoktu, çünkü hissettiklerini nasıl göstereceğini bilmiyordu. Ne hissettiğini bildiğinden bile emin değildim.

Kapıyı açtığımda, 'O gitmedi, biliyorsun,' dedi. 'Buna inanmıyorum. Onu görmedim ve buna inanmıyorum.'

Ağustos böcekleri karanlıkta testere gibi ötüşürken ve verandamdaki lambanın ışığında güveler uçuşurken, 'Yakında onu eve gönderecekler,' dedim. 'Benton öldü,' dedim şaşırtıcı bir güçle. 'Ölümünü kabullenmeyerek ondan bir şeyler götürmeyin.'

"Bugünlerde ortaya çıkacak. Marino'nun sesi daha yüksek perdeden çıkıyordu. "Sen bekle. O orospu çocuğunu tanıyorum. Bu kadar kolay ölmez."

Ama Benton bu kadar kolay ölmüştü. Versace'nin kahve ve dergi aldıktan sonra eve dönmesi ya da Lady Diana'nın emniyet kemerini takmaması sık sık yaşanan olaylardı. Marino gittikten sonra kapıyı kapattım. Alarmı kurdum, bu artık evimi silahlandırđımı unutup bir sürgüyü açtığımda bazen başımı belaya sokan bir refleksti. Lucy kanepeye uzanmış, büyük odadaki Arts and Entertainment kanalını izliyordu, ışıklar sönmüştü. Yanına oturdum ve elimi omzuna koydum.

Las Vegas'ın ilk günlerindeki gangsterler hakkında bir belgesel oynarken konuşmadık. Saçlarını okşadım ve teni ateş gibi oldu. Aklından neler geçtiğini merak ediyordum. Bu konuda ben de çok endişeliydim. Lucy'nin düşünceleri farklıydı. Kendine özgü düşüncelerdi ve psikoterapi ya da sezgi gibi herhangi bir Rosetta taşıyla yorumlanamazlardı. Ama hayatının başından beri onun hakkında bu kadarını öğrenmiştim. En önemli şey söylemedikleriydi ve Lucy artık Janet hakkında konuşmuyordu.

"Hadi yatağa gidelim de erken , Pilot Hanım," dedim. "Sanırım ben burada uyuyacağım."

Uzaktan kumandayı işaret etti ve sesi kısıtı. "Kıyafetlerinle mi?"

Omuz silkti.

"Dokuz gibi HeloAir'e varabilirsek, oradan Kirbyyi ararım. "Ya gelmeyin derlerse?" diye sordu yeğenim.

Onlara yolda olduğumu söyleyeceğim. New York şehri şu anda Cumhuriyetçi. dostum Senatör Lord'u devreye sokarım, o da sağlık müdürünü ve belediye başkanını savaşa sokar, Kirby'nin bunu isteyeceğini sanmıyorum. İnmemize izin vermek daha kolay, sence de öyle değil mi?

"Orada karadan havaya füzeleri yok, değil mi?

'Evet, onlara hasta deniyor,' dedim ve günlerdir ilk kez güldük.

Neden bu kadar iyi uyuduğumu açıklayamıyordum ama alarm saatim sabah altıda çaldığında yatağımda döndüm. Yatakta döndüm. Gece yarısından kısa bir süre öncesinden beri bir kez bile kalkmadığımı fark ettim ve bu bir tedaviye, umutsuzca ihtiyaç duyduğum bir yenilenmeye işaret ediyordu. Depresyon neredeyse arkasını görebildiğim bir perdeydi ve umut hissetmeye başlamıştım. Benton'ın benden yapmamı beklediği şeyi yapıyordum, cinayetinin intikamını almak için değil, gerçekten, çünkü o bunu istemezdi.

Dileği Marino'ya, Lucy'ye ya da bana zarar gelmesini önlemek olurdu. Tanımadığım başka hayatları, hastanelerde ya da model olarak çalışan ve bir canavarın kıskançlıktan yanan şeytani gözlerle onları fark etmesi için geçen bir saniyede korkunç bir ölüme mahkum edilen diğer farkında olmayan kişileri korumamı isterdi.

Lucy güneş doğarken koşmaya başladı ve tek başına dışarı çıkması beni rahatsız etse de, çantasında bir tabanca olduğunu biliyordum ve ikimiz de Carrie yüzünden hayatlarımızın durmasına izin veremezdik. Görünüşe göre onun böyle bir avantajı vardı. Her zamanki gibi devam edersek ölebilirdik. Korku yüzünden hayatlarımıza son verirsek yine ölürdük ama bu daha da kötü olurdu.

Lucy eve beni mutfakta bulduğunda, "her şeyin sessiz olduğunu varsayıyorum," dedim.

Kahveyi Lucy'nin oturduğu mutfak masasına koydum. Omuzlarından ve yüzünden ter akıyordu ve ona bir havlu attım. Üstünü çıkardı.

Ayakkabılarımı ve çoraplarımı giyerken Benton'ın orada oturmuş aynı şeyi yaptığı görüntüsü gözümün önüne geldi. Koşudan sonra her zaman bir süre mutfakta takılırdı. Duş alıp temiz kıyafetlerini giymeden ve derin düşüncelere dalmadan önce serinlemeyi, benimle sohbet etmeyi severdi.

'Windsor Farms'ta köpeklerini gezdiren birkaç kişi,' dedi. 'Mahallenizde kimseden bir iz yok. Bekçi kapısındaki adama herhangi bir şey olmadığını sordum, mesela taksiler ya da pizza teslimatları gibi. Garip telefonlar ya da içeri girmeye çalışan beklenmedik ziyaretçiler.

"Hayır dedi.

"Bunu

duyduğuma

sevindim.

"Bu çok . Bunu yapanın o olduğunu sanmıyorum.' "O zaman

kim?" Şaşırmıştım.

"Bunu söylemekten nefret ediyorum ama dışarıda sizden pek hoşlanmayan başka insanlar da var.

"Hapishane nüfusunun büyük bir bölümü.

'Ve hapiste olmayan insanlar, en azından henüz değil. Çocuğunu yaptığınız Hristiyan Bilimciler gibi. Sence seni taciz etmek akıllarına gelir mi? Taksi, inşaat çöplüğü göndermek ya da sabah erkenden morgu arayıp zavallı Chuck'ın suratına telefonu kapatmak gibi mi? İhtiyacınız olan tek şey, artık binanızda yalnız kalamayacak kadar korkmuş bir morg asistanı. Ya da daha kötüsü, adamın işi bırakması. Korkak tavuk,' dedi yine. 'Cahil, küçük bir zihnin ürettiği küçük, kindar, tavuk pisliği.

Bunların hiçbiri daha önce aklıma gelmemiştir.

"Hâlâ takıntıları var mı?" diye sordu.

Kahvesini yudumlarken bana baktı ve lavabonun üzerindeki güneş, alaca mavi bir ufukta mandalina rengindeydi.

',' dedim.

Telefonu aldım ve morgun numarasını çevirdim. Chuck hemen cevap verdi.

"Morg," dedi endişeyle.

Saat yedi olmamıştı ve yalnız olduğundan
şüpheleniyordum. "Ben Dr. Scarpetta," dedim.

"Oh!" Rahatlamıştı. "Günaydın.

Chuck? Peki ya takılmalar? Hâlâ oluyor mu?" 'Evet,
hanımefendi.'

"Hiçbir şey söylenmedi mi? Birinin nefes alma sesi bile mi?"

"Bazen arka planda trafik sesi duyduğumu düşünüyorum, sanki kişi bir yerde
ankesörlü telefonun başındaymış gibi.

"Bir fikrim var."

"Tamam.

"Bir dahaki sefere, 'Günaydın Bay ve Bayan Quinn' demenizi istiyorum.

"Ne? Chuck şaşkındı.

"Sadece ," dedim. "Ve içimden bir ses aramaların
duracağını söylüyor. Telefonu kapattığımda Lucy
gülüyordu.

'Tuş,' dedi.

21

KAHVALTIDAN sonra yatak odamda ve çalışma odamda dolaşarak yolculuğa çıkarken yanıma ne alacağımı düşündüm. Alüminyum evrak çantam gidecekti, çünkü bugünlerde onu neredeyse her yere götürmek alışkanlık haline gelmişti. Ayrıca fazladan bir çift pantolon, bir gömlek ve gece için banyo malzemeleri ve Colt .38'imi de cüzdanıma koydum. Silah taşımaya alışkın olmama rağmen, bunu yapanın sualsiz hapse girebileceği New York'a silah götürmeyi hiç düşünmemiştim. Lucy ile arabaya bindiğimizde ona ne yaptığımı anlattım.

'Buna durumsal etik deniyor,' dedi. "Ölmektense tutuklanmayı tercih ederim.

Bir zamanlar yasalara saygılı bir vatandaş olan ben de 'Ben de böyle bakıyorum,' dedim.

HeloAir, bölgedeki Fortune 500 şirketlerinden bazılarının kurumsal King Air'ler, Lear Jetler ve Sikorsky'ler için kendi terminallerinin bulunduğu Richmond havaalanının batı ucunda bir helikopter kiralama hizmeti idi. Bell JetRanger hangardaydı ve Lucy onunla ilgilenmeye devam ederken, içeride ofisinde telefonu kullanmama izin verecek kadar nazık bir pilot buldum. AT T arama kartımı bulmak için cüzdanımı karıştırdım ve Kirby Adli Psikiyatri Merkezi'nin idari ofislerinin numarasını .

Müdür Lydia Ensor adında bir kadın psikiyatristti ve bağlandığında çok temkinliydi. Ona kim olduğumu daha detaylı anlatmaya çalıştım ama sözümü kesti.

'Kim olduğunuzu çok iyi biliyorum,' dedi Orta Batılı bir dille. 'Mevcut durumun tamamen farkındayım ve elimden geldiğince işbirliği yapacağım. Ancak ilginizin ne tam olarak anlayamadım, Dr. Scarpetta. Virginia'nın baş adli tabibisiniz, değil mi? Doğru mu?

Doğru. Ayrıca ATF ve FBL için danışmanlık yapan bir adli patolog." "Ve

tabii ki benimle de temasa geçtiler. Sesi gerçekten de Şaşkın. 'Yani davalarınızdan ilgili olabilecek bir bilgi mi arıyorsunuz? Ölmüş biriyle mi?'

"Dr. Ensor, şu anda bir dizi vakayı birbirine bağlamaya çalışıyorum," diye cevap verdim. 'Carrie Grethen'in dolaylı ya da doğrudan hepsine karışmış olabileceğinden ve hatta Kirby'deyken bile karışmış olabileceğinden şüphelenmek için nedenlerim var.

"İmkansız.

"Belli ki bu kadını tanımıyorsunuz," dedim kararlı bir şekilde. 'Öte yandan ben, kariyerimin yarısında onun neden olduğı şiddet içeren ölümler üzerinde çalıştım; Temple Gault ile birlikte Virginia'da ve son olarak Gault'un öldürüldüğü New York'ta çılgınlık yaptıkları zamanlardan başlayarak. Ve şimdi de bu. Muhtemelen beş cinayet daha, belki daha fazla.'

"Bayan Grethen'in geçmişini çok iyi biliyorum," dedi Dr. Ensor, düşmanca değildi ama ses tonuna savunmacı bir hava sinmişti. "Sizi temin ederim ki Kirby ona tüm maksimum güvenliğı hastalara davrandığımız gibi davrandı...

"Psikiyatrik değerlendirmelerinde neredeyse işe yarar hiçbir şey yok," diye kestim sözünü. 'Onun tıbbi kayıtlarını nasıl bilebilirsin ki? '

'Çünkü yangınla bağlantılı bu cinayetleri soruşturan ATF ulusal müdahale ekibinin bir parçasıyım,' sözlerimi ölçerek söyledim. 'Ve daha önce de söylediğim gibi FBI ile birlikte çalışıyorum. Konuştuğumuz tüm vakalar benim yetki alanıma giriyor çünkü ben federal düzeyde kolluk kuvvetlerine danışmanlık yapıyorum. Ama benim görevim kimseyi tutuklamak ya da sizin gibi bir kurumu lekelemek değil.

Benim işim ölenlere adalet getirmek ve geride bıraktıklarına mümkün olduğunca huzur vermek. Bunu yapmak için soruları cevaplamalıyım. Ve en önemlisi, bir kişinin daha ölmesini engellemek için elimden gelen her şeyi yapmalıyım. Carrie yine öldürecek. Çoktan öldürmüş bile olabilir.'

Müdür bir an sessiz kaldı. Pencereden dışarı baktım ve koyu mavi helikopterin piste çekildiğini görebiliyordum.

"Dr. Scarpetta, ne yapmamızı istersiniz? Dr. Ensor nihayet konuştu, sesi gergin ve üzgündü.

'Carrie'nin bir sosyal hizmet uzmanı var mıydı? Yasal yardımdan biri? Gerçekten konuştuğı biri?' diye sordum.

'Açıkçası, bir adli psikologla oldukça fazla zaman geçirdi, ancak o bizim kadromuzda değil. Esas olarak değerlendirme yapmak ve mahkemeye tavsiyelerde bulunmak için orada bulunuyor.

Lucy'nin helikopterin kızaklarına tırmanıp uçuş öncesi kontrolüne başlamasını izlerken, 'O zaman muhtemelen onu manipüle etti,' dedim. 'Başka kim olabilir? Yakınlık kurmuş olabileceği başka biri?

Avukatı o zaman. Evet, yasal yardım. Eğer onunla konuşmak isterseniz, bunu ayarlayabiliriz.

'Ben şimdi havaalanından ayrılıyorum,' dedim. 'Yaklaşık üç saat içinde inmiş olacağız. Helikopter pistiniz var mı?

"Buraya hiç kimsenin indiğini hatırlamıyorum. Yakınlarda birkaç park var. Sizi almaktan mutluluk duyarım.

'Bunun gerekli olacağını sanmıyorum. Tahminimce yakın yere ineceğiz.

"O zaman ben sizi beklerim ve adli yardıma ya da nereye gitmeniz gerekiyorsa oraya götürürüm.

"Carrie Grethen'in koğuşunu ve zamanını nerede geçirdiğini görmek istiyorum. "Nasıl istersen.

'Çok nazıksınız,' dedim.

Lucy, havalanmadan önce sıvı seviyelerini, kablo tesisatını ve yanlış olabilecek diğer her şeyi kontrol etmek için erişim panellerini açıyordu. ve ne yaptığından emindi ve ana rotoru kontrol etmek için gövdenin üstüne tırmandığında, yerde kaç tane helikopter kazası olduğunu merak ettim. Yardımcı pilot koltuğuna tırmanana kadar başının arkasındaki rafta duran AR-15 saldırı tüfeğini fark etmedim ve aynı zamanda benim tarafımdaki kontrollerin çıkarılmadığını fark ettim. Yolcuların kolektif ve döngüsel kumandalara erişim hakkı yoktu ve antitork pedallarının, tecrübesiz kişilerin yanlışlıkla ayaklarıyla itemeyecekleri kadar geriye çekilmiş olması gerekiyordu.

Dört noktalı emniyet kemerimi bağlarken Lucy'ye "Bu da ne?" diye sordum.

"Uzun bir uçuşumuz var.

Sıkışma olmadığından ve kapalı olduğundan emin olmak için gazı birkaç kez kesti.

'Bunun farkındayım,' dedim.

"Kros, şansınızı denemek için iyi bir zaman.

Kolektifi kaldırdı ve döngü ile büyük X işaretleri yaptı.

"Kimin eli neye? Alarmım büyürken söyledim.

"Tek yapmanız gereken irtifanızı ve hızınızı korumak ve onu düz tutmakken uçmak sizin elinizde.

"Asla olmaz.

Marşa bastı ve motor vınlamaya başladı. "Evet, yol.

Rüzgârın arttıkça bıçaklar dönmeye başladı.

"Eğer benimle uçacaksan," dedi pilot ve sertifikalı uçuş eğitmeni olan gürültünün üzerine, "o zaman bir sorun olduğunda yardım edebileceğini bilmek isterim, tamam mı?

Gaza basıp devri yükseltirken başka bir şey söylemedim. Düğmeleri çevirdi ve uyarı ışıklarını test etti, sonra radyoyu açtı ve kulaklıklarımızı taktık. Lucy sanki yerçekimi durmuş gibi bizi platformdan kaldırdı. Bizi rüzgâra doğru çevirdi ve helikopter kendi kendine yükseliyormuş gibi görünene kadar artan bir hızla ilerledi. Ağaçların üzerine tırmandık, güneş doğuda yükseliyordu. Kuleden ve şehirden uzaklaştığımızda Lucy birinci derse başladı.

Kontrollerin çoğunun ne olduğunu ve ne işe yaradığını zaten biliyordum, ancak birlikte nasıl çalıştıkları konusunda son derece sınırlı bir anlayışa sahiptim. Örneğin, kolektifi yükselttiğinizde ve gücü artırdığınızda, helikopterin sağa doğru sapacağını, yani ana rotorun torkuna karşı koymak ve uçağı trim içinde tutmak için sol antitorque pedalınıza basmanız gerektiğini ve irtifanız yükseldikçe, kolektifi yukarı çekmeniz nedeniyle

kolektif, hızınız azalır, yani bisikleti ileri itmeniz gerekir. Ve böyle devam eder. Bildiğim davul çalmak gibiydi, ancak bu durumda aptal kuşlara, kulelere, antenlere ve diğer uçaklara dikkat etmem gerekiyordu.

Lucy çok sabırlıydı ve biz yüz on deniz mili hızla ilerlerken zaman hızla akıp gidiyordu. Washington'un kuzeyine vardığımızda, bir yandan helikopteri nispeten sabit tutarken, bir yandan da yön cayrosunu ayarlayarak pusulayla tutarlı olmasını sağlayabiliyordum. Yönümüz 050 dereceydi ve Küresel Konumlandırma Sistemi ya da GPS gibi başka bir şeyle daha hokkabazlık yapamasam da Lucy bizi rotamızda tutarak iyi bir iş çıkardığımı söyledi.

'Saat üçte küçük bir uçağımız var,' dedi mikrofonundan. "Gördün mü?" "Evet.

"Sonra tally-ho dersin. Ve ufkun üstünde. Bunu söyleyebilirsin, değil mi?"

'Tally-ho.'

Lucy güldü. 'Hayır. Tally-ho on-dört anlamına gelmez. Ve eğer bir şey ufkun üzerindeyse, bu aynı zamanda bizim de üzerimizde olduğu anlamına gelir. Bu önemli, çünkü her iki uçak da ufuk çizgisindeyse ve baktığımız uçak da hareket etmiyor gibi görünüyorsa, o zaman bizim irtifamızda ve ya bizden ya da doğrudan bize doğru geliyor demektir. Dikkatimizi verip hangisinin olduğunu bulmak akıllıca olur, değil mi?

Talimatları New York ufuk çizgisi görünene kadar devam etti, daha sonra kontrollerle başka hiçbir şey yapmayacaktım. Lucy bizi Özgürlük Heykeli'nin ve İtalyan atalarımın uzun zaman önce yeni bir fırsatlar dünyasına sıfırdan başlamak için toplandıkları Ellis Adası'nın yanından alçaktan uçurdu. Beş yüz fitte uçarken şehir etrafımızda toplanıyordu ve finans bölgesindeki binalar devasa görünüyordu, helikopterimizin gölgesi su boyunca ilerliyordu. Sıcak, açık bir gündü ve tur helikopterleri turlarını atarken diğerleri zaman dışında her şeye sahip olan yöneticileri taşıyordu.

Lucy telsizle meşguldü ve yaklaşma kontrolü bizi kabul etmek istemiyor gibiydi çünkü hava trafiği çok sıkıştı ve kontrolörler yedi yüz fitte uçan uçaklarla pek ilgilenmiyorlardı. Bu irtifada

Bu şehirde kurallar "gör ve kaçın" şeklindeydi ve hepsi bu kadardı. Doğu Nehri'ni Brooklyn, Manhattan ve Williamsburg köprüleri üzerinden takip ederek, sürünen çöp mavnalarının, yakıt tankerlerinin ve dönüp duran beyaz tur teknelerinin üzerinden doksan knot hızla ilerledik. Roosevelt Adası'nın yıkık dökük binalarının ve eski hastanelerinin yanından geçerken Lucy, La Guardia'ya ne yaptığımızı haber verdi. Artık Ward's Adası tam . Nehrin güneybatı ucundaki kısmının Cehennem Kapısı olarak adlandırılması .

Ward's Adası hakkında bildiklerim tıp tarihine duyduğum sonsuz ilgiden kaynaklanıyordu ve daha önceki dönemlerde New York'un birçok adasında olduğu gibi burası da mahkumlar, hastalıklılar ve akıl hastaları için bir sürgün yeri idi. Hatırladığım kadarıyla Ward's Adası'nın geçmişi özellikle mutsuzdu, çünkü 18. yüzyılın ortalarında, tifüslü insanların karantinaya alındığı ve Rus Yahudi mültecilerin depolandığı, ısıtması ve akan suyu olmayan bir yerdi. Yüzyılın başında şehrin akıl hastanesi adaya taşınmıştı. Nüfus çok daha manyak olmasına rağmen buradaki koşullar kesinlikle daha iyiydi. Hastaların klimaları, avukatları ve hobileri vardı. Diş ve tıbbi bakıma, psikoterapiye, destek gruplarına ve organize sporlara erişimleri vardı.

Ward's Adası üzerindeki B Sınıfı hava sahasına aldatıcı bir şekilde medeni bir şekilde girdik, Manhattan Psikiyatri ve Çocuk Psikiyatri Merkezleri ile Kirby'nin çirkin kahverengi tuğlalı yüksek binaları tam belirirken ağaçlarla gölgelenmiş yeşil parkların üzerinden alçaktan uçtuk. Triborough Köprüsü Park Yolu adanın ortasından geçiyordu ve burada parlak çizgili çadırlar, midilliler ve tek tekerlekli bisikletli göstericilerle küçük bir sirk devam ediyordu. Kalabalık azdı ve pamuk şeker yiyen çocukları görebiliyordum ve neden okulda olmadıklarını merak ediyordum. Biraz daha kuzeyde bir kanalizasyon imha tesisi ve New York itfaiyesinin eğitim akademisi vardı; uzun bir merdivenli kamyon park yerinde dönüş alıştırılmaları yapıyordu.

Adli psikiyatri merkezi on iki katlı, çelik kafesle kaplı pencereler, opak camlar ve klima ünitelerinden oluşuyordu. Carrie'nin görünüşe göre çok kolay bulduğu bir kaçışı önlemek için yürüyüş yollarının ve dinlenme alanlarının üzerine eğilmiş jiletli teller vardı. Buradaki nehir yaklaşık bir mil genişliğindeydi, sert ve, akıntısı hızlıydı ve kimsenin yüzerek geçebileceğini sanmıyordum. Ama bana söylendiği gibi bir yaya köprüsü vardı. Oksitlenmiş bakırın deniz mavisine boyanmıştı ve nehrin bir mil kadar güneyindeydi.

Kirby. Lucy'ye üzerinden uçmasını söyledim ve havadan insanların her iki yönden geçerek Harlem'in Doğu Nehri Konutlarına girip çıktıklarını gördüm.

Lucy'ye, 'Güpegündüz oradan nasıl ge ebildi ini anlamıyorum,' diye ilettim. 'Biri tarafından görülmeden olmaz. Ama bunu yapabilse ve yapsa bile, sonra ne olacaktı? Polis her yerde olacaktı, özellikle de köprünün diğer tarafında. Peki Lehigh County'ye nasıl gitti?'

Lucy be  yüz fitte yavaş daireler çiziyor, kanatları gürültüyle  ırpıyordu. Bir zamanlar 106. Cadde'deki East River Drive'dan geçişe izin vermiş olması gereken bir feribotun kalıntıları ve  imdi Kirby'nin batı tarafındaki küçük bir açık alandan düşmanca sulara doğru uzanan   r m  , kreozotla işlenmiş bir tahta yığını olan bir iskelenin kalıntıları vardı. Hastanenin perdeli yürüyüş yolları ve bankları yerine nehre daha yakın durmamız şartıyla, alan ini  için uygun görünüyordu.

Lucy yüksek bir ke fe ba ladı ında yerdeki insanlara baktım. Hepsi sivil giysiler içindeydi, bazıları çimlere uzanmış ya da uzanmıştı, diğerleri banklarda ya da paslanmış çöp varillerinin arasındaki yürüyüş yollarında ilerliyordu. Be  yüz metreden bile, tamir edilemeyecek kadar kırık dökük olanların özensiz, uyumsuz kıyafetlerini ve tuhaf y r y  lerini tanıdım. Bölgeyi elektrik hatları, gergi telleri ve yumuşak, engebeli zemin gibi sorunlara karşı tararken,  a kınlıkla yukarı bakıyorlardı. Alçaktan yapılan bir keşif ini imizin güvenli olduğunu doğruladı ve şimdiye kadar daha fazla insan binalardan çıkmış ya da neler olduğunu görmek için pencerelerden dışarı bakıyor ve kapı girişlerinde duruyordu.

'Belki de parklardan birini denemeliydik,' dedim. "Umarım bir isyan ba latmayız.

Lucy bir metre kadar al aldı, yabani otlar ve uzun otlar şiddetle çırpındı. Bir sülün ve yavrusu uygun bir şekilde  r km   ve kıyı boyunca fırlayarak sazların arasında gözden kaybolmuştu; masum ve savunmasız herhangi bir şeyin rahatsız insanlığa bu kadar yakın ya adı ını hayal etmek zordu. Birden aklıma Carrie'nin bana yazdığı mektup, Kirby'nin adresini One Pheasant Place (Sülün Yeri) olarak garip bir şekilde listelemesi geldi. Bana ne anlatıyordu? O da mı sülünleri g rm   ? Eğer  yleyse, bunun ne önemi vardı?

Helikopter yumuşak bir şekilde durdu ve Lucy gazı uçuş rölantisine getirdi. Motoru durdurmak için iki dakikalık çok uzun bir bekleyiş oldu. Kanatlar dijital saniyeler gibi dönüyor, hastalar ve hastane personeli bize bakıyordu. Bazıları hiç kıpırdamadan durmuş, donuk gözlerle bizi süzüyordu; bazıları ise çitleri çekiştiriyor ya da sarsak hareketlerle yürüyor ve yere bakıyordu. Sigara saran yaşlı bir adam el sallıyor, bigudili bir kadın mırıldanıyor ve kulaklık takan genç bir adam kaldırımında gevşek bir diz ritmine başlıyordu, bizim yararımıza görünüyordu.

Lucy gazı rölanti kesme konumuna getirdi ve ana rotoru frenleyerek bizi kapattı. Kanatlar tamamen durduğunda ve biz dışarı çıkarken, akli dengesi yerinde olmayanların ve onlarla ilgilenenlerin oluşturduğu kalabalıktan bir kadın çıktı. Balıksırtı şık bir takım elbise giymişti, sıcağa rağmen ceketini üzerindeydi. Koyu renk saçları kısa ve şık bir şekilde toplanmıştı. Onun Dr. Lydia Ensor olduğunu söylemeden önce anlamıştım ve o da beni tanımış gibiydi çünkü kendini tanıtırken önce benim, sonra da Lucy'nin elini sıktı.

"Çok heyecan yarattığınızı söylemeliyim," dedi hafif bir gülümsemeyle. 'Ve bunun için özür dilerim,' dedim.

"Endişelenmeyin.

Lucy, 'Ben helikopterle kalıyorum,' dedi.

"Emin misin? Ben sordum.

"Eminim," diye cevap verdi, etrafındaki sinir bozucu kalabalığa bakarak.

"Bunların çoğu şuradaki psikiyatri merkezinde ayakta tedavi gören hastalar. Dr. Ensor başka bir yüksek binayı işaret etti. "Ve Odyssey House.

Kirby'nin ötesindeki çok daha küçük tuğla bir binaya başıyla işaret etti; burada bir bahçe ve yırtık bir ağın dalgalandığı aşınmış bir asfalt tenis kortu vardı.

"Uyuşturucu, uyuşturucu ve daha fazla ," diye ekledi. 'Danışmanlık için gidiyorlar ve çıkarken onları esrar sararken yakalıyoruz.

"Hemen ," dedi Lucy. 'Ya da yakıt almak için dışarı çıkıp sonra geri gelebilirim,' diye ekledi bana.

'Beklemeni tercih ederim,' dedim.

Dr. Ensor ve ben Kirby'ye doğru kısa bir yürüyüşe başladık, bu sırada gözler kamaşıyor, tarifsiz acı ve nefret saçıyordu. Keçeleşmiş sakallı bir adam bizi gökyüzüne doğru el kol hareketleri yaparak, kollarını bir kuş gibi çırparak ve tek ayağının üzerinde zıplayarak götürmek istediğini haykırdı. Harap olmuş yüzler başka diyarlardaydı ya da boştu ya da sadece içeride olmaktan gelebilecek acı bir küçümseme ile doluydu, bizim gibi uyuşturucu ya da bunama kölesi olmayan insanlara bakıyordu. Bizler ayrıcalıklıydık. Biz yaşayanlardık. Kendilerini ve başkalarını yok etmekten başka bir şey yapamayanlar için Tanrı'ydık ve günün sonunda evimize döndük.

Kirby Adli Psikiyatri Merkezi'nin girişi tipik bir devlet kurumuna benziyordu, duvarlar nehrin üzerindeki yaya köprüsüyle aynı deniz mavisine boyanmıştı. Dr. Ensor beni bir köşeden duvardaki bir düğmeye götürdü ve düğmeye bastı.

"Dahili telefona gelin," diyen ani bir ses Oz Büyücüsü'nü andırıyordu.

Yönlendirilmeye ihtiyaç duymadan ilerledi ve dahili telefondan konuştu.

"Dr. Ensor," dedi.

"Evet, hanımefendi. Ses insana dönüştü. "Yukarı çıkın.

Kirby'nin kalbine giriş, iki tanesinin aynı anda açılmasına asla izin vermeyen hava kilitli kapıları ve ateşli silahlar, patlayıcılar, mühimmat, alkol veya camdan yapılmış nesneler gibi yasaklanmış eşyalara ilişkin asılmış uyarılarıyla tipik bir cezaevi gibiydi. Politikacılar, sağlık çalışanları ve ACLU ne kadar kararlı olursa olsun, burası bir hastane değildi. Hastalar mahkumlardı. Tecavüz ettikleri ve dövdükleri için maksimum güvenli bir tesiste tutulan şiddet suçlularıydı. Ailelerini vurmuş, annelerini yakmış, komşularının karınlarını deşmiş ve sevgililerini parçalamışlardı. Yuppie cinayetiyle ünlenen Robert Chambers ya da kız arkadaşını öldürüp pişiren ve iddiaya göre parçalarını sokak insanlarına yediren Rakowitz ya da hepsinden daha kötü olan Carrie Grethen gibi ünlü olmuş canavarlardı.

Deniz mavisi boyalı parmaklıklı kapı elektronik bir klik sesiyle açıldı ve mavi üniformalı polis memurları Dr. Ensor'a ve onun misafiri olduğum için bana karşı son derece nazik davrandılar. Yine de bir metal dedektöründen geçirildik ve cüzdanlarımız dikkatle incelendi. Bir kişinin sadece bir doza yetecek kadar ilaçla girebileceği, oysa benim yanımda bütün bir koğuşa yetecek kadar Motrin, Immodium, Tums ve aspirin olduğu hatırlatıldığında utandım.

"Hanımefendi, kendinizi iyi hissetmiyor olmalısınız," dedi muhafızlardan biri iyi huylu bir şekilde.

"Birikiyor," dedim, tabancamı helikopterin bagaj bölümünde güvenli bir şekilde saklanan evrak çantama kilitlediğim için minnettar olarak.

"Siz çıkana kadar onu saklamak zorundayım. Tam burada seni bekliyor olacak, tamam mı? Sorduğundan emin ol."

"Teşekkür ederim," dedim, sanki bana bir iyilik yapmış gibi.

Ellerinizi Barlardan Uzak Tutun uyarısının asılı olduğu başka bir kapıdan geçmemize izin verildi. Sonra sade, renksiz koridorlardaydık, köşeleri dönüyorduk, duruşmaların yapıldığı kapalı kapıların önünden geçiyorduk.

"Adli yardım avukatlarının, New York Belediyesi ile sözleşmeli, kar amacı gütmeyen özel bir kuruluş olan Adli Yardım Derneği tarafından istihdam edildiğini anlamanız gerekiyor. Açıkçası, burada çalışan personel onların ceza bölümünün bir parçası. Kirby'nin kadrosunda değiller.

Bunu anladığımdan emin olmak istedi.

"Gerçi burada geçirdikleri birkaç yıldan sonra sıkı fıkı olabilirler," diye konuşmaya devam etti, biz yürürken topuklarımız fayansların üzerinde tıkırdıyordu. 'Başından beri Bayan Grethen'le birlikte çalışan söz konusu avukat, soracağınız sorular karşısında büyük ihtimalle sırtını kamburlaştıracaktır.

Bana doğru baktı.

'Bunun üzerinde hiçbir kontrolüm yok,' dedi.

'Tamamen anlıyorum,' diye cevap verdim. 'Ve eğer bir kamu avukatı veya adli yardım avukatı ben ortaya çıktığımda sırtını eğmezse, gezegenin

değişti.'

Mental Hygiene Legal Aid, Kirby'nin ortasında bir yerlerde kaybolmuştu ve sadece birinci katta olduğuna yemin edebilirdim. Müdür bana ahşap bir kapı açtı ve sonra beni kağıtla dolup taşan, yüzlerce dava dosyasının yere yığıldığı küçük bir ofise götürdü. Masanın arkasındaki avukat rüküş kıyafetleri ve kıvrırcık siyah saçlarıyla tam bir felaketti. Ağırdı, sutyen takılsa daha iyi olacak iri göğüsleri vardı.

Dr. Ensor, "Susan, bu Dr. Kay Scarpetta, Virginia adli tabibi," dedi. 'Bildiğiniz gibi Carrie Grethen hakkında buradayım. Dr. Scarpetta, bu da Susan Blaustein.

"Pekala," dedi Bayan Blaustein, kalın bir hukuki dosyayı karıştırırken ne ayağa kalkmaya ne de elimi sıkmaya meyilliydi.

"O zaman ikinizi yalnız bırakayım. Susan, Dr. Scarpetta'ya etrafı gezdireceğine inanıyorum, aksi takdirde bunu personelden birine yaptıracam,' dedi Dr. Ensor ve bana bakışından cehennemden gelen bir tura katılacağımı anladığını söyleyebilirdim.

"Sorun değil.

Suçluların koruyucu meleği, bir çöp mavnası kadar kaba ve sıkışık bir Brooklyn aksanına sahipti.

Müdür gözden kaybolurken bana 'Otursana,' dedi. "Carrie ne zaman buraya getirildi?" diye sordum.

"Beş yıl önce.

Evrak işlerinden başını kaldırmıyordu.

"Onun geçmişinden, Virginia'da henüz mahkemeye cinayet davalarından haberdar mısınız?

"siz koyun, ben farkındayım.

"Carrie buradan on gün önce, Haziran'ın onunda kaçtı," diye devam ettim.

"Bunun nasıl olmuş olabileceğini anlayan var mı?

Blaustein bir sayfayı çevirdi ve bir kahve fincanı aldı.

'Akşam yemeğine gelmedi. bu,' diye yanıtladı. "Ortadan kaybolduğunda herkes ben de şok oldum.

'Eminim öyledir,' dedim.

Bir sayfa daha çevirdi ve henüz gözlerini bana vermemişti. Bu kadarı yeterdi.

"Bayan Blaustein," dedim sert bir sesle, masasına yaslanırken.

'Müvekkillerinize saygısızlık etmek istemem ama benimkini dinlemek ister misiniz? Carrie Grethen tarafından katledilen erkekler, kadınlar ve çocuklar hakkında her şeyi duymak ister misiniz? Annesine bir kutu mantar çorbası almak için gönderildiği 7-Eleven'dan kaçırılan küçük bir çocuk? Kafasından vurulmuş ve ısırık izlerini yok etmek için etinin bir kısmı koparılmış, üzerinde sadece şort olan zavallı bedeni dondurucu bir yağmur altında bir çöp konteynırına mı yaslanmıştı?

"Size söyledim, davaları biliyorum. Çalışmaya devam etti.

"O evrakı bırakıp beni dinlemenizi öneririm," diye uyardım. 'Ben bir adli patolog olabilirim ama aynı zamanda bir avukatım ve bu saçmalıklarınız benimle hiçbir yere varamaz. Biz konuşurken dışarıda insanları öldüren bir psikopatı temsil ediyorsunuz. Günün sonunda bir kişinin bile hayatını kurtarabilecek bilgiye sahip olduğunuzu öğrenmeme izin vermeyin.

Bana soğuk ve kibirli gözlerini dikti, çünkü hayattaki tek gücü ezikleri savunmak ve benim gibi insanları aşağılamaktı.

"Hafızanızı tazelememe izin verin," diye devam ettim. 'Müvekkiliniz Kirby'den kaçtığından beri, birbirlerinden birkaç gün sonra gerçekleşen iki olayda cinayet işlediğine ya da cinayete suç ortağı olduğuna inanılıyor. Yangınla gizlenmeye çalışılan korkunç cinayetler. Bu cinayetlerden önce, şimdi bağlantılı olduğuna inandığımız başka yangın cinayetleri işlendi, ancak bu önceki müvekkiliniz hala burada hapsediliyordu.

Susan Blaustein bana bakarken sessizdi. "Bana

bu konuda yardım edebilir misin?

'Carrie'yle yaptığım tüm konuşmalar ayrıcalıklıdır. Eminim bunu biliyor olmalısınız,' dedi ama yine de söylediklerimi merak ettiğini anlayabiliyordum.

"Dışarıdan biriyle bağlantı kuruyor olabilir mi? Devam ettim. "Eğer öyleyse, nasıl ve kiminle?

"Sen söyle.

"Sizinle hiç Temple Gault hakkında konuştu

mu?" "Ayrıcalıklı.

'Öyleyse o yaptı,' dedim. 'Tabii ki yaptı. Nasıl yapmasın ki? Bana, Bayan Blaustein'a mektup yazıp onu görmemi ve Gault'un otopsi fotoğraflarını getirmemi istediğini biliyor muydunuz?

Hiçbir şey söylemedi ama gözleri canlanıyordu.

"Bowery'de bir tren çarptı. Raylar boyunca dağılmış. "Otopsisini

yaptınız mı?" diye sordu.

"Hayır.

"O zaman Carrie sizden fotoğrafları neden istedi, Dr. Scarpetta?

Çünkü onları alabileceğimi biliyordu. Carrie onları görmek istedi, kan, vahşet ve her şeyi. Bu, kaçmasından bir haftadan az bir süre önceydi. Merak ediyorum da, böyle mektuplar gönderdiğini biliyor muydunuz? Bana kalırsa, bundan sonra yapacağı her şeyi önceden planladığının açık bir göstergesi.

"Hayır.

Blaustein parmağıyla beni işaret etti.

"Düşündüğü şey, FBI'ın bir kese kağıdından çıkış yolunu bulamaması ve tüm bunları birinin üzerine yıkması gerektiği için suçu nasıl üzerine attığıydı," diye suçladı.

"Gazeteleri okuduğunu görüyorum.

Yüzü kızarmıştı.

'Carrie'yle beş yıl boyunca konuştum,' dedi. 'Büro ile yatan o değildi, değil mi?

"Bir bakıma öyleydi. Lucy'yi dürüstçe düşündüm. 'Ve açıkçası Bayan Blaustein, buraya müvekkiliniz hakkındaki düşüncelerinizi değiştirmek için gelmedim. Benim amacım bir dizi ölümü araştırmak ve diğerlerini önlemek için elimden geleni yapmak.

Carrie'nin adli yardım avukatı yine evrak işleriyle uğraşmaya başladı.

"Bana öyle geliyor ki Carrie'nin bu kadar uzun süre burada kalmasının nedeni, akli durumuyla ilgili bir değerlendirme her gündeme geldiğinde, yetkinliğini yeniden kazanmadığından emin olmanızdı," diye devam ettim. 'Yani aynı zamanda mahkemeye çıkmaya da ehil değil, değil mi? Yani kendisine yöneltile suçlamaların farkında bile olmayacak kadar akıl hastası mı? Ve yine de durumunun bir şekilde farkında olmalı, yoksa FBI'ın kendisine komplo kurduğuyla ilgili tüm bu işi nasıl uydurabilirdi? Yoksa bunu uyduran sen miydin?'

Blaustein, "Bu toplantı az önce sona ermiştir," diye anons etti ve eğer bir yargıç olsaydı tokmağını yere vururdu.

'Carrie kötü niyetli birinden başka bir şey değil,' dedim. 'O oynadı, manipüle etti. Dur tahmin edeyim. Çok depresyondaydı, önemli olduğunda hiçbir şey hatırlayamıyordu. Muhtemelen Ativan kullanıyordu ama bu da onu etkilememişti. Belli ki mektup yazacak enerjisi varmış. Peki başka hangi ayrıcalıklardan yararlanmış olabilir? Telefon, fotokopi?'

Blaustein sakın bir sesle, 'Hastaların medeni hakları vardır,' dedi. 'Çok sessiz biriydi. Çok fazla satranç ve maça oynardı. Okumayı severdi. Suçların işlendiği sırada hafifletici ve ağırlaştırıcı sebepler vardı ve yaptıklarından sorumlu değildi. Çok pişmanlık duyuyordu.

'Carrie her zaman harika bir satış elemanıydı,' dedim. 'İstediklerini elde etmekte her zaman ustaydı ve bir sonraki hamlesini yapmak için yeterince uzun süre burada kalmak istiyordu. Ve şimdi bunu başardı.

Cüzdanımı açtım ve Carrie'nin bana yazdığı mektubun bir kopyasını çıkardım. Blaustein'in önüne bıraktım.

'En üstteki iade adresine özellikle dikkat edin. One Pheasant Place, Kirby Kadınlar ,' dedim. "Bununla ne demek istediği hakkında bir fikriniz var mı, yoksa bir tahminde bulunmamı ister misiniz?"

"Hiçbir fikrim yok. Mektubu okuyordu, yüzünde şaşkın bir ifade .

"Muhtemelen tek yer kısmı One Hogan Place'in ya da sonunda onu yargılayacak olan Bölge Savcısının adresinin bir oyunudur.

"Aklından neler geçtiğine dair en ufak bir fikrim yok.

"Sülünler hakkında konuşalım," dedim sonra. 'Kapınızın hemen dışındaki nehir kıyısında sülünleriniz var

"Fark etmedim.

"Fark ettim çünkü şuradaki tarlaya indik. Ve bu doğru, yarım dönümlük büyümüş otların ve yabani otların arasından geçip eski iskelenin yakınındaki su kenarına gitmeseydiniz fark edemezsiniz.

Hiçbir şey söylemedi ama tedirgin olmaya başladığını anlayabiliyordum.

"Peki benim sorum şu: Carrie ya da mahkumlardan herhangi biri sülünleri nereden biliyor olabilir?"

Yine de sessizdi.

"Nedenini çok iyi , değil mi? Onu zorladım.

Gözlerini bana dikti.

'Maksimum güvenli bir hasta asla o alanda olmamalı, hatta oraya yaklaşmamalıydı, Bayan Blaustein. Bu konuda benimle konuşmak istemiyorsanız, Carrie'nin kaçıışı bugünlerde kolluk kuvvetlerinin önceliği haline geldiğinden, bu konuyu polisin sizinle görüşmesine izin vereceğim. Eminim ki sayın belediye başkanınız, Carrie'nin suçu yenmekle ünlü bir şehre getirdiği sürekli kötü reklamdan memnun değildir.

Bayan Blaustein sonunda, 'Carrie'nin nasıl bildiğini bilmiyorum,' dedi. "Lanet sülünleri ilk kez duyuyorum. Belki de personelden biri

Ona bir şey. Belki de mağazadan gelen teslimatçılardan biri, yani sizin gibi dışarıdan biri.

"Ne mağazası?"

'Hasta ayrıcalık programları, mağaza için kredi veya para kazanmalarını sağlıyor. Çoğunlukla atıştırmalıklar. Haftada bir teslimat alıyorlar ve kendi paralarını kullanmaları gerekiyor.

"Carrie parayı nereden buldu?"

Blaustein bunu söylemedi.

"Teslimatları hangi gün geldi?"

"Duruma göre değişir. Genellikle hafta başında, Pazartesi, Salı, öğleden sonra geç , genellikle.

"Salı günü öğleden sonra kaçtı," dedim. "Bu doğru. Gözleri

daha da sertleşti.

"Peki ya teslimatçı? Sonra ben sordum. 'Kimse onun bu işle bir ilgisi olup olmadığına bakma zahmetine katlandı mı?"

Blaustein hiç duygulanmadan, 'Teslimatı yapan kişi bir erkekti,' dedi. 'Kimse yerini tespit edemedi. Görünüşe göre hasta olan her zamanki kişinin yerine gelmiş.

'Yedek mi? Doğru ya. Carrie patates cipsinden daha fazlasıyla ilgileniyordu!' Sesim yükseldi. 'Dur tahmin edeyim. Teslimatçılar üniforma giyer ve bir minibüs kullanırlar. Carrie üniformasını giyer ve teslimatçısıyla birlikte dışarı çıkar. Minibüse biner ve buradan gider.'

"Spekülasyon. Nasıl çıktığını bilmiyoruz.'

"Sanırım biliyorsunuz Bayan Blaustein. Carrie sizin için çok özel olduğu için ona para konusunda da yardım edip etmediğinizi merak ediyorum.

Ayağa kalktı ve parmağını tekrar bana doğrulttu. "Eğer

beni onun kaçmasına yardım etmekle suçluyorsan...

"Ona öyle ya da böyle yardım ettin," diye kestim.

Carrie'nin sokaklarda özgürce dolaştığını ve Benton'ı gözyaşlarına hâkim olamadım.

"Seni canavar," dedim ve gözlerim onunkilere dikildi. 'Kurbanlarla sadece bir gün geçirmeni istiyorum. Sadece bir gün, ellerini onların kanına ve yaralarına dokunarak. Dünyanın Carry'lerinin spor olsun diye katlettiği masum insanlarla. Sanırım Carrie'yi, ayrıcalıklarını ve hesaplanmamış gelir kaynağını öğrenmekten pek mutlu olmayacak bazı insanlar ,' dedim. "Benim dışımda başkaları da.

Kapısının çalınmasıyla sözümüz kesildi ve Dr. Ensor içeri girdi.

'Seni turuna götürebileceğimi düşündüm,' dedi bana. 'Susan meşgul görünüyor. Burada işiniz bitti mi?" diye sordu adli yardım avukatına.

"Oldukça.

"Çok iyi," dedi soğuk bir gülümsemeyle.

O zaman yönetmenin Susan Blaustein'ın gücü, güveni ve genel ahlakı ne kadar kötüye kullandığını çok iyi anladığımı biliyordum. Sonunda Blaustein da en az Carrie kadar hastaneyi manipüle etmişti.

Müdüre 'Teşekkür ederim,' dedim.

Carrie'nin savunucusuna sırtımı dönerek

oradan ayrıldım. Cehennemde çürüyesin, diye

düşündüm.

Dr. Ensor'u tekrar takip ettim, bu kez giriş için şifre gerektiren ağır kırmızı kapılarla kapatılmış çorak bej koridorlara açılan büyük bir paslanmaz çelik asansöre ulaştım. Her şey kapalı devre televizyonla izleniyordu. Görünüşe göre Carrie evcil hayvan programında çalışmaktan hoşlanıyordu, bu da hayvanların jiletli tel manzaralı küçük bir odanın içindeki kafeslerde tutulduğu on birinci kata günlük ziyaretler yapılmasını gerektiriyordu.

Hayvanat bahçesi loş ışıklıydı, hayvanların ve talaşların misk kokusu ve pençe sesleriyle nemlenmişti. Muhabbet kuşları, gine kuşları

domuzlar ve bir Rus cüce hamster. Bir masanın üzerinde, içinde körpe filizlerin bulunduğu bir kutu zengin toprak vardı.

Dr. Ensor, "Burada kendi kuş yemimizi yetiştiriyoruz," diye açıkladı. 'Hastalar yetiştirip için teşvik ediliyor. Tabii ki burada seri üretimden bahsetmiyoruz. Kendi kuşlarımıza ancak yetecek kadar var ve bazı kafeslerde ve yerde ne olduğunu görebileceğiniz gibi, hastalar evcil hayvanlarını peynirli puflar ve patates cipsleriyle beslemeye düşkünler.

"Carrie her gün burada mıydı?" diye sordum.

"öyle söylendi, şimdi buradayken yaptığı her şeyi araştırıyorum. Durakladı, pembe burunlu küçük hayvanlar seçirip tırmalarken kafeslerin etrafına baktı.

'Açıkçası o zamanlar her şeyi bilmiyordum. Örneğin, Carrie'nin evcil hayvan programını denetlediği altı ay boyunca, tesadüfen, alışılmadık sayıda ölüm ve açıklanamayan kaçışlar yaşadık. Burada bir muhabbet kuşu, orada bir hamster. Hastalar gelip koğuşlarını kafeslerinde ölü buluyorlardı ya da bir kafesin kapısı açıktı ve bir kuş hiçbir yerde bulunamıyordu.

Dudaklarını sıkıca bastırarak koridora doğru geri yürüdü.

"O günlerde burada olmamanız çok kötü," dedi alaycı bir ifadeyle. 'Belki bana neden öldüklerini söyleyebilirdin. Ya da kimden.

Koridorun sonunda bir kapı daha vardı ve bu kapı, düz ahşap bir masanın üzerinde nispeten modern bir bilgisayar ve yazıcının bulunduğu küçük, loş bir odaya açılıyordu. Ayrıca duvarda bir telefon girişi de dikkatimi çekti. Dr. Ensor konuşmadan önce bile bir öngörü duygusu düşüncelerimi kararttı.

'Belki de Carrie'nin boş zamanlarının çoğunu geçirdiği yer burasıydı,' dedi. 'Şüphesiz bildiğiniz gibi, bilgisayar konusunda geniş bir geçmişi var. Diğer hastaları öğrenmeye teşvik etme konusunda son derece iyiydi ve bilgisayar onun fikriydi. Kullanılmış ekipman bağışçıları bulmamızı önerdi ve şu anda her katta bir bilgisayarımız ve yazıcımız var.

Terminale doğru yürüdüm ve önüne oturdum. Bir tuşa basarak ekran koruyucuyu kapattım ve bana hangi programların mevcut olduğunu gösteren simgelere baktım.

"Hastalar burada çalışırken," dedim, denetleniyorlar mıydı?

"Hayır. İçeri alındılar ve kapı kapatılıp kilitlendi. Bir saat sonra da koğuşlarına geri götürüldüler. Düşünceli bir hal aldı. "Hastaların birçoğunun kelime işlemeyi ve bazı durumlarda da hesap tablolarını öğrenmeye başlamasından etkilendiğimi itiraf etmeliyim.

America Online'a girdim ve benden kullanıcı adı ve şifre istendi. Müdür ne yaptığımı izledi.

'Kesinlikle internete erişimleri yoktu' dedi. "Bunu nereden biliyoruz?

"Bilgisayarlar buna bağlı değil.

'Ama modemleri var,' dedim. 'Ya da en azından bunun var. Telefon prizine takılı bir telefon hattı olmadığı için bağlanmıyor.

Duvardaki küçük hazneyi işaret ettim, sonra dönüp ona baktım.

"Bir telefon hattının bir kaybolmuş olma ihtimali mı?" diye sordum. 'Belki de ofislerden birinden? Örneğin Susan Blaustein'ın ofisinden?

Müdür gözlerini kaçırdı, ne demek istediğimi anlamaya başladığında yüzü kızgın ve sıkıntılıydı.

"Tanrım," diye mırıldandı.

'Tabii ki, bunu dışarıdan almış olabilir. Belki de ona marketten atıştırmalık getiren kişiden?

"Bilmiyorum.

"Mesele şu ki, bilmediğimiz çok şey var, Dr Ensor. Örneğin Carrie'nin buradayken gerçekten ne yaptığını bilmiyoruz. Sohbet odalarına girip ık mış, kişisel ilanlar vermiş, mektup arkadaşları bulmuş olabilir. Eminim internette ne kadar suç işlendiğini bilecek kadar haberleri takip etmişsinizdir. Pedofili, tecavüz, cinayet, ocuk pornosu.

'İşte bu yüzden yakından denetleniyordu,' dedi. "Ya da öyle olması gerekiyordu.

"Carrie kaçışını bu şekilde planlamış olabilir. Bilgisayarla çalışmaya ne kadar zaman önce başladığını söylüyorsunuz?

"Yaklaşık bir yıl. Uzun bir ideal davranış döneminden sonra. "İdeal davranış," diye tekrarladım.

Baltimore, Venice Beach ve daha yakın zamanda Warrenton'daki vakaları düşündüm. Carrie'nin suç ortağıyla e-posta, bir Web sitesi ya da sohbet odası aracılığıyla buluşmuş olmasının mümkün olup olmadığını merak ettim. Hapsedildiği süre boyunca bilgisayar suçları işlemiş olabilir mi? Perde arkasında çalışıyor, insan yüzleri çalan bir psikopata danışmanlık yapıyor ve onu cesaretlendiriyor olabilir miydi? Sonra kaçtı ve o noktadan sonra suçlarını bizzat işledi.

'Geçtiğimiz yıl Kirby'den taburcu edilenler arasında kundakçı, özellikle de cinayet geçmişi olan biri var mı? Carrie'nin tanıyor olabileceği biri? Belki de derslerinden birinde olan biri? Emin olmak için sordum.

Dr. Ensor tepe lambasını kapattı ve salona döndük.

"Aklıma kimse gelmiyor," dedi. 'türden biri değil. Her zaman bir barış görevlisinin hazır bulunduğunu da ekleyeyim.

"Ve dinlenme zamanlarında erkek ve kadın hastalar birbirine karışmazdı.

'Hayır. Asla. Erkekler ve kadınlar tamamen ayrılmıştır.

Carrie'nin bir erkek suç ortağı olduğunu kesin olarak bilmesem de bundan şüpheleniyordum ve Benton'ın notlarının sonunda yirmi sekiz ile kırk beş yaşları arasında beyaz bir erkek hakkında yazdıklarını hatırladım. Silah taşımayan güvenlik görevlileri sınıflarda düzenin korunmasını sağlamış olabilirlerdi ama Carrie'nin internet üzerinden iletişim kurduğu konusunda bir fikirleri olduğundan şüpheliydim. Tekrar asansöre bindik, bu kez üçüncü katta indik.

"Kadınlar koğuşu," diye açıkladı Dr. Ensor. 'Şu anda toplam yüz yetmiş hasta içinde yirmi altı kadın hastamız var. Burası ziyaretçi odası.

Camdan rahat sandalyelerin ve televizyonun bulunduğu geniş bir açık alanı işaret etti. Şu anda orada kimse yoktu.

Yürümeye devam ederken, "Hiç ziyaretçisi oldu mu?" diye sordum.

'Dışarıdan değil, bir kez bile. Sanırım ona karşı daha fazla sempati uyandırıyor. Acı acı gülümsedi. "Kadınlar aslında orada kalıyor.

Tek kişilik yataklarla düzenlenmiş başka bir alanı işaret etti. Dr.

Ensor, "Orada, pencerenin yanında uyuyordu," dedi.

Carrie'nin mektubunu cüzdanımdan çıkarıp tekrar okudum ve beşinci paragrafta durdum:

LUCY-BOO televizyonda. Pencereden uç. Bizimle gel. Yorganın altına. Şafağa kadar gel. Gülün ve şarkı söyleyin. Aynı şarkı. LUCY LUCY LUCY ve biz!

Birden Kellie Shephard'ın video kasetini ve Venice Beach'te televizyon programlarında küçük roller oynayan aktrisi düşündüm. Fotoğraf çekimlerini ve prodüksiyon ekiplerini düşündüm ve bir bağlantı olduğuna daha da ikna oldum. Ama Lucy'nin tüm bunlarla ne ilgisi vardı? Carrie neden Lucy'yi televizyonda görsün ki? Yoksa Lucy'nin uçabildiğini, helikopter uçurabildiğini bir şekilde biliyor muydu?

Köşede bir kargaşa vardı ve kadın polis memurları kadın hastaları dinlenme alanından içeri sürüyordu. Terliyorlardı, gürültü yapıyorlardı, yüzlerinde acı vardı ve bir tanesi önleyici agresif bir cihaza ya da PAD'e bindirilmişti; bu, el ve ayak bileklerini belden kalın bir deri kayışa bağlayan bir kısıtlama için kullanılan politik olarak doğru bir terimdi. Genç ve beyazdı, gözleri bana sabitlendiğinde dağılıyordu, ağzı yapmacık bir gülümsemeyle eğilmişti. Ağarmış saçları ve solgun, çift cinsiyetli vücuduyla Carrie olabilirdi ve bir an için hayalimde . Gözleri dönmeye başladığında bedenim ürperdi,

Hastalar yanımızdan itişip kakışarak geçerken, birkaçı bana çarpmayı ihmal etmedi.

"Avukat mısın?" diye soran obez bir siyah kadın, gözleri üzerimde yanarken neredeyse tükürüyordu.

"Evet," dedim, gözümü kırpmadan arkama bakarken, çünkü nefret eden insanlardan korkmamayı uzun zaman önce öğrenmişim.

" gel. Yönetmen beni yanına çekti. 'Bu saatte geleceklerini unutmuşum. Özür dilerim.

Ama bunun sevinmişim. Bir anlamda Carrie'nin gözlerinin içine bakmışım ve yüzümü çevirmemişim.

'Kaybolduğu gece tam olarak ne olduğunu anlatın lütfen,' dedim.

Dr. Ensor bir tuş takımına bir kod girdi ve bir dizi parlak kırmızı kapıdan geçti.

"Herkesin yeniden yapılandırabileceği kadarıyla," diye yanıtladı, "Carrie aynı dinlenme saatinde diğer hastalarla birlikte dışarı çıktı. Atıştırmalıkları teslim edildi ve akşam yemeğinde gitmişti.

Asansörle aşağı indik. Saatine baktı.

'Hemen bir arama başlatıldı ve polisle temasa geçildi. Ondan tek bir iz bile yoktu ve içimi kemirmeye devam eden şey de buydu,' diye devam etti. 'Güpegündüz kimse onu görmeden adadan nasıl çıktı? Polislerimiz vardı, köpeklerimiz vardı, helikopterlerimiz vardı ...'

Onu orada, birinci kattaki koridorun ortasında

durdurdum. "Helikopterler mi? Dedim. "Birden fazla mı?

"Oh evet.

"Onları gördün mü?

"Zor değil," diye cevap verdi. 'Saatlerce daireler çizip havada asılı kaldılar, tüm hastaneyi bir kargaşa .

"Helikopterleri tarif et," dedim kalbim küt küt atmaya başlarken. "Lütfen.

'Tanrım,' diye cevap verdi. ' üç polis, sonra medya eşek arısı sürüsü gibi içeri .

'Şans eseri, helikopterlerden biri küçük ve beyaz mıydı? Yusufçuk gibi mi?

Şaşırmış görünüyordu.

"Böyle bir tane gördüğümü hatırlıyorum," dedi. "Tüm bu kargaşayı merak eden bir pilot olduğunu düşünmüştüm.

LUCY VE BEN Ward's Island'dan Bell JetRanger'ı sıcak bir rüzgar ve düşük barometrik basınçla havalandık. Doğu Nehri'ni takip ettik ve La Guardia'nın B Sınıfı hava sahasında uçmaya devam ettik; burada yakıt ikmali yapmak, otomatlardan peynirli kraker ve gazlı içecek almak ve Wilmington'daki Kuzey Carolina Üniversitesi'ni aramak için yeterince uzun süre indik. Bu sefer öğrenci danışmanlığı müdürüne bağlandım. Bunu iyiye işaret olarak kabul ettim.

İmza terminalinin içindeki ankesörlü telefon kulübesinin kapalı kapısının arkasından ona, 'Kendini koruma ihtiyacını anlıyorum,' dedim. 'Ama lütfen tekrar düşünün. Claire Rawley beri iki kişi daha öldürüldü.

Uzun bir sessizlik oldu.

Sonra Dr. Chris Booth dedi ki, "Şahsen gelebilir misiniz?" "Gelmeyi planlıyordum," dedim.

"Tamam o zaman.

Daha sonra Teun McGovern'ı arayarak neler olduğunu anlattım.

"Sanırım Carrie Kirby'den, olay yerinde çalışırken Kenneth Sparkes'ın çiftliğinin üzerinde uçarken gördüğümüz beyaz Schweizer ile kaçtı," dedim.

"Uçuyor mu? McGovern'ın şaşkın sesi geri geldi.

"Hayır, hayır. Bunu hayal bile edemiyorum.

"Oh.

Kiminle ," dedim. 'Bu pilot. Kaçmasına yardım eden ve tüm bunları yapan kişi. İlk iki dava ısınma turlarıydı. Baltimore ve Venice Beach. Onları asla öğrenemeyebilirdik, Teun. Carrie'nin bizi sürüklemek için beklediğine inanıyorum. Warrenton'a kadar bekledi.'

"O zaman hedefin Sparkes olduğunu düşünüyorsun," dedi düşünceli bir şekilde.

"Dikkatimizi çekmek için. Geldiğimizden emin olmak için.

Evet,' dedim. "O zaman Claire Rawley nasıl dahil oluyor?

"İşte ben de bunu öğrenmek için Wilmington'a gidiyorum Teun. Onun bir şekilde tüm bunların anahtarı olduğuna inanıyorum. Onunla bir bağlantısı var. O her . Ayrıca Carrie'nin bunu düşüneceğimi bildiğine ve beni beklediğine de inanıyorum.

"Onun orada olduğunu düşünüyorsun.

Evet. Buna bahse girerim. Benton'ın Philadelphia'ya gelmesini bekliyordu ve o da geldi. Lucy ve benim de Wilmington'a gelmemizi bekliyor. Nasıl düşündüğümüzü, nasıl çalıştığımızı, en az bizim onu tanıdığımız kadar o da bizi tanıyor.

"Onun bir sonraki hedefi olduğunu

söylüyorsun. Bu düşünce mideme soğuk su

indirdi. "Niyetli olanlar.

"Bunu göze alamayız, Kay. İndiğinizde orada olacağız. Üniversitenin bir oyun alanı olmalı. Bunu çok gizli bir şekilde ayarlayacağız. Yakıt ikmali ya da başka bir şey için indiğinizde bana çağrı bırakın, birbirimizden haberdar oluruz.

"Orada olduğunu bilmesine izin ," dedim. "Bu her şeyi mahveder.

"Güven bana. Mahvetmez,' dedi McGovern.

La Guardia'dan yetmiş beş galon yakıt ve sabırsızlıkla beklediğimiz dayanılmaz derecede uzun bir uçuşla uçtuk. Helikopterde üç saat benim için her zaman fazlasıyla yeterliydi. Kulaklıkların ağırlığı, gürültü ve titreşim başımın tepesinde sıcak bir nokta oluşturuyor ve eklemlerimi gevşetiyor gibiydi. Buna dört saatten fazla dayanmak genellikle ciddi bir baş ağrısıyla sonuçlanırdı. Cömert bir kuyruk rüzgarı ile şanslıydık ve hava hızımız yüz on knot göstermesine rağmen, GPS yer hızımızın aslında yüz yirmi olduğunu gösterdi.

Lucy kontrolleri tekrar ele almamı sağladı ve aşırı kontrol ve kavga etmemeyi öğrendiğim için daha yumuşak davrandım. Termaller ve rüzgârlar bizi kızgın bir anne gibi sarstığında, kendimi onlara teslim ettim. Rüzgârları ve hava alt etmeye çalışmak işleri daha da kötüleştiriyordu ve bu benim için çok zordu. İşleri daha iyi hale getirmeyi severdim. Kuşları izlemeyi öğrendim ve arada sırada Lucy ile aynı anda bir uçak fark ettim.

Kıyı şeridine, Delaware Nehri'ne ve Doğu Kıyısı'na yaklaştıkça saatler monotonlaştı ve bulanıklaştı. Salisbury, Maryland yakınlarında yakıt ikmali yaptık, burada tuvaleti kullandım ve bir kola içtim, ardından domuz çiftliklerinin uzun alüminyum barakalar ve kan renginde atık arıtma lagünleriyle topografyayı katlettiği Kuzey Carolina'ya devam ettik. Saat neredeyse ikide Wilmington hava sahasına girdik. Bizi nelerin beklediğini hayal ettikçe sinirlerim çılgın atmaya başladı.

"Altı yüz metreye inelim," dedi Lucy. "Ve hızı düşürelim. "Bunu benim yapmamı istiyorsun. Emin olmak istedim.

"Geminiz.

Hoş değildi ama idare ettim.

"Tahminimce, üniversite su üzerinde olmayacak ve muhtemelen bir grup tuğla bina olacak.

Teşekkür , Sherlock.

Baktığım her yerde su, apartman kompleksleri, su arıtma ve diğer tesisleri gördüm. Okyanus doğudaydı, pırıl pırıl ve dalgalıydı, ufukta toplanan karanlık, çürük bulutlardan habersizdi. Bir fırtına yoldaydı ve acelesi varmış gibi görünmüyordu ama kötü olma tehdidinde bulunuyordu.

"Tanrım, burada yere çakılmak istemiyorum," dedim mikrofonumdan, bir küme Gürcü tuğlası bina göründü.

"Bu konuda bir şey bilmiyorum. Lucy etrafına bakınıyordu. 'Eğer buradaysa. Nerede, Kay Teyze?'

"Nerede düşünüyorsa. Sesim çok emin geliyordu.

Lucy devraldı.

'Kontroller bende,' dedi. "Umarım haklısındır ya da değilsindir, bilmiyorum.

"Bunu umuyorsun," diye yanıtladım onu. "Aslında o kadar çok umuyorsun ki bu beni korkutuyor Lucy.

"Bizi buraya getiren ben değilim.

Carrie Lucy'yi mahvetmeye çalışmıştı. Carrie Benton'ı

öldürmüştü. "Bizi buraya kimin getirdiğini biliyorum,"

dedim. "O getirdi.

Üniversite yakınımızdaydı ve McGovern'ın beklediği atletizm sahasını bulduk. Erkekler ve kadınlar futbol oynuyorlardı ama tenis kortlarının yakınında bir açıklık vardı ve Lucy'nin ineceği yer de burasıydı. Alanın etrafında bir yüksekte, bir alçakta olmak üzere iki kez tur attı ve ikimiz de oradaki buradaki tek tük ağaçlar dışında herhangi bir engel görmedik. Kenarlarda birkaç araba vardı ve çimlere yerleştiğimizde, bunlardan birinin içinde bir sürücü olan koyu mavi bir Explorer olduğunu fark ettim. Sonra bu futbol maçını beden eğitimi şortu ve tişörtü giyen Teun McGovern'ın yönettiğini fark ettim. Boynunda bir düdük vardı ve takımları karma ve çok formdaydı.

Sanki Carrie tüm bunları izliyormuş gibi etrafıma bakındım ama gökyüzü bomboştu ve hiçbir şey onun kokusunu bile vermiyordu. Yere inip boşta uçmaya başladığımız anda Explorer çimlerin üzerinden geçti ve bıçaklarımızdan güvenli bir mesafede durdu. Arabayı bir kadın kullanıyordu ve yolcu koltuğunda Marino'yu görünce afalladım.

Lucy'ye, 'Buna inanmıyorum,' dedim.

"Buraya nasıl geldi? O da şaşırmıştı.

Marino, iki dakikamızın dolmasını ve uçağın kapanmasını beklerken ön camdan bize baktı. Lucy ana rotor kanatlarını bağlarken ben arabanın arkasına tırmandığımda gülümsemedi ve hiç de dostça davranmadı. McGovern ve futbolcuları bize hiç aldırış etmeden oyunlarına devam ediyorlardı. Ancak saha kenarındaki bankların altındaki spor çantalarını fark ettim ve içlerinde ne olduğundan hiç şüphem yoktu. Sanki yaklaşan bir orduyu, düşman birliklerinin kuracağı bir pusuyu bekliyor gibiydik,

Carrie'nin bizimle bir kez daha alay edip etmediğini merak etmekten kendimi alamadım.

Marino'ya, 'Seni görmeyi beklemiyordum,' diye yorum yaptım.

"Sence US Airways'in seni Charlotte'a bırakmadan bir yere uçuşması mümkün mü?" diye yakındı. 'Buraya gelmem muhtemelen senin kadar uzun sürdü.

"Ben Ginny Correll. Şoförümüz arkasını döndü ve elimi sıktı.

En az kırk yaşındaydı, soluk yeşil bir takım elbise giymiş çok çekici bir sarışındı ve gerçeği bilmeseydim, üniversitede öğretim görevlisi olduğunu düşünebilirdim. Ama arabanın içinde bir tarayıcı ve iki yönlü bir telsiz vardı ve ceketinin altındaki omuz kılıfındaki tabancanın titreşimini yakaladım. Lucy Explorer'ın içine girene kadar bekledi ve sonra futbol maçı devam ederken çimlerin üzerinde dönmeye başladı.

Correll, "Olan ," diye açıklamaya başladı. 'Şüpheli ya da şüphelilerin sizi bekleyip beklemediğini, takip edip etmediğini bilmiyorduk, bu yüzden buna hazırlandık.

'Gördüğüm kadarıyla öyle,' dedim.

'Yaklaşık iki dakika içinde sahadan çıkacaklar ve önemli olan nokta, her yerde adamlarımız var. Bazıları öğrenci gibi giyinmiş, diğerleri şehirde takılıyor, otelleri ve barları kontrol ediyor, bunun gibi şeyler. Şimdi gideceğimiz yer öğrenci danışma merkezi, müdür yardımcısı bizimle orada buluşacak. Claire Rawley'in danışmanıydı ve tüm kayıtları onda.

"Doğru," dedim.

"Haberiniz olsun, Doktor," dedi Marino, "Carrie'yi dün öğrenci birliğinde görmüş olabileceğini düşünen bir kampüs polis memurumuz var

Correll, "Özellikle Şahin Yuvası," dedi. "Orası kafeterya.

"Kısa boyalı kızıl saçlar, tuhaf gözler. Sandviç alıyordu ve masasının önünden geçerken gözlerini dikip ona baktığı için onu fark etti.

Sonra fotoğrafını ele dolaştırmaya başladığımızda, o olabileceğini söyledi.
"Ama yemin edemem.

"Bir polise dik dik bakmak onun yapacağı bir şey olurdu," dedi Lucy.
"İnsanlarla dalga geçmek onun en sevdiği spor.

"Üniversite öğrencilerinin evsizlere alışılmadık bir durum olmadığını da ,"
dedim.

Marino, 'Carrie'nin tarifine uyan birinin silah satın alıp almadığını görmek için buradaki rehin dükkanlarını kontrol ediyoruz ve ayrıca bölgedeki çalıntı arabaları da kontrol ediyoruz,' dedi. 'Eğer o ve yardımcısı New York ya da Philadelphia'da araba çalmışlarsa, o plakalarla buraya gelmeyeceklerini varsayıyoruz.

Kampüs, palmyeler, manolyalar, krep mersinleri, lobolly ve uzun yapraklı çamlar arasına sıkışmış, modifiye edilmiş Gürcü binalarından oluşan tertemiz bir koleksiyondur. Gardenyalar çiçek açmıştı ve arabadan indiğimizde parfümleri nemli ve sıcak havaya yapışıp başıma yayıldı.

Güney'in kokularını seviyordum ve bir an için burada kötü bir şey olması mümkün görünmüyordu. Yaz dönemi değildi ve kampüs çok kalabalık değildi. Otoparkların yarısı doluydu ve bisiklet park yerlerinin boştu. Kolej Yolu üzerinde seyreden bazı arabaların tavanlarına sörf tahtaları bağlanmıştı.

Danışma merkezi Westside Hall'un ikinci katındaydı ve sağlık sorunları olan öğrenciler için bekleme alanı leylak rengi ve maviydi ve ışık doluydu. Sehpaların üzerinde çeşitli aşamalarda tamamlanmış kırsal manzaralar içeren bin parçalık yapbozlar, randevusu olanlar için hoş bir dikkat dağıtıcı unsurdu. Bir resepsiyon görevlisi bizi bekliyordu ve bize bir koridor boyunca gözlem ve grup odalarını ve GRE testi için alanları gösterdi. Dr. Chris Booth enerjik, nazik ve bilge gözlere sahipti; tahminimce altmışına yaklaşan ve güneşi seven bir kadındı. Ona karakterini veren bir şekilde yıpranmıştı, cildi derinlemesine bronzlaşmış ve çizgiliydi, kısa saçları beyazdı ve vücudu hafif ama canlıydı.

Güzel sanatlar binasına ve yemyeşil canlı meşe ağaçlarına bakan bir köşe ofisi olan bir psikologdu. Ofislerin arkasındaki kişilik beni her zaman büyülemiştir. Onun çalıştığı yer rahatlatıcı ve

kışkırtıcı olmayan ama çok farklı kişiliklere uygun sandalyelerin düzenlenmesi açısından zekice. Derin minderlere kıvrılmak ve yardıma açık olmak isteyen hastalar için bir papasan koltuk, bir baston arkalıklı salıncak ve sert bir aşk koltuğu vardı. Renk düzeni yumuşak yeşildi, duvarlarda yelkenli resimleri ve pişmiş toprak saksılarda fil kulağı vardı.

"İyi günler," dedi Dr. Booth bizi içeri davet ederken gülümseyerek. "Sizi gördüğüme çok sevindim.

'Ve sizi gördüğüme çok sevindim,' diye cevap verdim.

Ginny aşk koltuğuna tünerken ben de sallanan sandalyeye oturdum. Marino utangaç gözlerle etrafına bakındı ve papasan tarafından yutulmamak için elinden geleni yaparak ona doğru ilerledi. Dr. Booth ofis koltuğunda oturuyordu, sırtı, üzerinde bir kutu Diet Pepsi'den başka bir şey bulunmayan tertemiz masasına dönüktü. Lucy kapının yanında duruyordu.

"Birinin beni görmeye gelmesini umuyordum," diye başladı Dr. Booth, sanki bu toplantıyı o çağırması gibi. "Ama açıkçası kiminle irtibata geçeceğimi ya da geçmem gerektiğini bilmiyordum.

Her birimize parlak gri gözlerini verdi.

'Claire çok özel biriydi - ve herkesin ölüler hakkında böyle söylediğini biliyorum,' dedi.

"Herkes değil," diye alaycı bir şekilde karşılık verdi Marino.

Dr. Booth hüzünle gülümsedi. "Yıllar boyunca burada pek çok öğrenciye danışmanlık yaptığımı ve Claire'in kalbime derinden dokunduğunu ve onun için büyük umutlar beslediğimi söylüyorum. Ölüm haberiyle yıkıldım.

Pencereden dışarı bakarak durakladı.

"Onu en son ölümünden yaklaşık iki hafta önce gördüm ve ne olmuş olabileceğine dair bir cevap olabilecek her şeyi çalıştım.

"Onu gördüğünü söylediğinde," dedim, burayı mı kastediyorsun? Bir seans için mi? Başını salladı. "Bir saatliğine buluştuk.

Lucy gittikçe huzursuzlaşıyordu.

"Bu konuya girmeden önce," dedim, "bize onun geçmişi hakkında mümkün olduğunca fazla bilgi verebilir misiniz?"

Kesinlikle. Bu arada, eğer ihtiyacınız olursa, randevuları için tarih ve saatlerim var. Onu üç yıldır aralıklarla görüyordum.

"Kapalı ve açık mı? Marino derin koltukta öne doğru oturup tekrar derin minderlerine doğru kaymaya başlarken sordu.

Claire okul masraflarını kendi karşılıyordu. Wrightsville Plajı'ndaki Blockade Runner'da garson olarak çalışıyordu. Çalışıp para biriktirmekten başka bir şey yapmazdı, sonra bir dönem boyunca para öder, sonra daha fazla para kazanmak için okulu tekrar bırakırdı. Okula gitmediği zamanlarda onu hiç görmedim ve bana kalırsa yaşadığı zorlukların çoğu da burada başladı.

Lucy aniden, "Bunu sizin halletmenize izin vereceğim," dedi. 'Helikopterin yanında birinin kaldığından emin olmak istiyorum.

Lucy dışarı çıkıp kapıyı arkasından kapattı ve ben bir korku dalgası hissettim. Lucy'nin Carrie'yi aramak için tek başına sokağa çıkmayacağını bilmiyordum. Marino kısa bir süre göz göze geldik ve onun da aynı şeyi düşündüğünü anladım. Ajan refakatçimiz Ginny aşk kaskatı kesilmiş, dikkatini başka bir şeye vermiyordu.

"Yaklaşık bir yıl önce," diye devam etti Dr. Booth, "Claire Kenneth Sparkes ile tanıştı ve size zaten bir şey biliyorum. Kız rekabetçi bir sörfçüydü ve adamın da Wrightsville'de bir sahil evi vardı. Uzun lafın kısıası, kısa ve son derece yoğun bir ilişki yaşamışlar ve bu ilişkiyi bitirmiş.

'Bu, o okula kayıtlıyken oldu,' dedim.

Evet. İkinci dönem. Yazın ayrıldılar ve bir sonraki kışa kadar üniversiteye dönmedi. O Şubat ayına kadar beni görmeye gelmedi, ta ki İngilizce profesörü onun sınıfta sürekli uyuyakaldığını ve alkol koktuğunu fark edene kadar. Endişelenen profesör dekana gitti ve beni görmeye gelmesi şartıyla kız gözetim altına alındı. Korkarım bunların hepsi Sparkes'ile ilgiliydi. Claire

evlat edinilmiş, çok mutsuz durum. On altı yaşındayken evden ayrılmış, Wrightsville'e gelmiş ve hayatta kalmak için yapabileceği her türlü işi yapmış.

"Ailesi şimdi nerede? Marino sordu.

"Öz ailesi mi? Kim olduklarını bilmiyoruz." "Hayır.

Onu evlat edinenler.

Chicago. Evden ayrıldığından beri onunla hiç temas kurmamışlar. Ama öldüğünü biliyorlar. Onlarla konuştum.'

"Dr. Booth," dedim, "Claire'in Sparkes'ın Warrenton'daki evine neden olabileceğine dair bir fikriniz var mı?

'Reddedilmeyle başa çıkma konusunda tamamen acizdi. Sadece bir şeyleri çözebileceği umuduyla onu görmeye gittiğini tahmin edebilirim. Geçen bahar onu aramayı bıraktığını biliyorum, çünkü sonunda başka bir numaraya geçmişti. Tahminimce tek olası teması oraya gitmekti.'

"Newton Joyce adında bir psikoterapiste ait olan eski bir Mercedes'le mi? Marino pozisyonunu tekrar ayarlayarak sordu.

Dr. Booth irkildi. "Bunu bilmiyordum," dedi. "Newton'ın arabasını o mu kullanıyordu?

"Onu tanıyor musun?

'Şahsen değil ama kesinlikle ününü biliyorum. Claire ona başladı çünkü bir erkek bakış açısına ihtiyacı olduğunu hissetti. Bu geçtiğimiz iki ay içinde oldu. Benim seçimim kesinlikle o olmazdı.

"Neden? Marino sordu.

Dr. Booth düşüncelerini topladı, yüzü öfkeyle gerilmişti.

"Her şey çok karışık," dedi sonunda. 'Bu da sen ilk aradığında Claire hakkında konuşmaktaki isteksizliği açıklamaya başlayabilir. Newton hiç çalışmak zorunda kalmamış ama psikoterapi yapmaya karar vermiş şımarık bir zengin çocuğu. Sanırım onun için bir güç gösterisi.

Marino, "Bir anda kaybolmuş gibi görünüyor," dedi.

"Bunda sıra dışı bir şey yok," diye kısaca cevap verdi. 'İstediği zaman girip çıkıyor, bazen aylarca hatta yıllarca. Otuz küsur yıldır bu üniversitedeyim ve onun çocukluğunu hatırlıyorum.

Ağaçlardaki kuşları büyüleyebilir ve insanları her şeye ikna edebilirdi ama o sadece kendisiyle ilgiliydi. Claire onu görmeye başladığında çok endişelendim. Şöyle diyelim, kimse Newton'ı etik davranmakla suçlayamaz. Kendi kurallarını koyar. Ama hiç yakalanmadı.'

"Neye? Ben sordum. "Neye yakalandınız?

"Hastaları çok uygunsuz bir şekilde kontrol etmek.

"Onlarla cinsel ilişkiye girmek mi? Ben sordum.

"Bunun kanıtını hiç duymadım. Bu daha çok bir zihin meselesiydi, bir hakimiyet meselesiydi ve Claire'e tamamen hakim olduğu çok açıktı. Claire bu şekilde ona tamamen bağımlıydı. Parmaklarını şıklattı. "İlk seanslarından sonra. Buraya gelir ve tüm zamanını onun hakkında konuşarak, takıntı yaparak geçirirdi. Sparkes'i görmeye gitmesinde garip olan da buydu. Gerçekten onu unuttuğunu ve Newton'a aşık olduğunu düşünmüştüm. Dürüst olmak gerekirse, Newton'ın söylediği her şeyi yapacağını düşünüyordum.

"Sparkes'i görmesini önermiş olabilir mi? Kapanış gibi terapötik nedenlerle? Dedim.

Dr. Booth alaycı bir şekilde gülümsedi.

"Onu görmeye gitmesini önermiş olabilir, ama bunun yardım etmek için olduğundan şüpheliyim," diye yanıtladı. 'Üzgünüm ama eğer oraya gitmek Newton'ın fikriyse, büyük ihtimalle manipülatif bir fikirdi.

Marino papasan koltuğunda öne doğru eğilerek, "İkisinin nasıl bir araya geldiğini bilmek isterdim," dedi. "Sanırım biri onu ona yönlendirdi.

"Hayır," diye yanıtladı. "Bir fotoğraf çekiminde tanıştılar.

"Ne demek istiyorsun?" dedim kanım damarlarımda dururken.

"Hollywood'la ilgili her şeye bayılıyor ve film ve fotoğraf çekimleri için prodüksiyon ekipleriyle çalışma yolunu buldu. Screen Gems stüdyosunun tam burada, şehirde olduğunu biliyorsunuz ve Claire'in yan dalı film çalışmalarıydı. Aktris olmak onun hayaliydi. Tanrı biliyor ya, yeterince güzeldi. Bana anlattığına göre, sanırım bir sörf dergisi için plajda modellik yapıyormuş. O da prodüksiyon ekibinin bir parçasıymış, yani fotoğrafçıymış. Görünüşe göre bu konuda başarılı."

"Çok sık girip çıktığını söylemiştiniz," dedi Marino. "Belki başka evleri de vardı?"

"Onun hakkında daha fazla bir şey bilmiyorum, gerçekten," diye cevap verdi.

Bir saat içinde Wilmington Polis Departmanı, Newton Joyce'un tarihi bölgede, denizden birkaç blok ötedeki evini aramak için arama emri çıkardı. Beyaz çerçeveli evi tek katlıydı ve on dokuzuncu yüzyıldan kalma verandalı ve meydanlı evlerin bulunduğu sakin bir sokağın sonunda, önündeki sundurmayı örten kırma çatılı bir beşik çatıya sahipti.

Büyük manolyalar bahçesini karanlık bir şekilde gölgeliyor, sadece soluk güneş ışığı sızıyordu ve hava böceklerle doluydu. Artık McGovern bize ve bir dedektif taktiksel bir cop kullanarak kapının camını kırarken biz de çökmekte olan arka verandada bekledik. Sonra elini içeri uzatıp kilidi açtı.

Marino, McGovern ve Dedektif Scroggins tabancalarını vücutlarına yaklaştırıp ateş etmek üzere doğrultarak önden gittiler. Ben hemen arkalarındaydım, silahsızdım ve Joyce'un evim dediği bu yerin ürkütücülüğünden korkuyordum. Hastaların kalması için değiştirilmiş küçük bir oturma alanına girdik. Oldukça korkunç eski kırmızı kadife bir Viktorya dönemi kanepesi, süt camından bir lambanın ortaladığı mermer kaplı bir sehpa ve aylarca eski dergilerle dolu bir sehpa vardı. Bir kapı aralığından geçince ofisi görünüyordu ve orası daha da garipti.

Sararmış budaklı çam duvarlar neredeyse tamamen, çeşitli tanıtım pozlarında model ve aktörler olduğunu varsaydığım çerçeveli fotoğraflarla kaplıydı. Kelimenin tam anlamıyla yüzlercesi vardı ve Joyce'un bunları kendisinin aldığını düşündüm. Bir hastanın içini döktüğünü hayal edemezdim.

Bu kadar güzel vücut ve yüzün ortasında sorunlar. Joyce'un masasında bir Rolodex, randevu defteri, evraklar ve bir telefon vardı. Scroggins telesekreterden gelen mesajları dinlemeye başlarken ben de etrafa biraz daha bakındım.

Kitaplıklarda, yıllardır açılmamış olacak kadar tozlu, yıpranmış kumaş ve deri klasik ciltler duruyordu. Muhtemelen hastalarının yattığı kırık kahverengi deri bir kanep ve yanında tek bir su bardağının bulunduğu küçük bir masa vardı. Neredeyse boştu ve kenarına soluk şeftali rengi ruj bulaşmıştı. Kanepenin tam karşısında, akla bir tahtı getiren, karmaşık bir şekilde oyulmuş, yüksek arkalıklı maun bir koltuk vardı. Joyce'un sesler gelirken Marino ve McGovern'ın diğer odaları kontrol ettiklerini duydum. Mesajların hepsi beş Haziran akşamından sonra, yani Claire'in ölümünden bir gün önce bırakılmıştı. Hastalar randevuları için aramışlardı. Bir seyahat acentesi Paris'e iki bilet için haber bırakmıştı.

"Bu ateş başlatıcı şey neye demiştiniz? Dedektif Scroggins masanın bir başka çekmecesini açarken sordu.

"Gümüşi metalden ince bir çubuk," diye yanıtladım onu. "Gördüğün zaman anlayacaksın.

"Burada öyle bir şey yok. Ama adam kesinlikle lastik bantlarla ilgileniyor. Binlerce olmalı Görünüşe göre bu garip küçük topları yapıyormuş.'

Tamamen lastik bantlardan yapılmış mükemmel şekilli bir küreyi havaya kaldırdı.

"Bunu nasıl yaptığını sanıyorsun? Scroggins hayretler içindeydi. "Sence sadece bir tanesiyle başlayıp diğerlerini golf topunun iç kısımları gibi sarmaya devam mı etti?

Bilmiyordum.

"Bu nasıl bir zihin, ha? Scroggins devam etti. 'Hastalarıyla konuşurken burada oturup bunu yaptığını mı düşünüyorsun?

"Bu noktada," diye cevap verdim, "beni şaşırtacak pek bir şey yok.

'Ne kaçık ama. Şimdiye kadar on üç, on dört ... on dokuz top buldum.

Onları çıkarıp masanın üstüne koyuyordu ki Marino evin arkasından bana seslendi.

"Doktor, buraya gelsen iyi olur.

Onun ve McGovern'in seslerini takip ederek, eski yemeklerin uygarlığıyla kaplanmış eski aletlerin bulunduğu küçük bir mutfağa girdim. Bulaşıklar lavaboda soğuk ve pis suyun içinde yığılmıştı ve çöp tenekesi taşmıştı, berbat bir kokusu vardı. Newton Joyce, Marino'dan daha pasaklıydı ve bunun mümkün olduğunu düşünmezdim, Joyce'un lastik bantlı toplarının düzenliliği ya da suçları olduğuna inandığım şeylerle de uyuşmuyordu. Ancak kriminalist metinlere ve Hollywood yorumlarına rağmen, insanlar bir bilim değildi ve tutarlı değillerdi. Bunun en iyi örneği Marino ve McGovern'in garajda buldukları şeydi.

Burası mutfağa, Marino'nun McGovern'in Explorer'ından aldığı cıvata kesicilerle kolayca çıkardığı bir asma kilitte erişilmez hale getirilmiş bir kapıyla bağlanıyordu. Diğer tarafta, dışarıya açılan bir kapısı olmayan bir çalışma alanı vardı, çünkü burası kül bloklarıyla kapatılmıştı. Duvarlar beyaza boyanmıştı ve birinin karşısında elli uçak benzini varilleri duruyordu. Paslanmaz çelikten bir Sub-Zero dondurucu vardı ve kapısı, uğursuz bir şekilde, asma kilitliydi. Beton zemin çok temizdi ve bir köşede beş alüminyum kamera kasası ve çeşitli boyutlarda strafor buz sandıkları vardı. Ortada keçeyle kaplı büyük bir sunta masa vardı ve Joyce'un suç aletleri burada düzenlenmişti.

Yarım düzine bıçak mükemmel bir sıra halinde dizilmişti ve her birinin arasında tam olarak aynı aralıklar vardı. Hepsi deri kılıflarının içindeydi ve küçük bir kızılağaç ahşap kutunun içinde bileme taşları vardı.

Marino bıçakları bana göstererek, "Vay canına," dedi. "Sana bunların ne olduğunu söyleyeyim, Doktor. Kemik saplı olanlar Beretta tarafından yapılan R. W. Loveless skinner bıçakları. Koleksiyoncular için, numaralandırılmış ve tanesi yaklaşık altı yüz dolar.

Onlara şehvetle baktı ama dokunmadı.

"Mavileştirilmiş çelik bebekler Chris Reeves, tanesi en az dört yüz ve kibrit saklamak isterseniz saplarının dipleri açılıyor," devam etti.

Uzaktaki bir kapının kapandığını duydum ve sonra Scroggins Lucy ile birlikte göründü. Dedektif de en az Marino kadar bıçaklardan etkilenmişti, sonra ikisi ve McGovern alet sandıklarının çekmecelerini açmaya devam ettiler ve katili bulduğumuza dair diğer tüyler ürpertici işaretlerin bulunduğu iki dolabı açtılar. Plastik bir Speedo poşetinin içinde hepsi de sıcak pembe olan sekiz silikon bone vardı. Her biri plastik bir poşetin içine sıkıştırılmıştı ve Joyce'un her biri için on altı dolar ödediğini gösteren fiyat etiketleri vardı. Yangın başlatıcılara gelince, bir Wal-Mart poşetinde dört tane vardı.

Joyce'un da beton mağarasında modüler bir masası vardı ve ne onu Lucy'ye bıraktık. Lucy katlanabilir bir sandalyeye oturdu ve klavyeyi başladı, Marino da cıvata kesiciyi dondurucuya götürdü; ürkütücü bir şekilde benim evimdeki modelin aynısıydı.

'Bu çok kolay,' dedi Lucy. 'E-postasını bir diske indirmiş. Şifre ya da başka bir şey yok. Gönderdiği ve aldığı şeyler. Yaklaşık on sekiz aylık. FMKIRBY diye bir kullanıcı adı var. Sanırım Kirby'den. Şimdi o mektup arkadaşının kim olduğunu merak ediyorum," diye alaycı bir şekilde ekledi.

Carrie'nin, kullanıcı adı korkunç bir şekilde Skinner olan Newton Joyce'a gönderdiği ve onun da kendisine gönderdiği notlar arasında gezinirken yaklaştım ve omzunun üzerinden baktım. On Mayıs'ta şöyle yazmıştı:

Onu buldum. Uğruna ölünecek bir bağlantı. Büyük bir medya patronu kulağa nasıl geliyor? İyi miyim?

Ertesi gün Carrie cevap yazdı:

Evet, iyi. Onları istiyorum. O zaman beni buradan uçur, kuş adam. Bana sonra gösterebilirsin. Onların boş gözlerine bakıp görmek istiyorum.

'Tanrım,' diye mırıldandım. 'Virginia'da öldürmesini ve bunu benim de katılmamı sağlayacak bir şekilde yapmasını istiyordu.

Lucy biraz daha kaydırdı ve aşağı oka dokunuşu sabırsız ve öfkeliydi.

"Böylece bir fotoğraf çekiminde Claire Rawley'e rastlıyor ve o da yem oluyor. Sparkes'la geçmişteki ilişkisi nedeniyle mükemmel bir yem,' diye devam ettim. "Joyce ve Claire onun çiftliğine giderler ama o şehir dışındadır. Sparkes kurtuldu.

Joyce onu öldürüp parçalıyor ve evi yakıyor. Durakladım, eski mektupları okumaya devam ettim. "Ve şimdi buradayız.

"Buradayız çünkü o bizi istiyor," dedi Lucy. 'Bütün bunları bizim bulmamız .

Anahtara sertçe vurdu.

"musun?" diye sordu.

Arkasını döndü ve bana baktı.

'Bütün bunları görelim diye bizi buraya çekti,' dedi.

Cıvata kesiciler aniden gürültüyle çeliği parçaladı ve dondurucu kapısı emilerek açıldı.

"Tanrı aşkına," diye bağırdı Marino. "Siktir!" diye bağırdı.

En üstteki tel rafta biri erkek, diğeri dişi iki kel mannikin kafası vardı; donmuş kandan simsiyah olmuş boş yüzleri vardı. Bunlar Joyce'un çaldığı yüzler için form olarak kullanılmış, her biri mannikinin yüzünün üzerine yerleştirilmiş, sonra da kupalarına şekil vermek için sertçe dondurulmuştu. Joyce maskeye benzeyen dehşetlerini üç kat plastik dondurucu poşetiyle örtmüştü ve bu poşetlerin üzerine kanıt gibi vaka numaraları, yerler ve tarihler yazılmıştı.

En sonuncusu en üsttekiydi ve kalbim o kadar sert çarpmaya başladığında robot gibi onu aldım ki bir an için dünya karardı. Titremeye başladım ve McGovern'ın kollarında kendime gelene kadar başka hiçbir şeyin farkında değildim. Lucy'nin masada oturduğu sandalyeye oturmama yardım ediyordu.

McGovern, 'Biri ona biraz su getirsin,' diyordu. 'Her şey yolunda, Kay. Her şey yolunda.

Kapısı ardına kadar açık dondurucuya ve et ve kan kokan plastik poşet yığınlarına odaklandım. Marino garajda volta atıyor, parmaklarını seyrelmiş saç tellerinde gezdiriyordu. Yüzü felç geçirmek üzere olan birinin rengini almıştı ve Lucy gitmişti.

"Lucy nerede? Kuru bir ağızla sordum.

McGovern nazik bir sesle, 'İlk yardım çantası almaya gitti,' diye cevap verdi. 'Sadece sessiz ol, rahatlamaya çalış ve seni buradan çıkaracağız. Tüm bunları görmene gerek yok.

Ama zaten . Boş yüzü, şekilsiz ağzı ve köprüsü olmayan burnu görmüştüm. Buzla parlayan turuncu renkli eti görmüştüm. Dondurucu poşetinin üzerindeki tarih 17 Haziran'dı, yer Philadelphia'ydı ve bu, baktığım sırada içime işlemişti ve o zaman çok geçti, ya da belki yine de bakacaktım, çünkü bilmem gerekiyordu.

'Buradaydılar,' dedim.

Ayağa kalkmak için mücadele ettim ve yine başım döndü.

'Buraya bunu bırakacak kadar uzun süre geldiler. Biz de bulalım diye,' dedim.

"Lanet olası orospu çocuğu! Marino bağırdı. "LANET OLASI OROSPU ÇOCUĞU!"

Deli gibi adımlamaya devam ederken gözlerini kabaca yumruğuna sildi. Lucy merdivenlerden iniyordu. Solgundu, gözleri cam gibiydi. Yeğenim sersemlemiş gibiydi.

"McGovern'dan Correll'e," dedi taşınabilir telsizine.

"Correll," diye geri geldi ses.

"Siz buraya gelin. "10-4.

Dedektif Scroggins, 'Adli tıp ekibimizi arıyorum,' dedi.

O da ama bizim gibi değil. Onun için bu kişisel bir şey değildi. Benton Wesley adını hiç duymamıştı. Scroggins dondurucudaki torbaları dikkatle inceliyor, sayarken dudakları kıpırdıyordu.

"Yüce Tanrım," dedi hayretle. "Bu şeylerden yirmi yedi tane var.

"Tarihler ve yerler," dedim, saklı gücümü toplayarak ona doğru yürüdüm.

Birlikte baktık.

'Londra, 1981. Liverpool, 1983. Dublin, 1984 ve bir-iki-üç-dört-beş-altı-yedi-sekiz-dokuz-on-onbir. İrlanda'dan 1987'ye kadar toplam on bir. Görünüşe bakılırsa kendini iyice kaptırmaya başlamış,' dedi Scroggins ve insanların histerinin eşiğindeyken yaptıkları gibi heyecanlanmaya başladı.

Onunla birlikte izliyordum ve Joyce'un cinayetlerinin yeri Kuzey İrlanda'da Belfast'ta başladı, sonra Cumhuriyet'te Galway'de devam etti, ardından Dublin'de Malahide, Santry ve Howth gibi mahallelerde dokuz cinayet işledi. Joyce daha sonra Amerika Birleşik Devletleri'nde, çoğunlukla batıda, Utah, Nevada, Montana ve Washington'ın ücra bölgelerinde ve bir kez de Natches, Mississippi'de avlanmaya başlamıştı.

Özellikle de Carrie'nin bana yazdığı mektupta söylediklerini hatırladığımda. Kesilmiş kemiğe tuhaf bir gönderme yapmıştı.

"Gövdeler," dedim gerçek içimde şimşek gibi çakarken. "İrlanda'daki çözilemeyen parçalanmalar. Ve sonra sekiz yıl boyunca sessiz kaldı çünkü batıda öldürdü ve cesetler asla bulunamadı ya da merkezi olarak rapor edilmedi. Bu yüzden onlardan haberimiz olmadı. Hiç durmadı ve sonra Virginia'ya geldi, burada varlığı kesinlikle dikkatimi çekti ve beni umutsuzluğa sürükledi.

İlki Virginia Beach yakınlarında, diğeri Norfolk'ta olmak üzere iki gövde bulunduğunda yıl 1995'ti. Ertesi yıl, bu kez eyaletin batı kesiminde, biri Lynchburg'da, diğeri Blacksburg'da, Virginia Tech kampüsüne çok yakın iki ceset daha bulundu. 1997'de Joyce sessizliğe bürünmüş gibiydi ve o zaman Carrie'nin onunla işbirliği yaptığından şüphelendim.

Parçalanma olaylarının kamuoyuna yansması bunaltıcı bir hal almış, röntgen filmleriyle teşhis edilen uzusuz ve başsız cesetlerden yalnızca ikisi, ikisi de erkek üniversite öğrencisi olan kayıp kişilerin ölüm öncesi filmleriyle eşleşmiştir.

Bunlar benim davalarımı ve onlar hakkında çok büyük gürültü kopardım ve FBI devreye girdi.

Şimdi anlıyorum ki Joyce'un asıl amacı sadece kimlik tespitini engellemek değil, daha da önemlisi cesetler üzerindeki tahribatını gizlemektir. Kurbanlarının güzelliğini çaldığını bilmemizi istemiyordu, aslında bıçağını yüzlerine götürerek onların kim olduklarını çalıyor ve onları soğuk koleksiyonuna . Belki de daha fazla parçalamanın avını çok büyük hale getireceğinden korkuyordu, bu yüzden operasyon yöntemini ateşe çevirmişti ve belki de bunu öneren Carrie'ydi. Sadece ikisinin bir şekilde internette bağlantı kurduklarını varsayabilirdim.

", " diyordu Marino.

Biraz sakinleşmiş ve Joyce'un paketlerini karıştırmaya başlamıştı.

"Bunların hepsini buraya nasıl getirmiş?" diye sordu. 'Ta İngiltere ve İrlanda'dan mı? Venice Beach ve Salt Lake City'den mi?

"Kuru buz," dedim basitçe, metal kamera kutularına ve strafor sandıklarına bakarak. "Onları iyi paketlemiş ve kimsenin haberi olmadan bagajdan geçirmiş olabilir.

Joyce'un evinde yapılan aramalarda başka suçlayıcı kanıtlar da bulundu, hepsi de göz önündeydi, çünkü arama emrinde magnezyum yangın başlatıcıları, bıçaklar ve ceset parçaları listelenmişti ve bu da polise çekmeceleri karıştırma ve hatta isterlerse duvarları yıkma yetkisi veriyordu. Yerel bir adli tıp görevlisi dondurucunun içindekileri morga götürmek üzere çıkarırken, dolaplar karıştırıldı ve bir kasa delinerek açıldı. Kasanın içinde yabancı paralar ve ölü bulunmama şansına yüzlerce insanın binlerce fotoğrafı vardı.

Joyce'un beyaz Schweizer'ının pilot koltuğunda otururken ya da kollarını göğsünde kavuşturmuş bir şekilde koltuğa olduğunu tahmin ettiğimiz fotoğrafları da vardı. Onun resmine baktım ve çalıştım. Kısa boylu, zayıf, kahverengi saçlı bir adamdı ve sivilceleri yüzünden korkunç yaralar almamış olsaydı yakışıklı olabilirdi.

Derisi boynundan aşağıya ve giydiği açık gömleğin içine doğru çukurlaşmıştı ve bir ergen olarak yaşadığı utancı ve alaycı kahkahalarını hayal edebiliyordum. Çocukluğumda onun gibi genç adamlar tanımıştım; doğuştan ya da hastalıktan sakatlanmış ve gençliğin ya da sevgi nesnesi olmanın verdiği haktan yararlanamayanlar.

Böylece kendisinde olmayan bir şeyi başkalarından çalmıştı. Kendisi yok edildiği gibi o da edilmişti; bunun çıkış noktası hayattaki kendi sefil kaderi, kendi sefil benliğiydi. Onun için üzülmедim. Onun ve Carrie'nin hâlâ bu şehirde, hatta buralarda bir yerde olduklarını da düşünмедim. İstedğini elde etmişti, en azından şimdilik. Kurduğum tuzak sadece beni yakalamıştı. Benden Benton'ı bulmamı istemişti ve ben de bulmuştum.

Son sözün, sonunda bana yapacağı şey olacağından emindim ve şu anda umursamayacak kadar hırpalanmıştım. Kendimi ölü hissediyordum. Joyce'un aşırı büyümüş arka bahçesindeki kargaşada eski, yıpranmış bir mermer bankta oturarak sessizliği buldum. Hostalar, begonyalar ve incir çalıları güneş için pampas otlarıyla ve Lucy'yi kırmızı ve sarı ebegümecinin gürültülü ve vahşi olduğu canlı meşe ağaçlarının aralıklı gölgelerinin kenarında buldum.

"Lucy, hadi eve gidelim.

Mezarlıklarla özdeşleştirdiğim soğuk, sert taşın üzerine yeğenimin yanına oturdum. "Umarım onlar bunu yapmadan önce ölmüştür," dedi bir kez daha. Bunu düşünmek istemiyordum.

"Umarım acı çekmemiştir.

"Böyle şeyler için endişelenmemizi istiyor," dedim içinden öfke fişkirirken. 'Bizden yeterince şey aldı, de öyle değil mi? Ona daha fazlasını vermeyelim, Lucy.

Bana verecek bir cevabı yoktu.

"sonrasını ATF ve polis halledecek," diye devam ettim, elini tutarak. "Hadi eve gidelim ve oradan devam edelim.

"Nasıl?

"Bildiğimden emin değilim. Olabildiğince dürüst davrandım.

Birlikte kalkıp evin önüne gittik, McGovern arabasının yanında bir menajerle konuşuyordu. İkimize de baktı ve merhamet gözlerini yumuşattı.

"Bizi helikoptere geri götürürsen," dedi Lucy hissetmediği bir kararlılıkla, "onu Richmond'a götüreceğim ve Sınır Devriyesi onu alabilir. Eğer sorun olmazsa yani.

"Şu anda uçman gerektiğinden emin değilim. McGovern birden Lucy'nin amiri oluverdi.

"Güven bana, ben iyiyim," diye yanıtladı Lucy ve sesi daha da sertleşti. 'Ayrıca, onu başka kim uçuracak? Ve onu burada bir futbol sahasında bırakamazsın.

McGovern tereddüt etti, gözleri Lucy'deydi. Explorer'ın kilidini açtı.

"Tamam," dedi. "Atla.

Lucy öne otururken, "Bir uçuş planı hazırlayacağım," dedi. "Böylece nerede olduğumuzu kontrol edebilirsin, eğer bu seni daha iyi hissettirecekse.

McGovern motoru çalıştırarak, "Olacak," dedi.

McGovern telsizi açtı ve evin içindeki ajanlardan birini aradı. "Marino'yu bağla," dedi.

Kısa bir bekleyişten sonra Marino'nun sesi yayına girdi.

'Devam edin,' dedi.

'Parti . Sen de musun?'

'Yerde kalacağım,' diye cevap . "Önce buraya yardım edeceğim. "Anladım.

Minnettarız.

Marino, 'Onlara güvenli bir şekilde uçmalarını söyle,' dedi.

Biz oraya vardığımızda bisikletli devriye gezen bir kampüs polisi helikopterin başında nöbet tutuyordu ve birkaç genç adam kalenin yanında futbol antrenmanı yaparken, yan kortlarda tenis . Gökyüzü parlak maviydi, ağaçlar sanki burada kötü bir şey olmamış gibi neredeyse hiç kıpırdamıyordu. McGovern ve ben arabada beklerken Lucy kapsamlı bir uçuş öncesi kontrolden geçti.

"Ne ?" diye sordum ona.

'Haberleri onların resimleriyle ve birilerinin onları tanımasına neden olabilecek diğerk bilgilerle bombalayın,' diye cevap verdi. 'Yemek yemeleri lazım. Uyumaları gerekiyor. Ve Avgas'a sahip olmalı. O olmadan sonsuza kadar uçamaz.

"Daha önce görölmemiş olması mantıklı değil, yakıt ikmali, iniş, uçuş, hepsi.

'Görünüşe göre garajında bol miktarda kendi Avgas'ı varmış. İnip benzin alabileceğipek çok küçük havaalanı olduğundan bahsetmiyorum bile,' dedi. 'Her yerde. Kontrolsüz hava sahasında kuleyle irtibata geçmesi gerekmiyor ve Schweizer'lar da pek nadir değil. Ayrıca' -bana baktı- 'tespit edildi. Biz de gördük, nalbant ve Kirby'nin müdürü de. Sadece neye baktığımızı bilmiyorduk.

"Sanırım.

Ruh halim her geçen an daha da ağırlaşıyordu. Eve gitmek istemiyordum. Hiçbir yere gitmek istemiyordum. Sanki hava griye dönmüştü ve ben üşüyordum, yalnızdım ve hiçbir şeyden kaçamıyordum. Zihnim sorular ve cevaplarla, çıkarımlar ve çılgılıklarla çalkalanıyordu. Ne zaman , onu gördüm. Onu yanan enkazın içinde gördüm. Yüzünü ağır plastiğin altında gördüm.

'... Kay?'

McGovern'ın benimle konuştuğunu fark ettim.

'Nasıl bilmek istiyorum. Gerçekten. Gözleri bana kilitlenmişti.

Derin, titrekle bir nefes aldım ve 'Başaracağım Teun' dediğimde sesim çatallaşmıştı. Bunun ötesinde, nasıl olduğumu bilmiyorum. Ne yaptığımdan bile emin değilim. Ama ne yaptığımı biliyorum. Her şeyi mahvettim. Carrie benimle iskambil kağıdı gibi oynadı ve Benton öldü. O ve Newton Joyce hâlâ dışarıda, yine kötü bir şey yapmaya hazırlar. Belki de çoktan yapmışlardır. Yaptığım hiçbir şey bir fark yaratmadı Teun.

Lucy'bulanık bir şekilde yakıt kapağının sıkı olup olmadığını kontrol etmesini izlerken gözlerim doldu. Sonra ana rotor kanatlarını çözmeye başladı. McGovern bana bir selpak uzattı. Kolumu nazikçe sıktı.

"Harikaydın, Kay. Bir , yaptığın şeyi öğrenmemiş olsaydın, arama emrine yazacak hiçbir şeyimiz olmazdı. Bir tane bile alamazdık ve o zaman nerede olurduk? Evet, onları henüz yakalayamadık ama en azından kim olduklarını biliyoruz. Ve onları bulacağız.'

'Bizden istedikleri şeyi ,' dedim ona.

Lucy incelemesini bitirmiş ve bana doğru bakıyordu.

McGovern'a, "Sanırım gitsem iyi olacak," dedim.

"Teşekkür . Elini tuttum ve sıktım.

"Lucy'ye iyi bak," dedim.

"Bence kendine bakma konusunda oldukça iyi bir iş çıkarıyor.

İndim ve veda etmek için bir kez arkamı döndüm. Yardımcı pilotun kapısını açtım ve koltuğa tırmandım, ardından emniyet kemerimi bağladım. Lucy kontrol listesini kapının cebinden çıkarıp aşağıya indi, şalterlere ve devre kesicilere baktı ve kolektifin aşağıda, gazın kapalı olduğundan emin oldu. Kalbim normal şekilde atmıyordu ve nefes alış verişim sığıdı.

Havalandık ve rüzgârı arkamıza aldık. McGovern bir eliyle gözlerini siper ederek tırmanışımızı izledi. Lucy bana bir kesit haritası uzattı ve yön bulmaya yardım etmemi söyledi. Havalandı ve Hava Trafik Kontrol'le temasa geçti.

"Wilmington kule, burası 2-1-9 Sierra Bravo helikopteri. "Devam edin, helikopter 2-1-9, Wilmington kule.

'ISO Aero için üniversite atletizm sahasından doğrudan bulunduğunuz yere geçiş izni talep ediyorum. Tamam.'

'girerken kuleyle temasa geçin. Bulduğunuz konumdan , rotada kalın, benimle kalın ve ISO'ya rapor verin ve emniyete alın.

"İki Sierra Bravo, Wilco.

Sonra Lucy bana ilette, 'Üç-üç-sıfır rotasını takip edeceğiz. Yani benzin aldıktan sonra senin işin cayroyu pusulayla tutarlı tutmak ve haritaya yardımcı olmak olacak.

Beş yüz metreye kadar tırmandı ve kule bizimle tekrar temasa geçti.

"Helikopter iki Sierra Bravo," diye bir ses geldi. 'Trafik tanımlanamıyor ve saat altı yönünde, üç yüz fitte, yaklaşıyor.

"İki Sierra Bravo arıyor, bir yok.

Kule, duyabilen herkese 'Havaalanının iki mil güneydoğusunda tanımlanamayan uçak, kendinizi tanıttın' ilette.

Bize hiçbir şey cevap vermedi.

Kule, 'Wilmington hava sahasında tanımlanamayan uçak, kendinizi tanıttın' diye tekrarladı.

Ardından sessizlik geldi.

Uçağı ilk olarak Lucy gördü, tam arkamızda ve ufkun altındaydı, yani irtifası bizimkinden daha düşüktü.

"Wilmington kulesi," dedi havadan. 'Helikopter iki Sierra Bravo. Görüş alanımızda alçaktan uçan bir uçak var. Ayrılmayı sürdüreceğiz.

Lucy koltuğunda dönüp tekrar arkamıza bakarak, "Bir şeyler yolunda gitmiyor," yorum yaptı.

İlk başta karanlık bir lekeydi, peşimizden uçuyordu, tam yolumuzun üzerindeydi ve bize doğru yaklaşıyordu. Yaklaştıkça beyazlaştı. Sonra güneş ışığının kabarcıkları parlattığı bir Schweizer'a dönüştü. Korkudan kalbim yerinden fırlayacak gibi .

"Lucy! diye bağırdım.

"Görüş alanımda," dedi, anında sinirlenerek. "Lanet olsun. Buna inanamıyorum.

Kollektifi yukarı çekti ve dik bir tırmanışa başladık. Schweizer aynı irtifayı koruyor, irtifa kazandıkça hızımız yetmiş knot'a düştüğü için bizden daha hızlı hareket ediyordu. Schweizer bize yaklaştıkça Lucy siklusu ileri itti ve Lucy'nin oturduğu sancak tarafımıza doğru yaklaştı. Lucy mikrofonu tuşladı.

'Kule. Tanımlanamayan uçak agresif hareketler yapıyor' dedi. 'Kaçamak manevralar yapıyor olacak. Yerel polis yetkilileriyle irtibata geçin, tanımlanamayan uçaktaki şüpheli silahlı ve tehlikeli bir kaçak olarak biliniyor. Yerleşim alanlarından kaçınacak, suya doğru kaçınma manevraları yapacak.

'Anlaşıldı helikopter. Yerel yetkililerle temasa geçiyorum. Sonra kule nöbetçi frekansına geçti.

'Tüm uçakların dikkatine, burası Wilmington kule nöbet yeri, uçak trafik alanı şu anda gelen trafiğe kapalıdır. Herhangi bir yer trafiği hareketi durdurun. Tekrar ediyorum, uçak trafik alanı gelen trafiğe kapatılmıştır. Herhangi bir yer trafiği, hareketi durdurun. Bu frekanstaki tüm uçaklar, derhal Victor 135.75 veya Uniform 343.9'dan Wilmington yaklaşma kontrolüne geçsin. Tekrar ediyorum, bu frekanstaki tüm uçaklar derhal Victor 135.75 veya Uniform 343.9'dan Wilmington yaklaşma kontrolüne geçsin. Helikopter 2 Sierra Bravo, bu frekansta kal.'

"Anlaşıldı, iki Sierra Bravo," diye karşılık verdi Lucy.

Neden okyanusa doğru gittiğini biliyordum. Eğer düşersek, bunun başkalarının yaralanabileceği ya da ölebileceği kalabalık bir bölgede olmasını istemiyordu. Ben de

Carrie'nin Lucy'nin tam olarak bunu yapacağını tahmin ettiğinden emindi, çünkü Lucy iyiydi. Her zaman başkalarını ön planda tutardı. Doğuya döndü, Schweizer her hareketimizi takip ediyor ama acele etmesine gerek olmadığından eminmiş gibi arkamızdaki belki yüz metrelik mesafeyi koruyordu. İşte o zaman Carrie'nin muhtemelen başından beri bizi izlediğini fark ettim.

Lucy bana, 'Doksan deniz milinin üzerine çıkamaz,' dedi ve gerginliğimiz ateş gibi yükselmeye başladı.

"Bugün erken saatlerde doğruca alana geldiğimizi gördü," dedim. 'Yakıt ikmali yapmadığımızı biliyor.

Sahilin üzerinde belli bir açıyla uçtuk ve kısa bir süre yüzücülerin ve güneşlenenlerin oluşturduğu parlak renk cümbüşünün üzerinden geçtik. Yaptıkları işi bıraktılar ve üzerlerinden hızla geçen iki helikoptere ve denize doğru baktılar. Okyanusun yarım mil üzerinde Lucy başladı.

"Böyle devam edemeyiz," dedi bana ve bu bir kıyamet ilanı gibiydi. 'Motorumuzu kaybederiz, asla geri dönemeyiz ve yakıtımız azaldı.

Gösterge yirmi galondan az gösteriyordu. Lucy bizi yüz seksen derecelik keskin bir dönüşte itti. Schweizer belki elli metre altımızda ve tam karşımızdaydı. Güneş içeride kimin olduğunu görmemizi imkânsız kılıyordu ama ben biliyordum. Tek bir şüphem bile yoktu ve bizden en fazla beş yüz metre uzaktayken ve Lucy'nin tarafına yaklaşırken, hızlı tokatlar gibi birkaç hızlı ateş sarsıntısı hissettim ve aniden yön değiştirdik. Lucy tabancasını omuz kılıfından çıkardı.

"Bize ateş ediyorlar!" diye haykırdı bana.

Aklıma hafif makineli tüfek geldi, Sparkes'ın koleksiyonunda kayıp olan Calico.

Lucy kapısını açmak için mücadele etti. Kapıyı fırlattı ve kapı havada taklalar atarak aşağıya doğru süzüldü. Hızımızı yavaşlattı.

"Ateş ediyorlar! Lucy tekrar yayına girdi. "Ateşe karşılık veriyorlar! Tüm trafiği Wrightsville Plajı bölgesinden uzak tutun!"

"Roger! Daha fazla yardım istiyor musunuz?"

Wrightsville Sahili'ne acil durum ekiplerini gönderin! Yaralı durumu bekleniyor!'

Schweizer tam altımızdan geçerken, namlu ve yardımcı pilotun penceresinden zar zor çıkan bir namlu ucunu gördüm. Daha hızlı sarsıntılar hissettim.

"Sanırım patinaj yaptılar," diye neredeyse çığlık atıyordu Lucy ve bir yandan tabancasını açık kapının dışına yerleştirmeye, bir yandan da uçmaya çalışıyordu, eli sargılıydı.

Hemen cüzdanımı karıştırdım ve 38'liğimin hâlâ bagaj bölümünde güvende duran evrak çantamın içinde olduğunu fark ederek dehşete kapıldım. Sonra Lucy tabancasını bana uzattı ve AR-15 saldırı tüfeğini almak için başının arkasına uzandı. Schweizer bizi iç kısımlara doğru takip etmek için etrafımızda dolandı, köşeye sıkıştığımızı biliyordu çünkü yerdeki insanların güvenliğini riske atmayacaktık.

"Suyun üzerinden geri dönmeliyiz! Lucy söyledi. 'Burada onlara ateş edemeyiz. Kapını tekmeleyerek aç. Menteşelerinden sök ve at!'

Bir şekilde başardım, acele hava beni savururken ve yer aniden daha yakın görünürken kapı koptu. Lucy bir dönüş daha yaptı ve yakıt göstergesinin ibresi düşerken Schweizer da döndü. Bu sonsuza kadar devam etti, Schweizer bizi denize kadar kovaladı ve biz de inebilmek için karaya dönmeye çalıştık. Rotor kanatlarına çarpmadan yükseleliyorduk.

Sonra on bir yüz fit yükseklikte, yüz knot hızla suyun üzerindeyken, gövde vuruldu. İkimiz de tekmeleri hemen arkamızda, sol arka yolcu kapısına kadar yakınımızda hissettik.

Lucy bana 'Şu anda dönüyorum,' dedi. 'Bu yükseklikte bizi düz tutabilir misin?

Çok korkmuştum. Ölecektik.

"Deneyeceğim," dedim, kontrolleri ele alarak.

Doğruca Schweizer'a doğru gidiyorduk. Lucy sürgüyü geri çekip mermiyi yerleştirdiğinde bizden en fazla elli metre uzakta ve belki de yüz metre aşağıda olabilirdi.

"Siklusu aşağı it! Hemen!" diye bağırdı tufeğin açık kapısından dışarı iterken.

Dakikada bin fit alçalıyorduk ve Schweizer'in içine doğru uğacağımızdan emindim. Yolundan çıkmaya ıalıştım ama Lucy buna izin vermedi.

"Doğruca ona!" diye bağırdı.

Doğrudan Schweizer'ın uzerinden uğuğumuz için silah seslerini duymıyordum, o kadar yakındık ki bıçakları tarafından yutulacağımızı dışındım. Daha fazla ateş etti ve flaşlar górdım, sonra Lucy dőngüyü aldı ve sert bir sola ıarptı, bizi neredeyse yan tarafımıza yuvarlayan bir alev topuna dőnuřurken Schweizer'den uzaklaştı. Ben ıarpışma pozisyonuna geçerken kontrol Lucy'deydi.

Sonra şiddetli şok dalgalarının vurduğu gibi aniden yok ve Atlantik Okyanusu'na yağan alevli enkazı bir anlığına górdım. Sabit duruyorduk ve geniş bir dőnuř yapıyorduk. şaşkınlık içinde yeğenime baktım.

Ateş ve kırık gövdeler köpüklü suya yağarken soğuk bir sesle 'Siktir git,' dedi.

Yayına ııktı, onu hiç görmediğim kadar sakindi.

"Kule," dedi. 'Kaçak uçak patladı. Wrightsville Sahili'nin iki mil ağığında enkaz var. Hayatta kalanlar gőrölmedi. Yaşam belirtisi aranıyor.

"Anlaşıldı. Yardıma ihtiyağınız var mı?" diye telaşlı bir yanıt geldi.

Biraz geç. Ama olumsuz. Acil yakıt ikmali için bulunduğunuz yere dőnuyorum.

'Uh. Roger.' Her şeye gőcü yeten kule kekeliyordu. 'Doğrudan ilerleyin. Yerel yetkililer sizinle ISO'da buluşacak.'

Ancak itfaiye araıları ve polis arabaları acil durum ıııkları yanıp sőnerek sahile doğru hızla ilerlerken Lucy iki kez daha daire ıızerek elli metreye kadar indi. Paniğe kapılan yüzücüler, sanki peşlerinde büyük beyaz bir köpekbalığı varmışıasına, tekmeleyerek, dışerek ve dalgalarla boğuşarak sudan çıkmaya ıalışıyorlardı. Yüzten enkaz

dalgalanmayla birlikte sallandı. Parlak turuncu can yelekleri sallanıyordu ama içlerinde kimse yoktu.

BİR HAFTA SONRA, HİLTON HEAD ADASI

Benton Wesley'i seven birkaç kişi Sea Pines plantasyonundaki boş, gelişmemiş bir noktada toplandığımızda sabah hava kapalıydı, gökyüzü denizle aynı grilikteydi.

Apartmanların yakınına park ettik ve bir kum tepesine giden patikayı takip ettik. Oradan kum mahmuzları ve deniz yulafları arasından yolumuza devam ettik. Kumsal burada daha dardı, kum daha az sertti ve dalgaların sürüklediği odunlar birçok fırtınanın anısını işaret ediyordu.

Marino'nun üzerinde terden sıırıslıklam olmuş ince çizgili bir takım elbise, beyaz bir gömlek ve koyu renk bir kravat vardı ve onu ilk kez bu kadar düzgün giyinmiş gördüğümü düşündüm. Lucy siyahlar içindeydi ama onu daha sonra göreceğimi biliyordum, çünkü yapması gereken çok önemli bir şey vardı.

McGovern ve Kenneth Sparkes da gelmişti, onu tanıdıkları için değil, varlıkları bana bir armağan olduğu için. Benton'ın eski karısı Connie ve üç yetişkin kızı suyun yanında bir düğüm oluşturmuşlardı ve şimdi onlara bakıp kederden başka bir şey hissetmemek tuhaftı. İçimizde ne kızgınlık, ne düşmanlık ne de korku kalmıştı. Ölüm her şeyi hayatın getirdiği gibi tamamen tüketmişti.

Benton'ın değerli geçmişinden başkaları da vardı; emekli ajanlar ve FBI Akademisi'nin eski müdürü yıllar önce Benton'ın hapisane ziyaretlerine ve profil çıkarma konusundaki araştırmalarına . Benton'ın uzmanlığı artık eski, yorgun bir kelimeydi, televizyon ve filmler tarafından mahvedilmişti, ama bir zamanlar yeni bir şeydi. Benton bir zamanlar gerçekten psikotik ya da acımasız ve kötü olan insanları anlamanın daha iyi bir yolunun yaratıcısı, öncüsü olmuştu.

Benton'ı tanıdığımndan beri gitmediği için kilise lideri yoktu, sadece sıkıntı içindeki ajanlara danışmanlık yapan Presbiteryen bir papaz vardı. Adı Judson Lloyd'du ve zayıftı, saçları yeni ay gibi beyazdı. Rahip Lloyd papaz yakası takıyor ve küçük siyah deri bir İncil taşıyordu. Kıyıda yirmiden az kişi toplanmıştık.

Kafamızda ne müzik, ne   ek, ne methiyeler ne de notalar vardı,      Benton vasiyetinde ne yapılmasını istediğini açıkça belirtmişti.     nden geriye kalanların sorumluluğunu bana bırakmıştı,      kendi yazdığı gibi, "Bu işte çok iyisin Kay. Vasiyetimi iyi koruyacağını biliyorum.

Hiçbir tören istememişti. Hakkı olan askeri cenaze törenini,  nden giden polis arabalarını, silah selamlarını ya da bayrağı sarılı tabutu istememişti. Tek isteğı yakılmak ve en çok sevdiği yere, Hilton Head'in uygar Asla Olmayan   kesi'ne serpilmektir; burada fırsat buldukça birbirimizden uzaklaşmış ve neyle mücadele ettiğimizi bir rüya kadar kısa bir süreliğine unutmuştuk.

Son günlerini burada bensiz geçirdiğı için her zaman  zg n olacaktım ve Carrie'nin yaptığı kasaplık yüzünden alıkonulmuş olmamın kalpsiz ironisinden asla kurtulamayacaktım. Bu, Benton'ın sonu olacak sonun başlangıcıydı.

Bu davaya hiç karışmamış olmayı dilemek benim için kolaydı. Ama karışmamış , geçmişte başkalarının da yaptığı gibi dünyanın herhangi bir yerinde bir başkası cenazeye katılıyor olacaktı ve şiddet durmayacaktı. Yağmur hafifçe yağmaya başladı. Serin, hüzünlü eller gibi yüzüme dokundu.

"Benton bizi bugün burada veda etmek için bir araya getirmedi," diye söze başladı Rahip Lloyd. 'Birbirimizden g   almamızı ve onun yaptıklarını yapmaya devam etmemizi istedi. İyiyi savunup kötüyü mahkum ederek, düşmüşler için savaşarak ve her şeyi içinde tutarak, dehşete tek başına katlanarak      başkalarının nazik ruhlarını zedelemek istemedi. Dünyayı bulduğından daha iyi halde bıraktı. Bizi bulduğı halimizden daha iyi bıraktı. Dostlarım, gidin ve onun yaptığını yapın.

İncil'inin Yeni Ahit bölümünü açtı.

'Ve iyi yorulmayalım;      eğer yılmazsak, zamanı gelince bi eceğiz' diye okudu.

İ imin sıcak ve kurak olduğunu hissettim ve gözyaşlarımı durduramadım. Gözlerimi mendille sildim ve siyah s et ayakkabılarımın parmak uçlarını tozlandıran kuma baktım. Rahip Lloyd parmak ucuyla dudaklarına dokundu ve Galatyalılar'dan bir a  ayet daha okudu, yoksa Timothy miydi?

Ne söylediği konusunda kararsızdım. Sözleri bir derede akan su gibi sürekli bir akıntıya dönüşüyordu ve ben savaştıkça ve imgeleri engelledikçe anlamını çıkaramıyordum. Çoğunlukla Benton'kırmızı rüzgarlığıyla hatırlıyordum, benim tarafımdan incitildiğinde dışarı çıkıp nehre bakıyordu. Her sert sözünü geri almak için dünyaları verirdim. Yine de anlamıştı. Anladığını biliyordum.

Temiz profilini ve benim dışımdaki insanlarla birlikteyken yüzündeki hatırladım. Belki de onu soğuk buluyorlardı, oysa aslında onunki nazik ve şefkatli bir yaşamı çevreleyen bir kabuktu. Evlenmiş olsaydık şimdi farklı hissedip hissetmeyeceğimi merak ettim. Acaba bağımsızlığım seminal bir güvensizlikten mi doğmuştu? Acaba yanılıyor muydum?

"Şunu bilin ki, yasa doğru insanlar için değil, yasadızlar ve itaatsizler için, dinsizler ve günahkârlar için, kutsal olmayanlar ve saygısızlar için, baba katilleri ve anne katilleri için, insan katilleri için yapılmıştır," diye vaaz veriyordu muhterem.

Ben durgun, depresif denize bakarken arkamdaki havanın kıpırdadığını hissettim. Sonra Sparkes yanımdaydı, kollarımız zar zor birbirine değiyordu. Bakışları dosdoğru karşımdaydı, koyu renk takım elbisesinin içinde dimdik dururken çenesi güçlü ve kararlıydı. Bana döndü ve gözlerinde büyük bir sempati vardı. Hafifçe başımı salladım.

"Dostumuz barış ve iyilik istiyordu. Peder Lloyd başka bir kitaba dönmüştü. "Savunduğu kurbanların asla sahip olamadığı uyumu istiyordu. Öfke ve üzüntüden arınmak, öfke ve korkuyla geçen rüyasız gecelerden kurtulmak istiyordu.

Uzaktan bıçak seslerini duydum, sonsuza dek yeğenimin sesi olacak olan gümbürtüleri. Başımı kaldırıp baktığımda, peçelerin dansını yapan, durmadan kayan ve görmeyi arzuladığımız şeyi asla tam olarak göstermeyen bulutların ardında güneş zar zor parlıyordu. Mavi, batımızdaki ufukta vitray gibi parçalı ve parlak bir şekilde görünüyordu ve arkamızdaki kumul, kötü hava birlikleri isyan etmeye başladığında . Helikopterin sesi daha da yükseldi, palmiyeler ve çamların üzerinden geriye baktım ve alçalırken burnunu hafifçe aşağı indirdiğini gördüm.

"Bu nedenle insanlardan her yerde kutsal ellerini kaldırarak, öfkelenmeden ve şüphe duymadan dua etmelerini isteyeceğim," diye devam etti peder.

Benton'ın külleri ellerimde tuttuğum küçük pirinç vazodaydı. "Dua edelim.

Lucy ağaçların üzerinden süzölmeye başladı, sert hava kulağıma çarpıyordu. Sparkes benimle konuşmak için yakınımaya eğildi, duyamadım ama yüzünün yakınlığı nazikti.

Rahip Lloyd dua etmeye devam etti ama hepimiz artık Yüce Tanrı'ya yakaracak durumda değildik ya da bununla ilgilenmiyorduk. Lucy JetRanger'ı kıyının ötesinde alçak bir havada tuttu ve rüzgârından suya spreyleler uçtu.

Çene baloncuğunun içinden gözlerinin bana sabitlendiğini görebiliyordum ve parçalanmış ruhumu bir çekirdek haline getirdim. Peder zar zor görünen saçlarını tutarken, onun çalkantılı hava fırtınasına doğru yürüdüm. Suya doğru yürüdüm.

Tanrı seni korusun Benton. Ruhun şad olsun. Seni özlüyorum Benton,' diye kimsenin duyamayacağı sözler söyledim.

Vazoyu açtım ve gitme vakti geldiğinde onun istediğı enerjiyi yaratmak için orada olan yeğenime baktım. Lucy'ye başımla selam verdim ve o da bana kalbimi parçalayan ve daha fazla gözyaşı dökmeme neden olan bir başparmak işareti yaptı. Küller ipek gibiydi ve onu avucumun içine alıp tutarken kireçli kemik parçalarını hissettim. Onu rüzgâra savurdum. Eğer mümkün olsaydı, onu daha yüksek bir düzene geri verdim.

Son

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.